

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

แผนงานวิจัย

การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

The Development of Tourism Potential Along the Mekong River in
Nong Khai and Bueng Kan Provinces Linking to Lao People's
Democratic Republic

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักรินทร์ นนทพจน์ และคณะ

มิถุนายน 2562

เลขที่สัญญา RDG60T0051

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

แผนงานวิจัย การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ
เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

คณะผู้วิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักรินทร์ นนทพจน์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงราม เหมือนฤทธิ์
3. นายธนวัตร วัจฉละอนันท์

สนับสนุนโดย สำนักงานวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย วช. สกสว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปผู้บริหาร

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

จังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญซึ่งนอกเหนือจากการเป็นเมืองหน้าด่านซึ่งสามารถเดินทางไปยังสาธารณรัฐประชาชนลาวได้อย่างสะดวก ทั้งสองจังหวัดยังมีความเชื่อมโยงทางด้านวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติกับนครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ ที่อยู่ตรงข้ามของฝั่งแม่น้ำโขง ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้วยความตั้งใจของแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายเหล่านั้น ทำให้สามารถนำมาปรับประยุกต์เป็นยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยอาศัยความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ที่สำคัญและมิติด้านวัฒนธรรมของสองพื้นที่ในอนุภาคลุ่มน้ำโขง และเพื่อการนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาศักยภาพของพื้นที่เพื่อค้นหาแนวทางที่เหมาะสมต่อไป ดังนั้น แผนงานวิจัยนี้ จึงมุ่งศึกษาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวและความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ และสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาศักยภาพอุทยานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2.2 เพื่อพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2.3 เพื่อนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2.4 เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแผนงานย่อยทั้ง 2 โครงการ โดยทำการสังเคราะห์แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากโครงการย่อยที่ 1 และสังเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวและกลยุทธ์การตลาดที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ จากนั้นจึงนำข้อมูลมาสังเคราะห์เป็นแผนและนโยบายการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยตามแผนงาน ได้ผสมผสานระหว่างการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยจะนำข้อมูลศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจากโครงการย่อยที่ 1 ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวจากโครงการย่อยที่ 2 มาวิเคราะห์ร่วมกัน จากนั้นจึงร่างเส้นทางการท่องเที่ยวและดำเนินการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวจากอาสาสมัครและนักวิชาการด้วยแบบประเมินทั้งแหล่งท่องเที่ยวและความพึงพอใจในภาพรวม สังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง ในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตลอดจนเผยแพร่ผลการศึกษาด้วยการประชุมนำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว ก่อนนำมาปรับปรุงเพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เหมาะสม

2. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1) แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพด้านชื่อเสียง เนื่องจากมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ในขณะที่จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ มีความโดดเด่นด้านทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและหลากหลาย อย่างไรก็ตาม แหล่งท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่ต่างมีปัญหาที่คล้ายกันคือ ความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งนครหลวงเวียงจันทน์และจังหวัดหนองคาย มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณีที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองเป็นหลัก ทำให้การขยายพื้นที่เพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นไปได้ลำบาก ในขณะที่จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงตั้งอยู่ห่างจากชุมชนหรือบริเวณป่าสงวนและมีภูเขาล้อมรอบ ทำให้การเข้าไปพัฒนาค่อนข้างลำบาก นอกจากนี้ ยังมีปัญหาสำคัญ คือ การขาดงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวน หรือเขตหวงห้าม ทำให้ไม่สามารถพัฒนาพื้นที่สำหรับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

ด้านจุดแข็งของการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงบึงนครหลวงเวียงจันทน์ คือ ความดึงดูดใจและคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว การเดินทางระหว่างพื้นที่ที่มีความสะดวก ภาษาที่คล้ายคลึงทำให้สะดวกต่อการสื่อสารและความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ จุดอ่อน คือ โครงสร้างพื้นฐานยังไม่เหมาะสมสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของภาครัฐ แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักในระดับสากล ขาดความมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวและคุณภาพการให้บริการต่ำกว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยว โอกาส คือ สถานการณ์ภายในของทั้งสองประเทศมีความสงบเรียบร้อย มีการอบการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาการคมนาคมระหว่างประเทศร่วมกัน มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวประจำปีที่มีชื่อเสียง โดยได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทาง

ทางเข้ามายังพื้นที่จำนวนมาก และการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับความสนใจจากสื่อทั้งภายในและระหว่างประเทศ ด้านอุปสรรค พบว่า การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ นักท่องเที่ยวลดลงเนื่องจากปัญหาสภาพเศรษฐกิจ ภาวะการแข่งขันกันภายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศตามฤดูกาลทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดทั้งปี

การท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ มีจุดแข็งอยู่ที่น่าความดึงดูด และมีคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมจากผู้คนในท้องถิ่น ภาษาที่คล้ายคลึงทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร พื้นที่ตั้งอยู่บนเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างไทย ลาว และ เวียดนาม จุดอ่อน คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ ปัญหาความสะดวกในการเดินทางระหว่างพื้นที่ นักท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่ยังมีน้อย โดยเฉพาะชาวต่างชาติ มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกน้อย นโยบายอนุรักษ์ธรรมชาติทำให้บางพื้นที่ไม่สามารถถูกพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ช่องการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง ข้อจำกัดทางการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ สำหรับโอกาส คือ การสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังรอการพัฒนา การเชื่อมโยงการคมนาคมในอนาคต สามารถจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจเข้ามายังพื้นที่ได้ นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ตามช่วงเทศกาลประจำปี สามารถสร้างความร่วมมือได้ในทุกภาคส่วน อุปสรรคด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ การขาดงบประมาณเพื่อการพัฒนา และปัญหาความสะดวกในการเดินทาง

2) จากความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ สามารถนำมาสังเคราะห์กลยุทธ์การตลาด โดยแต่ละพื้นที่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาแตกต่างกัน สำหรับจังหวัดหนองคาย นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้ามาทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ดังนั้น จึงควรมุ่งนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวแบบผสมผสานหลาย ๆ เส้นทาง โดยการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว สร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว (ด้านผลิตภัณฑ์) และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มากขึ้นโดยเฉพาะที่จอดรถ เนื่องจากโดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายนั้นเดินทางมาเอง โดยใช้พาหนะการเดินทางคือรถยนต์ส่วนบุคคล และที่สำคัญควรมีป้ายสื่อความหมายและป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจนในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ (สถานที่/การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว)

สำหรับนครหลวงเวียงจันทน์ ควรมุ่งนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติควบคู่ไปกับทางประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น นอกจากนี้ ควรมีการจัดประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างหน่วยงานการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน และหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวทั้งรัฐและเอกชนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับปรับปรุงพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อ

ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้หันมาท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพิ่มมากขึ้น และสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนนครหลวงเวียงจันทน์

สำหรับจังหวัดบึงกาฬ ควรมุ่งเน้นนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติควบคู่กับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีศักยภาพข้างสูง เน้นกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด ไม่ว่าจะเป็น การโฆษณาผ่านอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ โบว์ชัวร์ เป็นต้น โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ ตลอดจนจัดงานเทศกาลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นการโปรโมทการท่องเที่ยวจังหวัดให้มีความน่าสนใจให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ และควรจัดโครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร การท่องเที่ยวให้มีคุณภาพของการให้บริการเทียบเท่ามาตรฐานสากล และเป็นนักสื่อความหมายที่ดี เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยว

สำหรับแขวงบอลิคำไซ ควรนำเสนอการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแห่งใหม่และการผจญภัย นอกจากนี้ควรมีการจัดประชุมปรึกษาหารือกันระหว่าง ผู้บริหารแผนกแถลงข่าว วัฒนธรรม และท่องเที่ยวแขวงบอลิคำไซ กับผู้อำนวยการหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและเอกชนของไทย เพื่อหาความร่วมมือความเป็นไปได้ ด้านความพร้อมและการเชื่อมโยงทางด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพที่มากขึ้น ทั้งสองฝ่ายควรให้การสนับสนุนการให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว และพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ให้บริการในแขวงบอลิคำไซ เช่น ควรจัดโครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพของการให้บริการ และเป็นนักสื่อความหมายที่ดีได้ เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยว ด้านการจัดจำหน่าย ควรสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวเพื่อที่จะเป็นการบอกต่อประชาสัมพันธ์ที่ในการรับทราบข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวจากการแนะนำ โดยเพื่อน ญาติ หรือ คนรู้จัก และด้านการส่งเสริมการตลาด ควรมีการพัฒนาส่งเสริมการโฆษณา การให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น และควรใช้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหนึ่งในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

3) จากข้อมูลพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ต้องการการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งการแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ดังนั้น การออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวจึงมุ่งเน้นการนำเสนอกิจกรรม และรายการนำเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งนักท่องเที่ยวจะมีโอกาสได้รับจากรูปแบบการนำเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยว ทั้งสำหรับ 1 วัน 2 วัน 3 วัน และ 6 วัน โดย

เส้นทางท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยว 1 วัน มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงของแต่ละพื้นที่ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เส้นทางการท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยว 2 วัน มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ของทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในพื้นที่ที่เชื่อมต่อกัน ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เส้นทางการท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยว 3 วัน มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงและมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ของทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในพื้นที่ที่เชื่อมต่อกันสองฝั่งโขง อันได้แก่ จังหวัดหนองคาย – นครหลวงเวียงจันทน์ และเส้นทาง จังหวัดบึงกาฬ - แขวงบอลิคำไซ ด้วยกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เส้นทางการท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยว 6 วัน มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง และมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ของทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในพื้นที่ที่เชื่อมต่อกันใน 4 พื้นที่ ทั้งจังหวัดหนองคาย นครหลวงเวียงจันทน์ จังหวัดบึงกาฬ และแขวงบอลิคำไซแบบบูรณาการ ด้วยกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

4) การพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อพัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อยกระดับการแข่งขัน ควรใช้กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างทั้งสองประเทศ ซึ่งจะช่วยยกระดับมาตรฐานการให้บริการให้มีความใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ ยังควรมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างกัน มุ่งพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการกำจัดจุดอ่อนและอุปสรรคสำคัญของการท่องเที่ยวในพื้นที่ทั้งหมด โดยแนวทางในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรมุ่งใช้ประโยชน์จากความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงมาเพิ่มมูลค่าจากแหล่งท่องเที่ยว ประกอบกับการประชาสัมพันธ์ซึ่งจำเป็นต้องร่วมกันผลักดันทั้งจากภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ เพื่อช่วงชิงความได้เปรียบในการแข่งขัน และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามามากขึ้น นอกจากนี้เพื่อจะสามารถกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาควรเริ่มกระตุ้นการท่องเที่ยวระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ภายในพื้นที่ให้เดินทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่ของตน และพื้นที่ต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงก่อน เพื่อให้กลายเป็นผู้สนับสนุนการประชาสัมพันธ์การตลาดท่องเที่ยวในอนาคต ตลอดจนการใช้โอกาสต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น อาทิ การเข้ามาเที่ยวของนักท่องเที่ยวจำนวนมากในช่วงเทศกาล เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นที่รู้จักเพิ่มเติม และสามารถกระจายนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในโอกาสที่แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถเข้าถึงได้ นอกจากนี้ ยังควรเน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของคนในพื้นที่ ซึ่งบางกิจกรรมอาจไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันได้ภายใต้งบประมาณที่มีข้อจำกัด

3. ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัย

1) จากการศึกษา ทำให้สามารถสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ จากข้อมูลศักยภาพของอุปทาน และความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยแนวทางดังกล่าวสามารถอาจสรุปได้ว่า ควรแก้ปัญหาด้านคุณภาพ นั่นคือ สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ใกล้เคียงผ่านความร่วมมือในทุกภาคส่วน ซึ่งย่อมสามารถแก้ปัญหาในระดับจุลภาคของภาคการท่องเที่ยวได้ ในขณะเดียวกัน แนวทางที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ มุ่งให้เกิดการใช้โอกาสที่มีในการสร้างการรับรู้ในคุณภาพหรือคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแหล่ง ซึ่งนักท่องเที่ยวหลายคนยังไม่ทราบ อันจะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวสำหรับพื้นที่ต่าง ๆ ในภาพรวม

2) การศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นจุดเริ่มต้นในการประสานความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในการพัฒนาการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง ในอนาคต ซึ่งเป็นแนวทางเบื้องต้นในการวางกลยุทธ์การตลาด และมาประยุกต์ใช้สำหรับภาคการท่องเที่ยวทุก ๆ ฝ่ายภายในพื้นที่

4. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสังคม ชุมชน ท้องถิ่นโดย

1) เผยแพร่คู่มือแหล่งท่องเที่ยวแก่สาธารณะชน ได้แก่ บริษัททัวร์ โรงแรม สถานที่พักรอทำบัตรข้ามแดนชั่วคราว และบูธประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

2) หอการค้าจังหวัดหนองคาย สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ ในการวางแผนการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัดหนองคายและบึงกาฬตามนโยบาย cluster จังหวัดลุ่มน้ำโขงตอนบน

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขง 3) เพื่อนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง และ 4) เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้การสังเคราะห์ข้อมูลจาก การศึกษาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงและการพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขง จากนั้นทำการร่างและทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ดำเนินการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง จากการศึกษาพบว่า

1) แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ซึ่งทำการศึกษเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมากในด้านความ น่าดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ที่มีความ มีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีศักยภาพโดดเด่น แต่สำหรับพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยง กับแขวงบอลิคำไซ กลับไม่เป็นที่รู้จักนัก นอกจากนี้พื้นที่ทั้งหมดยังมีปัญหาด้านความสามารถในการ รองรับนักท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งปริมาณและ คุณภาพ

2) นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในแขวงบอลิคำไซ ซึ่ง นักท่องเที่ยวนิยมการท่องเที่ยวที่ทำท่าย ผจญภัย โดยมีแหล่งข้อมูลสำหรับการท่องเที่ยวโดยทราบมาจาก ญาติหรือเพื่อน และอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวที่โดย พิจารณาเป็นเมืองคู่ โดยเน้นไปที่กลุ่มนักท่องเที่ยววัยรุ่นและวัยทำงาน โดยให้ความสำคัญและสร้างสรรค์ แหล่งท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม

3) ผลการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว พบว่า ทำให้ได้เส้นทางการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสม สามารถจำแนกได้เป็น (1) สำหรับเส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์ ได้เส้นทางการท่องเที่ยว 2 เส้นทาง คือ เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยมีลำดับการเดินทาง หลัก คือ วัดผาตากเสื้อ ถ้ำดินเพิง น้ำตกธารทอง จุดชมวิวยิมโขงเมืองสังทอง ท่าอ่อน และเส้นทางแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม โดยมีลำดับการเดินทางหลักคือ ศาลาแก้วกู่ วัดโพธิ์ชัย Buddha Park พระธาตุหลวง ประตู่ไซ และหอพระแก้ว (2) เส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ เชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ ได้เส้นทางการท่องเที่ยว 2 เส้นทาง คือ เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยมีลำดับการเดินทางหลักคือ วัดอาฮงศิลาวาส ภูทอก หาดคำสมบูรณ์ น้ำตกถ้ำพระ ถ้ำมังกร วังน้ำเย็น

ลำน้ำเทิน และพุตะเวน ส่วนเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม โดยมีลำดับการเดินทางหลัก คือ ภูสิงห์ วัดโพธาราม วัดพระบาทโพนสัน และวัดโพนสันนาคานิมิตร

4) สำหรับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่ ควรมุ่งให้เกิดการพัฒนาแบบบูรณาการ คือ จากภาครัฐบาล ในด้านกฎระเบียบ การเข้าถึง การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก การโฆษณาการท่องเที่ยว และสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว สำหรับภาคเอกชน มีบทบาททางด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว การให้บริการที่มีมาตรฐานและเพียงพอ มีกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดปี และภาคประชาชนควรรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้สวยงามเพื่อความยั่งยืน และให้เกิดผลประโยชน์ในพื้นที่อย่างแท้จริง

คำสำคัญ: ศักยภาพการท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยว แม่น้ำโขง การท่องเที่ยว

Abstract

This research study aims to 1) study tourism potential industry along the Mekong River 2) to develop marketing strategies from tourist demand along the Mekong River 3) to present tourism routes along the Mekong River 4) to present tourism development guidelines along the Mekong River in Nong Khai and Bueng Kan provinces linking to the Lao People's Democratic Republic. This study is synthesized from the studying of potentiality of tourism supply and tourist demand along the Mekong River. Then, drafting and testing the travel route, conducting the meeting for listening to the opinions of those involved in tourism. And synthesize information to create guidelines for the development of tourism potential on both sides of the Mekong River. According to studies, the research results are found that:

1) tourism places in the study are plenty of potential and attractive sources especially in Nong Khai and Vientiane Capital where there are popular tourism destinations. However, Bueng Kan and Bolikhamxay are not famous for tourists. In addition, all of study areas still face tourism capacity problems and infrastructure restriction to support tourism on both quality and quantity.

2) Most of Thai and foreign tourists need natural attractions and cultural tourism especially for Bolikhamxay province where tourists love to experience adventurous tourism. This is under the distribution channels with the tourist information from the recommendation of friends, relatives or acquaintances. Therefore, the related organization should be creating a tourism marketing strategy that is considered a dual city. This focus on teenagers and working people groups by giving importance and creating a beautiful tourist attraction.

3) From the tourism route results, there is an appropriate route which can be classified (1) Nong Khai linking to Vientiane Capital. There are 2 tourism routes which are natural tourism routes: Tak Sua temple, Din Phiang Cave, Thanthong water fall, Sang thong view point, and Thangon. For historical and cultural routes, there are Sala Keo Ku, Phochai temple, Buddha Park, Pha That Luang, Patuxai and Haw Phra Kaew (2) Bueng Kan linking to Bolikhamxay, there are 2 tourism routes which are natural tourism routes such as Wat

a-Hong Silawas, Phu Thok, Kamsomboon Beach, Tham Phra water fall, Dragon Cave, Cool Pool, Nam Thuen River and Phutawen . For historical and cultural routes, there are Phu Singh, Wat Photharam, Wat Phrabad Phonxan and Wat Phonxan Naga Nimit.

4) For potential tourism development guidelines in this area, should target on integrated policy. The government sector should set up a clear regulation, accessibility, infrastructure development, tourism advertisement, and support the development of relevant personnel to have sufficient tourism capacity to accommodate tourists. For private sector should take action about tourism activities, standard and virtual services, having tourism activities throughout the year. In addition, for civil sector should maintain the tourism resources to remain its beauty for sustainability in order to achieve the real benefit in these areas.

Keywords: Tourism Potential, Tourism development, Tourism along the Mekong River, Tourism

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ฅ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง.....	ท
สารบัญรูปภาพ.....	ธ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของแผนงาน	7
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	7
1.5 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย	8
บทที่ 2 การทบทวนเอกสารและวรรณกรรม	11
2.1 ศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยว.....	12
2.2 กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยว.....	23
2.3 การจัดรายการนำเที่ยว.....	28
2.4 การจัดการเชิงกลยุทธ์.....	32
2.5 TOWS Matrix	33
2.6 ข้อมูลเบื้องต้นทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่	34

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.7	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
บทที่ 3	การดำเนินงานวิจัย.....	54
3.1	การกำหนดพื้นที่ศึกษา	55
3.2	การวิเคราะห์ศักยภาพของอุปทานแหล่งท่องเที่ยว.....	59
3.3	การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว.....	63
3.4	การร่างและทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว	66
3.5	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว.....	70
บทที่ 4	ผลการศึกษา	72
4.1	ข้อมูลศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและ บึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.....	72
4.2	กลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและ บึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.....	115
4.3	เส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว	130
4.4	แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	270
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	286
5.1	สรุปผลการวิจัย	286
5.2	อภิปรายผลการศึกษา.....	292
5.3	ข้อเสนอแนะ.....	295

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บรรณานุกรม	297
ภาคผนวก	302
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	303
ภาคผนวก ข รายการนำเที่ยว	316
ภาคผนวก ค สรุปผลการประชุมเสวนา การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัด หนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.....	334

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016.....	35
ตารางที่ 2.2 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดหนองคาย	36
ตารางที่ 2.3 ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016	40
ตารางที่ 2.4 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดบึงกาฬ.....	41
ตารางที่ 2.5 ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016.....	44
ตารางที่ 2.6 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในนครหลวงเวียงจันทน์	45
ตารางที่ 2.7 ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016.....	47
ตารางที่ 2.8 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในแขวงบอลิคำไซ	48
ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยว	56
ตารางที่ 3.2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ศึกษา ปี 2559.....	63
ตารางที่ 3.3 แสดงสัดส่วนการจัดเก็บตัวอย่าง	64
ตารางที่ 3.4 เกณฑ์ประเมินระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ.....	65
ตารางที่ 3.5 เกณฑ์ประเมินระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวอาสาสมัคร.....	69
ตารางที่ 4.1 ผลการสำรวจพื้นที่เป้าหมายในจังหวัดหนองคาย	74
ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ	76
ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์	77
ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ.....	79
ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินพื้นที่เป้าหมายตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย	83
ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินพื้นที่เป้าหมายตามแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์	85
ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุทยานการท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์.....	91
ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ	99
ตารางที่ 4.9 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ.....	101

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ	106
ตารางที่ 4.11 ความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่สำคัญในลักษณะเมืองคู่.....	124
ตารางที่ 4.12 สรุปผลการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวจำแนกตามเมืองคู่.....	127
ตารางที่ 4.13 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดหนองคาย เชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์.....	131
ตารางที่ 4.14 แสดงตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยง นครหลวงเวียงจันทน์ บนเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	137
ตารางที่ 4.15 แสดงตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยง นครหลวงเวียงจันทน์ บนเส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติ.....	138
ตารางที่ 4.16 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยง แขวงบอลิคำไซ	139
ตารางที่ 4.17 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดบึงกาฬ เชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ.....	145
ตารางที่ 4.18 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ.....	146
ตารางที่ 4.19 แนวคิดที่นำมาใช้ในการประเมินเส้นทางท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว.....	147
ตารางที่ 4.20 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดหนองคาย	149
ตารางที่ 4.21 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดผาดากเสือ	149
ตารางที่ 4.22 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดถ้ำดินเพียง	153
ตารางที่ 4.23 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในจังหวัดหนองคาย	156

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.24 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีวัดโพธิ์ชัย	156
ตารางที่ 4.25 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีศาลาแก้วกู่.....	160
ตารางที่ 4.26 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีโรงแรมในจังหวัดหนองคาย.....	163
ตารางที่ 4.27 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีโรงแรมในอำเภอสังขุม	165
ตารางที่ 4.28 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีร้านอาหารในอำเภอสังขุม	167
ตารางที่ 4.29 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	
ในนครหลวงเวียงจันทน์	169
ตารางที่ 4.30 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีจุดชมวิวยิมโขงเมืองสังทอง.....	170
ตารางที่ 4.31 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีท่าอ่อน	173
ตารางที่ 4.32 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	
ในนครหลวงเวียงจันทน์	177
ตารางที่ 4.33 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณี Buddha Park	177
ตารางที่ 4.34 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีประตูไซ.....	181

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.35 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีพระธาตุหลวง.....	184
ตารางที่ 4.36 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีหอพระแก้ว	188
ตารางที่ 4.37 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
โรงแรมในนครหลวงเวียงจันทน์	192
ตารางที่ 4.38 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีร้านอาหารในนครหลวงเวียงจันทน์.....	194
ตารางที่ 4.39 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีร้านอาหารในแพท่าฮ่อน	196
ตารางที่ 4.40 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	
ในจังหวัดบึงกาฬ.....	198
ตารางที่ 4.41 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีวัดอาฮงศิลาวาส	198
ตารางที่ 4.42 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีน้ำตกถ้ำพระ	202
ตารางที่ 4.43 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีถ้ำศรีรินหรือวัดสว่างอารมณ์	205
ตารางที่ 4.44 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีภูทอก.....	209
ตารางที่ 4.45 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีภูสิงห์	212

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.46 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีหาดคำสมบูรณ์.....	216
ตารางที่ 4.47 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดบึงกาฬ	219
ตารางที่ 4.48 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีวัดโพธาราม.....	219
ตารางที่ 4.49 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
โรงแรมในจังหวัดบึงกาฬ.....	223
ตารางที่ 4.50 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีร้านอาหารในหาดคำสมบูรณ์.....	225
ตารางที่ 4.51 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีร้านอาหารในอำเภอปากคาด	227
ตารางที่ 4.52 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติใน	
แขวงบอลิคำไซ	229
ตารางที่ 4.53 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีถ้ำมั่งกร.....	229
ตารางที่ 4.54 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีน้ำตกตาดชาวย	233
ตารางที่ 4.55 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีพุตะเวน.....	236
ตารางที่ 4.56 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีลำน้ำเหิน.....	240
ตารางที่ 4.57 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีวังน้ำเย็น	243

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.58 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในแขวงบอลิคำไซ.....	246
ตารางที่ 4.59 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีวัดดานสูง	247
ตารางที่ 4.60 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีวัดนาคานิmitt	251
ตารางที่ 4.61 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	
กรณีวัดพระบาทโพนสัน.....	254
ตารางที่ 4.62 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
โรงแรมในเมืองคำเกิด	258
ตารางที่ 4.63 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีร้านอาหารในแขวงบอลิคำไซ.....	260
ตารางที่ 4.64 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ	
กรณีร้านอาหารในเมืองคำเกิด	262
ตารางที่ 4.65 ผลการประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวในภาพรวม	263
ตารางที่ 4.66 เส้นทางการท่องเที่ยวด้วยโปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 1 วัน.....	265
ตารางที่ 4.67 เส้นทางการท่องเที่ยวด้วยโปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 2 วัน.....	266
ตารางที่ 4.68 เส้นทางการท่องเที่ยวด้วยโปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 3 วัน.....	267
ตารางที่ 4.69 เส้นทางการท่องเที่ยวด้วยโปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 6 วัน.....	269
ตารางที่ 4.70 การเปรียบเทียบเป้าประสงค์และศักยภาพการท่องเที่ยวภายในพื้นที่.....	272
ตารางที่ 4.71 กลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย	
เชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์.....	276
ตารางที่ 4.72 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย	
เชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์.....	277

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.73 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (ST strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย	
เชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์.....	278
ตารางที่ 4.74 กลยุทธ์เชิงรับ (WT strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย	
เชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์.....	279
ตารางที่ 4.75 กลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ	
เชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ.....	282
ตารางที่ 4.76 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ	
เชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ.....	284
ตารางที่ 4.77 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (ST strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ	
เชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ.....	285
ตารางที่ 4.78 กลยุทธ์เชิงรับ (WT strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ	
เชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ.....	285

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นับเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวจะนำมาซึ่งรายได้จำนวนมากเข้าสู่ประเทศ ผ่านการจับจ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยว ดังผลการศึกษาของ Lee and Chang (2008) ซึ่งยืนยันความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างการพัฒนาในภาคการท่องเที่ยวที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เมื่อเปรียบเทียบความรวดเร็วในการพัฒนาเศรษฐกิจ Holzner (2011) ได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประเทศที่มีสัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวที่สูง จะมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วกว่ากลุ่มประเทศอื่น ๆ และนอกจากความสำคัญของการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นโดยตรงกับรายได้จากการท่องเที่ยวแล้ว การพัฒนาการท่องเที่ยว ยังมีส่วนช่วยให้เกิดการกระจายรายได้ที่ดียิ่งขึ้น เพราะโครงสร้างของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชีพที่หลากหลาย ทั้งธุรกิจด้านการคมนาคมขนส่ง โรงแรมที่พักอาศัย ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ธุรกิจนำเที่ยว ฯลฯ และจากลักษณะการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ผู้บริโภคจะต้องเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ดังนั้น การท่องเที่ยวจะทำให้เกิดการกระจายรายได้ในสองทิศทาง คือ การจะกระจายรายได้ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวแล้ว และการกระจายกระจายไปตามห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่เหล่านั้น

ข้อมูลจากรายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในปี 2559 ไตรมาสที่ 2 พบว่า การท่องเที่ยวทั่วโลกมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ซึ่งเป็นผลจากการลดลงของราคาน้ำมัน ในขณะที่เดียวกันการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวเติบโตร้อยละ 4.6 สำหรับในประเทศไทย ภาคการท่องเที่ยวมีการขยายตัวกว่าร้อยละ 8.23 ในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้เกิดมูลค่าทางการท่องเที่ยวกว่า 362,933.27 ล้านบาท หรือขยายตัวประมาณร้อยละ 13.20 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาที่ผ่านมา (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงโอกาสสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยที่จะสร้างรายได้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีพรมแดนเชื่อมโยงระหว่างกัน ซึ่งมีเอกลักษณ์ในด้านความมีจุดร่วมทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และประวัติศาสตร์ ในเขตพื้นที่ชายแดน

พื้นที่หนึ่งที่มีความน่าดึงดูดใจสำหรับการท่องเที่ยวซึ่งมีพรมแดนเชื่อมต่อกันระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ บริเวณพรมแดนทางตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของไทยเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริเวณจังหวัดหนองคายซึ่งมีระยะทางห่างจากนครหลวงเวียงจันทน์เพียงประมาณ 20 กิโลเมตร สามารถเดินทางข้ามไป

ยังแม่น้ำโขงผ่านทางสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 1 ด้วยรถโดยสารระหว่างประเทศ รถส่วนตัว หรือเดินทางด้วยรถไฟจากสถานีรถไฟหนองคายมายังสถานีรถไฟท่านาแล้ง ที่นครหลวงเวียงจันทน์ และบริเวณจังหวัดบึงกาฬซึ่งสามารถเดินทางข้ามไปยังแขวงบอลิคำไซ ณ เมืองปากซัน ด้วยเรือโดยสารระหว่างประเทศ และในอนาคตการเดินทางในช่องทางนี้จะสามารถทำได้โดยผ่านสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 5 ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการก่อสร้างในปัจจุบัน โดยจากข้อมูลรายงานการศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนาศูนย์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-สปป.ลาว (2550) พบว่า พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และนักท่องเที่ยวในพื้นที่มีจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องกัน (complementary destination) สำหรับการท่องเที่ยวในภูมิภาค (Nonthapot & Wattanakul, 2013)

ภาพที่ 1.1 แผนที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬที่มีพื้นที่ติดกับ สปป.ลาว

ที่มา: 2015 Statistic Report on Tourism in Laos (2016)

เมื่อพิจารณาข้อมูลเพิ่มเติม จะพบว่า ในอดีตพื้นที่บางส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของไทย เคยเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรล้านช้าง หรือสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในปัจจุบัน ก่อนจะถูกผนวกเข้ากับราชอาณาจักรสยาม หรือประเทศไทยในเวลาต่อมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของอาณาจักรล้านช้าง อันได้แก่ เมืองเวียงคุก เมืองปะโค เมืองปากห้วยหลวง เมืองพานพร้าว ตลอดจนโบราณสถานที่สำคัญต่าง ๆ ภายในพื้นที่ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะล้านช้าง อาทิ พระธาตุบังพวน พระธาตุลำหนอง ประกอบกับความเชื่อมโยงของกลุ่มประชากรดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ทำให้ประชาชนทั้งสอง

ฝั่งโขงมีคล้ายคลึงกันทั้งทางด้านความเชื่อ ภาษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี พื้นที่แห่งนี้จึงมีเสน่ห์สำหรับการท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในอดีตที่มีร่วมกันของหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ และสัมผัสถึงความแตกต่างของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในยุคหลัง ภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของทั้งสองประเทศ นอกจากนี้ บริเวณดังกล่าวยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่งดงาม ทั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภทภูเขา น้ำตก แม่น้ำ ถ้ำ และชายหาด ที่กระจายตัวอยู่ภายในพื้นที่เหล่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว และโอกาสในการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวด้วยความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาใดที่ยืนยันศักยภาพของภาคการท่องเที่ยว และการพัฒนากลยุทธ์ทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกันระหว่างจังหวัดหนองคาย และนครหลวงเวียงจันทน์

ด้านจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงกับแขวงบอลิคำไซ ที่มีลักษณะเป็นเมืองคู่นานโดยถูกคั่นด้วยแม่น้ำโขง ซึ่งมีความสัมพันธ์กันจากตำนานท้องถิ่นที่แทรกผ่านเรื่องราวในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และมีในปัจจุบันพื้นที่ทั้งสองแห่งนี้ยังคงทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะสำหรับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวภายในพื้นที่กลับมีอุปสรรคที่สำคัญ คือ การที่ไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในหมู่นักท่องเที่ยว ซึ่งหากมองในอีกมุมหนึ่งอุปสรรคดังกล่าวกลับกลายเป็นโอกาสสำคัญที่จะสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีศักยภาพได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมได้ และนับเป็นความท้าทายอย่างยิ่งที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อจูงใจให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะเดินทางมาสัมผัสกับประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกันระหว่างพื้นที่สองฝั่งโขง พร้อมกับการพัฒนาศักยภาพทางด้านอุปทานทางการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นและรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวในอนาคต เช่นเดียวกับ พื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงกับนครหลวงเวียงจันทน์ ที่จำเป็นต้องพัฒนาความพร้อมต่อการเปิดรับโอกาสในการพัฒนาทางการท่องเที่ยวในภูมิภาค

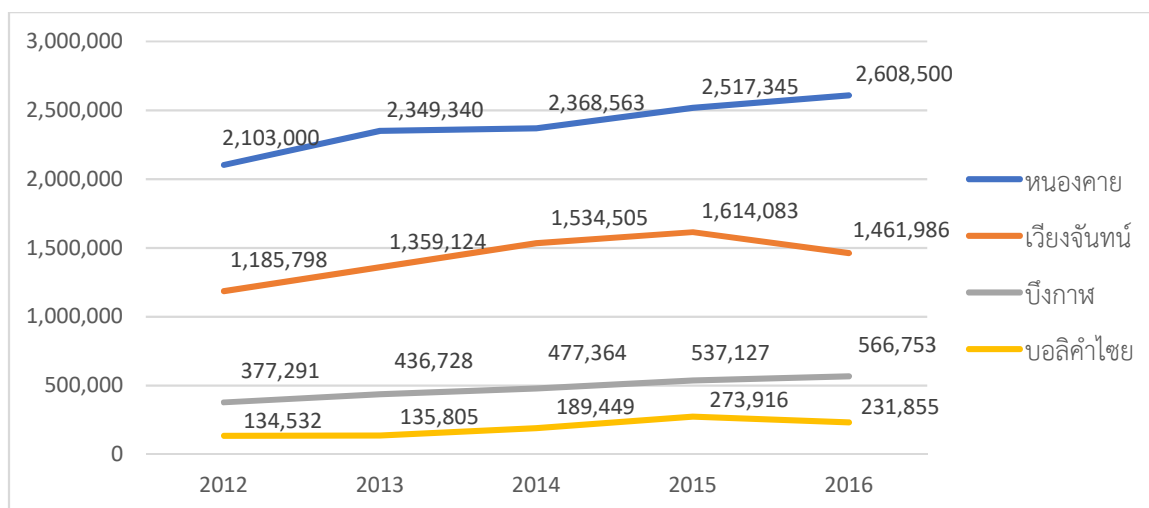
จากประเด็นข้างต้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองบริเวณพื้นที่ฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยสามารถจำแนกกิจกรรมได้เป็น การศึกษาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง การพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ การสังเคราะห์เส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงที่เชื่อมโยงทั้งสองพื้นที่ และการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ โดยผลการศึกษานี้ จะสามารถเป็นประโยชน์ต่อที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว ตลอดจนประชาชนในพื้นที่

สำหรับการพิจารณาศักยภาพทางด้านอุปทานการท่องเที่ยวในเบื้องต้น มีลักษณะเป็นการวิเคราะห์ถึงความพร้อมของภาคการท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยพิจารณาอุปทานการท่องเที่ยวในแง่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การท่องเที่ยวได้ ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยรวมถึงการให้บริการจากภาครัฐ และภาคเอกชน ทำให้การศึกษาศักยภาพทางด้านอุปทาน จำเป็นต้องวิเคราะห์ในบริบทเชิงพื้นที่ บริบทของแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และการวิเคราะห์ด้านการบริการและการจัดการการท่องเที่ยว จากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และภาคประชาชนในพื้นที่ เพื่อสามารถรวบรวมข้อมูลและนำมาใช้ในการประเมินศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ได้ ตลอดจนนำมาพิจารณาถึงปัญหา อุปสรรค และสร้างข้อเสนอแนะในการพัฒนาศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยว ภายในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้น ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยได้นำประเด็นการพัฒนาการท่องเที่ยวบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) โดยมุ่งให้เกิดการฟื้นฟูและกระตุ้นการท่องเที่ยวให้มีการขยายตัวอย่างยั่งยืน และได้กำหนดยุทธศาสตร์ทางการท่องเที่ยว อันเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยให้เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งสำหรับจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถูกกำหนดโดยตรงจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ที่ได้กำหนดบทบาทและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย รวมบึงกาฬ ให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อการพักผ่อน เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองคู่แฝดนครเวียงจันทน์ สปป.ลาว

ในด้านของการศึกษาเพื่อพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่ จะมีลักษณะเป็นการพิจารณาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมาย โดยพิจารณาจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ และประเภทของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเหล่านั้น ตลอดจนการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาเสนอเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่

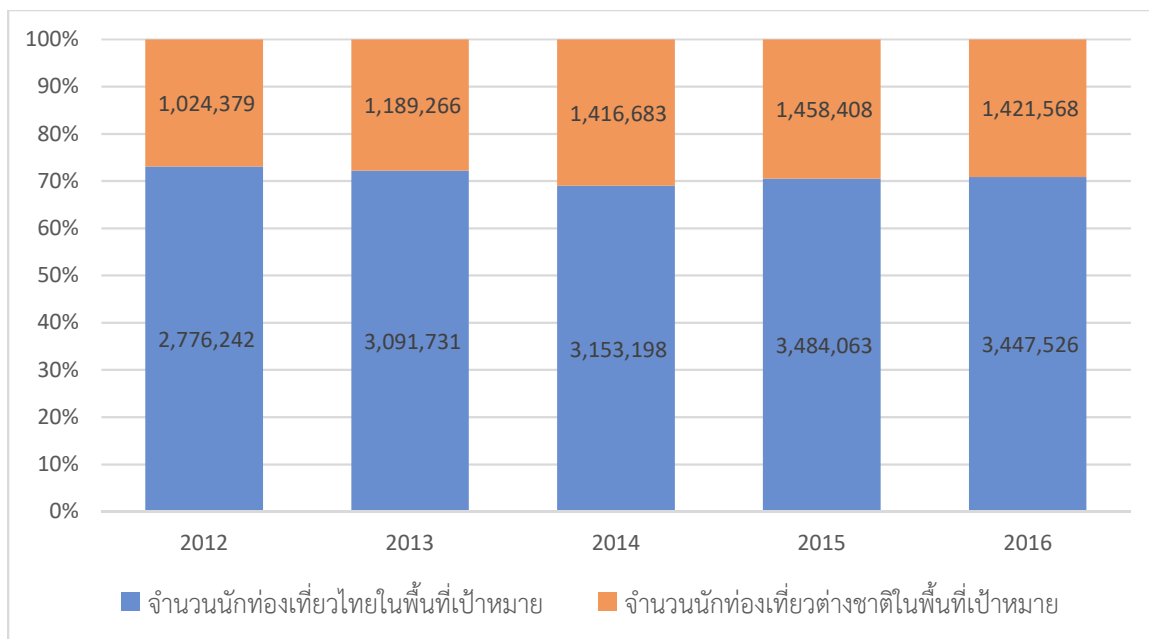
ซึ่งจากการพิจารณาสถานการณ์การท่องเที่ยวของพื้นที่เป้าหมาย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2012 ถึง 2016 พบว่า โดยภาพรวมแล้วนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในแต่ละประเทศนั้น มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เฉพาะอย่างยิ่ง นักท่องเที่ยวที่เข้ามายังจังหวัดหนองคายและจังหวัดบึงกาฬซึ่งมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกัน นักท่องเที่ยวที่เข้ามายังนครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ก่อนที่จะลดลงในปี ค.ศ. 2016 (ภาพที่ 1.2) จากสถานการณ์ดังกล่าว

ภาพที่ 1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอริคำไซ

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2560) และ Statistic Report on Tourism in Laos (2017)

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายตามเชื้อชาติ พบว่า สำหรับพื้นที่เหล่านี้ มีสัดส่วนนักท่องเที่ยวไทยมากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างเห็นได้ชัด (ภาพที่ 1.3) ซึ่งสอดคล้องกับ (Nonthapot & Ueasin, 2014) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวไทยคือกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักของ สปป.ลาว อย่างไรก็ตาม ยังไม่ปรากฏการศึกษาความต้องการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว ในด้านสภาพแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น รวมไปถึงการศึกษาที่จำแนกกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวว่าเป็นนักท่องเที่ยวลักษณะใด และความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวดังกล่าว ต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวหรือผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในลักษณะใด

ภาพที่ 1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมาย จำแนกตามสัญชาติ

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2560) และ Statistic Report on Tourism in Laos (2017)

จะเห็นว่า ข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของพื้นที่เป้าหมายให้สามารถเตรียมพร้อมกับโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวยังมีไม่เพียงพอ ประกอบกับประเด็นที่นำมาพิจารณานั้นมีขอบเขตเนื้อหากว้าง ทำให้การศึกษานี้ดำเนินงานในรูปแบบแผนงานวิจัย โดยประกอบด้วยโครงการวิจัยย่อย 2 โครงการ คือ โครงการย่อยที่ 1 เรื่อง การศึกษาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมุ่งศึกษาในประเด็นด้านศักยภาพอุทยานการท่องเที่ยว และ โครงการย่อยที่ 2 เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมุ่งศึกษาด้านการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด และสำหรับการดำเนินงานในฝ่ายแผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะมีหน้าที่ประสานงานและรวบรวมข้อมูลที่ได้จาก โครงการย่อยที่ 1 กับโครงการย่อยที่ 2 จากนั้นนำข้อมูลมาสังเคราะห์ร่วมกันเพื่อให้ได้เส้นทางการท่องเที่ยวจากความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ และแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2 วัตถุประสงค์ของแผนงาน

1.2.1 เพื่อศึกษาศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคาย และบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2.2 เพื่อพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2.3 เพื่อนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2.4 เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว ผู้นำและตัวแทนชุมชน ตลอดจนบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดหนองคาย บึงกาฬและใกล้เคียง สามารถนำข้อมูลกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์และแขวงบอลิคำไซ ไปปรับใช้กับวัตถุประสงค์ของแต่ละองค์กร และนำไปต่อยอดในเชิงยุทธศาสตร์ของแต่ละหน่วยงาน

1.3.2 หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬและใกล้เคียง มีแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬ

1.3.3 บริษัทนำเที่ยว ได้เส้นทางทางการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดรายการนำเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 การท่องเที่ยว หมายถึง การท่องเที่ยวสองฝั่งโขง ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ สปป.ลาว

1.4.2 นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ สปป.ลาว

1.4.3 แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งหรือสถานที่ที่เกิดจากธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมที่สามารถดึงดูดใจในด้านความสวยงาม ความน่าประทับใจ มีสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งด้านการบริการ ปัจจัยพื้นฐานในเรื่องระบบการสื่อสาร สาธารณูปโภค การขนส่ง และการต้อนรับ นักท่องเที่ยวอย่างมีมิตรไมตรี ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ สปป.ลาว

1.4.4 การจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง การบริหารจัดการด้านองค์การที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยองค์ภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนมาตรฐานความปลอดภัย ตลอดจนวิธีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว

1.4.5 อุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว บริการสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐานของรัฐ เครือข่ายขององค์กรด้านการท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมในสร้างสรรค์กิจกรรมและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวจนกระทั่งมีการส่งมอบบริการนั้นให้กับนักท่องเที่ยว โดยในงานวิจัยนี้จะประกอบด้วย ความดึงดูดใจ/คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเข้าถึง การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว ความมีชื่อเสียง มาตรการด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

1.4.6 ศักยภาพ หมายถึง ความสามารถหรือความพร้อมในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาและการปรับปรุงใด ๆ

1.4.7 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว หมายถึง ความพร้อมของภาคการท่องเที่ยว ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งประกอบไปด้วย แหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยว การบริการท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม ข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยว และความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน

1.4.8 อุปสงค์การท่องเที่ยว หมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ สปป. ลาว

1.4.9 การตลาด หมายถึง การตลาดการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ สปป.ลาว

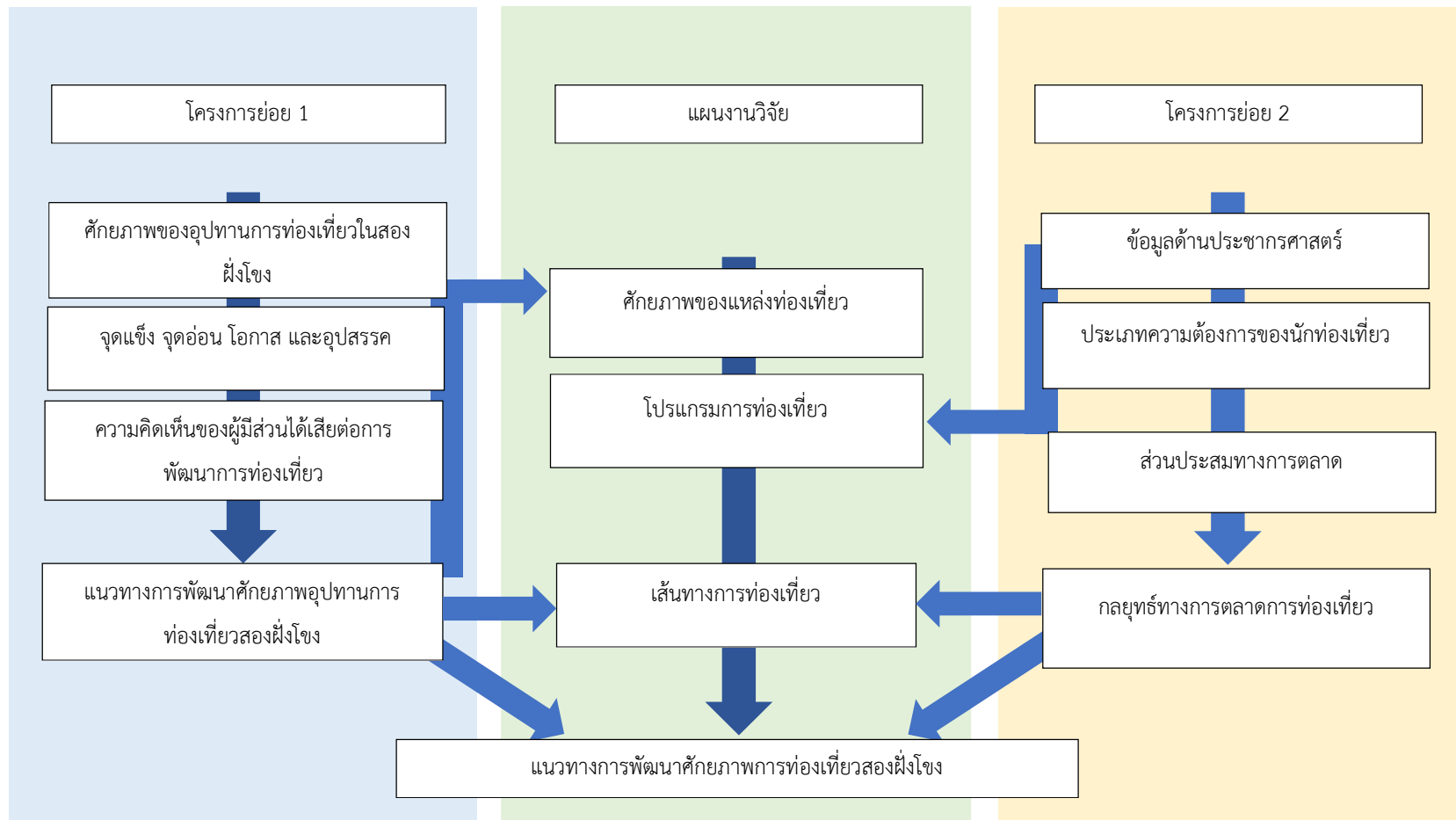
1.5 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย

แผนงานวิจัยนี้มุ่งนำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งจะใช้ข้อมูลศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ และกลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขง การดำเนินงานตามแผนงานสามารถจำแนกได้ เป็น 3 ส่วน คือ

โครงการย่อยที่ 1 มุ่งศึกษาข้อมูลศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ โดยรวบรวมข้อมูลศักยภาพของอุปทานแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค และข้อเสนอแนะทางจากผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อร่างแนวทางการพัฒนาอุปทานการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงภายในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

โครงการย่อยที่ 2 มุ่งสังเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาด จากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยวิเคราะห์จากด้านประชากรศาสตร์ ประเภทและความต้องการของนักท่องเที่ยว และส่วนประสมทางการตลาด แล้วนำเสนอในรูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยว

แผนงานวิจัย จะใช้ข้อมูลจากโครงการย่อยที่ 1 และ 2 ทั้งด้านศักยภาพของอุทยานแหล่งท่องเที่ยว จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ข้อเสนอแนะทางการพัฒนา แนวทางการพัฒนาอุทยานการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว ประเภทและความต้องการของนักท่องเที่ยว ส่วนประสมทางการตลาด และโปรแกรมนำท่องเที่ยว มาร่างเส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสม และสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง

ภาพที่ 1.4 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและวรรณกรรม

แผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน 4 ด้าน คือ การศึกษาศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว การนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยว และการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยจำแนกการทบทวนทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 ศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยว

2.1.1 อุปทานการท่องเที่ยว

2.1.2 องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

2.1.3 ศักยภาพทางการท่องเที่ยว

2.2 กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยว

2.2.1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

2.2.2 การจัดการการท่องเที่ยว

2.2.3 การตลาดการท่องเที่ยว

2.3 เส้นทางการท่องเที่ยว

2.3.1 เส้นทางการท่องเที่ยว

2.3.2 การจัดรายการนำเที่ยว

2.3.3 การประเมินแหล่งท่องเที่ยว

2.4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

2.4.1 การจัดการเชิงกลยุทธ์

2.4.2 TOWS Matrix

2.5 ข้อมูลเบื้องต้นทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่

2.5.1 ข้อมูลเบื้องต้นการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ

2.5.2 ข้อมูลเบื้องต้นการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในนครหลวงเวียงจันทน์และแขวงบอลิคำไซ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยว

2.1.1 อุปทานการท่องเที่ยว

อุปทานการท่องเที่ยว คือ องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกันเป็นลูกโซ่เพื่อที่นักท่องเที่ยวจะสามารถรับบริการทางการท่องเที่ยว ณ แหล่งท่องเที่ยวได้ ซึ่งรวมทั้งบริการของรัฐและเอกชน ได้แก่ ระบบข้อมูล ระบบบริการขนส่ง เช่น ถนนหนทาง รางรถไฟและระบบสาธารณูปโภค สำหรับภาคเอกชนองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ตัวแทนการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการต่าง ๆ (บุญเลิศ, 2549) โดยองค์ประกอบของอุปทานการท่องเที่ยว สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท คือ

1) แหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ซึ่งกรมการท่องเที่ยว (2558) ให้ความหมายของ แหล่งท่องเที่ยว (Destinations) ว่า แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งหรือสถานที่ที่เกิดจากธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมที่สามารถดึงดูดใจในด้านความสวยงาม ความน่าประทับใจ มีสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งด้านการบริการ ปัจจัยพื้นฐานในเรื่องระบบการสื่อสาร สาธารณูปโภค การขนส่ง และการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างมีมิตรไมตรี ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ

(1) แหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติ ได้แก่ หาดทราย ทะเล น้ำตก ภูเขา ทะเลสาบ แม่น้ำ เป็นต้น

(2) แหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น ประกอบด้วย

- สิ่งดึงดูดใจทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัด โบสถ์ มัสยิด พระราชวัง อนุสาวรีย์ ปราสาท เป็นต้น

- สิ่งดึงดูดใจทางวัฒนธรรม ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ โรงละคร โรงภาพยนตร์ เทศกาลงานประเพณี งานเฉลิมฉลองต่าง ๆ พิธีกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

- สิ่งดึงดูดใจทางสังคม ได้แก่ กลุ่มชาติพันธุ์ วิถีชีวิตท้องถิ่น เป็นต้น

- สิ่งดึงดูดใจที่สร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ อาทิ สวนสนุก ลู่วิ่ง เป็นต้น

นอกจากนี้ กรมการท่องเที่ยว (2558) ได้แบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 12 ประเภท คือ

(1) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น โดยอาจมีเรื่องราวทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง โดย การจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งนั้น จะต้องมีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องมี

กิจกรรมที่ส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศนั้น มีการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ชัดเจนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ที่เกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถเพิ่มเติมได้อีกมากมายตามความนิยมของคนในแต่ละยุคสมัย เมื่อมีการระบุชัดว่ากิจกรรมนั้น ๆ สามารถให้ความรู้และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ปัจจุบันมีปรากฏอยู่หลาย ๆ แห่ง ตัวอย่าง เช่น พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และ MICE (Meeting & Incentives & Conventions & Exhibitions) เป็นต้น

(3) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา รวมถึงสถานที่หรืออาคารสิ่งก่อสร้างที่มีอายุเก่าแก่หรือเคยมีเหตุการณ์ สำคัญเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑ์ วัด ศาสนสถาน และสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปะและสถาปัตยกรรม

(4) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้อาจจะเป็นความงดงามตามสภาพธรรมชาติ ความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ สัตว์หายากที่สำคัญทางธรณีวิทยา และภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ ของท้องถิ่น นั้น ๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการก็ได้

(5) แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อการพักผ่อนและเสริมสร้างสุขภาพ ให้ความสนุกสนาน รื่นรมย์ บันเทิง และการศึกษาหาความรู้ แม้ไม่มีความสำคัญในแง่ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม แต่มีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวร่วมสมัย ตัวอย่างเช่น ย่านบันเทิงหรือสถานบันเทิง สวนสัตว์ สวนสนุกและสวนสาธารณะลักษณะพิเศษ สวนสาธารณะ และสนามกีฬา

(6) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทาง ศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วย งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ขนเฝ้า เป็นต้น ตัวอย่างของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยในประเภทนี้ได้แก่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานแสดงของ ช้างจังหวัดสุรินทร์ งานร่มบ่อสร้าง ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

(7) แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพประเภทน้ำพุร้อนธรรมชาติ กรมการท่องเที่ยวไม่ได้ให้คำนิยามของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพประเภทน้ำพุร้อนธรรมชาติไว้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพประเภทน้ำพุร้อนธรรมชาติ กรมการท่องเที่ยว (2557) ได้นิยามการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ไว้ 2 ประเภท คือ

การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพ คือ การเดินทางท่องเที่ยวโดยมีโปรแกรมการทำกิจกรรมบำบัดรักษาโรคหรือฟื้นฟูสุขภาพต่าง ๆ ที่หลากหลาย รวมทั้งการทำฟัน การผ่าตัดเสริมความงาม หรือการผ่าตัดแปลงเพศ ฯลฯ ในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล และการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ เป็นการเดินทางท่องเที่ยวโดยมีการจัดโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพอันประกอบด้วยกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพที่หลากหลาย โดยเฉพาะการเดินทางไปในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และพักแรมในโรงแรม รีสอร์ท หรือศูนย์สุขภาพ ซึ่งมีการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในสถานที่นั้น ๆ จัดขึ้น อาทิ การนวดแผนไทย การอบสมุนไพรไทย กิจกรรมบริการสუნธบำบัด (Aroma Therapy) และการบริการอาบน้ำแร่ (Spa)

จากคำนิยามที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ คำนิยามของแหล่งท่องเที่ยวและคำนิยามของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จึงสามารถอธิบายได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพประเภทน้ำพุร้อนธรรมชาติ คือ สถานที่ท่องเที่ยวที่เปิดใช้สำหรับการท่องเที่ยวสำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงสุขภาพ โดยมีน้ำพุร้อนธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น การบำบัดรักษาและฟื้นฟูความเหนื่อยล้าจากร่างกาย เป็นต้น

(8) แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่ การเล่นน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร เป็นต้น

(9) แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีน้ำตกเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับ ธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งน้ำตกได้แก่ การว่ายน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร การเดินสำรวจน้ำตก การล่องแก่งการดูนก และการตกปลา เป็นต้น

(10) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีถ้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับ ธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วยซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว

ประเภทถ้า ได้แก่ การเข้าชมบรรยากาศและหินงอกหินย้อยภายในถ้ำ การศึกษาด้านโบราณคดีของมนุษย์ยุคต่าง ๆ ที่เคยอาศัยในถ้ำ การนมัสการพระพุทธรูป การให้อาหารสัตว์ การปิกนิกและรับประทานอาหาร เป็นต้น

(11) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทเกาะ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีเกาะเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจส่งเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ ได้แก่ การดำน้ำ ดูปะการังและสัตว์ทะเล การเล่นน้ำ การเที่ยวชมชายหาดหรือน้ำตก เป็นต้น

(12) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทแก่ง หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีแก่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน และมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ การล่องแก่งการพายเรือ การพักผ่อน และการเดินป่า ซึ่งอาจส่งเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาธรรมชาติเข้าไปด้วย ได้แก่ การดูนก การสำรวจธรรมชาติ การศึกษาพันธุ์พืชต่าง ๆ เป็นต้น

2) บริการสาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานของรัฐแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

(1) โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนนหนทาง รางรถไฟ สนามบิน ท่าเรือ ระบบบริการขนส่ง เป็นต้น

(2) บริการสาธารณูปโภค เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบโทรคมนาคม การให้บริการห้องอาบน้ำ ห้องสุขา ระบบการกำจัดขยะและของเสียต่าง ๆ

3) การบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวที่เอกชนเป็นผู้ให้บริการ คือ กลุ่มธุรกิจในการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งมักประกอบไปด้วย 6 ธุรกิจหลัก คือ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง

(1) ธุรกิจนำเที่ยว “ธุรกิจนำเที่ยว” หมายถึง ธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยว หรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยจัดให้มีบริการหรือการอำนวยความสะดวกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือบริการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551) ซึ่งธุรกิจนำเที่ยว สามารถ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง และจังหวัดที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดนั้น

- ธุรกิจนำเที่ยวภายในประเทศ คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดในประเทศไทย

- ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ คือ การประกอบธุรกิจนำเที่ยวไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดในต่างประเทศหรือนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศไปยังสถานที่หนึ่งสถานที่ใดภายในประเทศ

(2) ธุรกิจที่พักแรม โรงแรม หมายถึง สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน (พระราชบัญญัติธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2547) ธุรกิจที่พักแรมมีหลายประเภท เช่น โรงแรม เกสเฮาส์ รีสอร์ท โฮมสเตย์ โมเต็ล เป็นต้น (สุพัตรา, 2553)

(3) ธุรกิจบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มแก่นักท่องเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 7 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

- ธุรกิจอาหารจานด่วน (Fast-food) เป็นธุรกิจที่บริการอาหารแก่ลูกค้าแบบจานด่วน มีรายการอาหารที่จำกัด และมีราคาค่อนข้างต่ำ เช่น พิซซ่าฮัท แมคโดนัลด์ เป็นต้น

- ธุรกิจอาหารสำเร็จรูปเดลิ (Deli shop) เป็นธุรกิจอาหารที่ผสมผสานการให้บริการอาหารสำเร็จรูปประเภทเนื้อแช่แข็ง เนย แชนวิช สลัด และอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ

- ธุรกิจอาหารบุฟเฟต์ (Buffet) เป็นธุรกิจอาหารแบบลูกค้าช่วยเหลือตัวเอง และราคาอาหารจะเป็นแบบราคาเดียว

- คอฟฟี่ช็อป (Coffee shop) เป็นธุรกิจอาหารที่มีลักษณะการให้บริการแบบรวดเร็ว มักเป็นการให้บริการที่เคาน์เตอร์ ตกแต่งแบบง่าย ๆ รายการอาหารจำกัด และมีราคาค่าบริการค่อนข้างต่ำ

- คาเฟ่ทีเรีย (Cafeteria) เป็นธุรกิจอาหารที่บริการตนเอง มีรายการอาหารจำกัด มักตั้งอยู่ในที่มีผู้คนพลุกพล่าน เช่น ตามศูนย์การค้า สนามบิน สถานศึกษา สำนักงาน เป็นต้น

- ธุรกิจอาหารกูร์เมต์ (Gourmet) เป็นธุรกิจอาหารที่ลงทุนสูงเพราะต้องตกแต่งให้มีความหรูหรา มุ่งตอบสนองลูกค้าที่มีกำลังซื้อสูง รายการอาหารและเครื่องดื่มมีคุณภาพดี และมีการบริการที่ดีเลิศ

- ธุรกิจอาหารแบบเฉพาะกลุ่ม คือ ธุรกิจที่ให้บริการอาหารพิเศษเฉพาะรายการอาหาร เช่น ภัตตาคารอาหารไทย ภัตตาคารอาหารฝรั่งเศส เป็นต้น

(4) ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก

- สินค้าที่ระลึก หมายถึง สิ่งของใดก็ตามที่นักท่องเที่ยวซื้อและนำสินค้านั้นกลับไปยังภูมิลำเนาของตน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน เป็นที่ระลึกถึง หรือเป็นของฝากให้บุคคลอื่น

- กิจกรรมการซื้อของ เป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปให้ความนิยม โดยเฉพาะการซื้อสินค้าที่ผลิตโดยคนท้องถิ่น เพราะมักเป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวในเรื่องของการแสดงถึงวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ

(5) ธุรกิจคมนาคมขนส่ง ธุรกิจการขนส่งจึงเป็นผู้ให้บริการด้านการขนส่งแก่นักท่องเที่ยวให้สามารถเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้ (ตามพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. 2497) ประเภทของธุรกิจขนส่ง ได้แก่ รถโดยสารสาธารณะ แท็กซี่ รถเช่า รถทัวร์เช่าเหมา เป็นต้น

(6) ธุรกิจหรือแหล่งนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและการบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยประเภทและรูปแบบของธุรกิจหรือแหล่งนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว สามารถจำแนกตามประเภทธุรกิจได้ 3 ประเภท ได้แก่

- ธุรกิจสวนสนุก (Amusement and Theme Park) ได้แก่ สถานบริการเหล่านี้

- สวนสนุก (Amusement Park) หมายถึง สถานบริการด้านความบันเทิงและความสนุกสนาน ประกอบด้วย เครื่องเล่น เกมส์ การละเล่น การแสดงต่าง ๆ สำหรับนักท่องเที่ยวหรือประชาชนในท้องถิ่น

- สวนสนุกรูปแบบเฉพาะ (Theme Park) เป็นการสร้างสวนสนุกจากแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจ และเป็นสถานที่ที่เปรียบเสมือนแหล่งท่องเที่ยวในตัวเอง เนื่องจากมีกิจกรรมบันเทิงด้านต่าง ๆ ที่น่าดึงดูดความสนใจและแตกต่างจากสิ่งที่นักท่องเที่ยวจะพบเห็นได้โดยทั่วไป

- ธุรกิจบันเทิง (Entertainment) หมายถึง สถานบันเทิงยามค่ำคืน เช่น ไนต์คลับ คาเฟ่ บาร์ ดิสโก้เธค ผับและคาสโน รวมทั้งโรงภาพยนตร์และโรงละคร สถานบริการเหล่านี้

- ธุรกิจหรือแหล่งการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว เป็นการตอบสนองความต้องการด้านการกีฬาของนักท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมการกีฬาเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมและ

ก่อให้เกิดรายได้ต่อธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม ที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร การขนส่ง การเดินทาง รวมทั้งบริษัทที่จัดบริการสำหรับการชมกีฬา เช่น สนามฟุตบอล สนามยิงธนู เป็นต้น

4) หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

(1) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยตรงกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีหน่วยงานในสังกัดที่สำคัญต่อภาคการท่องเที่ยว คือ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(2) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว มีหน้าที่ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว มีภารกิจในการพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการสนับสนุนการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

(3) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือ ททท. จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมด้วยการสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางมาเยือนประเทศไทยเพื่อให้เกิดรายได้เข้าสู่ประเทศอันส่งผลต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศชาติ

(4) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจด้านการอนุรักษ์ ส่งเสริมและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ โดยการป้องกันควบคุมพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีอยู่เดิม และฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้กลับสมบูรณ์ เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม สำหรับเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า แหล่งอาหาร ตลอดจนเป็นแหล่งนันทนาการและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชน

(5) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว คือ มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการเดินทางเข้าหรือออกไปนอกราชอาณาจักรของบุคคลและยานพาหนะ รวมทั้งควบคุมดูแลคนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร

(6) กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ป้องกันและปราบปราม แก้อัปเดตปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย

(7) กรมศุลกากร เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง มีหน้าที่ควบคุมการนำเข้าและการนำออกสินค้าของประเทศ และจัดเก็บรายได้ในรูปของอากรขาเข้าและขาออกระหว่างประเทศ ตลอดจนการกำหนดมาตรการทางภาษีอากรเพื่อส่งเสริมการส่งออก

(8) สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่กำหนดแผนงานและมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เช่น การกำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ การออกใบอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาตการประกอบธุรกิจนำเที่ยวรวมทั้งมัคคุเทศก์

(9) กรมศิลปากร เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแล บำรุงรักษา ป้องกันอนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริม สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวิทยาการและวัฒนธรรมของชาติในด้าน พิพิธภัณฑสถาน โบราณคดี โบราณสถาน วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หอสมุดแห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ นาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ สถาปัตยกรรมและศิลปกรรม เป็นต้น

(10) กรมการศาสนา มีหน้าที่ในการทำนุบำรุง ส่งเสริมพระพุทธศาสนา การเผยแพร่พระพุทธศาสนา รวมทั้งยังสนับสนุนศาสนาอื่น ๆ ที่ทางราชการรับรอง ตลอดจนการนำสถานที่สำคัญทางศาสนาเป็นจุดดึงดูดทางการท่องเที่ยว

(11) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมในการเสริมสร้างค่านิยมและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ส่งเสริมการนำทุนทางวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการพัฒนาอย่างยั่งยืน พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายทางวัฒนธรรม รวมทั้งมีการส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว

2.1.2 องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวที่จะได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้ ต้องเกิดจากหลาย ๆ องค์ประกอบมารวมกัน ซึ่งสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นต้องมีสิ่งดึงดูดใจในด้านความสวยงาม ความน่าประทับใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งในด้านที่พัก ของที่ระลึก และบริการอื่น ๆ อันเป็นปัจจัยพื้นฐาน อาทิ ระบบการสื่อสาร การขนส่ง สาธารณูปโภค และการต้อนรับอย่างมีไมตรีจิต (Mill & Morrison, 1992, p. 263) ต่อมา บุญเลิศ (2542, หน้า 45-46) ได้สรุปว่าเพื่อให้มีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยวใด ๆ ก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 3 ประการคือ

1) ทรัพยากรการท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ เช่น ความสวยงามของธรรมชาติ ศิลปะวัฒนธรรม โบราณสถาน สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2) ทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีบริการอำนวยความสะดวกน้ำประปาไฟฟ้าการสื่อสารการขนส่งที่พักแรมอาหารน้ำดื่มจำหน่ายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น

3) ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึงเป็นปัจจัยสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียง

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้นั้นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญได้แก่

- 1) องค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว
- 2) องค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) องค์ประกอบด้านการคมนาคมขนส่งที่สามารถเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้
- 4) องค์ประกอบทางด้านความมีมิตรไมตรีของเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ข้อดังกล่าวข้างต้น จะช่วยสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบายและสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงได้โดยสะดวก รวมทั้งมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย มีความสนุกเพลิดเพลินจากการเดินทางท่องเที่ยวได้รับทั้งความรู้ประสบการณ์ในการชื่นชมศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นรวมทั้งได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นแบบมีมิตรไมตรีจากเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เพื่อจะสามารถเข้าร่วมกิจกรรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ด้วย

2.1.3 ศักยภาพทางการท่องเที่ยว

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถทางการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ โดย วิวัฒน์ชัย (2550) ได้วางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาและกำหนดศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวไว้ดังนี้

- 1) คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ความสวยงาม ลักษณะเด่นในตัวเอง ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ ความสำคัญทางลัทธิและศาสนา บรรยากาศ สภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ และ วิถีชีวิต
- 2) ความสะดวกในการเข้าถึง ได้แก่ สภาพของเส้นทางท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยว

3) สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ที่พักแรม ร้านอาหาร เครื่องดื่ม สถานบริการต่าง ๆ ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ และการรักษาความปลอดภัย

4) สภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพทางกายภาพ สภาพอากาศ ระบบนิเวศ และสภาพอื่น ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว

5) ข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ ข้อจำกัดด้านพื้นที่ ข้อจำกัดทางด้านบริการ สาธารณูปโภค ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

6) ความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ได้แก่ ความเป็นที่รู้จักของแหล่งท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

Collier & Harraway (1997) มีแนวคิดที่ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของการท่องเที่ยว จำเป็นต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการหรือ “3As” คือ

1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attractions) เกิดจากสถานที่ (Sites) หรือ เหตุการณ์ (Events)

2) ความสะดวกสบายหรือความสำราญจากแหล่งท่องเที่ยว (Amenities) คือ โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ระบบขนส่ง ระบบการสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค และ สิ่งอำนวยความสะดวก

3) ความสามารถที่จะเดินทางเข้าถึง (Accessibility) ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบขนส่งในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น เส้นทาง ยานพาหนะ สถานี และผู้ประกอบการขนส่ง โดยคำนึงถึงองค์ประกอบ 2 ประการคือ

(1) องค์ประกอบเชิงปริมาณ ได้แก่ ลักษณะของความพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว เส้นทางที่สะดวกเพียงพอกับความต้องการ รวมไปถึงระดับราคา

(2) องค์ประกอบเชิงคุณภาพ มีลักษณะใหญ่ๆ 3 ลักษณะ คือ

- ความสะดวกสบายและเพลิดเพลินในการเดินทาง

- ความประหยัดค่าใช้จ่าย ช่วยให้นักเดินทางไปได้ไกลขึ้น มีประสิทธิภาพในการบริการ ลดต้นทุนค่าโดยสาร ย่นระยะเวลาในการเดินทาง

- ความปลอดภัย เป็นส่วนประกอบสำคัญในการที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยวใด ๆ

ธรรมศักดิ์ (2542) แบ่งองค์ประกอบที่นำมาเป็นเครื่องบ่งชี้ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

1) ปัจจัยจุดใจหลักของการท่องเที่ยว พิจารณาจากสถานที่ตั้งและลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวนั้นต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวหลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการในด้านความสะดวกในการพักผ่อน ความสนุกสนาน การหาประสบการณ์ ซึ่งปัจจัยจุดใจหลักแบ่งได้ 3 ชนิด ได้แก่

ปัจจัยจิตใจด้านธรรมชาติ ปัจจัยจิตใจในด้านประวัติศาสตร์และศาสนา และปัจจัยจิตใจทางด้านกิจกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น

2) ปัจจัยประกอบ ได้แก่ คุณค่าดึงดูดใจจากสภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และลักษณะภูมิทัศน์ที่เป็นเอกลักษณ์ ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน สภาพเศรษฐกิจและสังคม ภัยธรรมชาติ และการเมือง

3) ปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน ด้านที่พักและอาหาร การสื่อความหมาย ข้อมูลข่าวสาร การให้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ร้านจำหน่ายของที่ระลึก เป็นต้น

4) ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม ต้องพิจารณาถึงโครงข่ายการคมนาคมทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ บริการสาธารณะ เช่น ไฟฟ้า น้ำ การระบายน้ำ การกำจัดขยะ ตลอดจนระบบการสื่อสารโทรคมนาคม

บุญเลิศ (2549) ได้ให้คำนิยามศักยภาพทางการท่องเที่ยว ไว้ว่า หมายถึงความสามารถทางการท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 1) ด้านแหล่งท่องเที่ยว
- 2) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สะดวกปลอดภัย
- 3) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวในระหว่างท่องเที่ยว
- 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำที่สะอาด บิมน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ ถนน ที่จอดรถ ร้านค้าชุมชน รถโดยสารสาธารณะ ป้ายหรือเอกสารชี้แจงเส้นทางและจุดสำคัญ เป็นต้น
- 5) ด้านการบริการท่องเที่ยว เช่น การให้บริการขนส่ง ที่พัก อาหารและบันเทิง การนำเที่ยวและมัคคุเทศน์ การจำหน่ายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น
- 6) ด้านการตลาดท่องเที่ยว
- 7) ด้านความพร้อมของชุมชนในการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

ซึ่งสำนักงานการท่องเที่ยวโดยชุมชน องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) อพท. ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ประกอบด้วย 5 ด้านใหญ่ คือ

- 1) กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนมีการจัดการอย่างยั่งยืน
- 2) การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีการกระจายผลประโยชน์สู่ท้องถิ่น สังคมและคุณภาพชีวิต
- 3) การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีการอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรม
- 4) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- 5) ด้านบริการและความปลอดภัย

2.2 กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยว

2.2.1 ความหมายและวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ไปยังสถานที่อื่น ๆ เพียงชั่วคราว โดยผู้เดินทางต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง ซึ่งวัตถุประสงค์ในการเดินทางนั้นมีขึ้นเพื่อคลายความเครียดหรือการแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2546) และไม่ได้เป็นไปเพื่อการประกอบอาชีพ (องค์การท่องเที่ยวโลก) โดยอาจมีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ดังนี้ (Swarbrooke & Horner, 2007)

- 1) การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมเพื่อนและญาติพี่น้อง (Visiting Friends and Relatives)
- 2) การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (Business Tourism)
- 3) การท่องเที่ยวแบบอิงศาสนา (Religious Tourism)
- 4) การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ (Health Tourism)
- 5) การท่องเที่ยวแบบสวัสดิการ (Social Tourism)
- 6) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational Tourism)
- 7) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)
- 8) การท่องเที่ยวแบบชมทิวทัศน์ (Scenic Tourism)
- 9) การท่องเที่ยวแบบการแสวงหาความสำราญ (Hedonistic Tourism)
- 10) การท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมหรือทำกิจกรรม (Activity Tourism)
- 11) การท่องเที่ยวแบบมุ่งความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism)

2.2.2 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยวต่างให้ความสนใจ เพราะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการตัดสินใจเลือกใช้บริการทางการท่องเที่ยว (บุญเลิศ และ พรภทรวดี, 2555)

ปวริศา (2551) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ปฏิบัติของบุคคล เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและการใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจรวมทั้งกระบวนการของการของการตัดสินใจ ซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวการกำหนดปฏิกริยาต่าง ๆ พฤติกรรมจึงเกี่ยวกับการศึกษาว่าบุคคลบริโภคอะไร ที่ไหน อย่างไร และภายในสถานการณ์อย่างไร ที่มีผู้บริโภคจะซื้อสินค้าและบริการมาบริโภค

ธงชัย (2524) กล่าวว่าพฤติกรรมผู้บริโภคหมายถึงการกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการทั้งนี้หมายความว่ารวมถึงกระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาอยู่ก่อนแล้วและซึ่งมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่แสดงในการค้นหาซื้อและบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการตัดสินใจการท่องเที่ยว ขั้นตอนระหว่างการท่องเที่ยวและขั้นตอนหลังท่องเที่ยว (Wu Bing, 2005, p. 2)

2.2.3 ประเภทของนักท่องเที่ยว

สำหรับการจำแนกนักท่องเที่ยวตามลักษณะการพักอาศัยในการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น (บุญเลิศ และพรภักทรวดี, 2555)

1) Tourist คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางจากที่พักอาศัยของตน ในระยะเวลาที่ใช้เพื่อการท่องเที่ยวเกินกว่า 24 ชั่วโมง และพักแรมที่ใดที่หนึ่ง ในช่วงเวลาหนึ่งเวลาใด

2) Excursionist คือ นักท่องเที่ยวแบบเข้าไป เย็นกลับ หรือกลับที่พักอาศัยของตนภายในระยะเวลา 24 ชั่วโมง และไม่ได้พักแรมที่ใด

3) Visitor คือ ผู้มาเยือนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยเป็นการรวมกันระหว่าง Tourist และ Excursionist

นอกจากนี้ Cohen (1972) ได้นำแนวคิดด้านลักษณะร่วมทางพฤติกรรมและบทบาททางสังคมมาจัดประเภทของนักท่องเที่ยวเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1) นักท่องเที่ยวที่เดินทางเป็นกลุ่ม (Organized Mass Tourists) คือ นักท่องเที่ยวที่มักจะซื้อรายการนำเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยว โดยบริษัทนำเที่ยวเป็นผู้ให้บริการในการท่องเที่ยวทั้งหมด

2) นักท่องเที่ยวที่เดินทางเป็นกลุ่มอิสระหรือส่วนบุคคล (Individual Mass Tourists) คือ นักท่องเที่ยวที่มีความชำนาญในการท่องเที่ยวและสามารถเดินทางเองโดยไม่ต้องมีผู้นำเที่ยวมาดูแล มักตัดสินใจในการเที่ยวด้วยตัวเอง

3) นักสำรวจ (Explorer) คือ นักท่องเที่ยวที่หลีกเลี่ยงเส้นทางการท่องเที่ยวทั่วไป นิยมแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ด้วยตัวเอง ไม่คาดหวังความสะดวกสบายหรือความสนุกสนาน แต่ต้องการบรรลุความมุ่งหมายของตน

4) นักเดินทางท่องเที่ยวแบบพเนจร (Drifter) คือ นักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมคล้ายกับนักสำรวจ แต่ไม่เพียงต้องการศึกษาและเข้าใจวัฒนธรรมของท้องถิ่นเท่านั้น ยังรวมถึงการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในสังคมอย่างแท้จริง

2.2.4 ความต้องการของนักท่องเที่ยว

ศิริวรรณ (2541) กล่าวว่าความต้องการ (wants) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะได้รับการตอบสนองเพื่อให้เกิดความพอใจซึ่งเป็นความต้องการในระดับที่ลึกซึ้งกว่าความจำเป็น ความต้องการเกิดจากการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคมซึ่งถือว่าเป็นความต้องการด้านจิตวิทยาเป็น ความต้องการการยอมรับและการยกย่องจากสังคมรวมทั้งความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิตส่วนความจำเป็น (needs) เป็นอำนาจพื้นฐานที่ทำให้บุคคลต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของร่างกายประกอบด้วยความต้องการในปัจจุบัน 4 ได้แก่อาหารเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัยและยารักษาโรครวมถึงความต้องการการพักผ่อนด้วยดังนั้นความจำเป็นและความต้องการจะสามารถเปลี่ยนเป็นความต้องการซื้อ (demands) ได้ถึงมีอำนาจซื้อ (purchasing power) หรือมีเงินนั่นเองและมีความเต็มใจซื้อ (willingness to pay) ประกอบอยู่ด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความจำเป็นความต้องการและความต้องการซื้อถือเป็นจุดเริ่มต้นของการตลาดทำให้ธุรกิจเกิดความคิดที่จะเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อที่จะสนองความต้องการของบุคคลซึ่งต้องอาศัยกระบวนการวิเคราะห์และวิจัยถึงความต้องการและพฤติกรรมของบุคคลที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจากนั้นจึงพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อที่จะสนองความต้องการเหล่านั้นเมื่อทราบถึงแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภคแล้วประเด็นสำคัญที่ต้องศึกษาควบคู่กันไปคือการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคโดยเป็นการวิเคราะห์ว่าวิธีการที่นักท่องเที่ยวทำการตัดสินใจที่จะใช้ทรัพยากรทั้งเงินเวลาและอื่น ๆ ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

สำหรับการพิจารณาความต้องการของนักท่องเที่ยวนั้น ปาริฉัตร และพัชรินทร์ (2556) ได้นำเสนอไว้ 4 ลักษณะ คือ

- 1) ด้านสภาพการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น
- 2) กิจกรรม/เส้นทางท่องเที่ยวที่เหมาะสม
- 3) สิ่งอำนวยความสะดวกที่ตรงตามความต้องการ
- 4) บริการ/ความปลอดภัย อย่างเพียงพอ

ปัจจัยพื้นฐานที่นักท่องเที่ยวต้องการก่อนตัดสินใจพิจารณาก่อนเลือกสถานที่เดินทางหรือเลือกใช้บริการในแหล่งท่องเที่ยว มีดังนี้

1) ทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือสิ่งดึงดูดใจให้เกิดการเดินทางเข้าไปเยี่ยมชม ซึ่งมีอยู่มากมายและขึ้นอยู่กับความชื่นชอบของนักท่องเที่ยว เช่น อุทยานแห่งชาติ วัดวาอาราม มรดกโลก สิ่งมหัศจรรย์ของโลก แหล่งอนุรักษ์พืช สัตว์ป่า สวนสัตว์วิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี ตลาดย่านการค้า แหล่งช้อปปิ้ง ทะเล เกาะแก่ง แหล่งดำน้ำ เป็นต้น สำหรับโครงสร้างพื้นฐาน ที่นักท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้ระหว่างเดินทางเที่ยว ประกอบไปด้วยไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบของน้ำประปา โทรศัพท์ การสื่อสารไร้สาย ระบบจำกัดสิ่งปฏิญู การคมนาคมสื่อสาร ถนน ท่าอากาศยาน รถไฟ สวนสาธารณะโรงพยาบาล สถานีรถประจำทางและสถานีรถไฟ ที่พักตากอากาศ เป็นต้น

2) การขนส่ง ได้แก่ ยานพาหนะ ที่ใช้ในการบริการสำหรับส่งนักท่องเที่ยว ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว เช่น เรือ เครื่องบิน รถไฟรถประจำทาง รถบัส แท็กซี่ รถยนต์ รถไฟฟ้า รถไฟฟ้าใต้ดิน พาหนะทั้งหลายควรมีพนักงานที่พร้อมเป็นมิตร มีความสะดวกสบายปลอดภัยได้มาตรฐาน มีเครือข่ายเชื่อมต่อกัน

(1) การต้อนรับของเจ้าของบ้านหรือของคนในท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยว เจ้าของบ้านต้องมีทัศนคติที่ดีสำหรับแขก ต้องแสดงออกถึงความสุภาพ ความเป็นมิตร ความจริงใจ ซื่อสัตย์ ที่จะคอยช่วยเหลือทำในสิ่งที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและกลับไปบอกยังบ้านเกิดเมืองนอนว่าประเทศไทยมีผู้คนที่เป็มิตร

(2) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในทุก ๆ ที่ หากจะว่าไปแล้วความต้องการด้านความปลอดภัยคงเป็นปัจจัยประการแรกก่อนตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวด้วยซ้ำ แม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวจะมีความสวยงามชวนให้อยากไปเที่ยวเยี่ยมชมมากเท่าใด แต่หากแหล่งท่องเที่ยวนั้น ขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินก็ยากที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเดินทาง ซึ่งภาครัฐบาล ตลอดจนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวจึงต้องมีมาตรการสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวทำให้เขารู้สึกว่าเขาจะได้รับความสะดวกสบายปลอดภัยไร้กังวลระหว่างเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งพื้นที่ของตน

(3) ผู้ให้บริการนำเที่ยว ปัจจัยนี้สำคัญมากสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการที่จะใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยว เพื่อลดภาระขั้นตอนของตนเอง ชื่อเสียง การบริการ ภาพลักษณ์ของบริษัทนำเที่ยวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเชื่อมั่นและตัดสินใจบริการจากบริษัทนำเที่ยว (ฉันทิช, 2552)

ดังนั้นการวิจัยพฤติกรรมความต้องการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อเป็นการค้นหาลักษณะความต้องการและพฤติกรรมในการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค หรือนักท่องเที่ยวในการซื้อการใช้งาน เพื่อผลการตลาดและเป็นเป้าหมายของการตลาดและเพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และจะสามารถนำคำตอบที่ได้จะช่วยให้สามารถจัดกลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างเหมาะสม

2.2.1 กลยุทธ์ตลาดการท่องเที่ยว

สำหรับธุรกิจการท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นธุรกิจประเภทบริการรูปแบบหนึ่ง โดย Holloway & Plant (1992) ได้อธิบายว่า สินค้าบริการมีลักษณะที่แตกต่างจากสินค้าโดยทั่วไป คือ จับต้องไม่ได้ แยกออกจากกันไม่ได้ มีความหลากหลาย และเก็บรักษาไว้ไม่ได้ จึงต้องประยุกต์ใช้แนวคิดกลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดบริการเพื่อวางแผนการจัดการกลยุทธ์ทางการตลาด โดย Phillip Kotler (1997) ที่กล่าวถึงส่วนประสมทางการตลาดบริการที่สำคัญมีอยู่ 7 P's โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ผลิตภัณฑ์หรือบริการ (Product) หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่นำเสนอแก่ตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าและต้องสร้างคุณค่าให้เกิดขึ้น ผลิตภัณฑ์หรือบริการจะใช้กับธุรกิจประเภทที่มีการให้บริการ เช่น ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจโรงแรม เป็นต้น ธุรกิจเหล่านี้จะให้บริการตามความต้องการของลูกค้าที่มาขอรับบริการ ซึ่งแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจ เช่น ธุรกิจร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์บริการคือ การให้บริการอาหารที่ใช้วัสดุในการปรุงที่มีคุณภาพ รสชาติดีและจัดแต่งภาชนะที่ใส่อาหารให้มีสีสัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การบริการมีคุณค่ามากขึ้น

2) ราคา (Price) หมายถึง ต้นทุนทั้งหมดที่ลูกค้าต้องจ่ายในการแลกเปลี่ยนกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ ซึ่งรวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในการผลิตหรือการให้บริการ ค่าจ้างแรงงาน การใช้ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม จำนวนการผลิต ความยากง่ายในการจัดหาวัตถุดิบ และผลตอบแทนที่ต้องการด้วย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะนำมาคำนวณต้นทุน แล้วกำหนดราคาที่เป็นตัวเงินซึ่งลูกค้าจะต้องจ่ายเพื่อแลกกับผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

3) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) เป็นกระบวนการทำงานที่จะทำให้สินค้าและบริการไปสู่ผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคสินค้าหรือบริการตามต้องการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ต่ำ ช่องทางการจัดจำหน่ายมีหลายรูปแบบเช่น การติดต่อทางโทรศัพท์การติดต่อ ณ สถานที่ที่ผู้คนนิยม การติดต่อโดยไม่จำกัดเวลา

4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่จูงใจให้ลูกค้าเข้ามาใช้บริการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเข้าใจและทราบถึงคุณค่าของสินค้าที่เสนอขายเป็นความพยายามจูงใจให้เกิดความชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรมอย่างถูกต้อง การส่งเสริมการตลาดควรประกอบไปด้วย การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ และการลด แลก แจกแถม

5) บุคลากร (People) หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการให้บริการในแต่ละธุรกิจตั้งแต่เริ่มต้นจนการให้บริการสิ้นสุด เป็นการเลือกสรรบุคคลที่ให้บริการแก่ลูกค้าตามวัฒนธรรมและนโยบายขององค์กร เพื่อทำให้เกิดความแตกต่างในการบริการที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจของลูกค้า

6) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) เป็นการแสดงให้เห็นคุณค่าของบริการโดยผ่านการใช้หลักฐานที่มองเห็นได้ เพื่อให้ลูกค้าเห็นคุณค่าของการบริการ เช่น การมีสถานที่ใหญ่โตสะอาด ร่มรื่น มีการจัดสถานที่ให้มีบรรยากาศที่เหมาะสม เป็นต้น

7) กระบวนการให้บริการ (Process) เป็นวิธีการดำเนินงานขององค์กรเพื่อสนองตอบความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าตามกลยุทธ์ที่ได้กำหนดไว้เป็นวิธีการจัดการของแต่ละองค์กรเพื่อให้เกิดการบริการตอบสนองความคาดหวังของลูกค้า และทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

องค์ประกอบทั้ง 7 ประการดังกล่าวนี้ ในอุตสาหกรรมจะต้องกำหนดการพัฒนาให้ตรงตาม ความต้องการกลุ่มเป้าหมายของนักท่องเที่ยว และเหมาะสม เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นจะต้องวางแผนพัฒนาปรับปรุงสินค้าและบริการให้ตรงความต้องการของนักท่องเที่ยว กำหนดราคาที่เหมาะสม บริหารจัดการเวลาและสถานที่ของการจัดจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวซื้อได้สะดวก และการดำเนินส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวที่สนใจ ในด้านบุคลากรจำเป็นจะต้องมีความสามารถ มีทัศนคติที่สามารถตอบสนองต่อผู้ใช้บริการ ต้องมีความพร้อมในด้านกายภาพมีสถานที่ต่าง ๆ ในบริเวณของแหล่งท่องเที่ยวไว้บริการเช่น จุดพัก ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ห้องสุขา สถานที่จอดรถ เป็นต้น อีกทั้งยังมีการจัดการหรือการดำเนินงานในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ที่มีความเป็นระบบระเบียบ มีบริการที่รวดเร็ว ทันใจ ให้ข้อมูลหรือตอบคำถามได้ถูกต้องและชัดเจน น่าเชื่อถือ

2.3 การจัตรายการนำเที่ยว

2.3.1 เส้นทางท่องเที่ยว

เส้นทางท่องเที่ยว หรือ เส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยว วิฑูรย์ และคณะ (2539) ได้อธิบายไว้ว่า คือ การกำหนดเส้นทางสำหรับให้นักท่องเที่ยวได้เข้าชมจุดที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างง่ายดาย สะดวก และปลอดภัย โดยการกำหนดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยว โดยให้ข้อควรพิจารณาในการจัดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยว ดังนี้

การกำหนดเส้นทาง ควรพิจารณาจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว และความเชื่อมโยงระหว่างกัน ซึ่งอาจเลือกที่จะจัดเส้นทางในลักษณะวงจร อันจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งที่แปลกใหม่ สำหรับพื้นที่หนึ่งๆ อาจทำการการจัดเส้นทางท่องเที่ยวให้มีความแตกต่าง ซึ่งจะช่วยให้เกิดทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความชอบและระยะเวลาที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ควรควบคุมเส้นทางและรูปแบบการสัญจรไม่ให้เกิดความสับสน เข้าถึงง่าย ควรให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ พิจารณาจัดประเภทพาหนะตามลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ อาจเริ่มต้นเส้นทางท่องเที่ยวภายในเมือง เพื่อง่ายต่อการเดินทาง หรือเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกก่อนเดินทาง ควรมีการจัดเส้นทางท่องเที่ยว

ให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวนอกเมืองด้วย ควรให้บริการข้อมูลที่เพียงพอที่จะให้นักท่องเที่ยวสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ โดยอาจให้บริการด้วยแผ่นประกาศ เอกสารแจก ที่ทั่วถึงในทุกจุด ตลอดจนด้านสถาปัตยกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ควรมีเอกลักษณ์และสามารถให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ สถานที่ต่าง ๆ ควรมีความสะอาด เรียบร้อยอยู่เสมอ

2.3.2 การจัดรายการนำเที่ยว

การจัดนำเที่ยว คือการจัดการ ให้บริการ หรืออำนวยความสะดวกในการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร การจัดทัศนจร ให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อสนองตอบความต้องการของนักท่องเที่ยว (ฉันทิช, 2547) ซึ่งโดยทั่วไปการจัดนำเที่ยวสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การจัดการนำเที่ยวตามความต้องการของนักท่องเที่ยว และการจัดตามรายการนำเที่ยวที่เตรียมไว้แล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ Collective Tour หรือ การจัดนำเที่ยวที่บริษัทนำเที่ยวเป็นผู้กำหนดรายการนำเที่ยวทั้งหมดเป็นแบบเหมาจ่าย (Package Tour) และ Incentive Tour หรือ การจัดนำเที่ยวโดยที่ลูกค้าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการในบางเรื่อง หรือทุกเรื่อง

นอกจากการจัดการนำเที่ยวยังสามารถแบ่งออกได้ตามวิธีการนำเที่ยวเป็น 4 ลักษณะ คือ

1) จัดนำเที่ยวแบบเหมาจ่าย (Package Tour) มักจะมีลักษณะเป็นการจัดทัวร์สำหรับหมู่คณะ ตั้งแต่ 5 ถึง 10 คนขึ้นไป โดยมีระดับราคาที่พอเหมาะสำหรับงบประมาณ และอาจสามารถรับจัดทัวร์สำหรับกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะเรื่องได้ สำหรับการจัดรายการนำเที่ยวประเภทนี้จะรวมค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าอาหารในบางมื้อหรือทุกมื้อไว้ด้วยกัน ซึ่งจะทำให้มีราคาถูกกว่าการแยกซื้อทีละประเภท

2) การจัดนำเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ เป็นการจัดการนำเที่ยวที่มีกำหนดการนำเที่ยวอย่างชัดเจนตั้งแต่ระยะเวลาในการออกเดินทาง จนกระทั่งการเดินทางกลับ โดยบริษัทอาจจัดโปรแกรมไว้หลากหลายลักษณะ เช่น การท่องเที่ยวในระยะเวลา 3 วัน 5 วัน 7 วัน การจัดการนำเที่ยวในลักษณะนี้บริษัทนำเที่ยวมักจะจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าแล้ว ทำให้หากมีคนสนใจน้อย บริษัทจำเป็นต้องรับผิดชอบในการขาดทุนสำหรับการจัดการนำเที่ยวครั้งนั้น ๆ

3) การจัดนำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล มีลักษณะเป็นการจัดการนำเที่ยวให้กับหน่วยงาน หรือพนักงาน เพื่อเป็นโบนัส รางวัล หรือค่าตอบแทนให้แก่พนักงาน เพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดความสำเร็จของงาน ซึ่งการจัดการนำเที่ยวในลักษณะนี้ บริษัทนำเที่ยวจะมีหน้าที่ในการจัดการนำเที่ยงตามความต้องการขององค์กรเหล่านั้น

4) การจัดนำเที่ยวแบบเช่าเหมาลำ เป็นการจัดการนำเที่ยวที่บริษัทจัดนำเที่ยว จะทำการรับ-ส่ง นักท่องเที่ยวจำนวนมากจากสถานที่หนึ่ง ไปยังอีกสถานที่หนึ่ง ซึ่งทางบริษัทต้องมั่นใจว่าสามารถหานักท่องเที่ยวได้มากพอกับการเช่าพาหนะ นอกจากนี้ยังต้องมีการวางแผนเตรียมการเรื่องที่พัก ร้านอาหาร การเดินทาง แหล่งเข้าชมต่าง ๆ ล่วงหน้าเป็นเวลานาน

สำหรับรูปแบบในการจัดรายการท่องเที่ยว สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1) เป็นการจัดรายการนำเที่ยว ในระยะเวลา 2-4 วัน โดยมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวจะมีที่พักเพียง 1 แห่ง ตลอดการเดินทาง ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวไม่ควรห่างจากที่พักเกิน 100 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวจะออกเดินทางท่องเที่ยวในตอนเช้า และกลับเข้าพักโรงแรมในตอนเย็น ทำให้ไม่ต้องวุ่นวายกับขั้นตอนการเข้าพักและออกจากโรงแรม ตลอดจนไม่จำเป็นต้องเคลื่อนย้ายกระเป๋าดูแลในระหว่างวัน

2) การจัดรายการนำเที่ยวแบบเปลี่ยนที่พักทุกวัน มีลักษณะที่ใช้ระยะทางในการท่องเที่ยวมากกว่าแบบแรก โดยเริ่มจากการท่องเที่ยวแหล่งหนึ่งไปยังแหล่งอื่น ๆ ไปเรื่อย ๆ แล้ววนกลับมายังสถานที่เดิม โดยข้อดีของการเดินทางแบบนี้ จะทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความแปลกใหม่ของสิ่งแวดล้อมในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว แต่จะมีค่าใช้จ่ายด้านที่พักมากกว่าเดิม

3) เป็นการจัดรายการนำเที่ยวที่คล้ายคลึงกับแบบที่ 2 แต่จะไม่เดินทางกลับมายังแหล่งท่องเที่ยวแห่งเดิม ซึ่งทำให้ไม่ต้องเสียเวลาในการวนกลับ โดยมักจะเป็นการเดินทางระยะไกล และใช้เวลานาน ซึ่งมีข้อเสียคือ ต้นทุนการท่องเที่ยวจะแพงกว่าแบบอื่น ๆ

2.3.3 การประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว

การประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมในการดำเนินการทดสอบเส้นทาง การท่องเที่ยวที่เกิดจากการวางแผนการจัดรายการนำเที่ยว โดยมักจะประเมินจากความพึงพอใจของผู้ เดินทางท่องเที่ยว ซึ่งมักพิจารณาจากแนวคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว หรือการตอบสนองของ นักท่องเที่ยวต่อการให้บริการ และกลยุทธ์ทางการตลาดภายในแหล่งท่องเที่ยว

วิภาวรรณ (2551) กล่าวว่า การจัดการเส้นทางการท่องเที่ยวเป็นการกำหนดเส้นทางเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างง่ายสะดวกและปลอดภัยรวมทั้งยังได้รับความรู้และเพลิดเพลินควบคู่กันไป บางครั้งเส้นทางการท่องเที่ยวอาจเกิดขึ้นจากการที่นักท่องเที่ยวหลายกลุ่มใช้เส้นทางเดิม ๆ อยู่เป็นประจำซึ่งอาจจะเป็นเส้นทางรถยนต์ทางเท้า หรือทางอื่น ๆ ที่อาจใช้ร่วมกับเส้นทางสัญจรปกติของเมือง การกำหนดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยวควรสำรวจและสังเกตการณ์จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวประกอบกับแนวโน้มที่ควรจะเป็นในการจัดเส้นทางโดยเริ่มต้นจากการพิจารณาตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ภายในเมือง แล้วจัดลำดับความสำคัญและความน่าสนใจ จากนั้นจึงพิจารณาความสามารถในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เข้าด้วยกันซึ่งการจัดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยวอาจกำหนดในลักษณะวงจรบรรจบ คือการที่จุดเริ่มต้นและจุดท่องเที่ยวสุดท้ายไม่ซ้ำเส้นทางกัน ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่และเกิดความเพลิดเพลินตลอดเส้นทางโดยไม่ต้องย้อนกลับไปยังเส้นทางเดิมอีก

นอกจากนี้ยังมีการจัดการเส้นทางในลักษณะแบบทางเดียวโดยจุดเริ่มต้นและจุดสุดท้ายแยกกันอยู่ตามความเหมาะสม ดังนั้น การกำหนดเส้นทางอาจจัดทำขึ้นหลายเส้นทางหรือ

หลายระบบภายในเมืองเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะมีเวลาน้อยหรือมีความสนใจแตกต่างกัน

กุลวรา (2548, หน้า164-165) ได้อธิบายถึงแผนจัดนำเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยวควรจะเน้นปัจจัยเหล่านี้

- 1) เส้นทางการท่องเที่ยวต้องเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในขณะนั้น ซึ่งพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
- 2) เส้นทางการท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก และมีมาตรฐานเทียบเท่ากับสถานที่อื่นๆ
- 3) เส้นทางการท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดกับนักท่องเที่ยวทุกเพศ ทุกวัย และทุกกลุ่มรายได้ และต้องค้นหากับจุดที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากกว่า
- 4) เส้นทางการท่องเที่ยวต้องมีระยะทางที่ไกลพอสมควร มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 5) เส้นทางการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงอากาศที่ดี ปลอดภัยตลอดเวลา เส้นทางการท่องเที่ยวหมายถึง ถนน แม่น้ำ คลอง ทางเท้าที่ใช้เป็นทางสัญจรของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นระบบโครงข่ายที่ใช้ เชื่อมส่วนต่าง ๆ ของเมืองเข้าไว้ด้วยกัน มีเส้นทางสายหลักและเส้นทางสายรอง โดยเส้นทางดังกล่าวต้องทำขึ้นมาอย่างชัดเจนเพียงพอให้ นักท่องเที่ยวหรือ ผู้มาเยี่ยมเยือนหรือผู้อยู่อาศัยในเมืองสามารถเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญของเมืองได้

เส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) เป็นแนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถพบเห็นหรือเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวและจุดที่น่าสนใจต่าง ๆ ได้ง่าย สะดวกปลอดภัย ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดทำขึ้น ซึ่งเส้นทางสำหรับนักท่องเที่ยวอาจเป็นการใช้เส้นทางร่วมกับเส้นทางสัญจรปกติของคนท้องถิ่น หรืออาจเป็นการกำหนดเส้นทางขึ้นมาใหม่เฉพาะเป็นพิเศษสำหรับนักท่องเที่ยวก็ได้

1) การพิจารณากำหนดเส้นทางท่องเที่ยวจะต้องสำรวจ สังเกตการณ์จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว รวมถึงแนวโน้มที่ควรจะเป็นในการจัดเส้นทางท่องเที่ยว ซึ่งควรเริ่มต้นจากการพิจารณาตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ แล้วจัดลำดับความสำคัญและความน่าสนใจ จากนั้นจึงพิจารณาความสามารถในการเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้อย่างไรบ้าง

2) การจัดเส้นทางในลักษณะวงจรจบ เส้นทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะจัดในลักษณะที่เป็นการสัญจรระบบวงจรจบ เนื่องจากจะทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ เกิดความเพลิดเพลินไปตลอดเส้นทาง โดยไม่ต้องย้อนกลับเส้นทางเดิม ซึ่งนักท่องเที่ยวอาจเกิดความรู้สึกเบื่อและเสียเวลา

2.4 การจัดการเชิงกลยุทธ์

ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์ วรรณภา ผลประเสริฐ (2553) เป็นการบริหารอย่างเป็นระบบที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ของผู้นำ และอาศัยการวางแผนอย่างมีขั้นตอน โดยผ่านการตัดสินใจและประเมินแล้วว่าเหมาะสมกับองค์การ และสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้

ความสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์

- ช่วยให้องค์การมีกรอบและทิศทางที่ชัดเจน
- ช่วยให้ผู้บริหารคิดอย่างเป็นระบบ
- ช่วยสร้างความพร้อมในองค์การ
- สร้างสร้างประสิทธิภาพในการแข่งขัน
- ช่วยให้เกิดการทำงานเกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่
- ช่วยให้องค์การมีมุมมองที่ครอบคลุม

กระบวนการในการจัดการเชิงกลยุทธ์ สามารถแบ่งขั้นตอนออกได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ กระบวนการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการประเมินกลยุทธ์

1) การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ คือ การวิเคราะห์ถึงปัจจัยและสถานะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การและกลยุทธ์ขององค์การ เพื่อจะได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งสถานะของตัวองค์การได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์การ จะทำให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ซึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมภายในขององค์การ และโอกาส อุปสรรค ซึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก หรือที่นิยมเรียกว่าการวิเคราะห์ SWOT Aanalysis รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาองค์การ ซึ่งหากการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ องค์การอาจมีแนวโน้มที่จะล้มเหลวในการบริหารจัดการ เนื่องจากขาดแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน หรือ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน คือ การวิเคราะห์ปัจจัยที่องค์การสามารถที่จะควบคุมได้ ซึ่งช่วยให้องค์การสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาได้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก หรือการวิเคราะห์ โอกาส หรือข้อจำกัดขององค์การ คือ สภาวะแวดล้อมภายนอกการควบคุมโดยขององค์การ แต่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์การ

2) การกำหนดกลยุทธ์ เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องมาจากการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ โดยเป็นการนำเอาข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ มาสร้างเป็นกลยุทธ์ในการดำเนินงานรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การวางแผนการดำเนินงาน โดยเทคนิคที่มักนิยมนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ระดับองค์การ ได้แก่ TOWS matrix, SPACE matrix, BCG matrix หรือ The grand strategy matrix

3) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ เป็นกลไกต่อเนื่องจากการกำหนดกลยุทธ์ ซึ่งต้องแปลงกลยุทธ์มาสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ทักษะ การจูงใจ และความเป็นผู้นำเพื่อให้การปฏิบัติงานตามแผนกลยุทธ์สัมฤทธิ์ผล นับได้ว่าเป็นกระบวนการที่มีสำคัญอย่างยิ่ง ต่อความสำเร็จขององค์กร

4) การประเมินและควบคุมกลยุทธ์ การประเมินและควบคุมกลยุทธ์ คือ กระบวนการซึ่งผู้บริหารได้ติดตามกิจกรรมและปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน ซึ่งช่วยให้สามารถนำเอาข้อมูลดังกล่าว ไปปรับปรุงแก้ไขในอนาคต

2.5 TOWS Matrix

TOWS Matrix เป็นการกำหนดกลยุทธ์ลักษณะหนึ่ง ซึ่งได้วิเคราะห์ต่อยอดมาจาก SWOT Analysis ด้วยการจับคู่สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก เพื่อออกแบบกลยุทธ์จากสภาพแวดล้อมขององค์กร โดยสามารถจำแนกได้เป็น กลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์เชิงป้องกัน กลยุทธ์เชิงแก้ไข และกลยุทธ์เชิงรับ

1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบโดยการจับคู่ระหว่างจุดแข็งและโอกาสขององค์กร เพื่อใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวสร้างความได้เปรียบให้กับองค์กร เช่น สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพด้านความดึงดูดใจสูง และอยู่ในช่วงเทศกาลการท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามายังพื้นที่จำนวนมาก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรใช้โอกาสดังกล่าวประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น

2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WO strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบโดยจับคู่ระหว่างจุดอ่อนและโอกาส เพื่อใช้ความได้เปรียบที่เกิดขึ้นจากโอกาสเพื่อพัฒนาจุดอ่อนขององค์กรให้มีความดียิ่งขึ้น เช่น ในกรณีที่แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ แต่อยู่ในช่วงเทศกาลซึ่งนักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้น ผู้จัดการแหล่งท่องเที่ยวอาจใช้โอกาสดังกล่าวเสนอต่อผู้ประกอบการให้เข้ามาพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ โดยแลกกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจของผู้ประกอบการ

3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (ST strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบโดยจับคู่ระหว่างจุดแข็งและอุปสรรค เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งขององค์กรหลีกเลี่ยงอุปสรรค ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ในกรณีที่แหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพในการดึงดูดใจสูง แต่สถานการณ์การท่องเที่ยวในภาพรวมลดลง เนื่องจากปัญหาของสภาพเศรษฐกิจ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อาจใช้ช่วงเวลาดังกล่าวประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว โดยชูจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างความต้องการให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวในอนาคตเมื่อปัญหาของสภาพเศรษฐกิจผ่านพ้นไป

4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบโดยจับคู่ระหว่างจุดอ่อนและอุปสรรค เพื่อหลีกเลี่ยงสภาพแวดล้อมที่เสียเปรียบขององค์กร เช่น ในกรณีที่สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการให้บริการ และสถานการณ์การท่องเที่ยวใน

ภาพรวมลดลง เนื่องจากปัญหาของสภาพเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ให้เหมาะสมก่อนกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในพื้นที่

2.6 ข้อมูลเบื้องต้นทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่

2.6.1 ข้อมูลเบื้องต้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ

1) จังหวัดหนองคาย

จังหวัดหนองคาย เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย มีลักษณะพื้นที่ทอดยาวตามแนวแม่น้ำโขงจากบริเวณอำเภอสังคม ผ่านอำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอเมือง จนถึงอำเภอโพนพิสัย ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ของจังหวัดหนองคายเป็นพื้นที่ค่อนข้างราบ เป็นคลื่นลอนลาด พื้นที่ด้านทิศตะวันตกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอำเภอสังคม มีลักษณะเป็นพื้นที่ภูเขาสูงชันสลับซับซ้อน ทางตอนเหนือเป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นแบ่งเขตแดนทางธรรมชาติ ทางทิศตะวันออกของจังหวัดหนองคายมีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดเลย ที่บริเวณอำเภอปากชม ทางทิศตะวันตกติดกับอำเภอปากคาด และอำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ และทางทิศใต้ มีพื้นที่ติดต่อกับอำเภอเพ็ญ อำเภอบ้านดุง อำเภอสร้างคอม และอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

สำหรับการเดินทางจากกรุงเทพมหานครมายังจังหวัดหนองคาย สามารถเดินทางได้ 3 วิธี ได้แก่ การเดินทางด้วยรถยนต์จากสถานีขนส่งหมอชิตกรุงเทพมหานครมายังจังหวัดหนองคายผ่านถนนพหลโยธินตัดกับถนนมิตรภาพ ณ อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี รวมระยะทาง 615 กิโลเมตร หรือประมาณ 8 ถึง 9 ชั่วโมง การเดินทางโดยรถไฟจากสถานีรถไฟหัวลำโพงผ่านสถานีรถไฟนาทา ตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองจังหวัดหนองคาย ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 12 ชั่วโมง หรือเดินทางโดยเครื่องบินจากสนามบินสุวรรณภูมิหรือสนามบินดอนเมืองมาลงยังสนามบินนานาชาติอุดรธานี ใช้ระยะเวลาประมาณ 45 นาที แล้วต่อด้วยรถยนต์จากสนามบินนานาชาติอุดรธานีมาถึงจังหวัดหนองคาย ด้วยระยะทาง 53 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 40 นาที

เมื่อพิจารณาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย พ.ศ. 2560 – 2563 โดย เทศบาลเมืองหนองคาย (2559) มีการกล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับอุปทานด้านการท่องเที่ยว จังหวัดหนองคายดังนี้ ในด้านการบริการการรักษายาบาล ในเขตเทศบาลจังหวัดหนองคายมี โรงพยาบาลของรัฐ โรงพยาบาลของเอกชน รวมถึงสถานีนอนมัยและคลินิกต่างๆ รวมเป็นจำนวน 51 แห่ง ส่วนในด้านการพาณิชย์และการบริการในเขตเทศบาลจังหวัดหนองคาย มีปั้มน้ำมัน 9 แห่ง ห้างสรรพสินค้า 4 แห่ง สถานที่จำหน่ายอาหาร 405 แห่ง โรงแรมหรืออพาร์ทเมนต์ 72 แห่ง โดยได้มีการรายงานถึงสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย ไว้ดังนี้ ในช่วงปี 2556 – 2557 มีผู้ผ่านเข้าออกด่านตรวจคนเข้าเมืองจำนวนน้อยลงกว่าที่เคยเป็นมา มีการวิเคราะห์ว่าในปี 2560 อาจจะมีนักท่องเที่ยวมาเยือนลดลงบ้าง เนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจและภัยพิบัติที่เกิดขึ้นทั่วโลก

จากข้อมูลของระบบข้อมูลสารสนเทศแหล่งท่องเที่ยว และการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ พบว่า จังหวัดหนองคายมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น 40 แหล่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 7 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด 3 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก 3 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งหมด 33 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 11 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 8 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 12 แห่ง (ตารางที่ 2.2)

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดหนองคาย

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง
แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ		
- แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	วังบัวแดง	อำเภอเมือง
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด	หาดจอมมณี	อำเภอเมือง
	อ่างปลาบึก	อำเภอสว่าง
	พันโขดแสนไคร้ หนองปลาบึก	อำเภอสว่าง
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก	น้ำตกวังน้ำมอก	อำเภอศรีเชียงใหม่
	น้ำตกธารทอง	อำเภอสว่าง
	น้ำตกธารทิพย์ (วนอุทยานน้ำตกธารทิพย์)	อำเภอสว่าง
แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น		
- แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ศูนย์วิจัยพืชสวนหนองคาย	อำเภอรัตนวาปี
	สวนสตรอเบอร์รี่	อำเภอศรีเชียงใหม่
- แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	พระธาตุโพนจิกเวียงจั่ว	อำเภอเมือง
	พระธาตุหนองคาย หรือ พระธาตุกลางน้ำ	อำเภอเมือง
	พิพิธภัณฑสถานจังหวัดหนองคาย	อำเภอเมือง

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดหนองคาย

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง
	วัดพระธาตุบังพวน	อำเภอเมือง
	วัดโพธิ์ชัย (หลวงพ่อบุญรอด)	อำเภอเมือง
	ศาลาแก้วกู่	อำเภอเมือง
	อนุสาวรีย์ปราบฮ่อ	อำเภอเมือง
	วัดศรีชมภูพระเจ้าองค์ตื้อ	อำเภอบ้านดุง
	พระสุธรรมเจดีย์ วัดอรุณบุรพา	อำเภอศรีเชียงใหม่
	หอพระแก้ว บ้านพานพร้าว สถานีเรือศรีเชียงใหม่	อำเภอศรีเชียงใหม่
	วัดผาตากเสื้อ	อำเภอสว่าง
- แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ	หาดท่าไต้	อำเภอโพนพิสัย
	ตลาดแคมของ ถนนคนเดิน	อำเภอเมือง
	ตลาดท่าเตี้ย	อำเภอเมือง
	บ้านสีกายเหนือ โฮมสเตย์	อำเภอเมือง
	พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย	อำเภอเมือง
	สะพานมิตรภาพไทย-ลาว	อำเภอเมือง
	โฮมสเตย์บ้านจอมแจ้ง	อำเภอเมือง
	เขื่อนริมโขง เรือนำเที่ยว	อำเภอสว่าง
- แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	จวนผู้ว่าราชการหลังเก่า อ.เมือง จ.หนองคาย	อำเภอเมือง
	พุทธสถานพระพุทเจ้า 5 พระองค์	อำเภอเมือง
	หมู่บ้านทำแผ่นกระยอ	อำเภอเมือง
	วัดไท	อำเภอโพนพิสัย
	หลวงพ่อบุญรอด วัดมณีโคตร	อำเภอโพนพิสัย
	หมู่บ้านทำยาสูบ	อำเภอบ้านดุง
	หมู่บ้านประมงน้ำจืด	อำเภอบ้านดุง
	วัดพระบาทนาหงส์	อำเภอรันทนา
	วัดหินหมากเป้ง	อำเภอศรีเชียงใหม่
	หมู่บ้านวังน้ำมอก	อำเภอศรีเชียงใหม่
	วัดถ้ำศรีมงคล หรือ วัดถ้ำดินเพียง	อำเภอสว่าง
	ภูเขาทอง / วัดถ้ำเขาคีรีบรรพต	อำเภอสว่าง

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2560) และการสำรวจ

นอกจากนี้ อธิป และคณะ (2554) ได้มีการสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวทางพุทธศาสนาในจังหวัดหนองคาย จากข้อมูลวัดทั้งหมดในจังหวัดหนองคายที่มีอยู่ 506 วัด เมื่อผ่านกระบวนการวิเคราะห์ศักยภาพ โดยใช้วิธี Credit and Grade Point ของการประเมินศักยภาพพื้นที่ ซึ่งมีการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความโดดเด่นและความสวยงามด้านสถาปัตยกรรม ภูมิทัศน์ ความโดดเด่นโบราณวัตถุและศิลปกรรม ประวัติและความเชื่อ ระยะทางจากตัวจังหวัด ที่จอดรถ สุขา ร้านขายของที่ระลึก และ เทศกาลและประเพณี ทำให้ได้ผลเป็นรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวทางพุทธศาสนาที่มีศักยภาพสูงทั้งหมด 16 แห่งดังนี้

- (1) วัดโพธิ์ชัย
- (2) วัดหายโศก
- (3) พระธาตุหล้าหนอง
- (4) วัดศรีคุณเมือง
- (5) วัดเนินพระเนวนาราม
- (6) พระธาตุบังพวน
- (7) วัดพระธาตุบุ
- (8) วัดหลวงพิสัยเจติยาราม
- (9) วัดไท
- (10) วัดสว่างอารมณ์
- (11) วัดอาฮงศิลาวาส
- (12) วัดเจติยาศีรีวันวิหาร
- (13) วัดศรีชมพูนพวงศ์
- (14) วัดหินหมากเป้ง
- (15) วัดอรัญญบรรพต
- (16) วัดผาตากเสื้อ

อย่างไรก็ตาม จากรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวทางพุทธศาสนาดังกล่าว อาจจะมีบางแห่งที่ปัจจุบันไม่ได้อยู่ในจังหวัดหนองคายแล้ว แต่ไปอยู่ในจังหวัดบึงกาฬแทน เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬเป็นจังหวัดตั้งขึ้นใหม่

2) จังหวัดบึงกาฬ

จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ มี 8 อำเภอคือ บึงโขงหลง บุ่งคล้า ปากคาด เมืองบึงกาฬ พรเจริญ โซ่พิสัย เซกาและศรีวิไล มีภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง สามารถจำแนกได้เป็น 3 บริเวณ คือ บริเวณที่เป็นคลื่นลอนลาด กระจายอยู่เป็นทุกอำเภอเป็นหย่อมๆ พื้นที่เป็นคลื่นลอนชันและเป็นเขาป่าธรรมชาติ พบในเขตอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอbungคล้า และอำเภอพรเจริญ และพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นภูเขาสูงชัน เป็นบริเวณเทือกเขาต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอbungคล้า อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทางทิศเหนือ โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ทางทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ทางทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอคำตากล้า อำเภอบ้านม่วง และอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ทางทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอรัตนาปี่ และอำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย

สำหรับการคมนาคมขนส่งมายังจังหวัดบึงกาฬ สามารถทำได้ 3 ช่องทาง ได้แก่ คือ การขนส่งทางรถยนต์ ผ่านทางหลวงหมายเลข 1 เดินทางมายังจังหวัดหนองคาย แล้วเดินทางผ่านอำเภอโพนพิสัย อำเภอรัตนาปี่ อำเภอปากคาด จึงจะถึงจังหวัดบึงกาฬ รวมระยะทางทั้งสิ้น 751 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 11 ชั่วโมง การเดินทางทางรถไฟจากขบวนรถกรุงเทพ-หนองคาย แล้วเดินทางโดยรถยนต์ต่อมายังจังหวัดหนองคาย และการเดินทางทางเครื่องบินจากกรุงเทพฯมายังจังหวัดอุดรธานี ก่อนจะเดินทางด้วยรถยนต์ไปยังจังหวัดหนองคายและต่อมายังจังหวัดบึงกาฬ

ภาพที่ 2.2 แผนที่การท่องเที่ยวจังหวัดบึงกาฬ

ที่มา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2555)

สำหรับข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016 พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 377,291 คน ในปี 2012 เป็น 566,753 คนในปี 2016 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10.77 ต่อปี โดยเป็นนักท่องเที่ยวไทยเฉลี่ยร้อยละ 98.86 และเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติร้อยละ 1.14

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016

ปี	นักท่องเที่ยวชาวไทย		นักท่องเที่ยวต่างชาติ		นักท่องเที่ยวทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	การเปลี่ยนแปลง
2012	373,057	98.88	4,234	1.12	377,291	-
2013	431,827	98.88	4,901	1.12	436,728	15.75
2014	471,755	98.83	5,609	1.17	477,364	9.30
2015	530,921	98.84	6,206	1.16	537,127	12.52
2016	560,393	98.88	6,360	1.12	566,753	5.52
เฉลี่ย	473,590.65	98.86	5,461.95	1.14	479,052.60	10.77

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2017)

จากแผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ฉบับปี 2557-2560 (ฉบับทบทวน) โดยสำนักงานจังหวัดบึงกาฬ (ม.ป.ป) ได้มีการกล่าวถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุปทานทางการท่องเที่ยวดังนี้ ในปี 2556 มีสถานประกอบการด้านโรงแรมและภัตตาคารทั้งสิ้น 33 แห่ง สถานประกอบการด้านการ

ขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม 33 แห่ง สถานประกอบการด้านสุขภาพและสังคม 3 แห่ง
สถานประกอบการด้านการให้บริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ อีก 19 แห่ง

จากข้อมูลของระบบข้อมูลสารสนเทศแหล่งท่องเที่ยว และการสำรวจแหล่ง
ท่องเที่ยวในพื้นที่ พบว่า จังหวัดบึงกาฬมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น 30 แห่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่
เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 19 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ได้จัดประเภท 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ 5 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง 2 แห่ง แหล่ง
ท่องเที่ยวประเภทธรณีสัณฐาน 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก 7 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยว
ประเภทถ้ำ 1 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งหมด 11 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิง
ประวัติศาสตร์ 3 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 4 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 3 แห่ง
และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ 1 แห่ง (ตารางที่ 2.4)

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดบึงกาฬ

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง
แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ		
- ไม่ได้จัดประเภท	จุดชมวิวกู่วูเหนือถ้ำพราย	อำเภอบึงโขง หลง
- แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	อุทยานกุดซาง	อำเภอเซกา
	หนองกุดทิง	อำเภอเมือง
	บึงโขงหลง	อำเภอบึงโขง หลง
	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว	อำเภอบุงคล้า
	โครงการอนุรักษ์พันธุ์ไม้ป่าภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	อำเภอบุงคล้า
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด	หาดคำสมบูรณ์	อำเภอบึงโขง หลง
	หาดสีดา	อำเภอบุงคล้า
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง	แก่งสะเดาะ (ชัยพร)	อำเภอเมือง
	แก่งอาฮง	อำเภอเมือง
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรณีสัณฐาน	ภูสิงห์	อำเภอศรีวิไล
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก	น้ำตกเจ็ดสี	อำเภอเซกา
	น้ำตกถ้ำพระน้ำตกหลี่ผี	อำเภอเซกา

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดบึงกาฬ

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง
	น้ำตกถ้ำเต่า แก่งหินท่าลี่	อำเภอโซ่พิสัย
	สะพานท่าลี่	อำเภอโซ่พิสัย
	น้ำตกกนิรี (อุทยานแห่งชาติภูหลวง)	อำเภอบึงโขงหลง
	น้ำตกชะแนน	อำเภอบุงคล้า
	น้ำตกถ้ำฝุ่น	อำเภอบุงคล้า
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ	ถ้ำจันทร์ผา	อำเภอเมือง
แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น		
- แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	วัดโพธาราม	อำเภอเมือง
	วัดสว่างอารมณ์ (วัดถ้ำศรีธน)	อำเภอปากคาด
	วัดเจติยาศรีวิหาร (ภูทอก)	อำเภอศรีวิไล
- แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ	อ่างกะชะ	อำเภอเซกา
	ตลาดไทยลาว	อำเภอเมือง
	จุดชมวิวยิมผิงโขง	อำเภอเมือง
	อ่างหนองเลิง หนองบัวแดงดอนหญ้านาง	อำเภอพรเจริญ
- แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	วัดไตรภูมิ	อำเภอเซกา
	วัดอามงศิลาวาส	อำเภอเมือง
	ศาลเจ้าแม่สองนาง	อำเภอเมือง
- แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวิทยาการ	หลวงพ่อบุญเจ้าแสนสามหมื่น (วัดสิงขลิการาม)	อำเภอโซ่พิสัย

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2560) และการสำรวจ

สำหรับข้อมูลกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น ในปัจจุบัน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี เลย หนองบัวลำภู หนองคาย และบึงกาฬ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดหนองคายและบึงกาฬ ซึ่งนับเป็นเมืองชายแดนริมฝั่งแม่น้ำโขง ประตูสู่เศรษฐกิจจันทน์ โดยมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี ของอนุภาครุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งมีกลยุทธ์ในการดำเนินการในภาพรวม (สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1, 2560) ดังนี้

1) พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นที่ให้มีความสะดวกในการคมนาคม เพื่อสามารถเดินทางเชื่อมต่อกันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว มีมาตรฐานความปลอดภัยบนเส้นทางสูง ซึ่งจะเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ แหล่งบริการด้านการท่องเที่ยว และเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

2) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่เป็นจุดขาย หรือ Land Mark ของสถานที่ท่องเที่ยว โดยทำการก่อสร้างสิ่งสนับสนุนจุดขายสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ความปลอดภัยในด้านต่าง ๆ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้ให้สวยงาม และสร้างจิตสำนึกใน การให้ความรู้ทางการท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวต่างรู้จักหวงแหนสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ผ่านหลายช่องทาง

3) ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างรายได้ ทางด้านการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชนบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ทำการส่งเสริมการสร้างคุณค่าให้กับชุมชนโดยอนุรักษ์วิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิม ตลอดจนพัฒนาและสร้างคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยเชื่อมโยง ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณีของอนุภาคลุ่มน้ำโขง เพื่อสร้างรายได้ให้กับ ชุมชน พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยว ไกด์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ให้มีความสามารถใน ด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อให้สามารถอธิบายเรื่องราวได้เป็นอย่างดี และส่งเสริมการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง และสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ต

2.6.2 ข้อมูลเบื้องต้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในนครหลวงเวียงจันทน์และแขวงบอลิคำไซ

1) นครหลวงเวียงจันทน์

นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศ สปป.ลาว เป็นนครหลวงของประเทศ และเป็นเขตที่ตั้งของกรุงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นทั้งเมืองหลวงและเมืองเอกของเขตการปกครอง นครหลวงเวียงจันทน์เป็นเขตปกครองที่มีความเจริญของเมืองมากที่สุดในบรรดาเขตการปกครองระดับบนสุด 18 แห่งของประเทศลาว เดิมชื่อ "กำแพงนครเวียงจันทน์" ก่อนจะเปลี่ยนชื่อเป็น "นครหลวงเวียงจันทน์" มีเขตติดต่อกับหนองคายของประเทศไทย เชื่อมต่อคมนาคมด้วยสะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว แห่งที่ 1 นครหลวงเวียงจันทน์ประกอบด้วยเมืองต่าง ๆ 9 เมืองคือ เมืองจันทะบูลี เมืองสีโคต ตะบอง เมืองไซเซตถา เมืองสีสัตตะนาค เมืองนาชายทอง เมืองไซธานี เมืองหาดชายฟอง เมืองสังทองและเมืองใหม่ปากงึม โดยแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ได้แก่ สถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ (2552); สถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ (2553) ; กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรม และท่องเที่ยวแห่งชาติลาว (2014)

ภาพที่ 2.3 แผนที่การท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์

ที่มา: กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและท่องเที่ยวแห่งชาติลาว, 2014

ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016 พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 1,185,798 คน ในปี 2012 เป็น 1,461,986 คนในปี 2016 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.82 ต่อปี โดยเป็นนักท่องเที่ยวไทยเฉลี่ยร้อยละ 57.74 และเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติร้อยละ 42.26 (ตารางที่ 2.5)

ตารางที่ 2.5 ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016

ปี	นักท่องเที่ยวชาวไทย		นักท่องเที่ยวต่างชาติ		นักท่องเที่ยวทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	การเปลี่ยนแปลง
2012	730,223	61.58	455,575	38.42	1,185,798	-
2013	799,517	58.83	559,607	41.17	1,359,124	14.62
2014	818,672	53.35	715,833	46.65	1,534,505	12.90
2015	953,006	59.04	661,077	40.96	1,614,083	5.19
2016	817,526	55.92	644,460	44.08	1,461,986	- 9.42
เฉลี่ย	823,789	57.74	607,311	42.26	1,431,100	5.82

ที่มา: Statistic Report on Tourism in Laos (2017)

จากข้อมูลของระบบข้อมูลสารสนเทศแหล่งท่องเที่ยว และการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ พบว่า นครหลวงเวียงจันทน์มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น 21 แหล่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 3 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก 2 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งหมด 18 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 11 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 5 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 2 แห่ง (ตารางที่ 2.6)

ตารางที่ 2.6 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในนครหลวงเวียงจันทน์

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง
แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ		
- แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ภูพะมั่ง	เมืองสังทอง
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก	น้ำตกตาด หินคันทนา (Hinkhanna Waterfall)	เมืองไซทานี
	น้ำตกน้ำสั่ง	เมืองสังทอง
แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น		
- แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	พระธาตุหลวง (That Luang Stupa/Great Sacred Stupa)	บ้านหาดหลวง เมืองไซเซตถา
	อนุสาวรีย์ท้าวสุทองค์	เมืองสังทอง
	ประตู่ไซ (Patuxay Monument)	กลางนครหลวงเวียงจันทน์ Lan Xang Avenue
	พิพิธภัณฑสถานพระแก้ว (Ho Pra Keo Museum)	เมืองจันทะบูลี
	วัดสี่สະເຄທຣີหรือวัดสะตะสะหัสสาราม (วัดสหัสสสาราม/ Wat Sisaket Temple)	เมืองจันทะบูลี
	วัดศรีเมือง (Wat Simuang Temple)	เมืองจันทะบูลี
	วัดองค์ดี (Wat Ongtue Temple)	เมืองจันทะบูลี
	วัดอินแปงมหาวิหาร (Wat Inpeng Temple)	เมืองจันทะบูลี
	หอวัฒนธรรมแห่งชาติลาว (National Ethnic Cultural Park)	เมืองจันทะบูลี
	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	เมืองจันทะบูลี

ตารางที่ 2.6 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในนครหลวงเวียงจันทน์

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง
	วัดถ้ำพระฤๅษี	เมืองสีโคตตะบอง
- แหล่งท่องเที่ยวเพื่อ นันทนาการ	จุดชมวิวยิมโงเมืองสังทอง	เมืองสังทอง
	ตลาดเช้า (Morning Market)	กลางนครหลวง เวียงจันทน์ Lan Xang Avenue
	ตลาดกลางคืนแคมของ (Night market)	ถนนเจ้าฟ้าร่ม ริมโง
	แพบ้านท่าอ่อน	เมืองไซธานี
	ดิวิดีพีรี สิ้นค้าปลอดภาษี	ด่านชายแดนประเทศลาว
- แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	สวนพระ (Buddha Park) หรือ วัดเชียงควน (Xiang Khuan Temple)	เมืองหาดชายฟอง
	สวนวัฒนธรรมอินแปง	ด่านชายแดนประเทศลาว

ที่มา: จากการสำรวจ

จากรายงานการวิจัยของ เสกสรรค์ และคณะ (2550) ได้ทำการวิเคราะห์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและเวียงจันทน์ โดยได้ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย จำนวน 150 คน และ นักท่องเที่ยวต่างชาติในสปป.ลาว จำนวน 436 คน โดยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อคุณภาพในด้านต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวในเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นออกเป็น 4 ระดับคือ ดีเยี่ยม ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำสรุปความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีแหล่งท่องเที่ยวในเวียงจันทน์ได้ดังนี้

2) แขวงบอลิคำไซ

แขวงบอลิคำไซ เป็นหนึ่งในแขวงของ สปป.ลาวที่ตั้งอยู่ตอนกลางของประเทศ แขวงนี้มีชื่อเสียงมากเกี่ยวกับหินปูน ทั้งทัศนียภาพและเหมืองซึ่งใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นประตูสู่ลาวได้ และยังเป็นแขวงที่มีความสำคัญด้านการท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งของ สปป.ลาว เพราะเป็นเมืองท่าด่านติดชายแดนสองประเทศ โดยทางด้านทิศตะวันตกริมฝั่งแม่น้ำโขงบริเวณเมืองปากซัน ตรงข้ามกับจังหวัดบึงกาฬของไทย ส่วนทางด้านทิศตะวันออกบริเวณด่านแก้วเหนือติดชายแดนด่านกอกเทรียวของประเทศเวียดนาม แขวงบอลิคำไซประกอบด้วยเมืองทั้งหมด 7 เมือง คือ เมืองปากซัน เมืองท่าพะบาท เมืองปากกะดิง เมืองบอลิกัน เมืองคำเกิด เมืองเวียงทอง และเมืองไซจำพอน แหล่งท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ (Laotourism.org, 2016)

ภาพที่ 2.4 แผนที่การท่องเที่ยวแขวงบอลิคำไซ

ที่มา: กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและท่องเที่ยวแห่งชาติลาว (2014)

ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในนครหลวงแขวงบอลิคำไซ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016 พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 134,532 คน ในปี 2012 เป็น 231,855 คนในปี 2016 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 17.42 ต่อปี โดยเป็นนักท่องเที่ยวไทยเฉลี่ยร้อยละ 12.65 และเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติร้อยละ 87.35 (ตารางที่ 2.7)

ตารางที่ 2.7 ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ ตั้งแต่ปี 2012 ถึง 2016

ปี	นักท่องเที่ยวชาวไทย		นักท่องเที่ยวต่างชาติ		นักท่องเที่ยวทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	การเปลี่ยนแปลง
2012	24,014	17.85	110,518	82.15	134,532	-
2013	18,286	13.46	117,519	86.54	135,805	0.95
2014	21,189	11.18	168,260	88.82	189,449	39.50
2015	28,141	10.27	245,775	89.73	273,916	44.59
2016	24,300	10.48	207,555	89.52	231,855	- 15.36
เฉลี่ย	23,186	12.65	169,926	87.35	193,112	17.42

ที่มา: Statistic Report on Tourism in Laos (2017)

จากข้อมูลของระบบข้อมูลสารสนเทศแหล่งท่องเที่ยว และการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ พบว่า แขวงบอลิคำไซมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น 22 แห่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 13 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ได้จัดประเภท 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรณีสัณฐาน 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก 6 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ 2 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งหมด 9 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 4 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 5 แห่ง (ตารางที่ 2.8)

ตารางที่ 2.8 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวภายในแขวงบอลิคำไซ

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว	ที่ตั้ง
แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ		
- ไม่ได้จัดประเภท	แม่น้ำสองสี	เมืองปากซัน
	บ่อน้ำอุ่น (Hot Spring) ในลำน้ำพาวในหลักขาว	เมืองคำเกิด
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง	แก่งสะดอก	เมืองปากซัน
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรณีสัณฐาน	ผาซาง (Pha Xang:Elephant Rock)	เมืองปากกะดิง
	ป่าหิน (Ban Na Hin/Stone Forest)	เมืองปากซัน
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก	น้ำตกตาดชาย	เมืองท่าพะบาท
	น้ำตกตาดเล็ก	เมืองท่าพะบาท
	ตาดน้ำพา (Tad Nampa)	เมืองคำเกิด
	น้ำตกตาดน้ำสะนาม	เมืองปากกะดิง
	น้ำตกวังพอง (Tad Vongfong Waterfull)	เมืองปากกะดิง
	น้ำตกตาดทอง (Tad Thone)	เมืองปากกะดิง
- แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ	ถ้ำมังกร (Dragon cave)	เมืองคำเกิด
	ถ้ำเมืองคอง (Pha Kong Cave)	เมืองคำเกิด
แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น		
- แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ	ชายแดนด่านน้ำพาว	เมืองคำเกิด
	จุดชมวิวป่าหินปูน บ้านน้ำสะนาม	เมืองปากกะดิง
	จุดชมวิวริมน้ำกะดิง (Nam Kading)	เมืองปากกะดิง
	จุดล่องเรื่อน้ำเหิน	เมืองคำเกิด
- แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	วัดดานสูง	เมืองปากซัน
	วัดพระบาทโพนสัน (Wat Phabath and Wat Phonsanh Temple)	เมืองท่าพะบาท
	วัดโพนสัน นาคานิมิต	เมืองท่าพะบาท
	ชนเผ่าไทเต้ง บ้านนาแป (Tai Teng Tribe)	เมืองคำเกิด
	วังน้ำเย็น	เมืองคำเกิด

ที่มา: จากการสำรวจ

บุญทวี (2553) ได้ทำการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริเวณป่าสงวนแห่งชาติภูเขาควาย ซึ่งอยู่บนพื้นที่แขวงบอลิคำไซ โดยใช้วิธีการสำรวจเชิงพื้นที่และการสัมภาษณ์ ได้ผลดังนี้

การประเมินศักยภาพด้านความพร้อมในการให้บริการขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยวดังนี้ ความพร้อมในการขายสินค้าประเภทร้านอาหารระดับมาก ความพร้อมในการขายสินค้าประเภทของที่ระลึกระดับปานกลาง ความพร้อมในการขายสินค้าประเภทสินค้าอุปโภคบริโภคระดับปานกลาง ความพร้อมในการขายสินค้าประเภทของป่าที่เป็นผลผลิตจากป่าชุมชนระดับปานกลาง ความพร้อมในการขายสินค้าประเภทอื่น ๆ ระดับน้อย

ผลสรุปจากการวิเคราะห์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวพบว่า รัฐบาลควรให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างที่พัก ศูนย์บริการ เส้นทางเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยว ป้ายบอกทาง ควรพัฒนาองค์กรหรือกลุ่มต่าง ๆ ให้มีทักษะในด้านการบริการ ควรมีร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึก โดยเน้นการรวมกลุ่มของชาวบ้าน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถจำแนกการพิจารณาเอกสารและงานวิจัยได้ 3 ลักษณะ คือ เอกสารการวิเคราะห์ความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ตามแผนงานย่อยที่ 2 เพื่อพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขง เอกสารการวิเคราะห์ศักยภาพและทรัพยากรการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาศักยภาพอุปทานการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดเส้นทางทางการท่องเที่ยว

สำหรับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว พบว่า เพศ อายุ ภูมิภาค ที่แตกต่างกัน ทำให้ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน ดังเห็นได้จาก เสาวนีย์ (2545) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว หมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภิริติ (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดต่อการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวในประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวเยาวชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 15 - 17 ปี ศึกษาในระดับมัธยมปลายมีรายได้เฉลี่ย 3,000-5,000 บาทต่อเดือน ด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการเดินทางแบบมีครอบครัวหรือญาติเป็นผู้ร่วมเดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะการเดินทาง ทางด้านการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีผู้ร่วมตัดสินใจท่องเที่ยวเป็นผู้ปกครองส่วนมากจะมีความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยว 3-4 ครั้งต่อปีใช้เวลา 2-3 วันต่อครั้ง เดินทางช่วงเดือนมีนาคม ถึงเมษายน และค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาทต่อครั้ง โดยส่วนใหญ่หาข้อมูลจากการถามเพื่อนหรือญาติที่เคยเดินทางท่องเที่ยวทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้ความสำคัญต่อทุกส่วนประสมทางการตลาดในสี่ด้าน ได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้แตกต่างกัน มีผลต่อให้ความสำคัญต่อส่วนประสมทางการตลาดด้านสินค้าและ

บริการรวม ด้านราคารวมและการจัดจำหน่ายรวมแตกต่างกัน ในขณะที่เดียวกันก็สอดคล้องกับ วิวัฒน์ และคณะ (2555) ที่พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวนั้นมีความแตกต่างกันตามบริบทของพื้นที่

มิ่งสรรพ และคณะ (2553) ได้จัดทำแผนงานวิจัยการพัฒนาเชิงบูรณาการของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ปี 2551 ขึ้น ในประเด็นด้านรูปแบบการท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการท่องเที่ยวในรูปแบบครอบครัว ชาวเอเชียจะให้ความสนใจในเรื่องความพร้อมของที่พักรวมทั้งความหรูหราสะดวกสบายและจะให้ความสนใจในเรื่องของการต้อนรับ ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวยุโรป จะสนใจในด้านกิจกรรมมากกว่า โดยเฉพาะกิจกรรมที่เข้าสัมผัสได้ถึงวัฒนธรรม สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้มากับครอบครัว จะมีจุดประสงค์เพื่อพักผ่อนเป็นหลัก เลือกมาด้วยตนเอง และไม่ใช้บริการของบริษัททัวร์ สำหรับการท่องเที่ยวแบบประหยัดนั้น นักท่องเที่ยวจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระยะสั้น ๆ สนใจแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันประมาณ 958 บาท โดยมากเป็นกลุ่มข้าราชการชั้นผู้น้อย พนักงานรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจขนาดกลาง ผู้ประกอบการรายเล็ก นักท่องเที่ยวมีความต้องการความสะดวกสบายของห้องน้ำเป็นอย่างมาก เพราะความแออัดของโปรแกรมการท่องเที่ยวและมักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บนรถบัส นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบประหยัด เป็นกลุ่มที่สร้างรายได้ให้มาก เนื่องจากแม้แต่ละคนจะมีการใช้จ่ายค่อนข้างต่ำ แต่มักจะเดินทางเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ทำให้มูลค่าโดยรวมสูง

ในการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและความต้องการนั้น Engel et al. (1995) พบว่า การเลือกแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิต ทั้งนี้ ศิริเพ็ญ และคณะ (2558) ให้ความเห็นว่า ความต้องการและความสนใจของนักท่องเที่ยวสามารถศึกษาได้จากหลายปัจจัย เพราะสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมีลักษณะที่แตกต่างจากสินค้าโดยทั่วไป นั่นคือ สินค้าสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวบางอย่างมีราคาสูง สอดคล้องกับการศึกษาของ Nonthapot และ Wattanakul (2013) ที่พบว่า การท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จัดเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย (luxury good) ด้วยปัจจัยดังกล่าวในการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยว ที่ใช้ในการวิเคราะห์ตลาดด้านท่องเที่ยว เปรมจิต (2549) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ (1) ด้านผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวจังหวัดร้อยเอ็ด จะต้องมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้สมบูรณ์พร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวและเร่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ให้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น (2) ด้านราคา ควรตั้งราคาที่สอดคล้องกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและคำนึงถึงรายได้ของนักท่องเที่ยวเป็นประเด็นสำคัญ (3) ด้านการจัดจำหน่ายควรอำนวยความสะดวกในการซื้อสินค้าการท่องเที่ยวของจังหวัดผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งนอกจากจะเป็นการอำนวยความสะดวกแล้วยังถือเป็นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลได้อีกทางหนึ่ง (4) ด้านการส่งเสริมการตลาด ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดโดยจัดกิจกรรมพิเศษ (5) ด้านบุคลากรที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวควร

ได้รับการฝึกอบรมด้านทักษะการให้บริการที่มีมาตรฐานและการประเมินผลความพึงพอใจในการรับบริการของนักท่องเที่ยว (6) ด้านการใช้สื่อรูปธรรม ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ให้แพร่หลายทั้งภายในและภายนอกจังหวัด และ (7) ด้านกระบวนการจัดบริการควรมีการเชื่อมโยงการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดทั้งในส่วนของ องค์กรท้องถิ่นกับองค์กรรัฐและภาคเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร (2551) ซึ่งได้ศึกษาส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวยุโรปในการตัดสินใจใช้บริการการท่องเที่ยวและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวยุโรปในการใช้บริการท่องเที่ยว รวมถึงปัญหาที่นักท่องเที่ยวชาวยุโรปประสบอยู่ในการใช้บริการการท่องเที่ยวที่จังหวัดหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยพบว่า ส่วนประสมการตลาดบริการเกือบทุกด้านมีผลต่อนักท่องเที่ยวในภาพรวมที่ระดับมาก ยกเว้นปัจจัยด้านราคาและการส่งเสริมการตลาดมีผลในระดับปานกลางโดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านผลิตภัณฑ์ได้แก่ชื่อเสียงของความเป็นเมืองมรดกโลกของหลวงพระบางด้านราคาได้แก่ ราคาสินค้าไม่ต้องต่อรองราคามากด้านช่องทางการจัดจำหน่ายคือสามารถท่องเที่ยวได้ด้วยตนเองด้านการส่งเสริมการตลาดได้แก่มีการโฆษณาผ่านทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลากรได้แก่ผู้ให้บริการมีบุคลิกภาพดีด้านลักษณะทางกายภาพได้แก่มีสิ่งดึงดูดทางด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ในขณะเดียวกัน วิตติกา (2550) ได้ศึกษากลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีในเชิงบูรณาการ” พบว่า ส่วนกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยว พบว่า ใช้ส่วนประสมทางการตลาดบริการเป็นสำคัญ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและบริการ จัดสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม ร่มรื่น รักษาความสะอาด อนุรักษ์ความเป็นธรรมชาติไว้ให้มากที่สุด สำหรับราคานั้นกำหนดราคาให้เหมาะสมกับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว ด้านสถานที่ตั้งและช่องทางการจัดจำหน่าย กำหนดช่องทางให้มีหลายช่องทาง และสะดวกต่อการติดต่อ การส่งเสริมการตลาดจะต้องให้ความสำคัญกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ปรับปรุงสื่อให้มีความชัดเจนและเน้นการติดต่อสื่อสารแบบบูรณาการ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐาน พัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยว และพัฒนากระบวนการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างมีระบบ สามารถแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ปรับปรุงให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวทั้งหมดจะต้องมีการบูรณาการซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักแห่งใหม่ของประเทศ

ขณะที่ อิราวัฒน์ (2554) พบว่า ในการที่จะส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเขตตำบลฝายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ มาจากความต้องการของนักท่องเที่ยว 3 ประการ คือ ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน กิจกรรมในพื้นที่ และสวัสดิภาพความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับ ปาริฉัตร และ พชรินทร์ (2556) พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่บ้านทุ่งมะปราง อำเภอกวนโดน และบ้านโดนปานหนัน อำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล มาจาก (1) ด้านแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นและมีศักยภาพ (2) ความพร้อมทางการท่องเที่ยว ที่ควรมีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก รวมไปถึงการบริการ (3) ด้านการพัฒนาการตลาด ที่จัดทำ

เส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งอาจมีการจัดทำคู่มือ แผ่นพับ ใบปลิว เป็นต้น

สำหรับผลการทบทวนการวิเคราะห์ทรัพยากรและศักยภาพทางการท่องเที่ยว พบว่า ระพีพรรณ และคณะ (2549, หน้า 12-15) ได้กล่าวถึง การวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อประเมินศักยภาพและจัดระดับทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวหมายถึงการวิเคราะห์หาจุดเด่นที่มีเอกลักษณ์ของทรัพยากรภายในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อจะได้วิเคราะห์ความเหมาะสมต่อการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวประกอบด้วย 2 ขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวผู้ที่รับผิดชอบควรเริ่มต้นด้วยการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อประกอบการตัดสินใจในการกำหนดทิศทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ว่ามีทรัพยากรการท่องเที่ยวอะไรบ้าง เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทใด และมีสภาพอย่างไร ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีคุณลักษณะและความเหมาะสมที่แตกต่างกันตามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมสูงสุดจึงควรได้รับการจัดการที่ถูกต้องวิธี ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมน้อยควรได้รับการพิจารณาในด้านรูปแบบและการจัดการ ที่ทำให้สามารถรองรับการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยว และมีระบบการจัดการที่สามารถเอื้อประโยชน์ และตอบสนองความต้องการโดยรวมของประเทศ

2) ขั้นตอนการประเมินศักยภาพ และจัดระบบของทรัพยากรภายในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วยขั้นตอนการกำหนดตัวชี้วัด เพื่อพิจารณาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยกำหนดระดับการให้คะแนน 5-1 จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ชนิดของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการพิจารณาสภาพทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว ความเกี่ยวเนื่องของระบบนิเวศในพื้นที่ โอกาสในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว เช่น กำหนดให้แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหรือวัฒนธรรมที่สมบูรณ์ได้คะแนน เท่ากับ 5 และแหล่งท่องเที่ยวที่มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพของพื้นที่ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเล็กน้อยได้คะแนน 4 เป็นต้น

- ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวเป็นการพิจารณาจากสภาพโดยทั่วไปใน 3 ปัจจัยคือระบบนิเวศภายในแหล่งท่องเที่ยวความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ และการมีองค์ประกอบที่หลากหลายเช่นมีโบราณสถานภายในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติมีความเหมาะสมของทรัพยากรในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวได้คะแนน 5 เป็นต้น

ในขณะเดียวกัน บุปผา (2544) ได้ประเมินศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า หัวหินมีศักยภาพสูงในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ส่วนความสะดวกในการเข้าถึงและความปลอดภัยยังอยู่ในระดับปานกลาง เช่นการตลาด การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ นโยบายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือของชุมชน และการสร้างความเข้าใจในตัวชุมชนให้เกิดความตระหนักต่อท้องถิ่นและระบบนิเวศ ต่อมา บำเพ็ญ และคณะ (2556) ได้ทำการศึกษายุทธศาสตร์การ

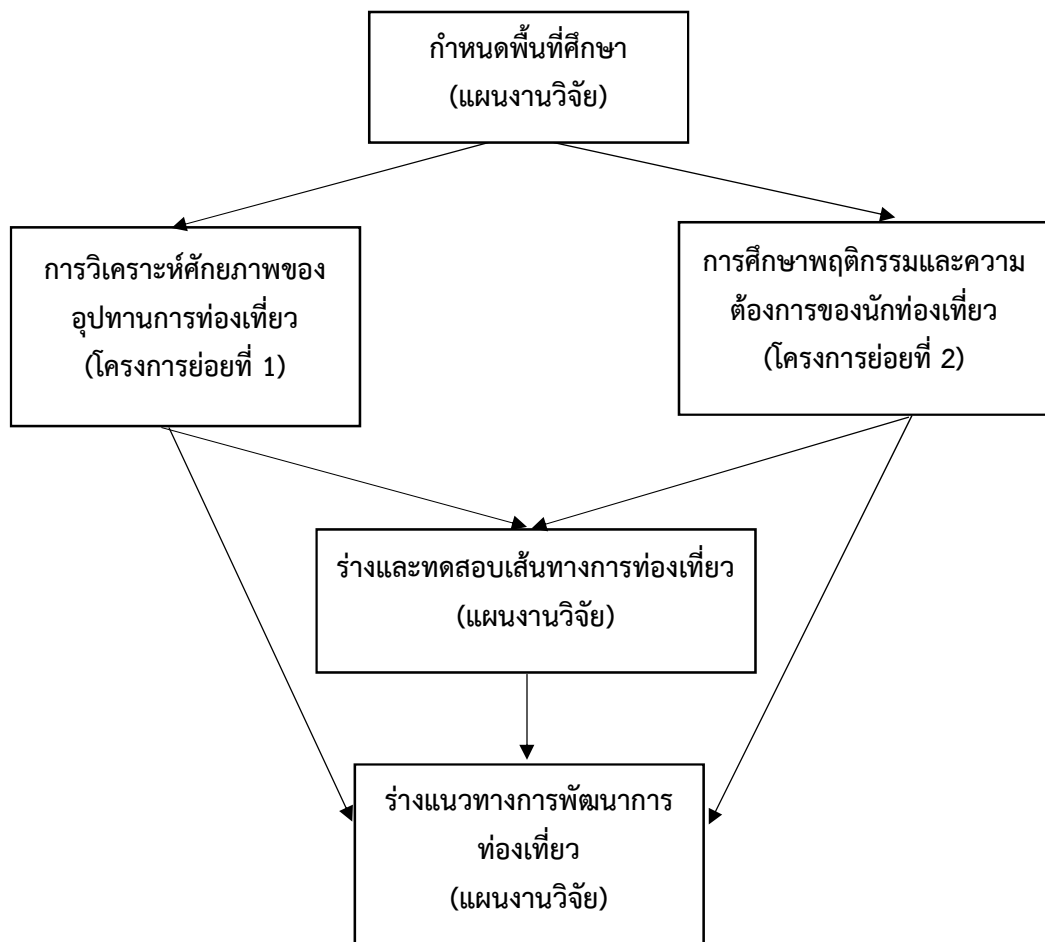
พัฒนากำลังคนกลุ่มอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตภูมิภาคตะวันตกเพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งพบว่าข้อมูลที่ได้จากการทำ SWOT Analysis สามารถที่จะนำไปเป็นตัวกำหนดยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวได้ดังนี้ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพ และความเข้มแข็งของหลักสูตร กลุ่มอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และบุคลากรด้านวิชาการ และศาสตร์อื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพัฒนากำลังคนกลุ่มอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มี 10 กลยุทธ์และยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษา และสถานประกอบการทั้งในประเทศ และในประชาคมอาเซียน อารีย์ และคณะ (2557) ได้ศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ประกอบด้วยจังหวัด ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ พบว่า ศักยภาพขององค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ 1) องค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจ 2) องค์ประกอบด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3) องค์ประกอบด้านที่พัก 4) องค์ประกอบด้านความปลอดภัย มี 5) องค์ประกอบด้านกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว กิจกรรมสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาจะมีมากในช่วงเทศกาลวันสำคัญทางศาสนา 6) องค์ประกอบด้านรายการนำเที่ยว 7) องค์ประกอบทางด้านสังคม นอกจากนี้ยังพบว่าควรมีการศึกษาถึงรูปแบบการจัดการระบบการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้เป็นโปรแกรม รวมถึงการจัดการผลประโยชน์ให้ลงไปถึงชุมชนเพิ่มขึ้นด้วย

ในขณะเดียวกัน การศึกษาเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพราะเป็นประโยชน์ในการนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้แก่ธุรกิจนำเที่ยว โดยข้อมูลที่น่าวิเคราะห์ห้จะเป็นข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งเก็บรวบรวมจากนักท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ ดังเช่น การศึกษาของ สุดารัตน์ (2549) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวพระตำหนักในสมัยรัชกาลที่ 5 เขตพระราชวังดุสิต โดยมีการะบวนการเริ่มจากการสืบค้นข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ เพื่อนำมาออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยว ผ่านกระบวนการวิพากษ์และทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว 2 ครั้ง ก่อนจะนำไปเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการทดสอบ หรือประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว จะพิจารณาจากความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ อาทิ ความเชื่อมต่อของจุดท่องเที่ยว ระยะเวลาในการเดินทางตามโปรแกรมการท่องเที่ยว ความเหมาะสมของระยะทาง ความสะดวกในการเดินทาง และจุดบริการอาหารและสถานที่พักระหว่างทาง หรือการศึกษาของ ศศิธร (2557) ซึ่งทำการศึกษาการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดชัยภูมิเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ซึ่งได้ทำการพิจารณาข้อมูลบริบททางด้านการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ วิเคราะห์การศึกษาร่วมกับทฤษฎีองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5 A's ก่อนที่จะจัดเส้นทางการท่องเที่ยวจากข้อมูลเหล่านั้น และเก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้ง ซึ่งการวิเคราะห์นี้พิจารณาบนพื้นฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ทางด้านการท่องเที่ยว

บทที่ 3

การดำเนินงานวิจัย

แผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน 4 ด้าน คือ การศึกษาศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว การนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยว และการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

3.1 การกำหนดพื้นที่ศึกษา

การกำหนดพื้นที่สำหรับการศึกษา เป็นกิจกรรมในการวิจัยที่การดำเนินงานกำหนดขอบเขตการวิจัยเชิงพื้นที่ของโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2 เพื่อลดปัญหาการใช้ทรัพยากรในการวิจัยที่สูญเปล่า อันเกิดจากการลงเก็บรวบรวมข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยว หรือพื้นที่ที่มีลักษณะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย และคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมต่อการศึกษา ศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวและความต้องการของนักท่องเที่ยว ภายในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในพื้นที่ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ โดยการดำเนินงานในขั้นตอนนี้ เป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างแผนงานวิจัยและโครงการย่อยที่ 1

3.1.1 วิธีการศึกษา

ขั้นตอนการกำหนดพื้นที่สำหรับการศึกษา มีลักษณะเป็นสำรวจและประเมินความเหมาะสมเบื้องต้นของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเป็นตัวแทนสำหรับประเมินศักยภาพอุทยานทางการท่องเที่ยวอย่างละเอียดต่อไป

3.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากร ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงกับนครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ จำนวน 113 แห่ง โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย 40 แห่ง จังหวัดบึงกาฬ 30 แห่ง นครหลวงเวียงจันทน์ 21 แห่ง และแขวงบอลิคำไซ 22 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงกับนครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ โดยเลือกพิจารณาจากหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 1) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกับบริเวณแม่น้ำโขง
- 2) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเส้นทางคมนาคม สะดวก มีเส้นทางการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวโดยยึดแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในรัศมี 30 กิโลเมตรจากถนนเลียบฝั่งแม่น้ำโขงสามารถวางแผนการเดินทางเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวได้ ถนนเลียบฝั่งแม่น้ำโขงในประเทศไทยในเขตจังหวัดหนองคายคือ ถนนหมายเลข 211 และ 212 ใน แขวงบอลิคำไซ สปป.ลาวใช้ถนนหลัก 2 เส้นทาง ถนนเลียบฝั่งแม่น้ำโขงคือ ถนนหมายเลข 13 และ ถนนหลักถึงชายแดนสปป.ลาวกับเวียดนามคือ ถนนหมายเลข 8
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม ซึ่งมีฐานข้อมูลทางระบบอินเทอร์เน็ต และเอกสารสิ่งพิมพ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และระบบข้อมูลรวมถึงฐานข้อมูลทางระบบอินเทอร์เน็ต และเอกสารสิ่งพิมพ์ของจังหวัด เป็นต้น

โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ข้างต้น ในแต่พื้นที่มีทั้งหมด 8 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย จำนวน 23 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ จำนวน 19 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ จำนวน 20 แห่ง และเป็นแหล่งท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ จำนวน 20 แห่ง (ตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยว

	หนองคาย	บึงกาฬ	นครหลวงเวียงจันทน์	บอลิคำไซ
1	วัดศรีชมภูองค์ดี	น้ำตกถ้ำพระ	พระธาตุหลวง (That Luang Stupa/Great Sacred Stupa)	วังน้ำเย็น
2	บ้านวังน้ำมอก	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภู วู้	พิพิธภัณฑสถานพระแก้ว (Ho Pra Keo Museum)	วัดพระบาทโพน สัน
3	วัดโพธิ์ชัย	วัดอาฮงศิลาวาส สะดือ แม่น้ำโขง	วัดสี่สะเกดหรือวัดสะตะ สะหัสสาราม (วัดสทสหัส สาราม/ Wat Sisaket Temple)	ถ้ำมังกร (Dragon cave)
4	ศาลาแก้วกู่	หาดคำสมบูรณ์	วัดศรีเมือง (Wat Simuang Temple)	ฟาร์มพุตะเวน
5	พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ	วัดสว่างอารมณ์	ประตูไซ	วัดตานสูงวนา ราม
6	วัดไท	ภูทอก	พระธาตุหลวง	จุดล่องเรือน้ำ เพิน
7	วัดผาตากเสื้อ	วัดโพธาราม	ตลาดเช้า	น้ำตกตาดชาย
8	วัดถ้ำศรีมงคล วัด ถ้ำดินเพียง	ภูสิงห์	บ้านท่าอ่อน	วัดโพนสันนาคา นิมิต
9	ภูหัวฮ้อยสัน	ทะเลบัวแดงหนองเล็ง	สวนพระวัดเชียงควน (Buddha park)	บ่อน้ำอุ่นลำน้ำ พาว
10	พันโขดแสนไคร้ (หนองปลาบึก)	น้ำตกถ้ำฟูน	หอพระแก้ว	จุดชมวิวป่า หินปูน
11	ภูเขาทอง/วัดถ้ำ เขาศรีบรรพต	วัดสังฆการาม พระ แสนหลวงพระบาง	วัดสี่สะเกด	น้ำตกตาดน้ำสะ นาม
12	วัดหินหมากเป้ง	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึง โขงหลวง	สวนวัฒนธรรมอินแปง	ชายแดนด่าน แก้วเหนือ
13	ท่าเสด็จ	วัดไตรภูมิ	เขตปลอดภาษี (Duty free)	ตาดน้ำพา (Tad Nampa)
14	วัดอรุณบรรพต	จุดชมวิวริมฝั่งโขง	จุดชมวิวริมโขงเมืองสัง ทอง (คอยแลนมาน)	ถ้ำเมืองคอง (Pha Kong Cave)

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยว

	หนองคาย	บึงกาฬ	นครหลวงเวียงจันทน์	บอลิคำไซ
15	หอพระแก้ว	โครงการอนุรักษ์พันธุ์ ไม้ป่าภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน	Night market	จุดชมวิวยิมน้ำ กะดิง (Nam Kading)
16	พระธาตุบังพวน	น้ำตกเจ็ดสี	วัดองค์	น้ำตกตาดทอน (Tad Thone)
17	สวนสตรอเบอรี่	แก่งท่าลี่	วัดศรีเมือง	ผาชาง (Pha Xang:Elephan t Rock)
18	เขื่อนริมโขง เรือนำ เที่ยว	หาดสีดา	วัดอินแปงมหาวิหาร	น้ำตกตาดเล็ก
19	น้ำตกธารทอง	กุดทิง	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	แก่งสะดอก
20	วัดมณีโคตร		ศาลหลักเมืองเวียงจันทน์	แม่น้ำสองสี
21	น้ำตกธารทิพย์			
22	น้ำตกวังน้ำมอก			
23	หมู่บ้านประมง			

3.1.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิเคราะห์ศักยภาพเบื้องต้นของแหล่งท่องเที่ยว จะพิจารณานับพื้นฐานของแนวคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (6 A's) โดยมีรายละเอียดของคุณสมบัติ ขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

1) คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว คุณสมบัติที่นำมาพิจารณา คือ ความสวยงามทางธรรมชาติ/สภาพภูมิทัศน์ ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/โบราณวัตถุ/โบราณสถาน ความสำคัญทางศาสนา ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว การมีอรรถาธิบายไมตรีของคนท้องถิ่น การได้รับความประทับใจ/ประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวที่แปลกใหม่

2) ความสะดวกในการเข้าถึง คุณสมบัติที่พิจารณา คือ ความสะดวกในการเดินทางเข้าถึง สภาพของถนนหนทาง แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในเส้นทางท่องเที่ยวหรือสามารถเชื่อมโยงกับเส้นทางท่องเที่ยวหลักได้ มีรถโดยสารสาธารณะให้บริการไปยังแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง ความสะดวกด้านสถานที่จอดรถเพื่อการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว

3) สิ่งอำนวยความสะดวก คุณสมบัติที่พิจารณา คือ การบริการร้านค้า/ร้านอาหาร การบริการด้านที่พักแรม การบริการด้านร้านขายของที่ระลึก การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทำจากท้องถิ่น/ผลิตจากวัตถุดิบในท้องถิ่น การให้บริการด้านมัคคุเทศก์ในแหล่งท่องเที่ยว การบริการด้านห้องสุขา/ห้องอาบน้ำ ราคาค่าบริการต่าง ๆ มีความเหมาะสม

4) สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว คุณสมบัติที่พิจารณา คือ ความหลากหลายของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ความน่าสนใจของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว การบริการทางด้านสิ่งบันเทิงต่าง ๆ

5) ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว คุณสมบัติที่พิจารณา คือ มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการ/ตอบข้อซักถามแก่นักท่องเที่ยว การจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว การดูแลด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการทางการท่องเที่ยว

6) ความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน คุณสมบัติที่พิจารณา คือ การได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว/จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยี่ยมชม แหล่งท่องเที่ยวถูกจัดอยู่ในโปรแกรมทัวร์ของบริษัททัวร์ในท้องถิ่น

3.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการรวบรวมข้อมูลศักยภาพในเบื้องต้นของแหล่งท่องเที่ยว จะใช้แบบประเมินศักยภาพทรัพยากรท่องเที่ยว (Resource audit) ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อพิจารณาคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวตามองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (6 A's) โดยแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะถูกให้คะแนน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ คะแนนระดับสูง (3 คะแนน) คะแนนระดับปานกลาง (2 คะแนน) และคะแนนระดับต่ำ (1 คะแนน)

3.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยในแผนงาน และโครงการย่อยที่ 1 รวมทั้งสิ้น 7 คน จะร่วมกันลงพื้นที่เพื่อประเมินแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ

3.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดเลือกแหล่งเที่ยวนั้น จะทำการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงสุด 10 อันดับ โดยเรียงจากจำนวนผลการประเมินด้านต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับ สูง ในทุกด้าน เป็นอันดับแรก ตามด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่มี จำนวนด้านที่แหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพในระดับ สูง และ กลาง จนกระทั่งถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีจำนวนด้าน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพในระดับ ต่ำ ทุกด้าน ตามลำดับจากผลการประเมินในแต่ละพื้นที่ รวม

ทั้งสิ้น 40 แห่ง เพื่อมาใช้เก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2 ต่อไป

3.2 การวิเคราะห์ศักยภาพของอุทยานแหล่งท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ศักยภาพของอุทยานแหล่งท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนลงพื้นที่ศึกษาศักยภาพของอุทยานแหล่งท่องเที่ยวอย่างละเอียด ด้วยแนวคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของแหล่งท่องเที่ยว และความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่อการพัฒนาศักยภาพของอุทยานแหล่งท่องเที่ยว โดยเป็นการดำเนินงานหลักของโครงการย่อยที่ 1 ซึ่งแผนงานวิจัยจะทำการสังเคราะห์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้ข้อมูลทั้งหมดในลักษณะของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) เพื่อนำไปใช้ในการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ต่อไป

3.2.1 วิธีการศึกษา

การศึกษานี้มีลักษณะเป็นงานวิจัยเชิงพรรณนา ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และสืบค้นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอุทยานทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ โดยพื้นที่สำรวจศักยภาพของอุทยานทางการท่องเที่ยว พิจารณาจากผลการศึกษาของการดำเนินงาน 3.1

3.2.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิเคราะห์ศักยภาพจะพิจารณาตามแนวคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (8 A's) โดยมีตัวชี้วัดที่นำมาพิจารณา ได้แก่

ตัวชี้วัดด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 8 ด้านประกอบด้วย

1) ความดึงดูดใจ / คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว

- (1) ความสวยงามทางธรรมชาติ/สภาพภูมิทัศน์
- (2) ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/โบราณวัตถุ/โบราณสถาน
- (3) ความสำคัญทางศาสนา
- (4) ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น
- (5) ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว
- (6) ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว
- (7) การมีอัยยาศัยไมตรีของคนท้องถิ่น
- (8) การได้รับความประทับใจ/ประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวที่แปลกใหม่

2) ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

- (1) ความสะดวกในการเดินทางเข้าถึง
- (2) สภาพของถนนหนทาง

ห้องเที่ยวหลัก (3) แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในเส้นทางท่องเที่ยวหรือสามารถเชื่อมโยงกับเส้นทาง

(4) มีรถโดยสารสาธารณะให้บริการไปยังแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง

(5) ความสะดวกด้านสถานที่จอดรถเพื่อการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว

3) การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

(1) การบริการด้านร้านค้า/ร้านอาหาร

(2) การบริการด้านที่พักแรม

(3) การบริการด้านร้านขายของที่ระลึก

(4) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทำจากท้องถิ่น/ผลิตจากวัตถุดิบในท้องถิ่น

(5) การให้บริการด้านมัคคุเทศก์ในแหล่งท่องเที่ยว

(6) การบริการด้านห้องสุขา/ห้องอาบน้ำ

(7) ราคาค่าบริการต่าง ๆ มีความเหมาะสม

4) ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

(1) ความหลากหลายของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

(2) ความน่าสนใจของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

(3) การบริการทางด้านสิ่งบันเทิงต่าง ๆ

5) ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว

(1) มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการ/ตอบข้อซักถามแก่นักท่องเที่ยว

(2) การจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว

(3) การดูแลด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

(4) การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ

การให้บริการทางการท่องเที่ยว

6) ความมีชื่อเสียง

(1) การได้รับความนิยมนักท่องเที่ยว/จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา

เยี่ยมชมเยือน

(2) แหล่งท่องเที่ยวถูกจัดอยู่ในโปรแกรมทัวร์ของบริษัททัวร์ในท้องถิ่น

7) มาตรการด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว

(1) ระบบการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่

(2) การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่

(3) การกำหนดกฎระเบียบ/ข้อปฏิบัติในการเข้าชมสถานที่เพื่อป้องกันการ

ละเมิด/ขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

8) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

(1) ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและตัดสินใจทางด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

(2) การท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น

(3) การท่องเที่ยวสร้างผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่คนท้องถิ่น

(4) การท่องเที่ยวช่วยส่งเสริมด้านเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น

และการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาเชื่อมโยงไทย-ลาว จากบทสัมภาษณ์ของผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับอุปทานการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ประชาชนในพื้นที่ ผู้จัดการแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว

3.2.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากร คือ อุปทานทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงกับนครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ อันได้แก่ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง และธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง) เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และภาคประชาชน ซึ่งอยู่ในพื้นที่ศึกษาหนองคาย เวียงจันทน์ บึงกาฬ และบอลิคำไซ

กลุ่มตัวอย่าง คือ อุปทานทางการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่

- 1) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ใน 4 พื้นที่ ๆ ละ 15 คน
- 2) ผู้นำชุมชนและตัวแทนชุมชน ใน 4 พื้นที่ ๆ ละ 10 คน
- 3) ผู้จัดการแหล่งท่องเที่ยว ใน 4 พื้นที่ ๆ ละ 10 คน
- 4) ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว ใน 4 พื้นที่ ๆ ละ 15 คน

*ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจคมนาคมขนส่งและธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง

ทั้งนี้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ อ้างอิงจาก Mertens (2005, p.328) ซึ่งได้กล่าวว่างานวิจัยเชิงคุณภาพเชิงปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology type of qualitative research) จำเป็นต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 6 คน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 10 - 15 คน

3.2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ โดยผู้ให้สัมภาษณ์จะให้คะแนนตามการประเมินศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวในประเด็นต่าง ๆ โดยกำหนดให้

- ระดับของศักยภาพมากที่สุด	กำหนดให้เท่ากับ	5
- ระดับของศักยภาพมาก	กำหนดให้เท่ากับ	4
- ระดับของศักยภาพปานกลาง	กำหนดให้เท่ากับ	3
- ระดับของศักยภาพน้อย	กำหนดให้เท่ากับ	2
- ระดับของศักยภาพน้อยที่สุด	กำหนดให้เท่ากับ	1

นอกจากนี้ จะทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาเชื่อมโยงไทย-ลาว จากบทสัมภาษณ์ของผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับอุปทานการท่องเที่ยว

แผนงานวิจัยจะนำเอาข้อมูลที่ได้จากการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1 ทั้งหมด มาทำการสังเคราะห์ข้อมูลในลักษณะ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ในภาพรวมอีกครั้ง เพื่อสามารถประยุกต์ใช้ในการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวต่อไป

3.2.5 การรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยในโครงการ จะสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว (ศึกษาเฉพาะภาคอุปทานทางการท่องเที่ยว) ประกอบด้วย ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง และธุรกิจนันทนาการและธุรกิจเพื่อความบันเทิง) เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และภาคประชาชน ซึ่งอยู่ในพื้นที่ศึกษาจังหวัดหนองคาย นครหลวงเวียงจันทน์ บึงกาฬ และบอลิคำไซ

3.2.6 การวิเคราะห์

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง ในแต่ละพื้นที่ ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของความเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์ ต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

มีศักยภาพมากที่สุด	(ระหว่าง 4.20 – 5.00 คะแนน)
มีศักยภาพมาก	(ระหว่าง 3.40 – 4.19 คะแนน)
มีศักยภาพปานกลาง	(ระหว่าง 2.60 – 3.39 คะแนน)
มีศักยภาพน้อย	(ระหว่าง 1.80 – 1.79 คะแนน)
มีศักยภาพและน้อยที่สุด	(น้อยกว่า 1.00 – 1.79 คะแนน)

3.3 การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว

การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นกระบวนการในการสำรวจลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประเภท พฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวที่เหมาะสม โดยกระบวนการดังกล่าว เป็นการดำเนินงานหลักของโครงการย่อยที่ 2

3.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ โดยพิจารณาจากตารางที่ 1 รายงานสถิติปี 2559 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยว (Tourists) ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติรวม 4,869,094 คน

ตารางที่ 3.2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ศึกษา ปี 2559

จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด	หนองคาย ¹	บึงกาฬ ¹	นครหลวงเวียงจันทน์ ²	บอลิคำไซ ²
ไทย	2,045,307	560,393	817,526	24,300
ต่างชาติ	563,193	6,360	644,460	207,555
รวม	2,608,500	566,753	1,461,986	231,855
รวมทั้งหมด	4,869,094			

ที่มา: ¹จากรายงานสถิติสรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศ เป็นรายจังหวัด พ.ศ. 2559 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560)

² จากรายงานวิเคราะห์สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยกับชาวต่างชาติ (Ministry of Information, Culture and Tourism, 2017)

การคำนวณหาขนาดของตัวอย่างจะใช้สูตรการกำหนดตัวอย่างของ Taro Yamane (1967) อ้างใน กาญจนา ธรรมาวาท (2545: หน้า 114) จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + NE^2}$$

กำหนดให้ n คือ จำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

 E คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับ กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0.05

ดังนั้น จะได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 ตัวอย่าง อย่างไรก็ตามเนื่องจากในแต่ละพื้นที่มีจำนวนไม่เท่ากันจึงแบ่งสัดส่วนของตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากร

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การประมาณค่าทางสถิติมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ซึ่งการเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มีมากกว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่กำหนดไว้ จะทำให้อำนาจการทดสอบ (Power of test) สูงขึ้น (Gravetter, F.J. & Wallnau, L.B., 2007 อ้างใน สามารถ ปิติพัฒน์ และกฤษฎา ณ หนองคาย, 2556) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มขนาดของตัวอย่างเป็น 410 ตัวอย่าง

ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตามสะดวก (convenience sampling) โดยเลือกสุ่มตามพื้นที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยกำหนดสัดส่วนการจัดเก็บตัวอย่างแบ่งออกเป็นตามสัดส่วนของประชากร ดังตารางที่ 2 ทั้งนี้ได้กำหนดพื้นที่ที่กำหนดในการจัดเก็บแบบเจาะจง จำนวน 30 แห่ง ซึ่งแต่ละพื้นที่ประกอบไปด้วย แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

ตารางที่ 3.3 แสดงสัดส่วนการจัดเก็บตัวอย่าง

ลำดับ	พื้นที่	จำนวนตัวอย่าง ชาวไทย	จำนวนตัวอย่าง ชาวต่างชาติ	รวม
1	หนองคาย	167	47	214
2	บึงกาฬ	46	1	47
3	นครหลวงเวียงจันทน์	67	53	120
4	บอลิคำไซ	2	17	19
รวม		282	118	400

ที่มา: จากการคำนวณ

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คณะผู้วิจัยในโครงการย่อยที่ 2 จะใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามจะถูกแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของการประเมินส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ทั้งนี้ในส่วนที่ 3 และ 4 นั้น จะใช้เกณฑ์การประเมินระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวโดยดัดแปลงจากวิธีการของ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ซึ่งได้กำหนดระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านเป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดการจัดลำดับทัศนคติ แบบ Likert Scale ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์ประเมินระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ระดับความต้องการ/ความสำคัญของนักท่องเที่ยว	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ที่มา: ดัดแปลงจาก บุญชม ศรีสะอาด (2545)

เพื่อทดสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Reliability) โดยพิจารณาจากค่า Cronbach Alpha และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Validity) หาค่า Index of item objective congruence (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ซึ่งทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.60 และเมื่อนำไปทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach' alpha เท่ากับ 0.933 (Joseph F. Hair Jr, et. al., 2014, p. 107) ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบมีความน่าเชื่อถือ

3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจะถูกรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และบอลิคำไซ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยใช้วิธีการสุ่มตามสะดวก (convenience sampling) จำนวน 400 ตัวอย่าง

3.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จะถูกวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และ ร้อยละ

2) การประเมินความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ทำการศึกษา โดยใช้การสรุปผลการประเมินใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย กำหนดผลการประเมินระดับความเห็นของนักท่องเที่ยวต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในแต่ละด้านจากผลการหาค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.79	แสดงว่า	น้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.80 – 2.59	แสดงว่า	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.60 – 3.39	แสดงว่า	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.40 – 4.19	แสดงว่า	มาก
คะแนนเฉลี่ย	4.20 – 5.00	แสดงว่า	มากที่สุด

3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์และแขวงบอลิคำไซ สปป. ลาว จะใช้ข้อมูลจากข้อ (1) และ (2) มาทำการ cross tab และวิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-Square

4) การประเมินส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะใช้การหาค่าเฉลี่ยและ crosstab

5) การนำเสนอกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวที่เหมาะสมในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์และแขวงบอลิคำไซ สปป. ลาวจะนำข้อมูลจากข้อ (1) ถึง (4) มาสังเคราะห์ ผสมกับทฤษฎีกลยุทธ์การตลาดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2558) และ Hsu et al. (2008) เป็นแนวทางหลัก

3.4 การร่างและทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว

หลังจากกระบวนการการจัดเก็บข้อมูลศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวของโครงการย่อยที่ 1 และความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ในโครงการย่อยที่ 2 ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์เพื่อเตรียมสังเคราะห์ร่างแนวทางการพัฒนาอุปทานการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ทางการตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว ในขณะเดียวกัน ข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำมาสังเคราะห์เพื่อจัดทำร่างเส้นทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ สำหรับแนะนำนักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยว

3.4.1 วิธีการศึกษา

การทดสอบและประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว นักวิจัยในแผนงานจะทำการจัดรายการนำเที่ยว จากการร่างเส้นทางการท่องเที่ยว ในกระบวนการร่างเส้นทางการท่องเที่ยว จากนั้นจึงรวบรวมความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวอาสาสมัคร ที่มีต่อเส้นทางการท่องเที่ยว และนำเสนอผลการศึกษา และรับฟังความเห็นของผู้มีส่วนได้เสียเพื่อนำเสนอรายการนำเที่ยว เพื่อปรับเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมอีกครั้ง

3.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวคิดที่ถูกนำมาใช้สำหรับการร่างเส้นทางการท่องเที่ยว ประยุกต์มาจากแนวคิดการจัดรายการนำเที่ยว ในลักษณะการจัดรายการนำเที่ยวที่ได้เตรียมไว้แล้ว โดยออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลของโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2

การประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว จะถูกประเมินจากความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอาสาสมัครที่มีต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และส่วนประสมทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวและอุปทานทางการท่องเที่ยว บนเส้นทางการท่องเที่ยวที่ได้จากการสังเคราะห์ ตลอดจนการประเมินความพึงพอใจโดยภาพรวมของการท่องเที่ยว โดยการวิเคราะห์สามารถจำแนกได้เป็น

การพิจารณาความพึงพอใจของอาสาสมัคร ที่มีต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (8 A's) ได้แก่ ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมทางการท่องเที่ยว ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเข้าถึง การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยข้อคำถามบางข้อ ในประเด็นด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว จะถูกจำแนกระหว่างแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ความพึงพอใจของอาสาสมัคร ที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาด (4 P's) ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ และด้านการส่งเสริมการขาย สำหรับการประเมินอุปทานการท่องเที่ยวโดยทั่วไป และ ความพึงพอใจของอาสาสมัคร ที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ (7 P's) ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่จำหน่าย ด้านการส่งเสริมการขาย ด้านบุคลากร ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านกระบวนการ สำหรับอุปทานการท่องเที่ยวประเภทบริการ

สำหรับการประเมินภาพรวมของเส้นทางการท่องเที่ยว จะพิจารณาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการวางแผนการเดินทางบนเส้นทางการท่องเที่ยว อันได้แก่ ความเหมาะสมของการกำหนดจุดท่องเที่ยว ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ตลอดการท่องเที่ยว ความเหมาะสมของระยะเวลาในการท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ความเหมาะสมของระยะทางตลอดการท่องเที่ยว ความเชื่อมโยงระหว่างทางเดินจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง ความเหมาะสมของพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง การกำหนดจุดบริการอาหารและสถานที่พักในเส้นทางท่องเที่ยว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดเส้นทางการท่องเที่ยว ความชัดเจนของป้ายบอกทางตลอดเส้นทางและภายในแหล่งท่องเที่ยว และ อธิยาศัยและความเป็นมิตรของผู้นำเที่ยว

3.4.3 กระบวนการในการร่างเส้นทางการท่องเที่ยว

1) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการนำเที่ยว โดยทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ทำการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ ทั้งข้อมูลพฤติกรรม ความต้องการของนักท่องเที่ยว ตลอดจนศักยภาพอุปทานของแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ (ผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2)

3) วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ความต้องการของนักท่องเที่ยว และข้อมูลอุปทานของแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ (ทำการวิเคราะห์ร่วมกับนักวิจัยในโครงการย่อยที่ 1 และ โครงการย่อยที่ 2) และคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการนำเที่ยว และสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในการจัดกิจกรรมการนำท่องเที่ยว โดยแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกคัดเลือก จะพิจารณาเกี่ยวกับคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวและอุปทานการท่องเที่ยว

ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับระยะห่างระหว่างแหล่งท่องเที่ยวแห่งอื่น ๆ ระยะเวลาในการเดินทาง คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว ประเภทของยานพาหนะ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สาธารณูปโภค ปริมาณการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวและการประมาณค่าใช้จ่าย

4) ร่างรูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน หลากหลายเส้นทาง ที่มีความเหมาะสมกับลักษณะพฤติกรรม ความต้องการของนักท่องเที่ยว และความเหมาะสมของอุปทานของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ โดยร่างรูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวที่ต้องมีลักษณะ ดังนี้

- เป็นรูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่ชัดเจน
- มีการควบคุมเส้นทางการเดินทาง ทิศทางจราจร ระยะเวลาในการเดินทาง และ ระยะทางของแหล่งท่องเที่ยว
- ออกแบบร่างเส้นทางการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงประเภทของยานพาหนะที่เหมาะสมกับภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ระยะเวลาและเส้นทางที่อำนวยความสะดวก
- วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสีย ของเส้นทางการท่องเที่ยวแต่ละเส้นทางปรับปรุง แก้ไข และคัดเลือกเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสม
- วางแผนการจัดรายการนำเที่ยว เพื่อทดสอบและประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว
- ทดสอบและประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว

5) นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบและประเมินเส้นทาง มาออกแบบโปรแกรมนำเที่ยว ซึ่งแบ่งเป็นรายการนำเที่ยวแบบแพ็คเกจ 1 วัน รายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 2 วัน รายการนำเที่ยวแบบแพ็คเกจ 3 วัน และรายการนำเที่ยวแบบแพ็คเกจ 6 วัน แล้วนำเสนอต่อผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่

6) ปรับปรุงรายการนำเที่ยว ตามข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสีย โดยพิจารณาเพิ่มหรือลด แหล่งท่องเที่ยว ตามคำแนะนำ และคำนึงถึงความเหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เพิ่มเติม

3.4.4 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการประเมิน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการประเมินหรือให้ค่าน้ำหนักของดัชนีชี้วัด ได้แก่ กลุ่มผู้สนใจเดินทางท่องเที่ยว นักวิชาการ และผู้ที่ประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว ที่มีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว จำนวน 10 คน ที่มีความแตกต่างกันด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่หลากหลาย โดยกำหนดเป็น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ประกอบด้วย ครู อาจารย์ ที่สอนด้านการท่องเที่ยว นิสิต นักศึกษา พนักงานบริษัทท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่รัฐที่ทำงานด้านการท่องเที่ยวทั้งในประเทศไทยและสปป.ลาว และนักท่องเที่ยวอาสาสมัครที่สนใจเดินทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขง ซึ่งจะเรียกว่า อาสาสมัคร เพื่อให้ทำการประเมินระดับพึงพอใจ หรือให้ค่าน้ำหนักของดัชนีชี้วัดมีความเป็นกลาง และน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยพิจารณาจากอิทธิพลของดัชนีชี้วัด ซึ่งดัดแปลงมาจากเกณฑ์ประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวของ ชูดา (2549) ; สุภารัตน์ (2549) และ ทศไนยวรรณ (2557)

3.4.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คือ แบบประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม โดยข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวหรืออุทยานการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อเส้นทางการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ทั้งนี้ในส่วนที่ 2 และ 3 นั้น จะใช้เกณฑ์การประเมินระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยดัดแปลงจากวิธีการของ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ซึ่งได้กำหนดระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านเป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดการจัดลำดับทัศนคติ แบบ Likert Scale ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 เกณฑ์ประเมินระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวอาสาสมัคร

ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว/อุทยานการท่องเที่ยว	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ที่มา: ดัดแปลงจาก บุญชม ศรีสะอาด (2545)

3.4.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดสอบและประเมินเส้นทางการท่องเที่ยว จัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวอาสาสมัคร ซึ่งร่วมเดินทางท่องเที่ยวตามกิจกรรมนำเที่ยว ที่คณะผู้วิจัยจัดขึ้นเพื่อทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยววัยรุ่น 2 คน นักท่องเที่ยววัยทำงาน 2 คน นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว 2 คน ผู้ประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยว 1 คน และนักศึกษา 2 คน และเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ 1 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

3.4.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินความคิดเห็นของผู้ประเมินจำนวน 10 คน จะใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยเพื่อกำหนดผลการประเมินระดับพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวหรืออุทยานการท่องเที่ยวข้างต้น จากการเดินทางตามรายการนำเที่ยวและนำคะแนนของผู้ประเมินมาหาค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	แสดงว่า	น้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แสดงว่า	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แสดงว่า	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	แสดงว่า	มาก
คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แสดงว่า	มากที่สุด

3.5 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

กระบวนการในการร่างแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์ร่วมกับโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2 มาทำการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาที่มีความเหมาะสมกับการท่องเที่ยวในพื้นที่

3.5.1 วิธีการศึกษา

การร่างแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม และวิเคราะห์ร่วมกับโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2 และการวิเคราะห์เอกสาร

3.5.2 กระบวนการในการสังเคราะห์ร่างแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

การร่างแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ ทั้งข้อมูลด้านพฤติกรรม การท่องเที่ยว ความต้องการของนักท่องเที่ยว และศักยภาพของอุปทานของแหล่งท่องเที่ยว (ผลการดำเนินงานของโครงการย่อยที่ 1 และ โครงการย่อยที่ 2) เพื่อทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค และความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในพื้นที่
- 2) กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ โดยพิจารณาจากข้อมูลซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์
- 3) พิจารณาเปรียบเทียบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ และเป้าหมายในการพัฒนา
- 4) สังเคราะห์กลยุทธ์และแนวทางในการพัฒนา เพื่อการแก้ไขจุดอ่อน เตรียมพร้อมรับมือกับอุปสรรค ส่งเสริมจุดแข็ง และใช้โอกาสที่มี ให้สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวภายในพื้นที่สู่จุดหมายที่ตั้งไว้ได้
- 5) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา จะถูกนำไปเผยแพร่เพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียภายในพื้นที่ จังหวัดหนองคาย และบึงกาฬ

3.5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การร่างแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะดำเนินการโดยประยุกต์แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategy Management) และแนวคิด TOWS Matrix ด้วยข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ของโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2

3.5.4 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ ได้จากการรวบรวมเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ของโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2 ดังนี้

- 1) ข้อมูลศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว
- 2) ข้อมูลจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค
- 3) ข้อมูลความคิดเห็นต่อการพัฒนาของอุทยานแหล่งท่องเที่ยว
- 4) ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยว
- 5) ข้อมูลความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในพื้นที่

3.5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

กระบวนการในการร่างแนวทางในการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ มีลักษณะเป็นการศึกษาในเชิงเอกสาร โดยข้อมูลที่น่าสนใจได้มาจากการรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสาร และผลการดำเนินงานจากโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2

บทที่ 4

ผลการศึกษา

แผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน 4 ด้าน คือ การศึกษาศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว การนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยว และการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากการศึกษาทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.2 กลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.3 เส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.4 แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.1 ข้อมูลศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการศึกษาในส่วนนี้ จะนำเสนอข้อมูลศักยภาพอุปทานการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ การกำหนดพื้นที่ศึกษาเบื้องต้น การวิเคราะห์ศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยว และการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

4.1.1 การสำรวจพื้นที่ศึกษาเบื้องต้น

สำหรับขั้นตอนนี้ เป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างแผนงานวิจัย และโครงการย่อยที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย จำนวนพื้นที่ละ 10 แห่ง จาก 4 พื้นที่ รวม 40 แห่ง จากคุณลักษณะเบื้องต้นของแหล่งท่องเที่ยว และเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสม เพื่อนำไปสู่เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ในเชิงลึกต่อไป

โดยข้อมูลจากการสืบค้นเบื้องต้น พบว่า จังหวัดหนองคาย เป็นจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น 40 แห่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 7 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด 3 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก 3 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งหมด 33 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 11 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 8 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 12 แห่ง (ตารางที่ 2.2) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การพิจารณา เหมาะสมที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการพิจารณา จำนวน 23 แห่ง ได้แก่ วัดศรีชมภูองค์ดี บ้านวังน้ำมอก วัดโพธิชัย ศาลาแก้วกู่ ภูเขาทอง/วัดถ้ำเขาศรีบรรพต พันโชคแสนไคร้ หนองปลาบึก วัดผาดากเสือ วัดถ้ำศรีมงคลหรือวัดถ้ำดินเพียง พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ วัดหินหมากเป้ง ภูห้วยอีสัน ท่าเสด็จ วัดไทย หอพระแก้ว วัดอรุณบรรพต น้ำตกธารทอง พระธาตุบังพวน น้ำตกธารทิพย์ สวนสตรอเบอรี่ เชื้อนริมโขง เรือนำเที่ยว วัดมณีโคตร น้ำตกวังน้ำมอก และ หมู่บ้านประมง (ตารางที่ 3.1) ซึ่งผลการประเมินแหล่งท่องเที่ยว ทั้ง 23 แห่ง ถูกแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการสำรวจพื้นที่เป้าหมายในจังหวัดหนองคาย

	แหล่งท่องเที่ยว	ความ ดึงดูดใจ / คุณค่า แหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวก ในการ เข้าถึง	สิ่ง อำนวยความสะดวก	ด้าน กิจกรรม การ ท่องเที่ยว	ด้านการ จัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียง ใน ปัจจุบัน	ค่าเฉลี่ย
1	วัดศรีชมภูองค์ตื้อ	3	3	3	3	3	3	3.00
2	บ้านวังน้ำมอก	3	3	3	3	3	3	3.00
3	วัดโพธิ์ชัย	3	3	3	3	3	3	3.00
4	ศาลาแก้วกู่	3	3	3	3	3	3	3.00
5	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	3	3	3	2	3	3	2.83
6	วัดไท	3	3	3	3	2	3	2.83
7	วัดผาตากเสื้อ	3	3	2	3	3	3	2.80
8	วัดถ้ำศรีมงคล วัดถ้ำ ดินเพียง	3	3	3	2	3	2	2.66
9	ภูห้วยอีสัน	3	3	3	3	2	2	2.66
10	พันโขดแสนไคร้ (หนองปลาบึก)	3	3	1	3	3	2	2.50
11	ภูเขาทอง/วัดถ้ำเขา ศิรีบรรพต	3	3	1	3	3	2	2.50
12	วัดหินหมากเป้ง	3	3	2	2	2	3	2.50
13	ท่าเสด็จ	3	2	3	2	2	3	2.50
14	วัดอรุณบรรพต	2	3	2	2	3	2	2.33
15	หอพระแก้ว	3	3	2	1	3	1	2.16
16	พระธาตุบังพวน	3	3	2	2	2	3	2.00
17	สวนสตรอเบอร์รี่	2	2	2	3	2	1	2.00
18	เขื่อนริมโขง เรือนำ เที่ยว	3	3	2	2	1	1	2.00
19	น้ำตกธารทอง	3	3	3	2	1	2	1.83
20	วัดมณีโคตร	3	3	2	1	1	1	1.83
21	น้ำตกธารทิพย์	3	3	2	3	1	1	1.66
22	น้ำตกวังน้ำมอก	1	3	1	1	1	1	1.33
23	หมู่บ้านประมง	1	1	1	1	1	1	1.00

ที่มา: จากการสำรวจ

เมื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยว ตามเกณฑ์การประเมินในเบื้องต้น ได้แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมทั้งสิ้น 10 แห่ง ดังนี้

1. ศาลาแก้วกู่	6. พันโขดแสนไคร้ หนองปลาบึก
2. วัดโพธิ์ชัย	7. ภูห้วยอีสัน
3. บ้านวังน้ำมอก	8. พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ
4. วัดศรีชมภูองค์ตื้อ	9. วัดถ้ำศรีมงคล วัดถ้ำดินเพียง
5. วัดผาตากเสื้อ	10. วัดไทย

โดยข้อมูลจากการสืบค้นเบื้องต้น พบว่า จังหวัดบึงกาฬ มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น 30 แห่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 19 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ได้จัดประเภท 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 5 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรณีสัณฐาน 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก 7 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ 1 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งหมด 11 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 3 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 4 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 3 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ 1 แห่ง (ตารางที่ 2.4) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การพิจารณา เหมาะสมที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการพิจารณา จำนวน 19 แห่ง ได้แก่ น้ำตกถ้ำพระ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว วัดอาฮงศิลาวาส สะดือแม่น้ำโขง หาดคำสมบูรณ์ วัดสว่างอารมณ์/ถ้ำศรีธน ภูทอก วัดโพธาราม ภูสิงห์ วัดสังฆการาม/พระแสนหลวงพระบาง หนองเลิง/หนองบัวแดงดอนญานาง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง วัดไตรภูมิ โครงการอนุรักษ์พันธุ์ไม้ป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน น้ำตกเจ็ดสี น้ำตกถ้ำฝุ่น จุดชมวิวยิมผิงโขง แก่งท่าลี่ หาดสีดา และกุดทิง (ตารางที่ 3.1) ซึ่งผลการประเมินแหล่งท่องเที่ยว ทั้ง 19 แห่ง ถูกแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ

	แหล่งท่องเที่ยว	ความ ดึงดูดใจ / คุณค่า แหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวก ในการ เข้าถึง	สิ่ง อำนวยความสะดวก	ด้าน กิจกรรม การ ท่องเที่ยว	ด้าน การ จัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียง ใน ปัจจุบัน	ค่าเฉลี่ย
1	น้ำตกถ้ำพระ	3	3	3	3	3	3	3.00
2	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ภูวัว	3	3	3	3	3	2	2.83
3	วัดอาฮงศิลาวาส สะดือแม่น้ำโขง	3	3	3	1	3	2	2.66
4	หาดคำสมบูรณ์	2	3	3	3	3	2	2.66
5	วัดสว่างอารมณ์	3	3	2	3	3	2	2.66
6	ภูทอก	3	3	3	2	2	3	2.66
7	วัดโพธาราม	3	3	2	2	3	2	2.50
8	ภูสิงห์	3	3	2	3	2	2	2.50
9	ทะเลบัวแดงหนองเล็ง	3	3	2	3	2	2	2.50
10	น้ำตกถ้ำฝุ่น	3	3	2	2	2	3	2.50
11	วัดสังฆสิการาม พระ แสนหลวงพระบาง	2	3	2	1	3	2	2.16
12	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบึง โขงหลวง	2	2	2	3	2	2	2.16
13	วัดไตรภูมิ	2	3	3	1	2	1	2.00
14	จุดชมวิวยุริยเมรุโขง	1	3	3	1	2	1	2.00
15	โครงการอนุรักษ์พันธุ์ ไม้ป่าภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน	1	3	2	2	3	1	2.00
16	น้ำตกเจ็ดสี	2	2	2	1	2	2	1.83
17	แก่งท่าลี่	1	2	1	1	1	1	1.16
18	หาดสีดา	2	1	1	1	1	1	1.16
19	กุดทิง	1	1	1	1	1	1	1.00

ที่มา: จากการสำรวจ

เมื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยว ตามเกณฑ์การประเมินในเบื้องต้น ได้แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมทั้งสิ้น 10 แห่ง ดังนี้

1. น้ำตกถ้ำพระ	6. ภูทอก
2. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว	7. วัดโพธาราม
3. วัดอาฮงศิลาวาส สะดือแม่น้ำโขง	8. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูสิงห์
4. หาดคำสมบูรณ์	9. น้ำตกถ้ำฝู่น
5. วัดสว่างอารมณ์ ถ้ำศรีธิน	10. หนองเล็ง หนองบัวแดงดอนหญ้านาง

โดยข้อมูลจากการสืบค้นเบื้องต้น พบว่า นครหลวงเวียงจันทน์มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น 21 แห่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 3 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก 2 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งหมด 18 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 11 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 5 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 2 แห่ง (ตารางที่ 2.6) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การพิจารณา เหมาะสมที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการพิจารณา จำนวน 21 แห่ง ได้แก่ ประตูไซ พระธาตุหลวง ตลาดเช้า บ้านท่าอ่อน Buddha park หอพระแก้ว วัดสี่สางเกต สวนวัฒนธรรมอินแปง Duty Free เขตปลอดภาษี จุดชมวิวยิมโขงเมืองสังทอง วัดทองต้อ ตลาดมืด (Night market) วัดศรีเมือง วัดอินแปงมหาวิทยาลัย พิพิธภัณฑสถานชาติ ศาลหลักเมืองเวียงจันทน์ วัดถ้ำพระฤๅษี น้ำตกน้ำส้าง อนุสาวรีย์ท่านสีทอง และภูพะมั่ง ซึ่งผลการประเมินแหล่งท่องเที่ยว ทั้ง 20 แห่ง ถูกแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

	แหล่งท่องเที่ยว	ความ ดึงดูดใจ / คุณค่า แหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวก ในการ เข้าถึง	สิ่ง อำนวยความสะดวก	ด้าน กิจกรรม การ ท่องเที่ยว	ด้าน การ จัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียง ใน ปัจจุบัน	ค่าเฉลี่ย
1	ประตูไซ	3	3	3	3	3	3	3.00
2	พระธาตุหลวง	3	3	3	3	3	3	3.00
3	ตลาดเช้า	3	3	3	3	2	3	2.83
4	บ้านท่าอ่อน	3	2	3	3	2	3	2.83
5	สวนพระวัดเชียงคาน (Buddha park)	3	2	3	2	3	3	2.66

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

	แหล่งท่องเที่ยว	ความ ดึงดูดใจ / คุณค่า แหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวก ในการ เข้าถึง	สิ่ง อำนวยความสะดวก	ด้าน กิจกรรม การ ท่องเที่ยว	ด้าน การ จัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียง ใน ปัจจุบัน	ค่าเฉลี่ย
6	หอพระแก้ว	3	3	3	1	3	3	2.66
7	วัดสี่สะเกด	3	3	3	1	3	3	2.66
8	สวนวัฒนธรรมอินแปง	3	3	3	3	2	2	2.66
9	เขตปลอดภาษี (Duty free)	2	3	3	2	3	3	2.66
10	จุดชมวิวยิมโงเมืองสังทอง (คอยแลนมาน)	3	3	3	1	2	3	2.50
11	Night market	2	3	3	3	2	2	2.50
12	วัดทองต้อ	3	3	2	1	2	3	2.33
13	วัดศรีเมือง	3	3	2	1	2	3	2.33
14	วัดอินแปงมหาวิหาร	3	3	2	1	2	3	2.33
15	พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ	3	3	2	1	2	3	2.33
16	ศาลหลักเมืองเวียงจันทน์	2	2	2	2	3	2	2.16
17	วัดถ้ำพระฤๅษี	3	3	1	2	1	2	2.00
18	น้ำตกน้ำส้าง	2	3	1	1	1	1	1.50
19	อนุสาวรีย์ท้าวสุทนต์	1	1	1	1	1	1	1.00
20	ภูพะมั่ง	1	1	1	1	1	1	1.00

ที่มา: จากการสำรวจ

เมื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยว ตามเกณฑ์การประเมินในเบื้องต้น ได้แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมทั้งสิ้น 10 แห่ง ดังนี้

1. ประตู่ไซ	6. หอพระแก้ว
2. พระธาตุหลวง	7. วัดสี่สะเกด
3. ตลาดเช้า	8. สวนวัฒนธรรมอินแปง
4. ท่าอ่อน	9. Duty free เขตปลอดภาษี
5. Buddha Park	10. จุดชมวิวยิมโงเมืองสังทอง

โดยข้อมูลจากการสืบค้นเบื้องต้น พบว่า แขวงบอลิคำไซมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น 22 แห่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 13 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ได้จัดประเภท 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรณีสัณฐาน 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก 6 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ 2 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีทั้งหมด 9 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ 4 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 5 แห่ง (ตารางที่ 2.8) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การพิจารณา เหมาะสมที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการพิจารณา จำนวน 20 แห่ง ได้แก่ วังน้ำเย็น วัดพระบาทโพนสัน ถ้ำมังกร (Dragon cave) จุดล่องเรือน้ำเหิน น้ำตกวังฟอง (Tad Vongfong Waterfull) น้ำตกตาดน้ำสะนาม ชายแดนด่านแก้ว เหนือ วัดดานสูง น้ำตกตาดชาย ตาดน้ำพา (Tad Nampa) ถ้ำเมืองคอง (Pha Kong Cave) บ่อน้ำอุ่น (Hot Spring) จุดชมวิวป่าหินปูน/บ้านน้ำสะนาม น้ำตกตาดทอน (Tad Thone) วัดโพนสัน/นาคานิमित จุดชมวิวริมน้ำกะดิง (Nam Kading) ผาซาง (Pha Xang:Elephant Rock) น้ำตกตาดเล็ก แก่งสะดอก และแม่น้ำสองสี (ตารางที่ 3.1) ซึ่งผลการประเมินแหล่งท่องเที่ยว ทั้ง 20 แห่ง ถูกแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ

	แหล่งท่องเที่ยว	ความ ดึงดูดใจ / คุณค่า แหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวก ในการ เข้าถึง	สิ่ง อำนวยความสะดวก	ด้าน กิจกรรม การท่องเที่ยว	ด้าน การ จัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียง ใน ปัจจุบัน	ค่าเฉลี่ย
1	วังน้ำเย็น	3	2	2	3	2	3	2.50
2	วัดพระบาทโพนสัน	3	3	2	2	2	3	2.50
3	ถ้ำมังกร (Dragon cave)	3	3	2	2	2	3	2.50
4	ฟามพุตะเวน	3	2	3	3	2	2	2.50
5	วัดดานสูงนาราม	3	3	2	1	2	2	2.16
6	จุดล่องเรือน้ำเหิน	2	3	2	2	1	3	2.16
7	น้ำตกตาดชาย	3	2	1	2	2	3	2.16
8	วัดโพนสันนาคานิमित	3	2	2	1	2	3	2.16
9	บ่อน้ำอุ่นถ้ำน้ำพา	2	3	2	1	2	2	2.00
10	จุดชมวิวป่าหินปูน	2	3	2	1	1	2	1.83
11	น้ำตกตาดน้ำสะนาม	2	1	2	1	1	2	1.83
12	ชายแดนด่านแก้ว เหนือ	2	3	2	1	1	2	1.83

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ

	แหล่งท่องเที่ยว	ความ ดึงดูดใจ / คุณค่า แหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวก ในการ เข้าถึง	สิ่ง อำนวยความสะดวก	ด้าน กิจกรรม การ ท่องเที่ยว	ด้าน การ จัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียง ใน ปัจจุบัน	ค่าเฉลี่ย
13	ตาดน้ำพา (Tad Nampa)	1	3	2	1	1	2	1.66
14	ถ้ำเมืองคอง (Pha Kong Cave)	1	3	2	1	1	2	1.66
15	จุดชมวิวยิมน้ำกะดิง (Nam Kading)	2	2	2	1	2	1	1.66
16	น้ำตกตาดทอน (Tad Thone)	3	1	1	1	1	2	1.50
17	ผาซาง (Pha Xang:Elephant Rock)	2	2	1	1	1	1	1.33
18	น้ำตกตาดเล็ก	1	1	1	1	1	1	1.00
19	แก่งสะดอก	1	1	1	1	1	1	1.00
20	แม่น้ำสองสี	1	1	1	1	1	1	1.00

ที่มา: จากการสำรวจ

เมื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยว ตามเกณฑ์การประเมินในเบื้องต้น ได้แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมทั้งสิ้น 10 แห่ง ดังนี้

1. วัดพระบาทโพนแสน	6. วัดदानสูง
2. วังน้ำเย็น	7. วัดโพนแสน นาคานิมิต
3. จุดล่องเรือน้ำเทิน	8. จุดชมวิวยิมน้ำกะดิง บ้านน้ำสะนาม
4. ถ้ำมั่งกร	9. ฟามพุตะเวน
5. น้ำตกตาดซาย	10. บ่อน้ำอุ่นลำน้ำพาว

4.1.2 ข้อมูลศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคาย และบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการศึกษาในส่วนนี้ มาจากกระบวนการดำเนินงานของ โครงการย่อยที่ 1 เกี่ยวข้องกับข้อมูลศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ และความเห็นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการพัฒนาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยว โดยผลการศึกษา ผลการศึกษาจำแนกตามพื้นที่ได้ดังนี้

1) พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นพื้นที่ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกันโดยถูกแบ่งด้วยแม่น้ำโขง เชื่อมต่อด้วยสะพานมิตรภาพแห่งที่ 1 ที่บริเวณอำเภอเมืองจังหวัดหนองคาย การเดินทางข้ามระหว่างพื้นที่สามารถเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว รถโดยสารระหว่างประเทศ และรถไฟ

แหล่งท่องเที่ยวของทั้งสองพื้นที่ มีความเชื่อมโยงกันในด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และตำนานท้องถิ่น เนื่องจากพื้นที่จังหวัดหนองคายในอดีต เคยเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์ ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่บริเวณนครหลวงเวียงจันทน์ ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ประชาชนในสองพื้นที่ มีวัฒนธรรม ภาษา การแต่งกาย และอาหารการกินที่คล้ายคลึงกัน อันเป็นจุดเด่นที่สำคัญของการท่องเที่ยว

(1) ข้อมูลศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่

อุปทานการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.48 โดยมีจุดเด่นที่สำคัญ คือ ศักยภาพด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ซึ่งมีศักยภาพในระดับสูงมาก รองลงมา คือ ความสะดวกในการเข้าถึง และความดึงดูดใจ/คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพในระดับสูง ในขณะที่ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น สำหรับศักยภาพด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง กลับเป็นองค์ประกอบที่ยังคงเป็นปัญหาของจังหวัดหนองคาย

ภาพที่ 4.1 ศักยภาพของอุทยานแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย

สำหรับพื้นที่จังหวัดหนองคาย พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง 7 แห่ง ได้แก่ วัดถ้ำศรีมงคล (วัดถ้ำดินเพียง) วัดไท วัดศรีชมภูองค์ตื้อ วัดโพธิชัย วัดผาตากเสื้อ ภูห้วยอีสัน และศาลาแก้วกู่ มีศักยภาพปานกลาง 2 แห่ง คือ บ้านวังน้ำมอก และพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ และมีศักยภาพน้อย 1 แห่ง คือ พันโชดแสนไคร้ (หนองปลาบึก) (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินพื้นที่เป้าหมายตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย

	แหล่งท่องเที่ยว	ความดึงดูดใจ / คุณค่าแหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวกใน การเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	ด้าน กิจกรรมการ ท่องเที่ยว	ด้านการ จัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียงใน ปัจจุบัน	ด้านขีด ความสามารถ ในการรองรับ นักท่องเที่ยว	การมีส่วนร่วม ของชุมชน ท้องถิ่น	เฉลี่ย
1	วัดถ้ำศรีมงคล (วัดถ้ำดินเพียง)	4.25	3.60	3.57	3.33	4.00	5.00	4.60	4.25	4.08
2	วัดไทย	4.00	3.80	3.14	4.00	4.00	5.00	2.67	3.75	3.80
3	วัดศรีชมพูนุศักร์	4.00	3.60	3.29	3.00	4.25	5.00	2.33	3.50	3.62
4	วัดโพธิ์ชัย	4.00	4.00	3.29	2.33	4.00	5.00	2.33	4.00	3.62
5	วัดผาตากเสื้อ	3.63	3.60	2.71	3.67	3.75	5.00	3.67	2.75	3.60
6	ภูห้วยอีสัน	2.88	3.20	2.86	3.67	3.25	4.50	4.00	4.25	3.58
7	ศาลาแก้วกู่	3.87	3.80	2.86	3.00	3.00	5.00	3.33	3.25	3.51
8	บ้านวังน้ำมอก	2.88	3.00	3.86	3.33	3.25	3.00	4.00	3.25	3.32
9	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	2.75	3.60	3.00	3.00	3.50	4.00	3.67	2.00	3.19
10	พื้นที่โครงการ (หนองปลาบึก)	2.75	4.00	2.43	2.67	1.50	2.00	1.67	2.75	2.47
	ภาพรวม	3.50	3.62	3.10	3.20	3.45	4.35	3.23	3.38	3.48

ที่มา: จากการสำรวจ

อุทยานการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.29 โดยมีจุดเด่นที่สำคัญ คือ ศักยภาพด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ซึ่งมีศักยภาพในระดับสูงมาก รองลงมา คือ ความสะดวกในการเข้าถึง และความดึงดูดใจ/คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพในระดับสูง ในขณะที่ การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง กลับเป็นองค์ประกอบที่ยังคงเป็นปัญหาของนครหลวงเวียงจันทน์ ยิ่งกว่านั้น ศักยภาพด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ เป็นองค์ประกอบมีปัญหาและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

ภาพที่ 4.2 ศักยภาพของอุทยานแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

สำหรับพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง 4 แห่ง ได้แก่ พระธาตุหลวง หอพระแก้ว วัดสี่สະເກດ และประตูไซ มีศักยภาพปานกลาง 5 แห่ง คือ ตลาดเช้า Duty Free (เขตปลอดภาษี) ศูนย์วัฒนธรรมอินแปง (Buddha park) ท่าอ่อน และมีศักยภาพต่ำ 1 แห่ง คือ จุดชมวิวยิมโขงเมืองสีทอง (คอนแลนมาน) (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินพื้นที่เป้าหมายตามแหล่งท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

	แหล่งท่องเที่ยว	ความ ดึงดูดใจ / คุณค่า แหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวกใน การเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	กิจกรรม การ ท่องเที่ยว	การจัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียง ใน ปัจจุบัน	ความ สามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว	การมีส่วนร่วม ของ ชุมชน ท้องถิ่น	เฉลี่ย
1	พระธาตุหลวง	4.63	4.60	3.29	2.67	3.50	5.00	3.33	3.75	3.85
2	หอพระแก้ว	4.50	4.40	3.00	2.33	4.00	5.00	3.67	3.25	3.77
3	วัดสีสะเกด	4.50	4.40	3.00	3.00	3.75	4.00	3.33	2.50	3.56
4	ประตูไช	3.50	5.00	3.57	2.00	3.75	5.00	2.67	2.50	3.50
5	ตลาดเช้า	2.88	4.40	4.00	3.33	3.00	5.00	1.67	3.50	3.47
6	เขตปลอดภาษี (Duty free)	2.50	4.00	3.43	3.33	3.50	5.00	1.67	3.00	3.30
7	ศูนย์วัฒนธรรมอินแปง	3.13	2.40	3.14	4.00	3.00	3.50	3.00	2.25	3.05
8	สวนพระวัดเชียงควน (Buddha park)	3.88	3.00	2.43	3.33	2.50	4.00	2.67	2.50	3.04
9	ท่าผ่อน	2.75	3.20	2.14	3.00	2.75	4.00	2.00	2.50	2.79
10	จุดชมวิวยิมโขงเมืองสีทอง (คอยแลนมาน)	2.75	3.80	2.43	3.33	1.75	2.50	1.00	2.75	2.54
ภาพรวม		3.50	3.92	3.04	3.03	3.15	4.30	2.50	2.85	3.29

ที่มา: จากการสำรวจ

(2) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่

โครงการย่อยที่ 1 ได้ทำการรวบรวมและวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จุดแข็ง

ประเด็นที่ 1 ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าความดึงดูดและมีคุณค่า

- มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีความสมบูรณ์และเป็นเอกลักษณ์

- ทักษะภาพทางธรรมชาติตามลำน้ำโขงที่สวยงาม

- มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลาย

- เป็นแหล่งผลิตปลาแม่น้ำโขงตามธรรมชาติที่เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมในการรับประทานตามร้านอาหารต่าง ๆ

- มีสถานที่ตามความเชื่อ หรือตำนานท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับพญานาค

ประเด็นที่ 2 ความสะดวกในการเดินทางระหว่างพื้นที่

- มีความสะดวกในการเดินทางเข้า – ออกระหว่างประเทศ ทั้งทางบก และทางเรือ ด้วยคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมระหว่างสองพื้นที่อยู่ในเกณฑ์ดี

ประเด็นที่ 3 ความคล้ายคลึงของภาษา ซึ่งทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร

- ประชาชนในสองพื้นที่ทั้งในจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์สามารถสื่อสารกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีภาษาพูดที่คล้ายคลึงกัน

ประเด็นที่ 4 ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ

- การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่งผลดีต่อการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวร่วมกัน

จุดอ่อน

ประเด็นที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานยังไม่เหมาะสมต่อรองรับนักท่องเที่ยว

- โครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนด้านการเดินทางท่องเที่ยวยังไม่สะดวกสบาย โดยเฉพาะการคมนาคมระหว่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับประเทศเพื่อนบ้าน หรือแม้แต่การคมนาคมภายในประเทศ
- ภาครัฐจำเป็นต้องใช้งบประมาณสูงในการพัฒนาเส้นทางการคมนาคม เนื่องจากพื้นที่มีลักษณะเป็นภูเขา
- พาหนะสำหรับการเดินทางภายในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีคุณภาพไม่ดี และยังมีจำนวนไม่มาก

ประเด็นที่ 2 สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ

- สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น อันได้แก่ ห้องน้ำ สถานที่จอดรถ ถังขยะ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม จุดบริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน ยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาล
- ขาดการดูแลด้านความสะอาดและการดูแลรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ ทำให้บางส่วนมีความเสื่อมโทรม/ชำรุด

ประเด็นที่ 3 ด้านปัญหาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของภาครัฐ

- หน่วยงานราชการมีการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนและล่าช้า
- นโยบายส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดของไทยขาดความต่อเนื่อง

ประเด็นที่ 4 แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักในระดับสากล

- ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมและทั่วถึง
- งบประมาณในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวมีจำกัด

ประเด็นที่ 5 ขาดความมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว

- ประชาชนในพื้นที่ยังไม่ให้ความสนใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวเท่าที่ควร ทำให้โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับชุมชนไม่ประสบความสำเร็จ

ประเด็นที่ 6 คุณภาพการให้บริการต่ำกว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยว

- คุณภาพการให้บริการของอุทยานการท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับราคาค่าบริการที่สูงเกินจริง
- บุคลากรทางการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นในการให้บริการกับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านมารยาท การสนทนากับนักท่องเที่ยว และทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

โอกาส

ประเด็นที่ 1 สถานการณ์ภายในของทั้งสองประเทศมีความสงบเรียบร้อย

- ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวที่ดีให้กับทั้งสองพื้นที่

ประเด็นที่ 2 มีกรอบการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาการคมนาคมระหว่างประเทศร่วมกัน

- มีกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศของทั้งสองประเทศ (ประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว) อาทิ กรอบความร่วมมือของกลุ่มประเทศอาเซียน กรอบความร่วมมือของกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็นปัจจัยที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงของทั้งสองพื้นที่
- ภาครัฐของทั้งสองประเทศให้ความสำคัญและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ (ทั้งจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์)
- การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของจังหวัดหนองคาย มีส่วนช่วยผลักดันการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายและพื้นที่ใกล้เคียงให้เติบโตได้ดียิ่งขึ้น
- โครงการรถไฟความเร็วสูงที่เชื่อมโยงประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศจีน เป็นโอกาสดีในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาในพื้นที่ในอนาคตเมื่อโครงการดังกล่าวแล้วเสร็จ
- หน่วยงานภาครัฐของทั้งสองประเทศ (ประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว) ให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาภาคการท่องเที่ยวในระดับชุมชน

เช่น ในพื้นที่จังหวัดหนองคายมีการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับชุมชนท้องถิ่นเป็นจำนวนมากในปีงบประมาณ 2561 ส่งผลให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว ทำให้ภาคประชาชนท้องถิ่นมีการตื่นตัวด้านการท่องเที่ยวและเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 3 มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวประจำปีที่มีชื่อเสียง ซึ่งรับความร่วมมือในการจัดกิจกรรมจากภาคประชาชนเป็นอย่างดี ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่จำนวนมาก

- การให้การสนับสนุนและความร่วมมือของภาคประชาชนในพื้นที่ในการจัดกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ ในแขวงเวียงจันทน์ เป็นปัจจัยที่ทำให้กระตุ้นนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ดังกล่าวได้ดีมากขึ้น

- เทศกาลบั้งไฟพญานาคในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นกิจกรรมที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวดังกล่าว

- การต้อนรับขับสู้ ความยิ้มแย้มแจ่มใสของคนท้องถิ่นและค่าครองชีพที่ไม่สูง เป็นสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวที่ดีให้กับทั้งสองพื้นที่

ประเด็นที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้รับความสนใจจากสื่อทั้งภายใน และระหว่างประเทศ

- ความสนใจอย่างมากจากสื่อต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งส่งผลดีต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

อุปสรรค

ประเด็นที่ 1 การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

- การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว การจัดสรรด้านงบประมาณทางการท่องเที่ยว และการพัฒนากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยและเป็นโอกาสดีในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว มีความแตกต่างกันมาก ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในสองพื้นที่ ยังมีข้อจำกัดและมีมาตรฐานที่แตกต่างกันอยู่มาก

- สำหรับประเทศไทย การมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่หลายหน่วยงาน อาทิ องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงาน

พัฒนาชุมชน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ เป็นต้น ส่งผลให้การพัฒนาทางการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบางพื้นที่จำเป็นต้องมีการประสานกับหลายหน่วยงาน ทำให้เกิดความล่าช้าและยังมีความขัดแย้งในการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน

- สำหรับพื้นที่ในจังหวัดหนองคาย การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาทางการท่องเที่ยวจากหน่วยงานภาครัฐ ยังไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่ในระดับท้องถิ่น ขาดความต่อเนื่องด้านการสนับสนุน และหลายโครงการมีการอนุมัติงบประมาณแบบเร่งด่วนภายใต้เงื่อนไขด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการที่ไม่สอดคล้องเหมาะสม ทำให้การดำเนินโครงการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวบางอย่างไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

- ปัญหาด้านการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐและประชาชนในบางพื้นที่ในจังหวัดหนองคาย ยังมีความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันในบางครั้งหรือในบางเรื่อง สิ่งนี้เป็นอุปสรรคในการสร้างความร่วมมือเพื่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้ประสบผลสำเร็จได้

ประเด็นที่ 2 การลดลงของนักท่องเที่ยว จากปัญหาสภาพเศรษฐกิจ

- สภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่มีจำนวนลดลง

ประเด็นที่ 3 ภาวะการแข่งขันกันภายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

- แข่งขันในธุรกิจทางการท่องเที่ยวมีมากขึ้น ทำให้สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว อาทิ บริษัททัวร์ ที่พักแรม ร้านอาหาร ต้องปรับตัวอย่างมากเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ อาทิ การแข่งขันด้านราคา การทำการตลาดออนไลน์ การพัฒนาด้านคุณภาพเพื่อให้ทัดเทียมกับคู่แข่ง เป็นต้น

ประเด็นที่ 4 การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศตามฤดูกาล ทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดทั้งปี

- ข้อจำกัดด้านสภาพอากาศและภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งทั้งในสองพื้นที่ไม่สามารถเปิดให้เข้าชมได้ตลอดทั้งปี

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

SWOT	ประเด็น	รายละเอียด
จุดแข็ง	ประเด็นที่ 1 ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าความดึงดูดและมีคุณค่า	- มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีความสมบูรณ์และเป็นเอกลักษณ์ มีทัศนียภาพทางธรรมชาติตามลำน้ำโขงที่สวยงาม ทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลาย - เป็นแหล่งผลิตปลาแม่น้ำโขงตามธรรมชาติที่เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยม มีสถานที่ตามความเชื่อหรือตำนานท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับพญานาค
	ประเด็นที่ 2 ความสะดวกในการเดินทางระหว่างพื้นที่	- มีความสะดวกในการเดินทางเข้า – ออกระหว่างประเทศ ทั้งทางบก และทางเรือ ด้วยคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมระหว่างสองพื้นที่อยู่ในเกณฑ์ดี
	ประเด็นที่ 3 ความคล้ายคลึงของภาษา ซึ่งทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร	- ประชาชนในสองพื้นที่ทั้งในจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ สามารถสื่อสารกันได้อย่างดี เนื่องจากมีภาษาพูดที่คล้ายคลึงกัน
	ประเด็นที่ 4 ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ	- การมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่งผลดีต่อการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวร่วมกัน
จุดอ่อน	ประเด็นที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานยังไม่เหมาะสมต่อรองรับนักท่องเที่ยว	- โครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนด้านการเดินทางท่องเที่ยวยังไม่สะดวกสบาย โดยเฉพาะการคมนาคมระหว่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับประเทศเพื่อนบ้าน หรือแม้แต่การคมนาคมภายในประเทศ - ภาครัฐจำเป็นต้องใช้งบประมาณสูงในการพัฒนาเส้นทางคมนาคม เนื่องจากพื้นที่มีลักษณะเป็นภูเขา - พาหนะสำหรับการเดินทางภายในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีคุณภาพไม่ดี และยังมีจำนวนไม่มาก
	ประเด็นที่ 2 สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ	- สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาล - ขาดการดูแลด้านความสะอาดและการดูแลสุขภาพสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ ทำให้บางส่วนมีความเสื่อมโทรม/ชำรุด
	ประเด็นที่ 3 ด้านปัญหาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของภาครัฐ	- หน่วยงานราชการมีการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนและล่าช้า - นโยบายส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดของไทยขาดความต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

SWOT	ประเด็น	รายละเอียด
	ประเด็นที่ 4 แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักในระดับสากล	- ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมและทั่วถึง - งบประมาณในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวมีจำกัด
	ประเด็นที่ 5 ขาดความมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว	- ประชาชนในพื้นที่ยังไม่ให้ความสนใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวเท่าที่ควร ทำให้โครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับชุมชนไม่ประสบความสำเร็จ
	ประเด็นที่ 6 คุณภาพการให้บริการต่ำกว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยว	- คุณภาพการให้บริการของอุปทานการท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับราคาค่าบริการที่สูงเกินจริง - บุคลากรทางการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นในการให้บริการกับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านมารยาท การสนทนากับนักท่องเที่ยว และทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ
โอกาส	ประเด็นที่ 1 สถานการณ์ภายในของทั้งสองประเทศมีความสงบเรียบร้อย	- ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวที่ดีให้กับทั้งสองพื้นที่
	ประเด็นที่ 2 มีกรอบการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาการคมนาคมระหว่างประเทศร่วมกัน	- มีกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศของทั้งสองประเทศที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงของทั้งสองพื้นที่ - ภาครัฐของทั้งสองประเทศต่างให้ความสำคัญและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ - การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของจังหวัดหนองคาย มีส่วนช่วยผลักดันการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายและพื้นที่ใกล้เคียงให้เติบโตได้ดียิ่งขึ้น - โครงการรถไฟความเร็วสูงที่เชื่อมโยงประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศจีน เป็นโอกาสดีในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาในพื้นที่ในอนาคตเมื่อโครงการดังกล่าวแล้วเสร็จ - หน่วยงานภาครัฐของทั้งสองประเทศ ให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาภาคการท่องเที่ยวในระดับชุมชน ส่งผลให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว ทำให้ภาคประชาชนท้องถิ่นมีการตื่นตัวด้านการท่องเที่ยวและเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนมากยิ่งขึ้น
	ประเด็นที่ 3 มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวประจำปีที่มีชื่อเสียง ซึ่งรับ	- การให้การสนับสนุนและความร่วมมือของภาคประชาชนในพื้นที่ในการจัดกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ ในแขวงเวียงจันทน์ เป็นปัจจัยที่ทำให้กระตุ้นนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ดังกล่าวได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

SWOT	ประเด็น	รายละเอียด
	ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมจากภาคประชาชนเป็นอย่างดี ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายังพื้นที่จำนวนมาก	- เทศกาลบั้งไฟพญานาคในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์เป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวดังกล่าว - การต้อนรับขับสู้ ความยิ้มแย้มแจ่มใสของคนท้องถิ่นและค่าครองชีพที่ไม่สูง เป็นสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวที่ดีให้กับทั้งสองพื้นที่
	ประเด็นที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้รับความสนใจจากสื่อทั้งภายใน และระหว่างประเทศ	- ความสนใจอย่างมากจากสื่อต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งส่งผลต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ
ข้อจำกัด	ประเด็นที่ 1 การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ	- การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว การจัดสรรงบประมาณทางการท่องเที่ยว และการพัฒนากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยและเป็นโอกาสดีในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว มีความแตกต่างกันมาก ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในสองพื้นที่ ยังมีข้อจำกัดและมีมาตรฐานที่แตกต่างกันอยู่มาก - สำหรับประเทศไทย การมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่หลายหน่วยงาน ส่งผลให้การพัฒนาทางการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในบางพื้นที่จำเป็นต้องมีการประสานกับหลายหน่วยงาน ทำให้เกิดความล่าช้าและยังมีความขัดแย้งในการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน - สำหรับพื้นที่ในจังหวัดหนองคาย การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาทางการท่องเที่ยวจากหน่วยงานภาครัฐ ยังไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่ในระดับท้องถิ่น ขาดความต่อเนื่องด้านการสนับสนุน และหลายโครงการมีการอนุมัติงบประมาณแบบเร่งด่วนภายใต้เงื่อนไขด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการที่ไม่สอดคล้องเหมาะสม ทำให้การดำเนินโครงการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวบางอย่างไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร - ยังคงมีปัญหาด้านการสื่อสารที่กระหว่างประชาชนและเจ้าหน้าที่ในพื้นที่
	ประเด็นที่ 2 การลดลงของนักท่องเที่ยว จากปัญหาสุขภาพเศรษฐกิจ	- สภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่มีจำนวนลดลง

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

SWOT	ประเด็น	รายละเอียด
	ประเด็นที่ 3 ภาวะการแข่งขันกันภายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	- แข่งขันในธุรกิจทางการท่องเที่ยวมีมากขึ้นทำให้สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว ต้องปรับตัวอย่างมากเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ
	ประเด็นที่ 4 การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศตามฤดูกาล ทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดทั้งปี	- ข้อจำกัดด้านสภาพอากาศและภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งทั้งในสองพื้นที่ไม่สามารถเปิดให้เข้าชมได้ตลอดทั้งปี

(3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย เชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

โครงการย่อยที่ 1 ได้ทำการรวบรวมข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยงจังหวัดหนองคายเชื่อมโยนครหลวงเวียงจันทน์ ด้วยการสัมภาษณ์อุปทานการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ซึ่งได้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ดังนี้

หน่วยงานภาครัฐ

ภาครัฐในสองพื้นที่ มีความคิดเห็นดังนี้

- ควรมีการสร้างความร่วมมือทางด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด (หนองคายและเวียงจันทน์) และระหว่างประเทศ (ไทย และ สปป.ลาว) โดยการสนับสนุนให้เกิดการสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวของทั้งสองประเทศ และอาจมีการก่อตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานและดำเนินการภายใต้พันธกิจดังกล่าวโดยตรง
- ภาครัฐควรให้การสนับสนุนด้านการพัฒนาทางการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ อาทิ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนา/ปรับปรุง/การดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ และภาคประชาชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง
- พัฒนาระบบการเดินทางและการขนส่งสาธารณะ ให้มีความสะดวก ปลอดภัยทั่วถึงและครอบคลุม เพื่อให้การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความสะดวกสบายมากขึ้น
- พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมให้ตีมาตรฐานด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่ดียิ่งขึ้น
- ภาคผู้ประกอบการควรมีการจัดโปรแกรมนำเที่ยวที่ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นมัคคุเทศก์ หรือกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

ผู้ประกอบการ

ภาคผู้ประกอบการในสองพื้นที่ มีความคิดเห็นดังนี้

- การท่องเที่ยวในสองพื้นที่ ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีความหลากหลาย ครอบคลุม และทั่วถึง

- ควรมีการรวมกลุ่มกันของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความร่วมมือในด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ร่วมกันของทั้งสองพื้นที่ การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การร่วมกันสร้าง/จัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเดินทางมาของนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ให้เพิ่มยิ่งขึ้น

- ควรมีการจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวหนองคาย-เวียงจันทน์ ที่รวบรวมข้อมูลที่แพคเกจ สถานที่ท่องเที่ยว รายชื่อผู้ประกอบการนำเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร การเดินทาง สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในสองพื้นที่ โดยอาจมีการจัดวางที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองสำหรับแจกให้กับนักท่องเที่ยว

- ควรมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล เช่น จัดกิจกรรม หรือเปิดสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ ตลาดนัด ให้นักท่องเที่ยวได้มีกิจกรรมระหว่างแพคเกจ

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ชัดเจนและมีป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษ

- ภาครัฐควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลด้านมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ อาทิ ด้านอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

ภาคประชาชน

ภาคประชาชนในสองพื้นที่ มีความคิดเห็นดังนี้

- ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวควรมีการรณรงค์ แนะนำ ชี้แจง ถึงข้อบังคับของสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบก่อนเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยว

- ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีความครอบคลุมมากขึ้นไปยังนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

- ควรมีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่สะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และเพิ่มช่องทางการคมนาคมระหว่างประเทศที่สนับสนุนให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีความหลากหลาย อาทิ การเดินทางทางเรือและทางรถไฟ

- ควรมีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ให้มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

- ภาครัฐควรจัดให้มีหน่วยงานที่มีพันธกิจด้านการกำกับดูแลและส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับชุมชนโดยตรง เพื่อบริหารจัดการและสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพที่ดีมากขึ้น
- ควรมีการเปิดสถานที่บางแห่ง การจัดตลาดนัด หรือการสร้างกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ เพื่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาในพื้นที่ได้มากยิ่งขึ้น
- ควรมีการจัดสรรบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการเข้ามาทำงานด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่
- ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความจำเป็น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น อาทิ ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย ได้แก่ ศาลาแก้วกู่ พันโชตแสนไคร้ (หนองปลาบึก) ภูห้วยอีสัน และในพื้นที่แขวงเวียงจันทน์ ได้แก่ ท่าถ่อน สวนพระวัดเชียงควน จุฑมวิริมโขงเมืองสังทอง เป็นต้น
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้เกิดความต่อเนื่อง ไม่ควรจัดกิจกรรมเพียงแค่ช่วงเทศกาลสำคัญๆ เท่านั้น

2) พื้นที่ท่องเที่ยวเชื่อมโยงจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ

จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ เป็นพื้นที่ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกัน โดยถูกแบ่งแยกด้วยแม่น้ำโขง ในปัจจุบัน การเดินทางระหว่างพื้นที่จำเป็นต้องใช้เรือโดยสารระหว่างประเทศเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ในอนาคตด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและลาว จะมีการสร้างสะพานมิตรภาพแห่งที่ 5 เชื่อมระหว่างจังหวัดบึงกาฬ และแขวงบอลิคำไซ ให้สามารถเดินทางระหว่างพื้นที่ได้สะดวกยิ่งขึ้น นอกจากนี้ จุดเด่นสำคัญของแขวงบอลิคำไซ คือ มีชายแดนติดต่อกับประเทศเวียดนามในอีกด้านหนึ่ง ซึ่งเป็นโอกาสที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนการท่องเที่ยวโดยเดินทางไปมาระหว่าง 3 ประเทศได้

แหล่งท่องเที่ยวของทั้งสองพื้นที่ มีความโดดเด่นที่ความอุดมสมบูรณ์หลากหลาย โดยกิจกรรมทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ มักมีประชาชนภายในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม พื้นที่ดังกล่าวยังต้องพัฒนาศักยภาพทางด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอนาคต

(1) ข้อมูลศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่

อุปทานการท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬ มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.35 โดยมีจุดเด่น คือ ศักยภาพด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ความสะดวกในการเข้าถึง และความดึงดูดใจ/คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพในระดับสูง ในขณะที่การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น กิจกรรมการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง กลับเป็นองค์ประกอบที่ยังคงเป็นปัญหาของจังหวัดบึงกาฬ

ภาพที่ 4.3 ศักยภาพของอุปทานแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ

สำหรับพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง 2 แห่ง ได้แก่ น้ำตกถ้ำพระ ภูทอก และมีศักยภาพปานกลาง 8 แห่ง คือ ภูสิงห์ วัดสว่างอารมณ์ วัดอาฮงศิลาวาส น้ำตกถ้ำฝุ่น วัดโพธาราม หาดคำสมบูรณ์ ทะเลบัวแดงหนองเลิง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ

	แหล่งท่องเที่ยว	ความดึงดูดใจ / คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว	ความสะดวกในการเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	กิจกรรมการท่องเที่ยว	ด้านการจัดการพื้นที่	ความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน	ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น	เฉลี่ย
1	น้ำตกถ้ำพระ	3.50	3.40	3.57	4.33	4.25	4.00	4.00	4.00	3.88
2	ภูทอก	4.63	3.80	3.43	3.33	2.75	5.00	2.00	2.75	3.46
3	ภูสิงห์	3.63	3.20	2.57	3.00	3.25	4.00	4.00	3.50	3.39
4	วัดสว่างอารมณ์	3.87	4.00	2.86	3.33	2.75	4.00	3.00	3.25	3.38
5	วัดอาฮงศิลาวาส	4.13	4.60	2.71	2.33	3.50	4.50	2.00	3.00	3.35
6	น้ำตกถ้ำฝุ่น	3.63	3.80	2.57	2.33	3.00	4.00	3.33	3.50	3.27
7	วัดโพธาราม	4.75	3.80	2.71	2.67	3.25	2.50	2.33	4.00	3.25
8	หาดคำสมบูรณ์	2.88	4.00	2.71	3.67	2.50	4.00	2.00	3.75	3.19
9	ทะเลบัวแดงหนองเล็ง	2.63	3.40	2.86	3.67	4.00	2.80	2.33	3.50	3.15
10	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว	2.63	3.40	3.00	3.33	4.00	3.00	4.00	1.75	3.14
	ภาพรวม	3.63	3.74	2.90	3.20	3.33	3.78	2.90	3.30	3.35

ที่มา: จากการสำรวจ

อุปทานการท่องเที่ยวของแขวงบอลิคำไซ มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.99 โดยมีจุดเด่น คือ ศักยภาพด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ในขณะที่ความสะดวกในการเข้าถึง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ความดึงดูดใจ/คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพในระดับสูง ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง กลับเป็นองค์ประกอบที่ยังคงเป็นปัญหาของแขวงบอลิคำไซ ยิ่งกว่านั้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ เป็นองค์ประกอบมีปัญหาและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

ภาพที่ 4.4 ศักยภาพของอุปทานแหล่งท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ

สำหรับพื้นที่แขวงบอลิคำไซ พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง 2 แห่ง ได้แก่ ฟามพูตะเวน และถ้ำมังกร มีศักยภาพปานกลาง 7 แห่ง คือ จุดล่องเรือลำน้ำเหิน วังน้ำเย็น วัดพระบาทโพนสัน วัดโพนสันนาคานิวัต วัดदानสูงวนาราม บ่อน้ำอุ่นลำน้ำพาว และน้ำตกตาดชาย และมีศักยภาพต่ำ 1 แห่ง คือ จุดชมวิวหินปูน (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.9 ผลการประเมินพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ

	แหล่งท่องเที่ยว	ความ ดึงดูดใจ / คุณค่า แหล่ง ท่องเที่ยว	ความ สะดวกใน การเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	กิจกรรม การ ท่องเที่ยว	การจัดการ พื้นที่	ความมี ชื่อเสียงใน ปัจจุบัน	ความ สามารถในการ รองรับ นักท่องเที่ยว	การมีส่วน ร่วมของ ชุมชน ท้องถิ่น	เฉลี่ย
1	ฟามพุตะเวน	3.00	3.20	3.86	4.33	4.75	4.00	4.00	4.00	3.89
2	ถ้ำมังกร	3.63	3.40	2.29	4.00	3.75	4.50	4.00	3.75	3.67
3	จุดล่องเรือน้ำเหิน	2.88	3.60	2.71	3.33	3.00	2.50	3.67	3.75	3.18
4	วังน้ำเย็น	3.13	2.40	2.00	2.40	2.50	4.50	2.67	4.25	2.98
5	วัดพระบาทโพนสัน	4.13	3.20	1.86	2.33	2.75	4.00	2.00	3.00	2.91
6	วัดโพนสันนาคานิมีต	4.38	3.00	2.14	2.00	2.25	3.50	2.00	3.75	2.88
7	วัดदानสูงวนาราม	3.63	3.60	1.71	2.33	2.75	3.00	2.00	3.00	2.75
8	บ่อน้ำอุ่นลำน้ำพาว	2.75	3.00	2.14	2.67	3.25	2.50	3.33	2.25	2.74
9	น้ำตกตาดซาย	1.63	2.80	1.86	3.00	3.00	4.00	2.00	3.00	2.66
10	จุดชมวิวป่าหินปูน	2.38	3.60	1.57	2.33	2.50	3.50	1.00	1.00	2.24
	ภาพรวม	3.15	3.18	2.21	2.87	3.05	3.60	2.67	3.18	2.99

ที่มา: จากการสำรวจ

(2) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่

โครงการย่อยที่ 1 ได้ทำการรวบรวมและวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ ซึ่งแผนงานวิจัยได้ทำการสังเคราะห์โดยใช้ข้อมูลดังกล่าวร่วมกับข้อมูลศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและความคิดเห็นของประชาชน ได้ดังนี้ เป็นดังนี้

จุดแข็ง

ประเด็นที่ 1 ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าความดึงดูดและมีคุณค่า

- จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ มีแหล่งท่องเที่ยวที่ยังคงความเป็นธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามตามธรรมชาติ มีความหลากหลาย เช่น น้ำตก ภูเขา ถ้ำ
- มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรม มีประวัติความเป็นมายาวนาน เป็นที่เคารพศรัทธาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะความเชื่อเกี่ยวกับภูผานาคและพุทธศาสนา
- ร้านอาหารมีปลาแม่น้ำโขงตามธรรมชาติ และมีอาหารท้องถิ่นที่หลากหลายอาหารราคาไม่แพง

ประเด็นที่ 2 มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมจากผู้คนในท้องถิ่น

- มีกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัยหลากหลาย เช่น เดินป่า ปีนหน้าผาล่องเรือ มุดถ้ำ
- มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นการมีส่วนร่วมกับคนในท้องถิ่น เช่น มีโฮม สเตย์สำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อให้ได้สัมผัสวิถีชีวิตของชาวบ้าน

ประเด็นที่ 3 ความคล้ายคลึงของภาษา ที่ทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร

- สามารถติดต่อสื่อสารกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากภาษาพูดที่คล้ายคลึงกัน

ประเด็นที่ 4 ตั้งอยู่บนเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างไทย ลาว และเวียดนาม

- บอลิคำไซมีชายแดนติดกับประเทศไทย และ ประเทศเวียดนาม ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนการท่องเที่ยว 3 ประเทศได้สะดวก โดยในอนาคตจะมีสะพานมิตรภาพแห่งใหม่ เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ

จุดอ่อน

ประเด็นที่ 1 สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ

- แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา สัญญาณโทรศัพท์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่ครอบคลุมทุก

พื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังมีปัญหาในการจัดการขยะ พื้นที่จอตลอดไม่เพียงพอ ที่นั่งกินอาหารไม่เพียงพอ

- ขาดงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอและต่อเนื่องจากภาครัฐ สำหรับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว อาทิเช่น งบประมาณในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณในการจัดการขยะและรักษาความสะอาด งบประมาณในการพัฒนาการบริการด้านการท่องเที่ยว การปรับปรุงทัศนียภาพ งบประมาณในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เป็นต้น

ประเด็นที่ 2 ปัญหาความสะดวกในการเดินทางในพื้นที่

- ในปัจจุบันการเดินทางระหว่างจังหวัดบึงกาฬกับแขวงบอลิคำไซ ต้องใช้ทางเรือ ซึ่งมีสะดวกในการเดินทางน้อยกว่าการเดินทางโดยทางบก

- เส้นทางคมนาคมในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อรองรับการเดินทางในฤดูฝน

- แขวงบอลิคำไซมักถูกใช้เป็นเพียงทางผ่านไปยังนครหลวงเวียงจันทน์ หรือผ่านไปยังประเทศเวียดนาม

ประเด็นที่ 3 ทั้งสองพื้นที่ยังมีนักท่องเที่ยวน้อย โดยเฉพาะชาวต่างชาติ

- นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจำนวนน้อย โดยเฉพาะชาวต่างประเทศ

ประเด็นที่ 4 มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกน้อย

- มีร้านจำหน่ายของที่ระลึก จำหน่ายสินค้าท้องถิ่น จำนวนน้อย

ประเด็นที่ 5 นโยบายอนุรักษ์ธรรมชาติ ทำให้บางพื้นที่ไม่สามารถถูกพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

- มาตรฐานด้านการบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังต้องได้รับการพัฒนา ส่งเสริมให้ดีขึ้น เนื่องจากนโยบายการอนุรักษ์ธรรมชาติ ทำให้ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นที่ 6 ช่องทางการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง

- การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไม่ทั่วถึง ป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวไม่ชัดเจน มีจุดบริการนักท่องเที่ยวน้อย

ประเด็นที่ 7 ข้อจำกัดทางการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

- ข้อจำกัดด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เช่น การติดต่อสื่อสาร ป้ายสถานที่
ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่สะดวกในการท่องเที่ยว

- ขาดป้ายบอกทาง หรือป้ายประชาสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 8 จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ

- บุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการแหล่ง
ท่องเที่ยวได้ครอบคลุมทุกพื้นที่

โอกาส

ประเด็นที่ 1 มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ

- ปี 2018 เป็นปีท่องเที่ยวของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ซึ่งกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามากขึ้น

ประเด็นที่ 2 ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังรอการพัฒนา

- มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีศักยภาพสูง มีแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่เหมือนใคร มี
โอกาสในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีจุดเด่นที่รอการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต

ประเด็นที่ 3 การเชื่อมโยงการคมนาคมในอนาคต

- การสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 5 จะทำให้การเดินทางระหว่าง
บอลิคำไซและบึงกาฬสะดวกมากขึ้น

ประเด็นที่ 4 สามารถสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

- สามารถสร้างแพ็คเกจการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น การท่องเที่ยวไหว้พระแก้ว
วัดระหว่างสองฝั่งโขง โดยทางเรือ

ประเด็นที่ 5 นักท่องเที่ยวมีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ตามเทศกาลประจำปี

- หากมีรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น จะทำให้มีการพัฒนาปรับปรุง
มาตรฐานการบริการให้ดียิ่งขึ้น

- ช่วงเทศกาลบั้งไฟพญานาค เป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ทำให้กิจการ
ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีเม็ดเงินจำนวนมาก

ประเด็นที่ 6 การสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วน

- สามารถสร้างความร่วมมือของคนในชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ได้

อุปสรรค

ประเด็นที่ 1 ขาดงบประมาณเพื่อการพัฒนา

- ขาดงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
ระหว่างจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ

ประเด็นที่ 2 ปัญหาความสะดวกในการเดินทาง

- จากการคมนาคมระหว่างจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซเป็นทางเรือทำให้
การท่องเที่ยวระหว่างสองฝั่งโขงไม่สะดวก

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

SWOT	ประเด็น	รายละเอียด
จุดแข็ง	ประเด็นที่ 1 ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าความดึงดูดและมีคุณค่า	- จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ มีแหล่งท่องเที่ยวที่ยังคงความเป็นธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามตามธรรมชาติ มีความหลากหลาย เช่น น้ำตก ภูเขา ถ้ำ - มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรม มีประวัติความเป็นมายาวนาน เป็นที่เคารพศรัทธาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงาม แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะความเชื่อเกี่ยวกับภูณาคและพุทธศาสนา - ร้านอาหารมีปลาแม่น้ำโขงตามธรรมชาติ และมีอาหารท้องถิ่นที่หลากหลาย อาหารราคาไม่แพง
	ประเด็นที่ 2 มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมจากผู้คนในท้องถิ่น	- มีกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัยหลากหลาย เช่น เดินป่า ปีนหน้าผา ล่องเรือ มุดถ้ำ - มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นการมีส่วนร่วมกับคนในท้องถิ่น เช่น มีโฮม สเตย์สำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อให้ได้สัมผัสวิถีชีวิตของชาวบ้าน
	ประเด็นที่ 3 ความคล้ายคลึงของภาษา ที่ทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร	- สามารถติดต่อสื่อสารกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากภาษาพูดที่คล้ายคลึงกัน
	ประเด็นที่ 4 ตั้งอยู่บนเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างไทย ลาว และเวียดนาม	- บอลิคำไซมีชายแดนติดกับประเทศไทย และ ประเทศเวียดนาม ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนการท่องเที่ยว 3 ประเทศได้สะดวก โดยในอนาคตจะมีสะพานมิตรภาพแห่งใหม่ เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ
จุดอ่อน	ประเด็นที่ 1 สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ	- แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา สัญญาณโทรศัพท์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังมีปัญหาในการจัดการขยะ พื้นที่จอดรถไม่เพียงพอ ที่นั่งกินอาหารไม่เพียงพอ - ขาดงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอและต่อเนื่องจากภาครัฐ สำหรับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว อาทิเช่น งบประมาณในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณในการจัดการขยะและรักษาความสะอาด งบประมาณในการพัฒนาการบริการด้านการท่องเที่ยว การปรับปรุงทัศนียภาพ งบประมาณในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เป็นต้น
	ประเด็นที่ 2 ปัญหาความสะดวกในการเดินทางในพื้นที่	- ในปัจจุบันการเดินทางระหว่างจังหวัดบึงกาฬกับแขวงบอลิคำไซ ต้องใช้ทางเรือ ซึ่งมีสะดวกในการเดินทางน้อยกว่าการเดินทางโดยทางบก

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

SWOT	ประเด็น	รายละเอียด
		- เส้นทางคมนาคมในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อรองรับการเดินทางในฤดูฝน - แขวงบอลิคำไซมักถูกใช้เป็นเพียงทางผ่านไปยังนครหลวงเวียงจันทน์ หรือ ผ่านไปยังประเทศเวียดนาม
	ประเด็นที่ 3 ทั้งสองพื้นที่ยังมีนักท่องเที่ยวน้อย โดยเฉพาะชาวต่างชาติ	- นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจำนวนน้อย โดยเฉพาะชาวต่างประเทศ
	ประเด็นที่ 4 มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกน้อย	- มีร้านจำหน่ายของที่ระลึก จำหน่ายสินค้าท้องถิ่น จำนวนน้อย
	ประเด็นที่ 5 นโยบายอนุรักษ์ธรรมชาติ ทำให้บางพื้นที่ไม่สามารถถูกพัฒนาเป็นแหล่ง	- มาตรฐานด้านการบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังต้องได้รับการพัฒนาส่งเสริมให้ดีขึ้น เนื่องจากนโยบายการอนุรักษ์ธรรมชาติ ทำให้ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
	ประเด็นที่ 6 ช่องการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง	- การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไม่ทั่วถึง ป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวไม่ชัดเจน มีจุดบริการนักท่องเที่ยวน้อย
	ประเด็นที่ 7 ข้อจำกัดทางการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	- ข้อจำกัดด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เช่น การติดต่อสื่อสาร ป้ายสถานที่ ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่สะดวกในการท่องเที่ยว - ขาดป้ายบอกทาง หรือป้ายประชาสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ
	ประเด็นที่ 8 จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ	- บุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวได้ครอบคลุมทุกพื้นที่
โอกาส	ประเด็นที่ 1 มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ	- ปี 2018 เป็นปีท่องเที่ยวของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามากขึ้น
	ประเด็นที่ 2 ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังรอการพัฒนา	- มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีศักยภาพสูง มีแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่เหมือนใคร มีโอกาสในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีจุดเด่นที่รอการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต
	ประเด็นที่ 3 การเชื่อมโยงการคมนาคมในอนาคต	- การสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 5 จะทำให้การเดินทางระหว่างบอลิคำไซและบึงกาฬสะดวกมากขึ้น

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

SWOT	ประเด็น	รายละเอียด
	ประเด็นที่ 4 สามารถสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	- สามารถสร้างแพ็คเกจการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น การท่องเที่ยวไหว้พระแก้ววัดระหว่างสองฝั่งโขง โดยทางเรือ
	ประเด็นที่ 5 นักท่องเที่ยวมีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ตามเทศกาลประจำปี	- หากมีรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น จะทำให้มีการพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานการบริการให้ดียิ่งขึ้น - ช่วงเทศกาลบั้งไฟพญานาค เป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ทำให้กิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีเม็ดเงินจำนวนมาก
	ประเด็นที่ 6 การสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วน	- สามารถสร้างความร่วมมือของคนในชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ได้
ข้อจำกัด	ประเด็นที่ 1 ขาดงบประมาณเพื่อการพัฒนา	- ขาดงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ
	ประเด็นที่ 2 ปัญหาความสะดวกในการเดินทาง	- จากการคมนาคมระหว่างจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซเป็นทางเรือทำให้การท่องเที่ยวระหว่างสองฝั่งโขงไม่สะดวก

(3) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยงจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ

โครงการย่อยที่ 1 ได้ทำการรวบรวมข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยงจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ ด้วยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ซึ่งได้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ซึ่งแผนงานวิจัยได้ทำการสังเคราะห์โดยใช้ข้อมูลดังกล่าวร่วมกับข้อมูลศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและความคิดเห็นของประชาชน ได้ดังนี้ เป็นดังนี้

หน่วยงานภาครัฐ

- ต้องมีการร่วมมือ แลกเปลี่ยนกัน ในการพัฒนาควรทำให้ใกล้เคียงและสมดุลกัน ต้องไม่ให้แตกต่างกันมากก็จะไปกันยาก และที่สำคัญไม่ควรละเลยด้านสิ่งแวดล้อม และความร่วมมือของชุมชนและนักท่องเที่ยว ไปพร้อม ๆ กัน
- บทบาทของภาครัฐต้องประสานเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ มานั่งคุยกัน ด้านข่าวสาร การอำนวยความสะดวกการส่งเสริม แลกเปลี่ยน เรียนรู้ทัศนศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยว เช่น ควรมีการจัดสัมมนาร่วมกันอย่างน้อยปีละครั้งและต้องทำแบบต่อเนื่อง
- ภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่แล้ว แต่ภาครัฐก็ให้บริการทางการท่องเที่ยวต้องมาพูดคุยกันเพื่อผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการเป็นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงไทย-ลาว
- ภาครัฐและเอกชนต้องมีการพูดคุยกันเราต้องสร้างเวทีสัมมนาขึ้นมา ต้องปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน
- ควรปรับปรุงการให้บริการเช่นที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองในด้านการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การตอบสนองด้านการขนส่งที่สะดวก และการให้บริการที่มีคุณภาพ ความสะอาด ความปลอดภัย เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้รับความประทับใจ
- ควรมีการศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวว่าเป็นอย่างไร จะได้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมามากขึ้น และจัดให้มีโครงการช่วยยกระดับคุณภาพการให้บริการของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีฝีมือมากขึ้น

ผู้ประกอบการ

- ควรมีการบูรณะสถานที่ท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้ดีขึ้น และควรสร้างความเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเชื่อมโยงพื้นที่ไทย-ลาว
- ควรมีการประชาสัมพันธ์พื้นที่ผ่านทางเว็บไซต์และสื่อสังคมออนไลน์ให้มากขึ้น
- ควรมีการจัดเทศกาลท่องเที่ยวสองฝั่งโขงร่วมกัน

ประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

- ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง
- ภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- ควรปรับปรุงสภาพถนนหนทางให้สะดวกยิ่งขึ้น
- ควรส่งเสริมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงกันในสองพื้นที่ไทย ลาว อาทิ เช่น ฮีต 12 คลอง 14
- มัคคุเทศก์ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ลูกค้าเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ไม่ควรเพิ่มเติมแต่งข้อมูลให้ดูน่าสนใจ แต่ไม่ใช่ข้อมูลที่ถูกต้อง
- ส่วนผู้จัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ ไม่มีความคิดเห็นการพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยงจังหวัดหนองคาย-นครหลวงเวียงจันทน์

4.1.3 แนวทางในการพัฒนาศักยภาพอุปทานทางการท่องเที่ยว

จากข้อมูลศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยว จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตลอดจนความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โครงการย่อยที่ 1 ได้สังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพอุปทานทางการท่องเที่ยว ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) พื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

- ภาครัฐจำเป็นต้องประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนมาพบปะเพื่อปรึกษาหารือร่วมกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ อาทิเช่น ควรมีการจัดสมมนาในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวร่วมกันจากทั้งฝ่ายประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อย่างน้อยปีละครั้งและควรมีการจัดอย่างแบบต่อเนื่อง

- ควรปรับปรุงการให้บริการที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองของทั้งสองประเทศในด้านการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและผู้เดินทางโดยทั่วไป การให้บริการด้านการคมนาคมขนส่งที่สะดวก สะอาดและปลอดภัย เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความประทับใจและมั่นใจในคุณภาพการบริการ และควรมีช่องทางการคมนาคมระหว่างสองพื้นที่ (หนองคาย-เวียงจันทน์) ที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การเปิดจุดผ่อนปรนเพื่อการสัญจรทางเรือทางการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้นซึ่งจะมีส่วนช่วยในการกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวได้มากขึ้น
- ทั้งในพื้นที่หนองคายและเวียงจันทน์ควรพัฒนาระบบโดยสารขนส่งสาธารณะภายในพื้นที่ให้มีความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น
- ผู้มีส่วนได้เสียทางการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญกับการรักษาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมให้อยู่ในสภาพดีและมีการปรับปรุงมาตรฐานให้ดียิ่งขึ้นเพื่อรองรับกับตลาดทางการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง
- ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรม เทศกาลงานประเพณีในพื้นที่สองฝั่งโขงร่วมกัน อาทิ ฮีต 12 คอง 14 หรือ จารีตประเพณีประจำสิบสองเดือนของชาวอีสานโบราณ
- ภาครัฐควรส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรมด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีทักษะทางด้านงานบริการให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น เช่น การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชนและบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีความรู้และทักษะในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและนักท่องเที่ยวต่างประเทศ
- ควรจัดให้มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน รวมถึงการมีป้ายแนะนำเส้นทาง/สถานที่ท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นตามความจำเป็นเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยวที่จัดการเดินทางมาเอง
- หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญ/กวาดขันด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างทั่วถึง และอาจให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ความปลอดภัยในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่ดำเนินการในระดับชุมชนซึ่งยังขาดความพร้อมด้านงบประมาณในการจัดซื้อ เป็นต้น
- ภาครัฐควรจัดให้มีหน่วยงานเข้ามาดูแลและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้น เช่น การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น และ/หรือ ควรจัดให้มีการบริหารจัดการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เป็นระบบที่มีดียิ่งขึ้น เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน การจัดสรรงบประมาณที่คล่องตัวมากขึ้น และมีระบบการทำงานที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

- ควรมีการปรับปรุงระบบการขนส่งผู้โดยสารระหว่างประเทศที่จัดการทั้งโดยภาครัฐและภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น เช่น คุณภาพการบริการ มาตรฐานด้านความปลอดภัยของยานพาหนะ กำหนดเวลาการเดินทาง เป็นต้น

ส่วนของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

- ภาคผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวชาวไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ดำเนินธุรกิจในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ควรมีการพูดคุยกันเพื่อผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการเป็นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในสองพื้นที่อย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสองประเทศอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

- ทั้งผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวชาวไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ดำเนินธุรกิจในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ ควรมีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนาการท่องเที่ยวในสองพื้นที่ เพื่อให้มาตรฐานการให้บริการทางการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในสองพื้นที่มีความใกล้เคียงกัน

- ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวควรให้ความสำคัญกับสามองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ด้านการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว และคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

- ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวควรควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในสองพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้นทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ อาทิ การโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงพื้นที่จังหวัดหนองคาย-นครหลวงเวียงจันทน์ ผ่านทางเว็บไซต์และสื่อสังคมออนไลน์ การใช้กลยุทธ์ทางการตลาดในรูปแบบใหม่ๆ เป็นต้น

- ควรพัฒนากิจกรรม/รายการนำเที่ยวให้สามารถท่องเที่ยวได้ในทุกฤดูกาล เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น และยังช่วยให้นักท่องเที่ยวไม่หนาแน่นจนเกินไปในช่วงเทศกาลสำคัญ และยังช่วยส่งผลดีต่อการพักค้างแรมในพื้นที่สูงขึ้น

- บริษัททัวร์ควรมีการแนะนำและให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติในการเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลล่วงหน้าก่อนการเดินทางไปถึง เพื่อการปฏิบัติตนที่เหมาะสมของนักท่องเที่ยว ในอันที่จะไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงามของสถานที่นั้น ๆ อาทิ การแต่งกาย เป็นต้น

- ควรจัดให้มีการเปิดสถานที่ใหม่ๆทางการท่องเที่ยว การจัดตลาดนัด หรือกิจกรรมสำหรับส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่น่าสนใจในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาในสองพื้นที่มากยิ่งขึ้น

ส่วนของภาคประชาชน

- ภาคประชาชนควรมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ และได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

2) พื้นที่เชื่อมโยงจังหวัดบึงกาฬ-แขวงบอลิคำไซ

ส่วนของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

- ภาครัฐจำเป็นต้องประสานความร่วมมือเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยวมา
นั่งปรึกษาหารือกัน เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันด้านการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ อาทิเช่น ควรมี
การจัดสัมมนาร่วมกันอย่างน้อยปีละครั้งและต้องทำแบบต่อเนื่อง

- ควรปรับปรุงการให้บริการที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองในด้านการอำนวยความสะดวก
ให้กับนักท่องเที่ยว การตอบสนองด้านการขนส่งที่สะดวก การบริการที่มีคุณภาพดี สะอาดและปลอดภัย
เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความประทับใจและมั่นใจในคุณภาพการบริการ

- ควรพัฒนาระบบโดยสารสนเทศให้มีความสะดวกทั้งการเข้าสู่แหล่ง
ท่องเที่ยวและภายในแหล่งท่องเที่ยว

- ควรมีการดูแลบูรณะแหล่งท่องเที่ยวที่ชำรุดเสื่อม ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้ดีขึ้น
ปรับปรุงทัศนียภาพให้มีความสวยงามและมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ให้มีการดูแลรักษาความปลอดภัยมาก
ขึ้น

- ควรมีสร้างจุดชมวิวหรือการสร้างจุดเด่นให้กับแหล่งท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น

- ภาครัฐควรส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรมด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้
มีทักษะทางด้านงานบริการให้มีคุณภาพมากขึ้น เช่น การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชนใน
พื้นที่ให้มีความรู้และทักษะที่ดีในการรองรับนักท่องเที่ยว

- ควรจัดให้มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก เพื่อการเข้าถึงแหล่ง
ท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

- ควรจัดให้มีหน่วยงานเข้ามาดูแลและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง เช่น การ
จัดตั้งศูนย์ท่องเที่ยวท้องถิ่นให้เป็นรูปธรรม และการจัดให้มีการบริหารจัดการทางการท่องเที่ยวที่เป็น
ระบบที่ดี

- ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในสองพื้นที่ให้
เพิ่มมากขึ้น เช่น การเป็นมัคคุเทศก์มืออาชีพและมีจรรยาบรรณที่ดี คุณภาพการให้บริการของสถาน
ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น

-

ส่วนของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

- ควรมีการจัดจุดศูนย์กลางสำหรับการให้บริการการขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ
- ควรมีการจัดพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก สินค้าที่มีเอกลักษณ์ท้องถิ่น ในแต่ละพื้นที่
- ควรมีการอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีมาตรฐานการบริการทางการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการติดต่อกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
- ควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้กับผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ
- ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวและมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่เฉพาะเพียงแต่ในช่วงเทศกาลเท่านั้น
- ควรจัดให้มีการท่องเที่ยว 9 วัด โดยเสนอให้มีการอำนวยความสะดวกในการเดินทางด้วยทางเรือ

ส่วนของภาคประชาชน

- ชุมชน/ประชาชน ควรมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ และได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน
- ควรมีการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้ดียิ่งขึ้น
- ควรมีการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวในด้านเอกสารการเดินทาง ระยะเวลาและพื้นที่ในการเดินทางให้สะดวกมากขึ้น
- ควรมีการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงเพื่อเชื่อมการติดต่อระหว่างบึงกาฬและบอลิคำไซ ควรมีการเปิดด่านท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยว 2 จุด คือ บ้านน้ำจืดและหาดทรายขาว

จากการข้อมูลศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคาย และบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า อุปทานการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย มีศักยภาพในภาพรวมอยู่ในระดับสูง มีความโดดเด่นด้วยควมมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ความสะดวกในการเข้าถึง และความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่นครหลวงเวียงจันทน์ มีศักยภาพในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความโดดเด่นในด้านควมมีชื่อเสียงในปัจจุบัน สำหรับจุดแข็งของอุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้แก่ ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าดึงดูดและมีคุณค่า ความสะดวกในการเดินทางระหว่างพื้นที่ ความคล้ายคลึงกันของภาษา ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ จุดอ่อน คือ โครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่เหมาะสมต่อการรองรับนักท่องเที่ยว คุณภาพและปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยังไม่เพียงพอ ปัญหาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของภาครัฐ แหล่งท่องเที่ยวยังไม่เป็นที่รู้จัก

ในระดับสากล ขาดความมีส่วนร่วมของชุมชน คุณภาพการให้บริการต่ำกว่าความคาดหวัง สำหรับโอกาสของพื้นที่ ได้แก่ ความสงบสุขของสถานการณ์บ้านเมืองทั้งสองประเทศ กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ กิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปีที่มีชื่อเสียง ความสนใจของสื่อทั้งภายในและต่างประเทศ และอุปสรรคในการพัฒนา ได้แก่ ประสิทธิภาพของการสนับสนุนของภาครัฐที่ยังไม่เพียงพอ การลดลงของนักท่องเที่ยว ภาวะการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เข้มข้นยิ่งขึ้น และการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งได้ในบางฤดูกาล

ด้านศักยภาพอุปาทนการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ พบว่า สำหรับจังหวัดบึงกาฬ มีศักยภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีจุดเด่นที่ความสะดวกในการเข้าถึงและความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ด้านแขวงบอลิคำไซ มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีความโดดเด่นในด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ซึ่งพื้นที่นี้มีจุดแข็งในด้าน ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ความคล้ายคลึงกันของภาษา สถานที่ตั้งที่เชื่อมระหว่าง 3 ประเทศ จุดอ่อน คือ จำนวนและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ความสะดวกในการเดินทาง นำนวนนักท่องเที่ยว สถานที่จำหน่ายของที่ระลึก มีจำนวนน้อย นโยบายอนุรักษ์ธรรมชาติ ทำให้ไม่สามารถเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งได้ ช่องทางการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ข้อจำกัดด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ ด้านโอกาส พบว่า มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังรอการพัฒนา การเชื่อมโยงการคมนาคมในอนาคตสามารถสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในเทศกาลประจำปี มีการร่วมมือจากทุกภาคส่วน ด้านอุปสรรค คือ การขาดงบประมาณการพัฒนา และปัญหาความสะดวกในการเดินทาง

4.2 กลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการศึกษาในส่วนนี้ จะนำเสนอผลการสังเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาด ซึ่งมาจากความต้องการของนักท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยประกอบด้วยข้อมูลลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประเภทและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ความต้องการของนักท่องเที่ยว การวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ และกลยุทธ์ทางการตลาด ซึ่งมาจากผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 2 โดยรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถศึกษาได้จากรายงานวิจัยของโครงการย่อยที่ 2

4.2.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวโดยภาพรวม พบว่า โดยส่วนใหญ่แล้ว นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี โดยเดินทางมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดินทางด้วยตัวเอง สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มักประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท ต่อเดือน ในขณะที่โดยส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี เดินทางมาจากประเทศฝรั่งเศส เดินทางด้วยตัวเอง สำเร็จการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มักประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป

1) จังหวัดหนองคาย

สำหรับจังหวัดหนองคาย พบว่า โดยส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี เดินทางมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดินทางด้วยตนเอง สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มักประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท ต่อเดือน

ด้านนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี ส่วนใหญ่เดินทางมาจากประเทศลาว และสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเอง โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป

2) จังหวัดบึงกาฬ

ด้านข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 20 – 30 ปี ส่วนใหญ่เดินทางมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเอง โดยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา และส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท

สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 31 – 40 ปี และมากกว่า 60 ปี นักท่องเที่ยวเดินทางมาจากประเทศเดนมาร์ก และเยอรมัน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเอง โดยจบ

การศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และประกอบธุรกิจส่วนตัว และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป

3) นครหลวงเวียงจันทน์

ด้านข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 – 30 ปี ส่วนใหญ่เดินทางมาจากภาคกลาง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเอง โดยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 – 30 ปี นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวจากประเทศฝรั่งเศส และลาว ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเอง โดยจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป

4) แขวงบอลิคำไซ

ด้านข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 – 30 ปี ส่วนใหญ่เดินทางมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางผ่านบริษัทนำเที่ยว (กรุ๊ปทัวร์) โดยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท รายได้ 10,001 – 20,000 บาท และรายได้ 40,001 – 50,000 บาท

นอกจากนี้ ในส่วนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 – 30 ปี นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวจากประเทศฝรั่งเศส ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเอง โดยจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป

4.2.2 ประเภทและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

โดยภาพรวมของประเภทและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดหนองคายโดยตรง โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะแหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพที่สวยงาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเดือนธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนหรือญาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประมาณ 1,001 – 3,000 บาท โดยใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประมาณ 2 – 4 วัน ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล ประเภทที่พักแรมส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวเลือกพัก คือ โรงแรมส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก โดยมีผู้ร่วมเดินทางประมาณ 2 – 5 คน โดยเดินทางมากับครอบครัว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด

ในส่วนด้านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์โดยตรง มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะแหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพที่สวยงาม มีความสนใจเดินทางในช่วงเดือนธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนและญาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 10,000 บาทขึ้นไป ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวโดยมากประมาณ 2 – 4 วัน ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถโดยสารประจำทาง ประเภทที่พักแรม นักท่องเที่ยวเลือกพักส่วนใหญ่เป็น เกสเฮาส์ ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก โดยมีผู้ร่วมประมาณ 2 – 5 คน โดยเดินทางท่องเที่ยวมากับกลุ่มเพื่อน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง และส่วนใหญ่มีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

1) จังหวัดหนองคาย

ด้านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในพื้นที่จังหวัดหนองคาย พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายโดยตรง โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะแหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพที่สวยงาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่

เดินทางท่องเที่ยวในช่วงเดือนธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนและญาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประมาณ 1,001 – 3,000 บาท โดยใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประมาณ 2 – 4 วัน ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล ประเภทที่พักแรมนักท่องเที่ยวเลือกพักส่วนใหญ่ คือ โรงแรม หรือ พักกับคนรู้จัก เช่น บ้านเพื่อน หรือบ้านญาติ ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดหนองคายมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป โดยมีผู้ร่วมเดินทางประมาณ 2 – 5 คน พร้อมทั้งเดินทางมากับครอบครัว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีก และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด

ในส่วนด้านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในพื้นที่จังหวัดหนองคาย พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายโดยตรง มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะแหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพที่สวยงาม มีความสนใจเดินทางในช่วงเดือน ธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ โดยทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนและญาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 10,000 บาทขึ้นไป โดยใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวโดยมากประมาณ 2 – 4 วัน ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยเครื่องบิน ประเภทที่พักแรมนักท่องเที่ยวเลือกพักส่วนใหญ่ คือ เกสเฮาส์ ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายครั้งแรก โดยมีผู้ร่วมประมาณ 2 – 5 คน โดยเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเพื่อน ส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง และส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด

2) จังหวัดบึงกาฬ

ด้านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว โดยมีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬโดยตรง มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะแหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพที่สวยงาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในช่วงเดือนธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนและญาติ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประมาณ 1,001 – 3,000 บาท ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประมาณ 1 วัน ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล ประเภทที่พักแรมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกพัก คือ บ้านเพื่อน หรือบ้านญาติ ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดบึงกาฬครั้งแรก มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางประมาณ 2 – 5 คน โดยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง และมีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อเยี่ยมญาติ โดยมีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดบึงกาฬโดยตรง มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะแหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง โดยส่วนใหญ่ท่องเที่ยวในช่วงเดือนธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ ทั้งนี้ได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนและญาติ มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 3,001 – 5,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 10,000 บาทขึ้นไป ใช้เวลาในการท่องเที่ยว 2 - 4 วัน และ มากกว่า 7 วัน เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยเครื่องบิน และรถยนต์ส่วนบุคคล โดยส่วนใหญ่เลือกพักแรมคือ โรงแรม และพักรับบ้านเพื่อน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬครั้งแรก โดยมีทั้งเดินทางคนเดียว และมีผู้ร่วมเดินทาง 2 – 5 คน และเดินทางมากับครอบครัวเป็นหลัก โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวทั้งหมดมีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

3) นครหลวงเวียงจันทน์

ด้านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์โดยตรง โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะมีวัฒนธรรมและประเพณีมีความโดดเด่น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในช่วงเดือนมีนาคม ถึง พฤษภาคม ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต หรือ Blogger นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประมาณ 3,001 – 5,000 บาท โดยใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประมาณ 2 – 4 วัน ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยเครื่องบิน ประเภทที่พักแรมนักท่องเที่ยวเลือกพักส่วนใหญ่ คือ โรงแรม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์เป็นครั้งแรก โดยมีผู้ร่วมเดินทางประมาณ 2 – 5 คน โดยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวกับเพื่อน ส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด

ในส่วนด้านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติในพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์โดยตรง มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะแหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพที่สวยงาม มีความสนใจเดินทางในช่วงเดือนธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ โดยทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต หรือ Blogger นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 10,000 บาทขึ้นไป ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวโดยมากประมาณ 2 – 4 วัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถโดยสารประจำทาง ประเภทที่พักแรมนักท่องเที่ยวเลือกพักส่วนใหญ่ คือ โรงแรม ส่วนใหญ่เดินทางมา

ท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์ครั้งแรก โดยมีผู้ร่วมประมาณ 2 – 5 คน โดยเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเพื่อน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง และส่วนใหญ่มีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

4) แขวงบอลิคำไซ

ด้านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในพื้นที่แขวงบอลิคำไซ พบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพื่อปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาโดยมีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซโดยตรง ซึ่งเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะมีวัฒนธรรมและประเพณีมีความโดดเด่น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในช่วงเดือนมีนาคม ถึง พฤษภาคม ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากบริษัททัวร์ หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยและลาว และจากอินเทอร์เน็ต หรือ Blogger ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ต่ำกว่า 1,000 บาท ค่าใช้จ่าย 5,001 – 7,000 บาท และค่าใช้จ่าย 7,001 – 10,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวจำนวน 1 วัน ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถบริษัททัวร์ นักท่องเที่ยวนิยมพักส่วนใหญ่พักกับคนรู้จัก เช่น บ้านเพื่อน หรือ บ้านญาติ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซเป็นครั้งแรก โดยมีผู้ร่วมเดินทางมากกว่า 10 คน โดยเดินทางมากับหน่วยงานหรือบริษัท นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

ในส่วนด้านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติในพื้นที่แขวงบอลิคำไซพบว่า นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีความตั้งใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซโดยตรง มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพราะแหล่งท่องเที่ยวมีทัศนียภาพที่สวยงาม มีความสนใจเดินทางในช่วงเดือน ธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ โดยทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต หรือ Blogger ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่ำกว่า 1,000 บาท และมีค่าใช้จ่าย 10,000 บาทขึ้นไป ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวโดยมากประมาณ 2 – 4 วัน และมากกว่า 7 วัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถโดยสารประจำทาง ประเภทที่พักแรมนักท่องเที่ยวเลือกพักส่วนใหญ่ คือ เกสเฮาส์ ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวแขวงบอลิคำไซครั้งแรก โดยมีผู้ร่วมประมาณ 2 – 5 คน โดยเดินทางท่องเที่ยวมากับครอบครัว และเดินทางมากับกลุ่มเพื่อน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าจะกลับมาเที่ยวซ้ำอีกครั้ง และส่วนใหญ่มีความต้องการในประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

4.2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พบว่า

- 1) พื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ยกเว้นพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านจำนวนผู้ร่วมเดินทาง และด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ
- 2) ประเภทนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ยกเว้น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ และด้านความต้องการของแหล่งท่องเที่ยว
- 3) เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
- 4) อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ยกเว้น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านผู้ร่วมเดินทาง และด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ
- 5) อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ยกเว้น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ
- 6) รูปแบบการเดินทางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ยกเว้น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว ด้านประเภทแหล่งที่พักแรม ด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ และด้านความต้องการของแหล่งท่องเที่ยว
- 7) ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ยกเว้น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการเดินทาง ด้านจำนวนในการเดินทางมาท่องเที่ยว และด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ
- 8) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน ยกเว้น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านจำนวนในการเดินทางมาท่องเที่ยว ด้านผู้ร่วมเดินทาง ด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ และด้านความต้องการของแหล่งท่องเที่ยว

4.2.4 ความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ

ความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดหนองคาย จำแนกตามพื้นที่ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ มีความต้องการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการมีมนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาคือ การสร้างมิตรภาพใหม่ ๆ กับนักเดินทางคนอื่น ๆ และการท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ มีความต้องการในระดับมาก ส่วนความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติมีความต้องการน้อยที่สุด คือการให้ผู้หญิงเป็นผู้นำในการเดินทางท่องเที่ยว

ความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยว ในจังหวัดบึงกาฬ จำแนกตามพื้นที่ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ มีความต้องการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ มีความต้องการในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่เน้นการมีมนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น และการได้ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ใหม่ ๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การถ่ายภาพนิ่งและเคลื่อนไหวแบบ action การไลฟ์สดผ่านทาง Facebook & Instagram นักท่องเที่ยวมีความต้องการในระดับมาก ส่วนความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติมีความต้องการน้อยที่สุด คือการให้ผู้หญิงเป็นผู้นำในการเดินทางท่องเที่ยว

ความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยว ในนครหลวงเวียงจันทน์ จำแนกตามพื้นที่ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่เน้นการมีมนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น และการได้สัมผัสอาหารที่หลากหลาย หรือ อาหารประจำท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความต้องการในระดับมาก ส่วนความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติมีความต้องการน้อยที่สุด คือการทำงานที่สามารถดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวได้ด้วย

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยว ในแขวงบอลิคำไซ จำแนกตามพื้นที่ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ มีความต้องการการท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ มีความต้องการในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การท่องเที่ยวที่ผจญภัย ตื่นเต้น เน้นสถานที่ใหม่ ๆ แปลกตา และการได้นำเสนอความรู้ ไลฟ์สไตล์ และประสบการณ์ท่องเที่ยวของตนเอง นักท่องเที่ยวมีความต้องการในระดับมากที่สุด ส่วนความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติมีความต้องการน้อยที่สุด คือ การได้ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การถ่ายภาพนิ่งและเคลื่อนไหวแบบ action การไลฟ์สดผ่านทาง Facebook & Instagram

ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยว ในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามประเภทของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่เน้นการมีมนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น และการได้ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การถ่ายภาพนิ่งและเคลื่อนไหวแบบ action การไลฟ์สดผ่านทาง Facebook & Instagram นักท่องเที่ยวมีความต้องการในระดับมาก ส่วนความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความต้องการน้อยที่สุด คือ การให้ผู้หญิงเป็นผู้นำในการเดินทางท่องเที่ยว

ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ ธรรมชาติ มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาคือ การท่องเที่ยวที่เน้นการมีมนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น และการท่องเที่ยวที่ผจญภัย ตื่นเต้น เน้นสถานที่ใหม่ ๆ แปลกตา มีความต้องการในระดับมาก ส่วนความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติมีความต้องการน้อยที่สุด คือ การได้ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ใหม่ ๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การถ่ายภาพนิ่งและเคลื่อนไหวแบบ action การ ไลฟ์สดผ่านทาง Facebook & Instagram เป็นต้น

จากผลสรุปที่กล่าวมาข้างต้น นำมาซึ่งความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติ โดยพิจารณาเป็นตลาดร่วมสองฝั่งโขงในลักษณะเมืองคู่ คือ จังหวัดหนองคายเชื่อมโยกับ นครหลวงเวียงจันทน์ และจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยกับแขวงบอลิคำไซ ดังตารางที่ 5.1 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่จังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ มีความต้องการการท่องเที่ยว ที่เน้นการมีมนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น รองลงมาต้องการการท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ และการสร้างมิตรภาพใหม่ ๆ กับนักเดินทางคนอื่น ๆ ขณะที่ในจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีความต้องการการท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ รองลงมา ต้องการการท่องเที่ยวที่ผจญภัย ตื่นเต้น เน้นสถานที่ใหม่ ๆ แปลกตา และการท่องเที่ยวที่เน้นการมี มนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.11 ความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่สำคัญในลักษณะเมืองคู่

ความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ	
จังหวัดหนองคาย และ นครหลวงเวียงจันทน์	จังหวัดบึงกาฬ และ แขวงบอลิคำไซ
การท่องเที่ยวที่เน้นการมีมนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น	การท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ
การท่องเที่ยวเชิงแบบอนุรักษ์ธรรมชาติ	การท่องเที่ยวที่ผจญภัย ตื่นเต้น เน้นสถานที่ใหม่ ๆ แปลกตา
การสร้างมิตรภาพใหม่ ๆ กับนักเดินทางคนอื่น ๆ	การท่องเที่ยวที่เน้นการมีมนุษย์สัมพันธ์ร่วมกับคนในท้องถิ่น

4.2.5 การวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

พิจารณาภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว จำแนกตามพื้นที่ พบว่า นักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ และนครหลวงเวียงจันทน์ ให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม และมีความหลากหลายทางด้านการท่องเที่ยว ขณะที่แขวงบอลิคำไซ ให้ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านราคา ได้แก่ การมีราคาโปรแกรมท่องเที่ยวที่เหมาะสม

เมื่อพิจารณาภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติ ให้ความสำคัญกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านราคา ได้แก่ การมีราคาค่าธรรมเนียมในการเข้าแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม

เมื่อพิจารณาภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นเพศชายและเพศหญิง ให้ความสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม และมีความหลากหลายทางด้านการท่องเที่ยว

พิจารณาส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มอายุช่วงวัยรุ่น และนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มอายุช่วงวัยทำงาน ให้ความสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม และมีความหลากหลายทางด้านการท่องเที่ยว ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มช่วงวัยผู้สูงอายุ ให้ความสำคัญทางส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านกระบวนการ ได้แก่ การมีอัตราค่า และความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวได้สัมผัสในพื้นที่นั้น ๆ

พิจารณาส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานประจำ อาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป รวมทั้งนักเรียนหรือนักศึกษา และผู้ที่ประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ ให้ความสำคัญทางส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม และมีความหลากหลายทางด้านการท่องเที่ยว ขณะที่นักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ให้ความสำคัญทางส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านกระบวนการ ได้แก่ การมีอัตราค่า และความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวได้สัมผัสในพื้นที่นั้น ๆ

พิจารณาภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว จำแนกตามการเดินทางมาท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเอง และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาโดยบริษัทนำเที่ยว (กรุ๊ปทัวร์) ให้ความสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม และมีความหลากหลายทางด้านท่องเที่ยว ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะอื่น ๆ ให้ความสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านกระบวนการ ได้แก่ การมีอัตราค่าบริการ และความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวได้สัมผัสในพื้นที่นั้น ๆ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

พิจารณาภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช ระดับอนุปริญญา/ปวส ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม และมีความหลากหลายทางด้านท่องเที่ยว เหมือนกันทั้งหมด

พิจารณาส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 – 20,000 บาท และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 50,000 บาท ให้ความสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม และมีความหลากหลายทางด้านท่องเที่ยว ขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 50,000 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญในส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวมากที่สุดในด้านกระบวนการ ได้แก่ การมีอัตราค่าบริการ และความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวได้สัมผัสในพื้นที่นั้น ๆ

จากผลสรุปที่กล่าวข้างต้น สามารถนำมาสร้างส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวสองฝั่งโขง โดยพิจารณาเป็นเมืองคู่ โดยจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงกับนครหลวงเมืองจันทน์ และจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงกับแขวงบอลิคำไซ ดังตารางที่ 4.12 พบว่า กลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงกับนครหลวงเวียงจันทน์ในด้านผลิตภัณฑ์คือแหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม ด้านราคานั้นราคา/ค่าธรรมเนียมในการเข้าแหล่งท่องเที่ยวมีความเหมาะสม ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายมาจากการรับทราบข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวจากการแนะนำของเพื่อน ญาติ หรือ คนรู้จัก ด้านการส่งเสริมการตลาดจากการโฆษณาผ่านอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ เป็นต้น ด้านบุคลากร คือความพร้อมด้านการให้บริการของพ่อค้า – แม่ค้าร้านอาหาร/ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ มีลานจอดรถที่กว้างขวางและเพียงพอ และด้านกระบวนการ คืออัตราค่าบริการและความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่น ในขณะที่ กลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬคู่กับแขวงบอลิคำไซ ในด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม ด้านราคา คือมีการราคาโปรแกรมท่องเที่ยวมีความเหมาะสม ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายโดยการรับทราบข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวจากการแนะนำของเพื่อน ญาติ หรือ คนรู้จัก ด้านการส่งเสริม

การตลาดโดย การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ มีความน่าสนใจ ด้านบุคลากร บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก คือการมีลานจอดรถที่ กว้างขวางและเพียงพอ และด้านกระบวนการคือการมีอัธยาศัยและความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.12 สรุปผลการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยวจำแนกตามเมืองคู่

ส่วนประสมทางการตลาด การท่องเที่ยว	จังหวัดหนองคาย และ นครหลวงเวียงจันทน์	จังหวัดบึงกาฬ และ แขวงบอลิคำไซ
ด้านผลิตภัณฑ์	แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม	แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม
ด้านราคา	ราคา/ค่าธรรมเนียมในการเข้า แหล่งท่องเที่ยวมีความเหมาะสม	ราคาโปรแกรมท่องเที่ยวมีความ เหมาะสม
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	การรับทราบข้อมูลสถานที่ ท่องเที่ยวจากการแนะนำของเพื่อน ญาติ หรือ คนรู้จัก	การรับทราบข้อมูลสถานที่ ท่องเที่ยวจากการแนะนำของ เพื่อน ญาติ หรือ คนรู้จัก
ด้านการส่งเสริมการตลาด	มีการโฆษณาผ่านอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ โบรชัวร์	การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ผ่านสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ มีความ น่าสนใจ
ด้านบุคลากร	ความพร้อมด้านการให้บริการของ พ่อค้า – แม่ค้าร้านอาหาร/ร้าน จำหน่ายของที่ระลึก	บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว
ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก	มีลานจอดรถที่กว้างขวางและ เพียงพอ	มีลานจอดรถที่กว้างขวางและ เพียงพอ
ด้านกระบวนการ	อัธยาศัย และความเป็นมิตรของ ผู้คนในท้องถิ่น	อัธยาศัย และความเป็นมิตรของ ผู้คนในท้องถิ่น

4.2.6 กลยุทธ์การตลาดท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กลยุทธ์ทางการตลาดท่องเที่ยวนั้น มีความสำคัญกับกลุ่มนักท่องเที่ยวทุก ๆ กลุ่ม ไม่ว่าจะเป็น ด้านพื้นที่ ประเภทนักท่องเที่ยว อายุ อาชีพ การศึกษา หรือ ระดับรายได้ ในพื้นที่จังหวัด หนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ นักท่องเที่ยวได้ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ทาง การตลาดทั้ง 7 ด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก และด้านกระบวนการ อย่างไรก็ตามกลยุทธ์การตลาดท่องเที่ยว

ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นั้น ควรมุ่งเน้นไปที่กลุ่มนักท่องเที่ยวหลักคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยจำแนกเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวตามช่วงอายุ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเริ่มต้นของการทำงาน ดังนั้นควรมุ่งเน้นกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยว ด้านผลิตภัณฑ์ เน้นในเรื่องของการมีทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม และมีความหลากหลายทางการท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้ ความสวยงามและความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมของพื้นที่ ย่อมแสดงถึงหัวใจสำคัญในการที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มวัยทำงาน ดังนั้น กลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวที่หน่วยงานรัฐ และเอกชน ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทั้งไทย และลาว โดยควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์จุดเด่นด้านความสวยงาม ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ผ่านการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ในการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจมีการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวปรากฏในโฆษณา หรือละคร เช่น ภูสิงห์ในจังหวัดบึงกาฬ ได้ปรากฏในการโฆษณารถยนต์โตโยต้า รีโว่ ร็อคโค และละครซีรีส์สุภาพบุรุษลูกผู้ชาย ตอน ลมไพรผุกรัก เป็นต้น

2) กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ ควรมุ่งเน้นกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยว ในด้านกระบวนการ การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส วิถีชีวิตชุมชน การมีอัธยาศัย และความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ รวมทั้งต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้วย ตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นหน่วยงานภาคการท่องเที่ยวภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวทั้งไทยและลาว ควรพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน ควรมุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้รับประสบการณ์ คุณค่าทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมให้กลุ่มผู้สูงอายุได้มีส่วนร่วมร่วมกับคนในท้องถิ่น อาทิ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ งานประเพณี ศาสนา การเสริมดวงบารมีตามศรัทธาและความเชื่อ ชมศิลปวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชน เพื่อเป็นจุดนำเสนอขายให้กับกลุ่มผู้สูงอายุเพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวใหม่ ๆ ทั้งนี้ควรส่งเสริมมาตรการเสริมสร้างความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

3) พิจารณานักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ดังนั้น ควรเน้นกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ควรมุ่งเน้นกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวด้านกระบวนการ โดยควรมีการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสวิถีชีวิตชุมชน การมีอัธยาศัย และความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้น หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐบาล เอกชน และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวของไทย และลาว ควรหาแนวทางความร่วมมือความเป็นไปได้ในความพร้อมในการพัฒนาส่ง

เสริมภาคการท่องเที่ยว เช่น ควรจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในชุมชน โดยให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมกับภาคการท่องเที่ยวมากขึ้น เพราะศักยภาพคนท้องถิ่นจะเป็นผู้ปกป้อง สืบสานและถ่ายทอดวิถีชีวิต ภูมิปัญญา วัฒนธรรม นอกจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะได้เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนที่เรียบง่ายมีเอกลักษณ์เฉพาะชุมชนนั้น ๆ ได้สัมผัสสอยยิ้มและการต้อนรับที่แสนอบอุ่น เสริมสร้างมิตรภาพที่ดีระหว่างเจ้าบ้านและนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถเรียกความเชื่อมั่นจากนักท่องเที่ยวและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเกิดการใช้บริการซ้ำ

4) ด้วยลักษณะของพื้นที่สองฝั่งโขงของจังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น กลุ่มนักท่องเที่ยวหลักคือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเอง หรือนักท่องเที่ยวแบ็คแพ็คเกอร์ (Backpacker) ซึ่งเป็นไปตามแนวโน้มใหม่ของการท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน ดังนั้นควรมุ่งเน้น กลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยว ด้านผลิตภัณฑ์เป็นลำดับแรก นั่นคือต้องรักษาและปรับปรุงทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม และนำเสนอพื้นที่ดังกล่าวนี้มีความหลากหลายทางการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็น ทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว ทั้งนี้หน่วยงานภาคการท่องเที่ยวภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวทั้งไทยและลาว ควรพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน ควรมุ่งเน้นพัฒนาในเรื่องของความสวยงาม และความหลากหลายเป็นหลัก เช่น การจัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ปรับภูมิทัศน์ และการสร้างความหลากหลายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีเหมาะสมและสวยงาม ให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว ให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

5) จากการศึกษาด้านรายได้พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวหลักในพื้นที่ดังกล่าวคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการตลาด ทั้งนี้ ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและเวียงจันทน์ควรเลือกใช้กลยุทธ์การตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ปานกลางด้วยกลยุทธ์การโฆษณาผ่านอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ สื่อสิ่งพิมพ์ เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวนักท่องเที่ยวทราบถึงภาพลักษณ์ของพื้นที่แล้ว ขณะเดียวกันในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงกับแขวงบอลิคำไซ เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวและอยู่ในรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นหลัก ดังนั้นควรเลือกใช้การประชาสัมพันธ์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวผ่านรายการโทรทัศน์ วิทยุ สามารถบอกเรื่องราวถึงความน่าสนใจ

นอกจากนี้ พิจารณากลุ่มเป้าหมายที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในพื้นที่ที่ศึกษานั้น ควรมุ่งเน้นกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยว ด้านราคา ซึ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะเป็นชาวตะวันตก ที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบแบ็คแพ็คเกอร์ (Backpacker) ที่เน้นการท่องเที่ยวที่อยู่ง่าย กินง่าย เน้นราคาประหยัด และเกิดความคุ้มค่าต่อนักท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเน้นในเรื่องการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั้งการเรียนรู้วิถีชีวิตควบคู่กับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ดังนั้นหน่วยงานการ

ท่องเที่ยวภาครัฐ และเอกชน ผู้ประกอบการภาคการท่องเที่ยว ควรมีมาตรการในการกำหนดราคาในแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม ในลักษณะเหมารายการนำเที่ยวในรูปแบบ Package เช่น ราคาค่าธรรมเนียมในการเข้าแหล่งท่องเที่ยว ราคาโปรแกรมการท่องเที่ยว ราคาอาหาร ที่พัก ค่าโดยสารยานพาหนะที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และราคาของที่ระลึกให้มีความเหมาะสม การที่ราคาของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความคุ้มค่า และเหมาะสมจะสามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวโดยตรง ให้นักท่องเที่ยวกลุ่มต่างชาติกลับมาเที่ยวซ้ำอีก

4.3 เส้นทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการนำเสนอเส้นทางเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2 มาสังเคราะห์เส้นทางท่องเที่ยว ซึ่งมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ ได้แก่ ขั้นตอนการร่างเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การทดสอบเส้นทางท่องเที่ยว และการนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.3.1 ร่างเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การร่างเส้นทางท่องเที่ยว เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ของโครงการย่อยที่ 1 และโครงการย่อยที่ 2 มาสังเคราะห์เป็นเส้นทางท่องเที่ยว เพื่อนำมาใช้ในการทดสอบผลการดำเนินงานจากความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยว นอกจากจะพิจารณาจากข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวตามโครงการย่อยที่ 2 แล้ว จำเป็นต้องพิจารณาความเหมาะสมในการเดินทาง การเชื่อมต่อของเส้นทางในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ระยะเวลา และงบประมาณเป็นองค์ประกอบด้วย

การสังเคราะห์เส้นทางท่องเที่ยวจะเริ่มพิจารณาโดยเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และมีความเหมาะสม โดยแหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณา มีดังต่อไปนี้

1) เส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

จากข้อมูลศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวในโครงการย่อยที่ 1 สามารถนำมาพิจารณาคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม		
ศาลาแก้วกู่	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความดึงดูดใจ ด้านความสะดวกในการเข้าถึง
	จุดด้อย :	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
	หมายเหตุ	ศาลาแก้วกู่ หรือ วัดแขก เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย และยังเป็นศาสนสถานที่มีการจัดแสดงประติมากรรมปูนปั้นกลางแจ้งขนาดยักษ์จำนวนมากที่สุดในประเทศไทยเลยทีเดียว
วัดโพธิ์ชัย	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความดึงดูดใจ ความสะดวกในการเข้าถึง ด้านการจัดการพื้นที่
	จุดด้อย :	ด้านขีดความสามารถในการรองรับ
	หมายเหตุ	หลวงพ่อบุญเหลือ ณ วัดโพธิ์ชัย วัดอารามหลวงของ จังหวัดหนองคาย โดยหลวงพ่อบุญเหลือนั้นเป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสีสุก หน้าตักกว้าง 2 คืบ 8 นิ้ว เป็นที่เคารพศรัทธาของพุทธศาสนิกชนชาวจังหวัดหนองคายและจังหวัดใกล้เคียง
Buddha Park	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง

ตารางที่ 4.13 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความดึงดูดใจ
	จุดด้อย :	ด้านการจัดการพื้นที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
	หมายเหตุ	Buddha Park หรือ สวนพระ จุดเด่นของสวนพระ จะเป็นอาคารทรงพิกทองขนาดใหญ่ ซึ่งเราสามารถเดินขึ้นไปชมวิวด้านบนได้ และภายในสวนพระจะมีรูปปั้นพระวิษณุ พระศิวะ และรูปปั้นแปลก ๆ ตามจินตนาการของผู้สร้างมากมาย
พระธาตุหลวง	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความสะดวกในการเข้าถึง ด้านความดึงดูดใจ
	จุดด้อย :	ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	หมายเหตุ	พระธาตุหลวง หรือพระเจดีย์โลกจุฬามณี เป็น ปูชนียสถานที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งในนครหลวงเวียงจันทน์ และเป็นศูนย์รวมใจของประชาชนชาวลาวทั่วประเทศ ตามตำนานกล่าวว่า พระธาตุหลวงมีประวัติการก่อสร้างนับพันปี เช่นเดียวกันพระธาตุพนมในประเทศไทย และปรากฏความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ สถานที่นี้ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์สำคัญของประเทศลาว ปัจจุบันนี้ สวยงามและยิ่งใหญ่ ที่สุดในประเทศลาว
ประตูไซ	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง

ตารางที่ 4.13 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความสะดวกในการเข้าถึง
	จุดด้อย :	ด้านกิจกรรมทางท่องเที่ยว ด้านความสามารถในการรองรับ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน
	หมายเหตุ	อนุสาวรีย์ประตู่ไซ ชมความงามของสถาปัตยกรรม ผสมผสานลาล้านช้าง กับฝรั่งเศส ตั้งสูงเด่นอยู่ใจกลางนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อรำลึกถึงวีรชนของชาติ ที่เสียสละ เพื่อชาติ บ้านเมืองชั้นบนสุดของอนุสาวรีย์ประตู่ไซ สามารถชมทิวทัศน์ของเวียงจันทน์ได้รอบทิศทาง
หอพระแก้ว	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว ด้านความสะดวกในการเข้าถึง
	จุดด้อย :	ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	หมายเหตุ	หอพระแก้ว เมื่ออดีตเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต สถานที่แห่งนี้เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก หอพระแก้วนั้นคือ สถานที่ที่เคยประดิษฐาน พระแก้วมรกต หรือ พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร ตั้งอยู่ที่นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว แต่ปัจจุบันนี้เหลือเพียงพระแท่นที่ประดิษฐานเท่านั้น
เส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติ		

ตารางที่ 4.13 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
วัดผาตากเสื้อ	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านการจัดการพื้นที่ ด้านขีดความสามารถในการรองรับ ด้านความดึงดูดใจ
	จุดด้อย :	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน
	หมายเหตุ	วัดผาตากเสื้อ นมัสการพระสารีริกธาตุ ณ วัดผาตากเสื้อ เป็นวัดที่มีทิวทัศน์สวยงาม สูงจากระดับน้ำทะเล 550 เมตร ภายในวัดมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ เป็นจุดชมวิวแม่น้ำโขงที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง ในช่วงที่น้ำลดหากไปยืน อยู่บนวัดผาตากเสื้อแล้วมองลงมายังแม่น้ำโขง จะเห็นสันทรายเป็นริ้วคล้ายเกล็ดพญานาคอย่างชัดเจน โดยได้รับการตั้งให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเส้นทางในฝัน Dream Destination 2 จาก ททท. นั่นก็คือ "เกล็ดพญานาคริมโขง" และสัมผัสแลนด์มาร์คแห่งใหม่ของประเทศไทย และจังหวัดหนองคาย “สกายวอล์ค” จุดชมวิวที่จะทำให้เราเห็นทัศนียภาพแบบพาโนรามาของเมืองหนองคาย เห็นแม่น้ำโขงยาวเป็นสาย ชมวิวเมืองสังทอง และนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว
ถ้ำดินเพี้ยง	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านขีดความสามารถในการรองรับ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

ตารางที่ 4.13 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

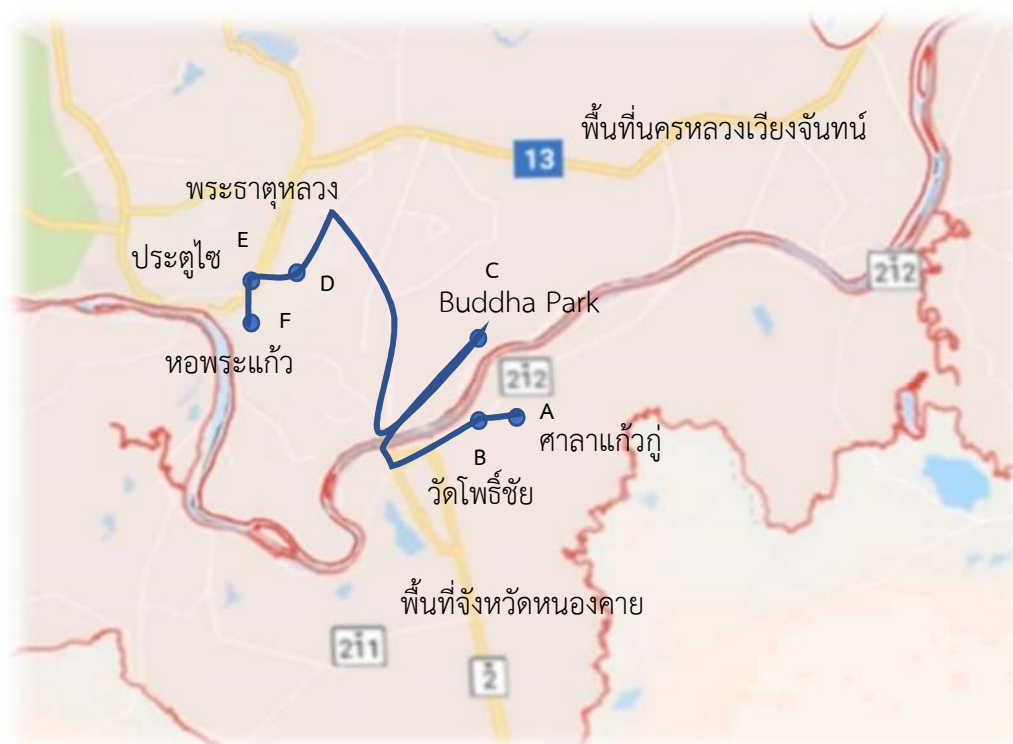
แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
		ด้านความดึงดูดใจ ด้านการจัดการพื้นที่
	จุดด้อย :	ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	หมายเหตุ	วัดถ้ำดินเพียง หรือ วัดถ้ำศรีมงคล มีสถานที่สำคัญซึ่งเป็นที่มาของชื่อวัด ถ้ำดินเพียงหลายคนได้เล่าขานกันมาว่า เป็นถ้ำที่พระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ ได้เสด็จมาโดยไม่ได้ผ่านมาทางเรือ แต่เป็นการเดินทางผ่านถ้ำนี้ ซึ่งผู้ที่เห็นเส้นทางภายในถ้ำต้องเป็นผู้บำเพ็ญศีลภาวนา หรือ เป็นพระอริยวงศาคตญาณ ลักษณะถ้ำดินเพียงนี้คล้ายเมืองบาดาลของพญานาคตามความเชื่อของชาวบ้าน ภายในถ้ำจะมีความชื้น และมีน้ำไหลตลอดปี มีก้อนหินเป็นแท่งตั้งวางอย่างจงใจ บางก้อนเป็นโลงศพ มีส่วนเว้าโค้งของหินภายในถ้ำที่สวยงาม
จุดชมวิวยุทธมณฑลเมืองหนองคาย	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพต่ำ
	จุดเด่น :	ด้านความสะดวกในการเข้าถึง ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	จุดด้อย :	ด้านขีดความสามารถในการรองรับ ด้านการจัดการพื้นที่
	หมายเหตุ	จุดชมวิวยุทธมณฑลเมืองหนองคาย หรือ คอยแล่นมาน พร้อมชมความงามของวิวพระอาทิตย์ตก สะท้อนความงามลงแม่น้ำโขง และพบกับบรรยากาศยามเย็นที่สุดแสนสบาย และรับประทานอาหารเย็น
แพท่าอ่อน	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง

ตารางที่ 4.13 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน
	จุดด้อย :	ด้านขีดความสามารถในการรองรับ
	หมายเหตุ	แพท่าง่อน แพชมบรรยากาศของแม่น้ำงึม

เส้นทางที่ 1 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ศาลาแก้วกู่ -> วัดโพธิ์ชัย -> Buddha Park -> พระธาตุหลวง -> ประตู่ไซ -> หอพระแก้ว

ภาพที่ 4.5 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

ตารางที่ 4.14 แสดงตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์บนเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

สถานที่ท่องเที่ยว	พิกัด	สถานที่ท่องเที่ยว	พิกัด
จุด A ศาลาแก้วกู่	17.885921, 102.781446	จุด D พระธาตุหลวง	17.976230, 102.635610
จุด B วัดโพธิ์ชัย	17.884938, 102.757588	จุด E ประตู่ไซ	17.970481, 102.618706
จุด C Buddha Park	17.912244, 102.765013	จุด F หอพระแก้ว	17.961624, 102.611475

เส้นทางที่ 2 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

วัดผาตากเสื้อ -> ถ้ำดินเพิง -> จุดชมวิวมังโฆเมืองสังทอง -> แพท่าอ่อน

ภาพที่ 4.6 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

ตารางที่ 4.15 แสดงตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์
บนเส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

สถานที่ท่องเที่ยว	พิกัด	สถานที่ท่องเที่ยว	พิกัด
จุด A วัดผาตากเสื้อ	18.037783, 102.307384	จุด C จุดชมวิวมังโฆเมืองสังทอง	18.061203, 102.297021
จุด B วัดดินเพิง	17.960773, 102.301520	จุด E แพท่าอ่อน	18.135617, 102.619556

2) เส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

จากข้อมูลศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวในโครงการย่อยที่ 1 สามารถนำมาพิจารณาคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม		
ภูสิงห์	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านขีดความสามารถในการรองรับ ด้านความดึงดูดใจ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน
	จุดด้อย :	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
	หมายเหตุ	ภูสิงห์ ความอันซีนที่สุดของบึงกาฬ หินยักษ์รูปรูปร่าง หรือ หินสามวาฬที่หลายคนเคยได้ยิน ที่มีลักษณะเป็นหินขนาดใหญ่ติดหน้าผาสูง แยกตัวเป็น 3 ก้อน มีอายุประมาณ 75 ล้านปี หนึ่งเดียวของโลก ความพิเศษของหินสามวาฬอยู่ตรงที่ เมื่อมองดูจากระยะไกล หินสามก้อนนี้จะดูคล้ายกับฝูงครกครวาว ที่ประกอบด้วยพ่อวาว แม่วาว และลูกวาว ซึ่งเรียกตามขนาดของหินแต่ละก้อน
วัดโพธาราม	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านความดึงดูดใจ ด้านความสะดวกในการเข้าถึง
	จุดด้อย :	ด้านขีดความสามารถในการรองรับ ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน

ตารางที่ 4.16 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
	หมายเหตุ	หลวงพ่อบุญใหญ่ ณ วัดโพธาราม เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ประจำเมืองบึงกาฬตั้งแต่โบราณ เล่ากันว่าเมื่อครั้งเมื่อพญาพม่ารุกรากถึงที่นี่ก็พบพระพุทธรูปปูนปั้นองค์ใหญ่อยู่ในป่าทึบ ชาวบ้านช่วยกันบูรณะพระพุทธรูปองค์ดังกล่าวซึ่งก็คือ หลวงพ่อบุญใหญ่ แห่งวัดโพธารามนี้เององค์พระนั้นแท้จริงเป็นปูนปั้น แต่ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชนที่มาขอพรเป็นประสพผลก็จะนำสีทองมาทาองค์พระจนกลายเป็นพระสีทองในที่สุด
วัดพระบาทโพธิ์สน	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านความดึงดูดใจ ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน
	จุดด้อย :	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
	หมายเหตุ	วัดพระบาทโพธิ์สน เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง มีผู้นิยมศรัทธาตลอดแนวแม่น้ำโขง ทั้งชาวลาวและชาวไทย ตามตำนานกล่าวว่า พบรอยพระพุทธรูปเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2475 หลังจากนั้น จึงสร้างวัดไว้ที่นั่น รอยพระพุทธรูปเป็นรอยพระบาทข้างขวา ลึก 46 เซนติเมตร กว้าง 120 เซนติเมตร ยาว 240 เซนติเมตร ทุกปี จะจัดงานบุญนมัสการพระบาทในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 2 ซึ่งใกล้เคียงกับงานบุญผะเหวดประจำปี
วัดโพธิ์สนนาคานิคมิต	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านความดึงดูดใจ
	จุดด้อย :	ด้านความสามารถในการรองรับ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 4.16 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
	หมายเหตุ	วัดโพนสันนาคานิमित ภายในมีพระพุทธรูปในพระอุโบสถ และ เจดีย์เก่าแก่บนพระอุโบสถ นักท่องเที่ยวและพุทธศาสนิกชนสามารถซื้อดอกไม้ธูปเทียนทางเข้าวัดก่อนนำมาบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัดโพนสัน ภายในวัดยังมีจุดชมวิวแม่น้ำโขง สามารถมองเห็นวิวเมืองโพนเงินทางฝั่งประเทศไทย ที่จังหวัดหนองคาย ได้อย่างสวยงาม
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ		
วัดอาฮงศิลาวาส	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านความสะดวกในการเข้าถึง ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน
	จุดด้อย :	ด้านขีดความสามารถในการรองรับ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	หมายเหตุ	วัดอาฮงศิลาวาส และนำท่านชมความงามของ วัดอาฮงศิลาวาส ที่เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ริมแม่น้ำโขง เป็นวัดที่สงบเงียบ มีพื้นที่กว้าง และมีหินขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้น ตามธรรมชาติอยู่ภายในบริเวณวัด อีกทั้งตำแหน่งที่ตั้งของวัดอาฮงศิลาวาส ยังได้ชื่อว่าเป็น สะดือแม่น้ำโขง เนื่องจากมีความลึกถึง 200 เมตร ภายในบริเวณวัดมีทั้งที่พัก ที่พักผ่อนหย่อนใจ กราบสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ส่วนฝั่งตรงข้ามกับวัดก็เป็นวัดทางฝั่งลาว และทิวทัศน์ภูเขาควายที่สวยงาม
ภูทอก	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความดึงดูดใจ
	จุดด้อย :	ด้านการจัดการพื้นที่

ตารางที่ 4.16 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
		ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น
	หมายเหตุ	ภูทอก ที่ตั้งของวัดเจติยาศีริวิหาร บ้านไคที่ขึ้นสู่ยอดภูทอกนี้เปรียบเสมือนเส้นทางธรรมที่น้อมนำสัจธรรมให้พ้นโลกแห่งโลกียะสู่โลกแห่งโลกุตระหรือโลกแห่งการหลุดพ้นด้วยความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ภูทอกยังคงเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและปฏิบัติศาสนกิจของชุมชน บ้านไคขึ้นภูทอกแบ่ง ออกเป็น 7 ชั้น
หาดคำสมบูรณ์	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความสะดวกในการเข้าถึง
	จุดด้อย :	ด้านขีดความสามารถในการรองรับ
	หมายเหตุ	หาดคำสมบูรณ์ เป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ และวิวยาวชันอลังการ มองเห็นอุทยานแห่งชาติภูถ้ำกาได้ชัดเจนสวยงาม โดยเฉพาะช่วงเย็น ๆ แสงแดดส่องไปมีความสวยงามยังมีบริการเหมือนทะเลทั่วไป คือ สามารถเช่าอุปกรณ์ทางน้ำลงเล่นน้ำได้ตลอดทั้งวันไม่ว่าจะเป็นห่วงยางเรือกล้วยและอีกมากมาย
น้ำตกถ้ำพระ	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านการจัดการพื้นที่
	จุดด้อย :	ด้านความสามารถในการรองรับ
	หมายเหตุ	น้ำตกถ้ำพระ เดินทางด้วยเรือหางยาวขนาดใหญ่ตามลำคลองที่ใสสะอาด สองฝากฝั่งริมลำคลองเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเดินเท้าต่ออีกประมาณ 300 เมตร น้ำตกถ้ำพระเป็นน้ำตกที่มีความสมบูรณ์ สวยงามที่ธรรมชาติสร้างขึ้นอย่างลงตัว ซึ่งในช่วงหน้าฝนจะมีน้ำจากต้นน้ำ ลำธารบนเทือกเขาไหลผ่านโขดหิน ซอกหินขนาดใหญ่ เป็นน้ำตก ผ่านหน้าผาหิน

ตารางที่ 4.16 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
		ก่อนไหลลงสู่ลานหินภูเขาบางจุดเป็นเส้นทางเล่นน้ำสไลเดอร์ ที่สวยงามแบบธรรมชาติ ไม่แพ้สวนน้ำขนาดใหญ่
ลำน้ำเหิน	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านความสามารถในการรองรับ ด้านความสะดวกในการเข้าถึง
	จุดด้อย :	ด้านความมีส่วนร่วมในปัจจุบัน
	หมายเหตุ :	ลำน้ำเหิน ชมความสวยงามและมหัศจรรย์ นั่งเรือชมความสวยงามของอ่างน้ำเหิน ภูมิทัศน์ชีวิตของชาวท่าเล้งพร้อมกับรับฟัง ตำนานปลาหินคน ซึ่งมีที่นี้ที่เดียวในโลก พร้อมดื่มด่ำธรรมชาติกับการชมพระอาทิตย์ตกน้ำเหนือลำน้ำเหินยามเย็นสวยงาม
วังน้ำเย็น	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพปานกลาง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น
	จุดด้อย :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน
	หมายเหตุ :	วังน้ำเย็น ซึ่งมีสภาพแวดล้อมสุดพิเศษที่สร้างขึ้นโดย ธรณีวิทยาของภูเขาหินปูน เป็นแอ่งน้ำใสสีฟ้าและเย็นที่น่าดึงดูดใจ มีหินปูนสูงตระหง่านเป็นฉากหลัง แวะชมภูเขาและหน้าผาหินล้อมรอบที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม
ถ้ำมังกร	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง
	จุดเด่น :	ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ด้านความสามารถในการรองรับ

ตารางที่ 4.16 แหล่งท่องเที่ยวที่นำมาพิจารณาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

แหล่งท่องเที่ยว	ความโดดเด่น/ศักยภาพ	
		ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	จุดด้อย :	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
	หมายเหตุ	ถ้ำมั่งกร บริเวณปากถ้ำประดิษฐานพระพุทธรูป 2 - 3 องค์ ภายในของถ้ำอันงดงามนี้คล้ายกับมั่งกรที่มีหินย้อยขนาดมหึมา และหินย้อยหนึ่งในสถานที่ที่น่าสนใจอยู่ตรงกลางของถ้ำคือหินย้อยที่คล้ายรูปเท้าช้าง
ฟามพุตะเวน	ระดับศักยภาพ :	ศักยภาพสูง
	จุดเด่น :	ด้านการจัดการพื้นที่ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านความสามารถในการรองรับ ด้านความมีส่วนร่วมของชุมชน
	จุดด้อย :	ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว
	หมายเหตุ	ฟามพุตะเวน เป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวชมความงามของทุ่งดอกทานตะวันในพื้นที่ขนาดใหญ่ พืชพันธุ์ทางการเกษตร ทั้งไม้ดอกไม้ประดับต่าง ๆ มีกิจกรรมสันทนาการ เช่น ทัวร์ฟาร์มโดยขี่จักรยาน แคมป์ปิ้ง กิจกรรมการแสดงสดศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น สปป.ลาว และกิจกรรมกลางแจ้งอื่น ๆ อีกมากมาย

นอกจากแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการประเมินศักยภาพจากโครงการย่อยที่ 1 ในตารางข้างต้น ยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีความน่าสนใจ ซึ่งจะถูกนำมาพิจารณาในการสังเคราะห์ทางการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ได้แก่ วัดสังฆการาม ซึ่งสามารถแสดงเส้นทางการเดินทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยว ได้ดังนี้

เส้นทางที่ 1 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

วัดสว่างอารมณ์ ถ้ำศรีธน -> ภูสิงห์ -> วัดโพธาราม -> วัดพระบาทโพนสัน

ภาพที่ 4.7 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยง
แขวงบอลิคำไซ

ตารางที่ 4.17 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวง
บอลิคำไซ

สถานที่ท่องเที่ยว	พิกัด	สถานที่ท่องเที่ยว	พิกัด
จุด A วัดสว่างอารมณ์ (วัดถ้ำศรีธน)	18.300817, 103.307102	จุด D วัดพระบาทโพนสัน	18.258265, 103.149881
จุด B ภูสิงห์	18.199808, 103.834977	จุด E วัดโพนสันนาคานิมิตร	18.250955, 103.157639
จุด C วัดโพธาราม	18.338904, 103.693743		

เส้นทางที่ 2 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

วัดอาฮงศิลาวาส -> ภูทอก -> หาดคำสมบูรณ์ -> น้ำตกถ้ำพระ -> ถ้ำมั่งกร -> วังน้ำเย็น -> ลำน้ำเหิน -> น้ำตกตาดชาย

แผนที่ จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ

ภาพที่ 4.8 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

ตารางที่ 4.18 เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

สถานที่ท่องเที่ยว	พิกัด	สถานที่ท่องเที่ยว	พิกัด
จุด A สะดือแม่น้ำโขง (วัดอาฮงศิลาวาส)	18.422569, 103.470280	จุด E ลำน้ำเหิน	18.236929, 104.655428
จุด B ภูทอก	18.132136, 103.878719	จุด F วังน้ำเย็น	18.219298, 104.589392
จุด C หาดคำสมบูรณ์	17.984528, 104.021118	จุด G ถ้ำมั่งกร	18.219158, 104.809366
จุด D น้ำตกถ้ำพระ	18.141486, 103.991252	จุด H ฟามพุตะเวน	18.192684, 103.071869

4.3.2 ผลการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว

หลังจากกำหนดแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมาย แผนงานวิจัย จะทำการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ตามร่างเส้นทางการท่องเที่ยวข้างต้น โดยการจัดกิจกรรมการนำเที่ยว ซึ่งกำหนดจุดหมายตามแหล่งท่องเที่ยวที่ได้จากการวิเคราะห์ข้างต้น รวมถึงจุดพักผ่อนตามอุทยานของแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ ผู้ร่วมทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวจะประเมินแหล่งท่องเที่ยวและอุทยานการท่องเที่ยวดังกล่าวตามความพึงพอใจ ภายใต้แนวคิดต่าง ๆ ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แนวคิดที่นำมาใช้ในการประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว / อุทยานของแหล่งท่องเที่ยว	องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (8 A's)			ส่วนประสมทาง การตลาดบริการ (7 P's)	ส่วนประสม ทาง การตลาด (4 P's)
	ธรรมชาติ	วัฒนธรรม	นันทนาการ		
จังหวัดหนองคาย					
วัดผาตากเสื้อ					
ถ้ำดินเพิง					
วัดโพธิ์ชัย					
ศาลาแก้วกู่					
โรงแรมในจังหวัดหนองคาย					
โรงแรมในอำเภอสังคม					
ร้านอาหารในอำเภอสังคม					
นครหลวงเวียงจันทน์					
จุดชมวิวยิมโขงเมืองสีทอง					
ริมฝั่งโขง ณ เวียงจันทน์					
แพท่าอ่อน					
Buddha Park					
ประตูไซ					
พระธาตุหลวง					
หอพระแก้ว					
โรงแรมในนครหลวงเวียงจันทน์					
ร้านอาหารในนครหลวงเวียงจันทน์					
ร้านอาหารในแพท่าอ่อน					
ร้านขายของในตลาดมืด					
จังหวัดบึงกาฬ					
วัดอาฮงศิลาวาส					
น้ำตกถ้ำพระ					
วัดสว่างอารมณ์ ถ้ำศรีธน					
ภูทอก					
ภูสิงห์					
หาดคำสมบูรณ์					
วัดโพธาราม					
โรงแรมในจังหวัดบึงกาฬ					
ร้านอาหารในหาดคำสมบูรณ์					
ร้านอาหารในอำเภอปากคาด					

ตารางที่ 4.19 แนวคิดที่นำมาใช้ในการประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว / อุทยานของแหล่งท่องเที่ยว	องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (8 A's)			ส่วนประสมทาง การตลาดบริการ (7 P's)	ส่วนประสม ทาง การตลาด (4 P's)
	ธรรมชาติ	วัฒนธรรม	นันทนาการ		
แขวงบอลิคำไซ					
ถ้ำมั่งกร					
น้ำตกตาดชาย (เขตป่าสงวนแห่งชาติภูเขาควาย)					
พุตะเวน					
ลำน้ำเหิน					
วังน้ำเย็น					
วัดตานสูง					
วัดนาคานิมิตร					
วัดพระบาทโพนสัน					
โรงแรมในเมืองคำเกิด					
ร้านอาหารในแขวงบอลิคำไซ					
ร้านอาหารในเมืองคำเกิด					

จากการลงพื้นที่ทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวตามที่ร่างไว้ในข้างต้น ผู้ร่วมทดสอบและประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวจำนวน 10 ท่าน มีความพึงพอใจต่อพื้นที่เป้าหมาย และอุทยานการท่องเที่ยวใน ดังนี้

1) เส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย

(1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

จากการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดหนองคายในภาพรวม พบว่า สำหรับวัดผาตากเสื้อ และถ้ำดินเพิง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก น้ำตกธารทอง ภูเขาทอง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.20) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.20 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดหนองคาย

สถานที่ท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
วัดผาตากเสื้อ	4.04	มาก
ถ้ำดินเพิง	3.66	มาก

วัดผาตากเสื้อ

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ วัดผาตากเสื้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดผาตากเสื้อ

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.50	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.44	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.00	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.67	มาก
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด

ตารางที่ 4.21 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดผาตากเสื้อ

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.98	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ่จกัอย่างแพร่หลาย	4.50	มากที่สุด
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	4.50	มากที่สุด
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.50	มากที่สุด
การได้เก็บประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.46	มากที่สุด
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.44	มากที่สุด
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	3.52	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.75	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.75	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	3.94	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	2.50	น้อย
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	4.25	มากที่สุด
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง

ตารางที่ 4.21 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดผาตากเสื้อ

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.63	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.75	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.94	มาก
โดยสรุป	4.04	มาก

ที่มา: จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

ถ้าดินเพียง

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ถ้าดินเพียง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวใน

ระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดถ้ำดินเพียง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.33	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความประทับใจต่อความงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	4.04	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.00	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.83	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่อักอย่างแพร่หลาย	4.00	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	4.00	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.33	มากที่สุด
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.17	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.00	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง

ตารางที่ 4.22 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดถ้ำดินเพียง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ภาพรวม	3.42	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	4.00	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.33	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.50	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.00	ปานกลาง
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	2.00	น้อย
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	2.33	น้อย
ภาพรวม	2.83	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.42	มาก
โดยสรุป	3.66	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการ

ห้องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม

จากการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดหนองคายในภาพรวม พบว่า วัดโพธิ์ชัย ศาลาแก้วกู่ และถ้ำดินเพิง นักท่องเที่ยวต่างมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดหนองคาย

สถานที่ท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
วัดโพธิ์ชัย	3.96	มาก
ศาลาแก้วกู่	3.67	มาก

วัดโพธิ์ชัย

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ วัดโพธิ์ชัย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดโพธิ์ชัย

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	4.25	มากที่สุด
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	4.25	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	4.25	มากที่สุด
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.75	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก

ตารางที่ 4.24 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดโพธิ์ชัย

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความประทับใจต่อความงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.21	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.00	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.75	มาก
ภาพรวม	3.69	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	4.25	มากที่สุด
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	4.00	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.00	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.25	มากที่สุด
ภาพรวม	4.13	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.44	มากที่สุด
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.13	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	4.25	มากที่สุด
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	4.25	มากที่สุด

ตารางที่ 4.24 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดโพธิ์ชัย

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	4.00	มาก
ภาพรวม	4.13	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	2.75	ปานกลาง
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	2.25	น้อย
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ข้อกำหนดในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	2.25	น้อย
ภาพรวม	2.56	น้อย
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนต่อทำให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.38	มากที่สุด
โดยสรุป	3.96	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อ

การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำในที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

ศาลาแก้วกู่

จากการทดสอบเส้นทางท่องเที่ยว ณ ศาลาแก้วกู่ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

ในระดับ มากที่สุด ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีศาลาแก้วกู่

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	4.33	มากที่สุด
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	4.00	มาก
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	4.33	มากที่สุด
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.28	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.33	มากที่สุด
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.67	มาก
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.00	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่อักอย่างแพร่หลาย	4.33	มากที่สุด
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	4.00	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.33	มากที่สุด
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก

ตารางที่ 4.25 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีศาลาแก้วกู่

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.00	มาก
ภาพรวม	3.83	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.67	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.67	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.33	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.33	ปานกลาง
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.00	ปานกลาง
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	1.33	น้อยที่สุด
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	2.67	ปานกลาง
ภาพรวม	2.75	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.67	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.67	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
โดยสรุป	3.67	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

(3) อุปทานการท่องเที่ยวภายในจังหวัดหนองคาย

โรงแรมในจังหวัดหนองคาย

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ โรงแรมในจังหวัดหนองคาย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ มากที่สุด ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีโรงแรมในจังหวัดหนองคาย

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสะอาดของห้องพัก	4.50	มากที่สุด
ความสวยงามของห้องพัก	4.50	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของที่พักร	3.50	มาก
สิ่งอำนวยความสะดวกภายในที่พัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
ราคา		

ตารางที่ 4.26 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีโรงแรมใน
จังหวัดหนองคาย

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ความเหมาะสมของราคาห้องพัก	4.50	มากที่สุด
ความเหมาะสมของราคาค่าใช้บริการเสริมต่าง ๆ	4.50	มากที่สุด
ความเหมาะสมของราคามินิบาร์	4.00	มาก
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.38	มากที่สุด
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของที่พัก	4.00	มาก
ช่องทาง/วิธีการจองที่พัก	4.50	มากที่สุด
ที่จอดรถของที่พัก	4.50	มากที่สุด
ระยะห่างของโรงแรมจากแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
การส่งเสริมการตลาด		
ส่วนลดห้องพัก	4.00	มาก
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการที่พัก	4.50	มากที่สุด
ภาพลักษณ์ที่ดีของที่พักภายในพื้นที่	4.50	มากที่สุด
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากการพัก	4.00	มาก
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	4.50	มากที่สุด
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	4.50	มากที่สุด
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	4.50	มากที่สุด
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
บรรยากาศโดยภาพรวมของที่พัก	4.50	มากที่สุด
ความสวยงาม/การตกแต่งที่พัก	4.00	มาก
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของที่พัก	4.50	มากที่สุด
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.38	มากที่สุด

ตารางที่ 4.26 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีโรงแรมในจังหวัดหนองคาย

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	4.50	มากที่สุด
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	4.50	มากที่สุด
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	4.50	มากที่สุด
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
โดยสรุป	4.36	มากที่สุด

โรงแรมในอำเภอสังคม

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ โรงแรมในอำเภอสังคม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ มาก ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ น้อย ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีโรงแรมในอำเภอสังคม

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสะอาดของห้องพัก	3.67	มาก
ความสวยงามของห้องพัก	3.33	ปานกลาง
ความมีเอกลักษณ์ของที่พัก	3.33	ปานกลาง
สิ่งอำนวยความสะดวกภายในที่พัก	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.42	มาก

ตารางที่ 4.27 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีโรงแรมในอำเภอสังขุม

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ราคา		
ความเหมาะสมของราคาห้องพัก	3.33	ปานกลาง
ความเหมาะสมของราคาค่าใช้บริการเสริมต่าง ๆ	3.33	ปานกลาง
ความเหมาะสมของราคามินิบาร์	3.00	ปานกลาง
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของที่พักร	3.67	มาก
ช่องทาง/วิธีการจองที่พัก	3.33	ปานกลาง
ที่จอดรถของที่พักร	3.67	มาก
ระยะห่างของโรงแรมจากแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.50	มาก
การส่งเสริมการตลาด		
ส่วนลดห้องพัก	1.67	น้อยที่สุด
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการที่พัก	3.67	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของที่พักรภายในพื้นที่	3.67	มาก
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากการพักร	1.33	น้อยที่สุด
ภาพรวม	2.58	น้อย
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	3.67	มาก
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.67	มาก
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.67	มาก
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	3.67	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
บรรยากาศโดยภาพรวมของที่พักร	3.67	มาก
ความสวยงาม/การตกแต่งที่พัก	3.67	มาก
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของที่พักร	3.33	ปานกลาง
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.67	มาก

ตารางที่ 4.27 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีโรงแรมในอำเภอสังขุม

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.58	มาก
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	3.33	ปานกลาง
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	3.67	มาก
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.33	ปานกลาง
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	3.67	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
โดยสรุป	3.36	ปานกลาง

ร้านอาหารในอำเภอสังขุม

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ร้านอาหารในอำเภอสังขุม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ ปานกลาง ด้านราคาร้านอาหารมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านการส่งเสริมการขาย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ น้อย ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในอำเภอสังขุม

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสดใหม่/สะอาด/รสชาติอร่อย	3.67	มาก
มีอาหารให้เลือกหลากหลาย	3.67	มาก
มีการตกแต่งอาหารที่สวยงามน่ารับประทาน	2.67	ปานกลาง
อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.33	ปานกลาง

ตารางที่ 4.28 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในอำเภอสังขุม

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ราคา		
ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณอาหาร	3.33	ปานกลาง
ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร	3.33	ปานกลาง
ราคาอาหารไม่แตกต่างจากคู่แข่งมากนัก	3.33	ปานกลาง
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	3.67	มาก
ภาพรวม	3.42	มาก
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร	3.67	มาก
ป้ายบอกเส้นทางมายังร้านอาหาร	3.33	ปานกลาง
ที่จอดรถของร้านอาหาร	3.33	ปานกลาง
ระยะห่างของร้านอาหารจากแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.42	มาก
การส่งเสริมการขาย		
ส่วนลดราคาอาหาร	1.67	น้อยที่สุด
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการร้านอาหาร	3.67	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของร้านอาหารภายในพื้นที่	3.00	ปานกลาง
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากร้านอาหาร	1.33	น้อยที่สุด
ภาพรวม	2.42	น้อย
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	3.67	มาก
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.67	มาก
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.67	มาก
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	3.67	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
ความสะอาดของร้านอาหาร	3.67	มาก
ความสวยงาม/การตกแต่งร้านอาหาร	3.00	ปานกลาง
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของร้านอาหาร	3.67	มาก
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.33	ปานกลาง

ตารางที่ 4.28 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในอำเภอสังขม

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.42	มาก
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	3.33	ปานกลาง
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	3.67	มาก
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.67	มาก
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	3.67	มาก
ภาพรวม	3.58	มาก
โดยสรุป	3.32	ปานกลาง

2) แหล่งท่องเที่ยวและอุปทานการท่องเที่ยวในนครหลวงเวียงจันทน์

(1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

จากการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในนครหลวงเวียงจันทน์ในภาพรวม พบว่า สำหรับจุดชมวิวยิมโขงเมืองสังทอง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ริมฝั่งโขง ณ เวียงจันทน์ และแพท่าอ่อน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในนครหลวงเวียงจันทน์

สถานที่ท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
จุดชมวิวยิมโขงเมืองสังทอง	3.23	ปานกลาง
ท่าอ่อน	3.65	มาก

จุดชมวิวยิมโขงเมืองสังทอง

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ จุดชมวิวยิมโขงเมืองสังทอง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความ

พึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีจุดชมวิวยิมโง เมืองสังทอง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.57	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.71	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.14	ปานกลาง
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.86	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.57	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.14	ปานกลาง
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.57	น้อย
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.86	มาก
ภาพรวม	3.29	ปานกลาง
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	3.14	ปานกลาง
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	2.86	ปานกลาง
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.29	ปานกลาง
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.86	มาก
ภาพรวม	3.29	ปานกลาง
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	2.57	น้อย
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	1.86	น้อย
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.57	มาก

ตารางที่ 4.30 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีจุดชมวิวยิมโง เมืองสังทอง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวเกี่ยวกับเส้นทางหลัก	3.29	ปานกลาง
ภาพรวม	2.82	ปานกลาง
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	2.57	น้อย
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	1.71	น้อยที่สุด
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.43	น้อย
ภาพรวม	2.68	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	2.57	น้อย
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.17	น้อย
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.43	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	2.79	ปานกลาง
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.29	ปานกลาง
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.29	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.57	มากที่สุด
ข้อกำหนดในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.54	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.71	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.57	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.29	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.86	มาก
ภาพรวม	3.61	มาก
โดยสรุป	3.23	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วง

ระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

แพททำง่อน

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ทำง่อน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีทำง่อน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.22	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.78	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.11	มาก
ภาพรวม	3.94	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.89	มาก

ตารางที่ 4.31 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีท่าอ่อน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.67	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.44	มาก
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.75	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ่จกอย่างแพร่หลาย	4.00	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	4.00	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.67	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.11	มาก
ภาพรวม	3.94	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.78	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	3.44	มาก
ภาพรวม	3.56	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	4.22	มากที่สุด
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.22	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.89	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.22	มากที่สุด
ภาพรวม	3.64	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.67	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.56	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	4.22	มากที่สุด
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.13	ปานกลาง
ภาพรวม	3.64	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.78	มาก

ตารางที่ 4.31 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีท่าอ่อน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.00	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.11	มาก
ข้อกำหนดในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ภาพรวม	3.64	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.22	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.11	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.11	ปานกลาง
ภาพรวม	3.11	ปานกลาง
โดยสรุป	3.65	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ้จกอย่างแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการ

คมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม

จากการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในนครหลวงเวียงจันทน์ในภาพรวม พบว่า สำหรับ Buddha Park นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ประติมากรรม พระธาตุหลวง หอพระแก้ว และตลาดมืด นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก(ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในนครหลวงเวียงจันทน์

สถานที่ท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
Buddha Park	3.28	ปานกลาง
ประตูไช	3.94	มาก
พระธาตุหลวง	3.87	มาก
หอพระแก้ว	3.76	มาก

Buddha Park

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ Buddha Park พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณี Buddha Park

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	3.00	ปานกลาง
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	3.50	มาก
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	3.00	ปานกลาง
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.33	ปานกลาง

ตารางที่ 4.33 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณี
Buddha Park

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.50	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	3.00	ปานกลาง
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.00	ปานกลาง
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.00	ปานกลาง
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.50	มาก
ภาพรวม	3.13	ปานกลาง
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.00	มาก
ภาพรวม	3.88	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.50	น้อย
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.13	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.00	ปานกลาง
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.00	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.00	ปานกลาง

ตารางที่ 4.33 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณี
Buddha Park

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.00	ปานกลาง
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.00	ปานกลาง
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.50	มาก
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.50	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	2.50	น้อย
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.50	น้อย
ภาพรวม	3.00	ปานกลาง
โดยสรุป	3.28	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจ

ต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการขอข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ น้อย

ประตูละเอียด

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ประตูละเอียด พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวใน

ระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีประจวบคีรีขันธ์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	4.22	มากที่สุด
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	4.56	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	4.44	มากที่สุด
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.89	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.24	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.78	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.11	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.78	มาก
ภาพรวม	3.75	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	4.67	มากที่สุด
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.78	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.00	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.89	มาก
ภาพรวม	4.08	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด

ตารางที่ 4.34 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีประตู่ไซ

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.78	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.78	มากที่สุด
ภาพรวม	4.47	มากที่สุด
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.44	มาก
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ภาพรวม	3.53	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.78	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.67	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	4.11	มาก
ภาพรวม	3.89	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	4.11	มาก
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.89	มาก
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.78	มาก
ภาพรวม	3.94	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.88	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.44	มาก
ภาพรวม	3.58	มาก
โดยสรุป	3.94	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำในพื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

พระธาตุหลวง

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ พระธาตุหลวง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณี พระธาตุหลวง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	4.40	มากที่สุด
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	4.80	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	4.20	มากที่สุด
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.20	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.90	มาก

ตารางที่ 4.35 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณี พระธาตุหลวง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความประทับใจต่อความงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.40	มากที่สุด
ภาพรวม	4.32	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.40	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.90	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.10	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.70	มาก
ภาพรวม	3.53	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	4.60	มากที่สุด
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.80	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.10	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.30	มากที่สุด
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.60	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.23	มากที่สุด
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	4.10	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.20	ปานกลาง
ภาพรวม	3.70	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.50	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.80	มาก

ตารางที่ 4.35 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณี พระธาตุหลวง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	4.10	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.40	มาก
ภาพรวม	3.70	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.60	มาก
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.40	มาก
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.90	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.90	มาก
ภาพรวม	3.70	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.60	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.70	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.40	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.60	มาก
ภาพรวม	3.58	มาก
โดยสรุป	3.87	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

หอพระแก้ว

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ หอพระแก้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีหอพระแก้ว

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	4.00	มาก
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	4.38	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	4.00	มาก
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.38	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.88	มาก
ภาพรวม	4.06	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.38	ปานกลาง
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.88	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.13	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.63	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่อักอย่างแพร่หลาย	4.38	มากที่สุด

ตารางที่ 4.36 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีหอพระแก้ว

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.38	ปานกลาง
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.75	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.13	มาก
ภาพรวม	3.91	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.63	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.38	มากที่สุด
ภาพรวม	4.19	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.88	มาก
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.13	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.13	มาก
ภาพรวม	3.66	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.75	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	4.00	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.86	มาก
ภาพรวม	3.90	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	4.13	มาก
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.63	มาก
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.63	มาก
ข้อกำหนดในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.29	ปานกลาง
ภาพรวม	3.67	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.38	ปานกลาง

ตารางที่ 4.36 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีหอพระแก้ว

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.13	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.38	ปานกลาง
ภาพรวม	3.22	ปานกลาง
โดยสรุป	3.76	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจาก

มัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

(4) อุปทานการท่องเที่ยวภายในนครหลวงเวียงจันทน์

โรงแรมในนครหลวงเวียงจันทน์

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ โรงแรมในนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ มาก ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ โรงแรมในนครหลวง
เวียงจันทน์

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสะอาดของห้องพัก	4.14	มาก
ความสวยงามของห้องพัก	4.00	มาก
ความมีเอกลักษณ์ของที่พักร	4.00	มาก
สิ่งอำนวยความสะดวกภายในที่พัก	3.86	มาก
ภาพรวม	4.00	มาก
ราคา		
ความเหมาะสมของราคาห้องพัก	3.43	มาก
ความเหมาะสมของราคาค่าใช้บริการเสริมต่าง ๆ	3.29	ปานกลาง
ความเหมาะสมของราคามินิบาร์	3.71	มาก
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	3.71	มาก
ภาพรวม	3.54	มาก
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของที่พักร	4.43	มากที่สุด
ช่องทาง/วิธีการจองที่พัก	4.00	มาก
ที่จอดรถของที่พักร	3.57	มาก
ระยะห่างของโรงแรมจากแหล่งท่องเที่ยว	3.71	มาก
ภาพรวม	3.93	มาก
การส่งเสริมการตลาด		
ส่วนลดห้องพัก	3.14	ปานกลาง
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการที่พัก	3.43	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของที่พักรภายในพื้นที่	3.71	มาก
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากการพักร	2.57	น้อย
ภาพรวม	3.21	ปานกลาง
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	3.86	มาก
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.86	มาก
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.57	มาก
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	4.43	มากที่สุด

ตารางที่ 4.37 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ โรงแรมในนครหลวงเวียงจันทน์

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.93	มาก
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
บรรยากาศโดยภาพรวมของที่พัก	4.14	มาก
ความสวยงาม/การตกแต่งที่พัก	4.00	มาก
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของที่พัก	3.86	มาก
การจัดการสถานที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	4.00	มาก
ภาพรวม	4.00	มาก
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	4.00	มาก
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	4.00	มาก
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.86	มาก
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	4.00	มาก
ภาพรวม	3.96	มาก
โดยสรุป	3.80	มาก

ร้านอาหารในนครหลวงเวียงจันทน์

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ร้านอาหารในนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ ปานกลาง ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านการส่งเสริมการขาย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ น้อย ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในนครหลวงเวียงจันทน์

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสดใหม่/สะอาด/รสชาติอร่อย	3.67	มาก
มีอาหารให้เลือกหลากหลาย	3.00	ปานกลาง
มีการตกแต่งอาหารที่สวยงามน่ารับประทาน	2.67	ปานกลาง
อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.33	ปานกลาง
ราคา		
ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณอาหาร	3.33	ปานกลาง
ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร	3.33	ปานกลาง
ราคาอาหารไม่แตกต่างจากคู่แข่งมากนัก	3.00	ปานกลาง
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร	3.67	มาก
ป้ายบอกเส้นทางมายังร้านอาหาร	2.67	ปานกลาง
ที่จอดรถของร้านอาหาร	2.67	ปานกลาง
ระยะห่างของร้านอาหารจากแหล่งท่องเที่ยว	2.67	ปานกลาง
ภาพรวม	2.92	ปานกลาง
การส่งเสริมการขาย		
ส่วนลดราคาอาหาร	2.67	ปานกลาง
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการร้านอาหาร	2.67	ปานกลาง
ภาพลักษณ์ที่ดีของร้านอาหารภายในพื้นที่	3.00	ปานกลาง
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากร้านอาหาร	2.00	น้อย
ภาพรวม	2.58	น้อย
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	3.33	ปานกลาง
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.67	มาก
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.00	ปานกลาง
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	4.00	มาก

ตารางที่ 4.38 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในนครหลวงเวียงจันทน์

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.50	มาก
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
ความสะอาดของร้านอาหาร	3.00	ปานกลาง
ความสวยงาม/การตกแต่งร้านอาหาร	3.33	ปานกลาง
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของร้านอาหาร	3.33	ปานกลาง
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	3.33	ปานกลาง
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	3.00	ปานกลาง
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.00	ปานกลาง
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.08	ปานกลาง
โดยสรุป	3.13	ปานกลาง

ร้านอาหารในแพท่าง่อน

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านการส่งเสริมการขาย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารใน
แพท่าง่อน

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสดใหม่/สะอาด/รสชาติอร่อย	4.33	มากที่สุด
มีอาหารให้เลือกหลากหลาย	4.33	มากที่สุด
มีการตกแต่งอาหารที่สวยงามน่ารับประทาน	4.00	มาก
อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.67	มาก
ภาพรวม	4.08	มาก
ราคา		
ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณอาหาร	3.89	มาก
ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร	4.00	มาก
ราคาอาหารไม่แตกต่างจากคู่แข่งมากนัก	3.78	มาก
ราคาเป็นที่น่าพอใจและยินดีที่จะจ่าย	4.00	มาก
ภาพรวม	3.92	มาก
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร	4.22	มากที่สุด
ป้ายบอกเส้นทางมายังร้านอาหาร	3.78	มาก
ที่จอดรถของร้านอาหาร	3.44	มาก
ระยะห่างของร้านอาหารจากแหล่งท่องเที่ยว	3.56	มาก
ภาพรวม	3.75	มาก
การส่งเสริมการขาย		
ส่วนลดราคาอาหาร	3.00	ปานกลาง
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการร้านอาหาร	3.78	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของร้านอาหารภายในพื้นที่	4.22	มากที่สุด
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากร้านอาหาร	2.56	น้อย
ภาพรวม	3.39	ปานกลาง
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	4.44	มากที่สุด
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.89	มาก
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	4.22	มากที่สุด
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	4.67	มากที่สุด

ตารางที่ 4.39 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารใน
แพท่างอน

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	4.31	มากที่สุด
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
ความสะอาดของร้านอาหาร	4.33	มากที่สุด
ความสวยงาม/การตกแต่งร้านอาหาร	4.11	มาก
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของร้านอาหาร	4.13	มาก
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.89	มาก
ภาพรวม	4.11	มาก
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	4.00	มาก
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	4.33	มากที่สุด
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	4.22	มากที่สุด
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	4.11	มาก
ภาพรวม	4.17	มาก
โดยสรุป	3.96	มาก

3) เส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดบึงกาฬ

(1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

จากการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดบึงกาฬในภาพรวม พบว่า สำหรับวัดอาฮงศิลาวาส ถ้ำศรีธนหรือวัดสว่างอารมณ์ และหาดคำสมบูรณ์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง น้ำตกถ้ำพระ ภูทอก และภูสิงห์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดบึงกาฬ

สถานที่ท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
วัดอาฮงศิลาวาส	3.46	ปานกลาง
น้ำตกถ้ำพระ	4.00	มาก
ถ้ำศรีธน วัดสว่างอารมณ์	3.36	ปานกลาง
ภูทอก	4.14	มาก
ภูสิงห์	4.14	มาก
หาดคำสมบูรณ์	3.23	ปานกลาง

วัดอาฮงศิลาวาส

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ วัดอาฮงศิลาวาส พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับมาก (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดอาฮงศิลาวาส

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.00	มาก
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.00	มาก

ตารางที่ 4.41 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัด
อาจศิลาवास

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.67	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.67	มาก
ภาพรวม	3.42	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	4.00	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.33	ปานกลาง
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.67	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.00	มาก
ภาพรวม	3.75	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อบอกแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.00	มาก
ภาพรวม	3.83	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.67	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.00	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.67	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.00	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.33	ปานกลาง

ตารางที่ 4.41 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัด
อาทิวราส

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.42	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	1.67	น้อยที่สุด
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	1.67	น้อยที่สุด
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	2.58	น้อย
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.67	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.67	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
โดยสรุป	3.46	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ่จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการ

ได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการห้องสุขา/ห้องน้ำในที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

น้ำตกถ้ำพระ

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ น้ำตกถ้ำพระ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

ในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีน้ำตกถ้ำพระ

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.50	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.00	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.00	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	4.00	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	4.00	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.00	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.00	มาก
ภาพรวม	4.00	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.42 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีน้ำตก
ถ้ำพระ

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.38	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	4.00	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.50	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	4.00	มาก
ภาพรวม	3.88	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	4.00	มาก
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	4.50	มากที่สุด
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	4.00	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	4.00	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.00	มาก
โดยสรุป	4.00	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลา

ที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการศึกษาความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

ถ้าศรีธน์ วัดสว่างอารมณ์

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ถ้าศรีธน์ วัดสว่างอารมณ์ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีถ้าศรีธน์หรือวัดสว่างอารมณ์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	3.50	มาก
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.75	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		

ตารางที่ 4.43 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีถ้ำศรีธนหรือวัดสว่างอารมณ์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.50	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.31	ปานกลาง
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	4.00	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.50	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.50	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.50	มาก
ภาพรวม	3.63	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	3.88	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
ภาพรวม	3.44	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.50	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.50	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.50	มาก
ภาพรวม	3.38	ปานกลาง

ตารางที่ 4.43 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีถ้ำศรีธนหรือวัดสว่างอารมณ์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	1.25	น้อยที่สุด
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	1.25	น้อยที่สุด
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
ข้อกำหนดในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง
ภาพรวม	2.25	น้อย
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
โดยสรุป	3.36	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่ออย่างแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำในที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

ญทอก

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ญทอก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อ

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีภูทอก

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.50	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.50	มากที่สุด
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	4.50	มากที่สุด
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	4.50	มากที่สุด
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.50	มากที่สุด
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.44 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีภูทอก

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.00	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	4.50	มากที่สุด
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	4.00	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.38	มากที่สุด
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	1.00	น้อยที่สุด
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	1.00	น้อยที่สุด
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	2.50	น้อย
ภาพรวม	2.25	น้อย
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
โดยสรุป	4.14	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่ง

ห้องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อนภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

ภูสิงห์

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ภูสิงห์ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.45)

ตารางที่ 4.45 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีภูสิงห์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.50	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความประทับใจต่อความงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.50	มากที่สุด
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.45 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีภูสิงห์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ่จกัอย่างแพร่หลาย	4.50	มากที่สุด
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	4.50	มากที่สุด
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	4.50	มากที่สุด
การได้เก็บประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อบ้างแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.63	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.50	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	2.50	น้อย
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	3.75	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	4.00	มาก
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	2.50	น้อย
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง

ตารางที่ 4.45 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีภูสิงห์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.50	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	มากที่สุด
โดยสรุป	4.14	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้าน

ขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

หาคำสมบรูณ์

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ หาดคำสมบรูณ์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.46)

ตารางที่ 4.46 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณี
หาดคำสมบูรณ์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.00	มาก
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.63	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.50	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.38	ปานกลาง
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	3.50	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.00	ปานกลาง
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.00	ปานกลาง
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.13	ปานกลาง
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.50	มากที่สุด
ภาพรวม	4.13	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.50	น้อย

ตารางที่ 4.46 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณี
หาดคำสมบูรณ์

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.00	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.00	ปานกลาง
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.00	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.13	ปานกลาง
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	1.00	น้อยที่สุด
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	1.50	น้อยที่สุด
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	2.50	น้อย
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.00	ปานกลาง
โดยสรุป	3.23	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการ

ห้องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุติอย่างแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อยังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการห้องสุขา/ห้องน้ำในที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

จากการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดบึงกาฬในภาพรวม พบว่า สำหรับวัดโพธาราม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.47 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดบึงกาฬ

สถานที่ท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
วัดโพธาราม	3.22	ปานกลาง

วัดโพธาราม

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ วัดโพธาราม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (4.48)

ตารางที่ 4.48 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดโพธาราม

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	3.67	มาก
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	3.67	มาก
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	3.67	มาก
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก

ตารางที่ 4.48 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดโพธาราม

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.61	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.33	ปานกลาง
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.33	ปานกลาง
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	3.67	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.33	ปานกลาง
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.00	ปานกลาง
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.67	มาก
ภาพรวม	3.42	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	3.67	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.33	น้อย
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	2.92	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.33	ปานกลาง
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.00	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.00	ปานกลาง

ตารางที่ 4.48 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดโพธาราม

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	1.67	น้อยที่สุด
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	1.67	น้อยที่สุด
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ข้อกำหนดในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	2.67	ปานกลาง
ภาพรวม	2.42	น้อย
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.33	ปานกลาง
โดยสรุป	3.22	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่งักอย่างแพร่หลายในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อ

การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุด มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

(3) อุปทานการท่องเที่ยวภายในจังหวัดบึงกาฬ

โรงแรมในจังหวัดบึงกาฬ

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ โรงแรมในจังหวัดบึงกาฬ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ มาก ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึง

พอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มากที่สุด ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก (ตารางที่ 4.49)

ตารางที่ 4.49 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ โรงแรมในจังหวัด
บึงกาฬ

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสะอาดของห้องพัก	4.33	มากที่สุด
ความสวยงามของห้องพัก	3.67	มาก
ความมีเอกลักษณ์ของที่พักร	3.33	ปานกลาง
สิ่งอำนวยความสะดวกภายในที่พัก	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.67	มาก
ราคา		
ความเหมาะสมของราคาห้องพัก	3.33	ปานกลาง
ความเหมาะสมของราคาค่าใช้บริการเสริมต่าง ๆ	3.33	ปานกลาง
ความเหมาะสมของราคามินิบาร์	3.33	ปานกลาง
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.33	ปานกลาง
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของที่พักร	4.00	มาก
ช่องทาง/วิธีการจองที่พัก	3.67	มาก
ที่จอดรถของที่พักร	4.33	มากที่สุด
ระยะห่างของโรงแรมจากแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.08	มาก
การส่งเสริมการตลาด		
ส่วนลดห้องพัก	2.33	น้อย
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการที่พัก	3.67	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของที่พักรภายในพื้นที่	3.67	มาก

ตารางที่ 4.49 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ โรงแรมในจังหวัด
บึงกาฬ

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากการพัก	1.33	น้อยที่สุด
ภาพรวม	2.75	ปานกลาง
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	4.00	มาก
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	4.33	มากที่สุด
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	4.33	มากที่สุด
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
บรรยากาศโดยภาพรวมของที่พัก	4.33	มากที่สุด
ความสวยงาม/การตกแต่งที่พัก	4.33	มากที่สุด
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของที่พัก	4.33	มากที่สุด
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.33	มากที่สุด
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	4.00	มาก
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	4.33	มากที่สุด
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	4.00	มาก
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	4.00	มาก
ภาพรวม	4.08	มาก
โดยสรุป	3.79	มาก

ร้านอาหารในหาดคำสมบูรณ์

จากการทดสอบเส้นทางทางการท่องเที่ยว ณ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ มาก ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการใน

ระดับ ปานกลาง ด้านการส่งเสริมการขาย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ น้อย ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ มาก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนแบ่งการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.50)

ตารางที่ 4.50 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารใน หาดคำสมบูรณ์

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสดใหม่/สะอาด/รสชาติอร่อย	4.00	มาก
มีอาหารให้เลือกหลากหลาย	4.00	มาก
มีการตกแต่งอาหารที่สวยงามน่ารับประทาน	3.50	มาก
อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.75	มาก
ราคา		
ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณอาหาร	3.50	มาก
ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร	3.50	มาก
ราคาอาหารไม่แตกต่างจากคู่แข่งมากนัก	3.50	มาก
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	3.50	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร	3.50	มาก
ป้ายบอกเส้นทางมายังร้านอาหาร	3.50	มาก
ที่จอดรถของร้านอาหาร	3.00	ปานกลาง
ระยะห่างของร้านอาหารจากแหล่งท่องเที่ยว	2.00	น้อย
ภาพรวม	3.00	ปานกลาง
การส่งเสริมการขาย		
ส่วนลดราคาอาหาร	1.00	น้อยที่สุด
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการร้านอาหาร	3.50	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของร้านอาหารภายในพื้นที่	3.50	มาก
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากร้านอาหาร	1.00	น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.50 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารใน
หาดคำสมบูรณ์

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	2.25	น้อย
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	3.50	มาก
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.50	มาก
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.50	มาก
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	3.50	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
ความสะอาดของร้านอาหาร	3.50	มาก
ความสวยงาม/การตกแต่งร้านอาหาร	3.50	มาก
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของร้านอาหาร	3.50	มาก
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.50	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	3.50	มาก
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	3.50	มาก
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.50	มาก
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	3.50	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
โดยสรุป	3.29	ปานกลาง

ร้านอาหารในอำเภอปากคาด

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ร้านอาหารในอำเภอปากคาด พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ มาก ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านการส่งเสริมการขาย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยว

มีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก (ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.51 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในอำเภอปากคาด

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสดใหม่/สะอาด/รสชาติอร่อย	4.00	มาก
มีอาหารให้เลือกหลากหลาย	3.67	มาก
มีการตกแต่งอาหารที่สวยงามน่ารับประทาน	3.33	ปานกลาง
อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.67	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
ราคา		
ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณอาหาร	4.00	มาก
ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร	4.00	มาก
ราคาอาหารไม่แตกต่างจากคู่แข่งมากนัก	3.67	มาก
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	4.00	มาก
ภาพรวม	3.92	มาก
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร	4.00	มาก
ป้ายบอกเส้นทางมายังร้านอาหาร	2.67	ปานกลาง
ที่จอดรถของร้านอาหาร	3.67	มาก
ระยะห่างของร้านอาหารจากแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.58	มาก
การส่งเสริมการขาย		
ส่วนลดราคาอาหาร	3.67	มาก
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการร้านอาหาร	3.67	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของร้านอาหารภายในพื้นที่	3.67	มาก
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากร้านอาหาร	1.33	น้อยที่สุด
ภาพรวม	3.08	ปานกลาง
บุคลากร		

ตารางที่ 4.51 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในอำเภอปากคาด

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	4.00	มาก
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.00	ปานกลาง
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.67	มาก
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	4.00	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
ความสะอาดของร้านอาหาร	3.33	ปานกลาง
ความสวยงาม/การตกแต่งร้านอาหาร	3.33	ปานกลาง
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของร้านอาหาร	3.33	ปานกลาง
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.33	ปานกลาง
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	3.67	มาก
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	3.67	มาก
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.67	มาก
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	3.67	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
โดยสรุป	3.56	มาก

4) เส้นทางท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ

(1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

จากการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในแขวงบอลิคำไซในภาพรวม พบว่า สำหรับถ้ำมั่งกร น้ำตกตาดชาย และลำน้ำเหิน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง พูตะเวน วังน้ำเย็น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก และผานางร้อง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.52 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในแขวงบอลิคำไซ

สถานที่ท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ถ้ำมั่งกร	2.71	ปานกลาง
น้ำตกตาดชาย (เขตป่าสงวนแห่งชาติภูเขาคาย)	2.71	ปานกลาง
พุตะเวน	3.57	มาก
ลำน้ำเหิน	3.35	ปานกลาง
วังน้ำเย็น	3.54	มาก

ถ้ำมั่งกร

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ถ้ำมั่งกร พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.53)

ตารางที่ 4.53 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีถ้ำมั่งกร

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.17	มาก
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.25	มากที่สุด
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		

ตารางที่ 4.53 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีถ้ำมั่งกร

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.33	มากที่สุด
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.92	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่งอย่างแพร่หลาย	3.67	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.67	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.83	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.00	มาก
ภาพรวม	3.79	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.00	มาก
ภาพรวม	3.88	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.42	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.33	ปานกลาง
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.67	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.67	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		

ตารางที่ 4.53 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีถ้ำมั่งกร

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.83	มาก
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.33	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.46	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.17	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	2.67	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	2.50	น้อย
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	2.83	ปานกลาง
โดยสรุป	3.63	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของ

ป้ายบอกทางเพื่อยังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

น้ำตกตาดชาย (เขตป่าสงวนแห่งชาติภูเขาคาย)

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ น้ำตกตาดชาย (เขตป่าสงวนแห่งชาติภูเขาคาย) พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุด ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวใน

ระดับ น้อยที่สุด ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.54 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีน้ำตกตาดซาย

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.00	มาก
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.86	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.71	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.57	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.57	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.86	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.86	มาก
ภาพรวม	3.46	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	3.43	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.14	ปานกลาง
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.00	ปานกลาง
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.71	มาก
ภาพรวม	3.32	ปานกลาง
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	2.71	ปานกลาง
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อยังแหล่งท่องเที่ยว	2.14	น้อย
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	1.57	น้อยที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	2.14	น้อย
ภาพรวม	2.14	น้อย

ตารางที่ 4.54 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีน้ำตก
ตาตยาย

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	1.57	น้อยที่สุด
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	1.57	น้อยที่สุด
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	1.86	น้อย
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.00	น้อย
ภาพรวม	1.75	น้อยที่สุด
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	1.71	น้อยที่สุด
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	1.86	น้อย
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	1.43	น้อยที่สุด
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	2.00	น้อย
ภาพรวม	1.75	น้อยที่สุด
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.71	มาก
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	2.71	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.57	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	2.43	น้อย
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	2.43	น้อย
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	2.00	น้อย
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.43	น้อย
ภาพรวม	2.32	น้อย
โดยสรุป	2.71	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของ

แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ่จกอย่างแพร่หลายในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อย่างแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มักมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับน้อย

พุตะเวน

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ พุตะเวน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.55)

ตารางที่ 4.55 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีพุตะเวน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.00	มาก
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.14	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.71	มาก
ภาพรวม	3.96	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.86	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.86	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.14	มาก
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.71	มาก

ตารางที่ 4.55 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีพุดะเวน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.89	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ่ักอย่างแพร่หลาย	3.43	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.57	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.29	ปานกลาง
การได้เก็บประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.57	มาก
ภาพรวม	3.46	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	2.86	ปานกลาง
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อย่างแหล่งท่องเที่ยว	2.71	ปานกลาง
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.86	ปานกลาง
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	2.86	ปานกลาง
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.57	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.43	มาก
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.29	ปานกลาง
ภาพรวม	3.57	มาก
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.57	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.57	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.86	มาก
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.29	ปานกลาง
ภาพรวม	3.57	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.71	มาก
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.29	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.86	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.29	ปานกลาง

ตารางที่ 4.55 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีพุดะเวน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.54	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.71	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.71	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.71	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.57	มาก
ภาพรวม	3.68	มาก
โดยสรุป	3.57	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู้ง่ายแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อนภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

ลำน้ำเทิน

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ลำน้ำเทิน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวใน

ระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.56)

ตารางที่ 4.56 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีลำน้ำเทิน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.33	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.17	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.67	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.33	มากที่สุด
ภาพรวม	4.13	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.67	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.67	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.83	มาก
ภาพรวม	3.54	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่อัจอย่างแพร่หลาย	3.50	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.67	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.50	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.17	มาก
ภาพรวม	3.71	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.17	ปานกลาง
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.17	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	3.83	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.17	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.17	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.33	น้อย

ตารางที่ 4.56 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีลำน้ำเหิน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.50	น้อย
ภาพรวม	2.79	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	2.67	ปานกลาง
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.33	น้อย
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	2.67	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	2.50	น้อย
ภาพรวม	2.54	น้อย
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	2.83	ปานกลาง
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	2.83	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.13	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.17	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.29	ปานกลาง
โดยสรุป	3.35	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการ

ห้องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุติอย่างแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

วังน้ำเย็น

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ วังน้ำเย็น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.57)

ตารางที่ 4.57 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวังน้ำเย็น

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ	4.40	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.20	มากที่สุด
ภาพรวม	4.15	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.20	มากที่สุด
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.40	มาก
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.20	มากที่สุด
ภาพรวม	3.95	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	3.80	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.80	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.60	มาก

ตารางที่ 4.57 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวังน้ำเย็น

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	4.20	มากที่สุด
ภาพรวม	3.85	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.40	มาก
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.20	ปานกลาง
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.60	มาก
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	3.60	มาก
ภาพรวม	3.45	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.20	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.60	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.40	มาก
ภาพรวม	3.05	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.60	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.20	ปานกลาง
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.20	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.60	มาก
ภาพรวม	3.40	มาก
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	3.20	ปานกลาง
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.00	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ข้อกำหนดในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.30	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.60	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.20	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	2.80	ปานกลาง

ตารางที่ 4.57 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวังน้ำเย็น

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.15	ปานกลาง
โดยสรุป	3.54	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู้ง่ายอย่างแพร่หลายในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำในพื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อทำให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

จากการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในแขวงบอลิคำไซในภาพรวม พบว่า สำหรับวัดดานสูง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย วัดนาคานิมิตร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง และวัดพระบาทโพนสัน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.58)

ตารางที่ 4.58 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในแขวงบอลิคำไซ

สถานที่ท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
วัดดานสูง	2.42	น้อย
วัดนาคานิมิตร	3.26	ปานกลาง
วัดพระบาทโพนสัน	3.56	มาก

วัดดานสูง

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ วัดดานสูง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย (ตารางที่ 4.59)

ตารางที่ 4.59 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดดานสูง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	2.75	ปานกลาง
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	3.75	มาก
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	3.25	ปานกลาง
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.25	น้อย
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	2.50	น้อย
ภาพรวม	3.00	ปานกลาง
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.00	น้อย
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	2.25	น้อย
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	1.75	น้อยที่สุด
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.50	น้อย
ภาพรวม	2.13	น้อย
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ้จักอย่างแพร่หลาย	2.50	น้อย

ตารางที่ 4.59 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดดานสูง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	2.50	น้อย
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	2.75	ปานกลาง
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	2.75	ปานกลาง
ภาพรวม	2.63	ปานกลาง
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	2.25	น้อย
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	1.50	น้อยที่สุด
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.00	น้อย
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	2.25	น้อย
ภาพรวม	2.00	น้อย
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	1.75	น้อยที่สุด
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	1.75	น้อยที่สุด
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	1.75	น้อยที่สุด
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.50	น้อย
ภาพรวม	1.94	น้อย
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	2.50	น้อย
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	1.25	น้อยที่สุด
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	2.25	น้อย
ภาพรวม	2.25	น้อย
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	2.00	น้อย
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.00	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ข้อกำหนดในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	2.25	น้อย
ภาพรวม	2.65	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง

ตารางที่ 4.59 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดดานสูง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	2.25	น้อย
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง
ภาพรวม	2.75	ปานกลาง
โดยสรุป	2.42	น้อย

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่อักอย่างแพร่หลายในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุด มีความพึงพอใจต่อการบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อ

บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ น้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

วัดนาคานิมิตร

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ วัดนาคานิมิตร พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.60)

ตารางที่ 4.60 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดนาคานิมิตร

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	3.50	มาก
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	4.25	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	4.00	มาก
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.71	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.50	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.31	ปานกลาง
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู่อักอย่างแพร่หลาย	3.75	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.25	ปานกลาง
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.50	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.50	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	3.50	มาก
ภาพรวม	3.19	ปานกลาง
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง

ตารางที่ 4.60 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดนาคานิมิตร

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	2.94	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	2.75	ปานกลาง
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.25	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	2.75	ปานกลาง
ภาพรวม	2.88	ปานกลาง
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	2.25	น้อย
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	3.00	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.00	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.50	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.56	มาก
โดยสรุป	3.26	ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากที่สุด มีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุ่จก้อย่างแพร่หลายในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อย่างแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลักในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการ

ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

วัดพระบาทโพนสน

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ วัดพระบาทโพนสน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมขององค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก (ตารางที่ 4.61)

ตารางที่ 4.61 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดพระบาทโพนสน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว		
ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์	3.75	มาก
ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา	4.50	มากที่สุด
ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น	4.25	มากที่สุด
ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	4.50	มากที่สุด
ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
ความประทับใจต่อความงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	มาก
ภาพรวม	4.13	มาก
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว		
ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	4.00	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.00	มาก

ตารางที่ 4.61 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดพระบาทโพธิ์สน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.63	มาก
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว		
การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยุติอย่างแพร่หลาย	3.75	มาก
การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม	3.75	มาก
การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	3.75	มาก
การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.75	มาก
ภาพรวม	3.75	มาก
ความสะดวกในการเข้าถึง		
ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.25	ปานกลาง
จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด
ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก	4.25	มากที่สุด
ภาพรวม	3.69	มาก
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		
บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง
บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
ภาพรวม	3.31	ปานกลาง
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว		
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่	3.50	มาก
การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก	3.00	ปานกลาง
การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.25	ปานกลาง
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว		
การจำกัดค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่	2.50	น้อย
การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่	2.75	ปานกลาง
ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.25	มากที่สุด

ตารางที่ 4.61 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว กรณีวัดพระบาทโพนแสน

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	Mean	การแปลผล
ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	2.75	ปานกลาง
ภาพรวม	3.06	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น		
บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	3.50	มาก
บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.75	มาก
ภาพรวม	3.69	มาก
โดยสรุป	3.56	มาก

เมื่อพิจารณาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนาในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่นในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยู้งักอย่างแพร่หลายในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยมในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อการได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านความสะดวกในการเข้าถึง พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อจำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อบริการแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อสภาพของถนนและการ

คมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยว กับเส้นทางหลักในระดับ มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาด้านการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อการจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึกในระดับ ปานกลาง มีความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านมาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ในระดับ น้อย มีความพึงพอใจต่อการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่ในระดับ ปานกลางมีความพึงพอใจต่อช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากที่สุดมีความพึงพอใจต่อข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวในระดับ มาก มีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในระดับ มากมีความพึงพอใจต่อบทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในระดับ มาก

(3) อุปทานการท่องเที่ยวภายในแขวงบอลิคำไซ

โรงแรมในเมืองคำเกิด

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ โรงแรมในเมืองคำเกิด แขวงบอลิคำไซ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ ปานกลาง ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ น้อย ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว พบว่า

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.62)

ตารางที่ 4.62 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ โรงแรมในเมืองคำเกิด

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสะอาดของห้องพัก	3.60	มาก
ความสวยงามของห้องพัก	3.00	ปานกลาง
ความมีเอกลักษณ์ของที่พักร	3.00	ปานกลาง
สิ่งอำนวยความสะดวกภายในที่พัก	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.15	ปานกลาง
ราคา		
ความเหมาะสมของราคาห้องพัก	3.60	มาก
ความเหมาะสมของราคาค่าใช้บริการเสริมต่าง ๆ	3.40	มาก
ความเหมาะสมของราคามินิบาร์	2.60	ปานกลาง
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	3.60	มาก
ภาพรวม	3.30	ปานกลาง
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของที่พักร	4.20	มากที่สุด
ช่องทาง/วิธีการจองที่พัก	3.60	มาก
ที่จอดรถของที่พักร	3.60	มาก
ระยะห่างของโรงแรมจากแหล่งท่องเที่ยว	3.60	มาก
ภาพรวม	3.75	มาก
การส่งเสริมการตลาด		
ส่วนลดห้องพัก	2.00	น้อย
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการที่พัก	3.40	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของที่พักรภายในพื้นที่	3.20	ปานกลาง
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากการพักร	1.40	น้อยที่สุด
ภาพรวม	2.50	น้อย
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	3.20	ปานกลาง
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.40	มาก

ตารางที่ 4.62 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ โรงแรมในเมืองคำเกิด

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.60	มาก
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	3.40	มาก
ภาพรวม	3.40	มาก
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
บรรยากาศโดยภาพรวมของที่พัก	3.40	มาก
ความสวยงาม/การตกแต่งที่พัก	3.20	ปานกลาง
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของที่พัก	3.20	ปานกลาง
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.40	มาก
ภาพรวม	3.30	ปานกลาง
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	3.80	มาก
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	4.00	มาก
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.60	มาก
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	3.80	มาก
ภาพรวม	3.80	มาก
โดยสรุป	3.31	ปานกลาง

ร้านอาหารในแขวงบอลิคำไซ

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ร้านอาหารในแขวงบอลิคำไซ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ ปานกลาง ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านการส่งเสริมการขาย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ น้อย ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.63)

ตารางที่ 4.63 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารใน
แขวงบอลิคำไซ

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสดใหม่/สะอาด/รสชาติอร่อย	3.50	มาก
มีอาหารให้เลือกหลากหลาย	3.75	มาก
มีการตกแต่งอาหารที่สวยงามน่ารับประทาน	3.00	ปานกลาง
อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	3.25	ปานกลาง
ภาพรวม	3.38	ปานกลาง
ราคา		
ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณอาหาร	3.25	ปานกลาง
ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร	3.25	ปานกลาง
ราคาอาหารไม่แตกต่างจากคู่แข่งมากนัก	3.25	ปานกลาง
ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย	3.50	มาก
ภาพรวม	3.31	ปานกลาง
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร	3.25	ปานกลาง
ป้ายบอกเส้นทางมายังร้านอาหาร	3.00	ปานกลาง
ที่จอดรถของร้านอาหาร	3.25	ปานกลาง
ระยะห่างของร้านอาหารจากแหล่งท่องเที่ยว	3.00	ปานกลาง
ภาพรวม	3.13	ปานกลาง
การส่งเสริมการขาย		
ส่วนลดราคาอาหาร	2.25	น้อย
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการร้านอาหาร	3.00	ปานกลาง
ภาพลักษณ์ที่ดีของร้านอาหารภายในพื้นที่	3.25	ปานกลาง
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากร้านอาหาร	1.25	น้อยที่สุด
ภาพรวม	2.44	น้อย
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	3.50	มาก
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.75	มาก
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.50	มาก
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	3.75	มาก

ตารางที่ 4.63 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารใน
แขวงบอลิคำไซ

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.63	มาก
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
ความสะอาดของร้านอาหาร	3.25	ปานกลาง
ความสวยงาม/การตกแต่งร้านอาหาร	3.00	ปานกลาง
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของร้านอาหาร	3.50	มาก
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.50	มาก
ภาพรวม	3.31	ปานกลาง
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	3.33	ปานกลาง
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	3.75	มาก
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.75	มาก
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	3.75	มาก
ภาพรวม	3.65	มาก
โดยสรุป	3.26	ปานกลาง

ร้านอาหารในเมืองคำเกิด

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ณ ร้านอาหารเมืองคำเกิด แขวงบอลิคำไซ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์ในระดับ มาก ด้านราคา นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก ด้านสถานที่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านการส่งเสริมการขาย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ น้อย ด้านบุคลากร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ มาก โดยสรุปแล้ว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อภาพรวมของส่วนประสมทางการตลาดบริการในระดับ ปานกลาง (ตารางที่ 4.64)

ตารางที่ 4.64 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในเมืองคำเกิด

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ผลิตภัณฑ์		
ความสดใหม่/สะอาด/รสชาติอร่อย	3.67	มาก
มีอาหารให้เลือกหลากหลาย	3.33	ปานกลาง
มีการตกแต่งอาหารที่สวยงามน่ารับประทาน	3.00	ปานกลาง
อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว	4.00	มาก
ภาพรวม	3.50	มาก
ราคา		
ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณอาหาร	3.83	มาก
ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร	3.83	มาก
ราคาอาหารไม่แตกต่างจากคู่แข่งมากนัก	3.17	ปานกลาง
ราคาเป็นที่น่าพอใจและยินดีที่จะจ่าย	4.00	มาก
ภาพรวม	3.71	มาก
สถานที่		
ทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร	3.83	มาก
ป้ายบอกเส้นทางมายังร้านอาหาร	3.17	ปานกลาง
ที่จอดรถของร้านอาหาร	3.20	ปานกลาง
ระยะห่างของร้านอาหารจากแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.38	ปานกลาง
การส่งเสริมการขาย		
ส่วนลดราคาอาหาร	2.33	น้อย
การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการร้านอาหาร	3.50	มาก
ภาพลักษณ์ที่ดีของร้านอาหารภายในพื้นที่	3.17	ปานกลาง
การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากร้านอาหาร	1.33	น้อยที่สุด
ภาพรวม	2.58	น้อย
บุคลากร		
ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน	3.00	ปานกลาง
ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน	3.00	ปานกลาง
ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน	3.00	ปานกลาง
การแต่งกาย/กริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน	3.50	มาก

ตารางที่ 4.64 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ กรณีร้านอาหารในเมืองคำเกิด

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	Mean	การแปลผล
ภาพรวม	3.13	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ		
ความสะอาดของร้านอาหาร	3.33	ปานกลาง
ความสวยงาม/การตกแต่งร้านอาหาร	3.00	ปานกลาง
ความสามารถในการรองรับลูกค้าของร้านอาหาร	3.00	ปานกลาง
การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ	3.33	ปานกลาง
ภาพรวม	3.17	ปานกลาง
กระบวนการ		
การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม	3.67	มาก
การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ	3.67	มาก
มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า	3.50	มาก
ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน	3.83	มาก
ภาพรวม	3.67	มาก
โดยสรุป	3.30	ปานกลาง

5) ผลการประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวในภาพรวม

จากการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยว ในภาพรวม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อเส้นทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านความเหมาะสมของการกำหนดจุดท่องเที่ยว ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ตลอดเวลาการท่องเที่ยว ความเหมาะสมของระยะเวลาในการท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง ความเชื่อมโยงระหว่างทางเดินจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง ความเหมาะสมของพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง การกำหนดจุดบริการอาหารและสถานที่พักในเส้นทางการท่องเที่ยว ความชัดเจนของป้ายบอกทางตลอดเส้นทางและภายในแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนอัธยาศัยและความเป็นมิตรของผู้นำเที่ยว (ตารางที่ 4.65)

ตารางที่ 4.65 ผลการประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวในภาพรวม

ความพึงพอใจ	Mean	การแปลผล
ความเหมาะสมของการกำหนดจุดท่องเที่ยว	3.50	มาก
ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ตลอดเวลาการท่องเที่ยว	3.50	มาก
ความเหมาะสมของระยะเวลาในการท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	3.50	มาก

ตารางที่ 4.65 ผลการประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวในภาพรวม

ความพึงพอใจ	Mean	การแปลผล
ความเชื่อมโยงระหว่างทางเดินจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง	4.00	มาก
ความเหมาะสมของพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	4.00	มาก
การกำหนดจุดบริการอาหารและสถานที่พักในเส้นทางท่องเที่ยว	4.00	มาก
ความชัดเจนของป้ายบอกทางตลอดเส้นทางและภายในแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก
อภัยภัยและความเป็นมิตรของผู้นำเที่ยว	4.00	มาก
โดยสรุป	3.75	มาก

4.3.3 เส้นทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์และแขวงบอลิคำไซ

จากผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1 และ 2 ตลอดจนผลการประเมินเส้นทางการท่องเที่ยวดังกล่าว และข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสียซึ่งได้ออกความคิดเห็นเพิ่มเติมในการประชุมเพื่อเผยแพร่ผลการศึกษาในเบื้องต้น ซึ่งได้เพิ่มแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ จังหวัดหนองคาย น้ำตกธารทอง แม่น้ำสองสีเมืองปากซัน ตลาดมืด และแม่น้ำปากกะดิง เข้ามายังเส้นทางการท่องเที่ยว เนื่องจาก แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นตั้งอยู่ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักแต่ละแห่ง หรือตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงที่พักรถ ตลอดจนเป็นแหล่งรับประทานอาหาร และซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวสามารถแวะชมได้ โดยไม่ต้องเปลี่ยนเส้นทางการเดินทาง ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าว ทำให้สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นเส้นทางการท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งเป็นรายการนำเที่ยวแบบแพ็คเกจ 1 วัน รายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 2 วัน รายการนำเที่ยวแบบแพ็คเกจ 3 วัน และรายการนำเที่ยวแบบแพ็คเกจ 6 วัน (รายละเอียดถูกแสดงที่ภาคผนวก ข) ดังนี้

1) รายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 1 วัน

สำหรับรายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 1 วัน ได้ทำการสังเคราะห์โดยพิจารณาจากพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในแต่ละพื้นที่ (ผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 2) ซึ่งจุดเด่นแพ็คเกจการท่องเที่ยวนี้ คือ มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ของแต่ละพื้นที่ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้ภายใน 1 วัน โดยมีเส้นทางการท่องเที่ยวสำหรับแต่ละจังหวัด ตามตารางที่ 4.66 ดังนี้

ตารางที่ 4.66 เส้นทางการท่องเที่ยวด้วยโปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 1 วัน

จังหวัดหนองคาย					
วัดโพธิ์ชัย	ศาลาแก้วกู่	พิพิธภัณฑสถานน้ำ	น้ำตกธารทอง	วัดถ้ำดินเพิง	วัดผาตากเสื้อ
จังหวัดบึงกาฬ					
วัดโพธาราม	ภูทอก	หาดคำสมบูรณ์	น้ำตกถ้ำพระ		
นครหลวงเวียงจันทน์					
พระธาตุหลวง	อนุสาวรีย์ประตูโขง	หอพระแก้ว	วัดสี่สาก	Buddha Park	ดิวตี้ฟรี
บอลิคำไซ					
พุตะเวน	วัดพระบาทโพนสัน	วัดโพนสันนาคนิมิต	แม่น้ำสองสีปากซัน		

2) รายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 2 วัน

สำหรับรายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 2 วัน ได้ทำการสังเคราะห์โดยพิจารณาจากพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในแต่ละพื้นที่ (ผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 2) ซึ่งจุดเด่นแพ็คเกจการท่องเที่ยวนี้ คือ มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ของทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในพื้นที่ที่เชื่อมต่อกัน ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้ภายใน 2 วัน โดยมีเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามตารางที่ 4.67 ดังนี้

ตารางที่ 4.67 เส้นทางการท่องเที่ยวด้วยโปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 2 วัน

จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์					
วันที่ 1					
วัดโพธิ์ชัย	ศาลาแก้วกู่	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	น้ำตกธารทอง	วัดถ้ำดินเพียง	วัดผาตากเสื้อ
วันที่ 2					
พระธาตุหลวง	อนุสาวรีย์ประทุมไช	หอพระแก้ว	วัดสี่สวาท	Buddha Park	ดัวตัพรี
จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงกับแขวงบอลิคำไซ					
วันที่ 1					
วัดโพธาราม	ภูทอก	หาดคำสมบูรณ์	น้ำตกถ้ำพระ		
วันที่ 2					
พุตะเวน	วัดพระบาทโพธิ์สน	วัดโพธิ์สนนาคานิคมิต	แม่น้ำสองสีปากซัน		

3) รายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 3 วัน

สำหรับรายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 3 วัน ได้ทำการสังเคราะห์โดยพิจารณาจากพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในแต่ละพื้นที่ (ผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 2) ซึ่งจุดเด่นแพ็คเกจการท่องเที่ยวนี้ คือ มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง และมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ของทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในพื้นที่ที่เชื่อมต่อกันสองฝั่งโขง อันได้แก่ จังหวัดหนองคาย – นครหลวงเวียงจันทน์ และเส้นทาง จังหวัดบึงกาฬ - แขวงบอลิคำไซ ด้วยกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้ภายใน 3 วัน โดยมีเส้นทาง การท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามตารางที่ 4.68 ดังนี้

ตารางที่ 4.68 เส้นทางการท่องเที่ยวด้วยโปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 3 วัน

จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์					
วันที่ 1					
วัดโพธิ์ชัย	ศาลาแก้วกู่	น้ำตกธารทอง	วัดถ้ำดินเพียง	วัดผาตากเสื้อ	พันโขดแสนไคร้
วันที่ 2					
วัดศรีชมพูงค์ตื้อ	Buddha Park	วัดถ้ำพระยาชี	คอยแลนมาน	ตลาดมืด	
วันที่ 3					
พระธาตุหลวง	อนุสาวรีย์ประตู่ไซ	หอพระแก้ว	วัดสี่สะเกต	วัดองค์ต้อมหาวิหาร	ดัวตัพรี
จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงกับแขวงบอลิคำไซ					
วันที่ 1					
วัดโพธาราม	ภูทอก	หาดคำสมบูรณ์	น้ำตกถ้ำพระ		
วันที่ 2					
หินสามวาฬ (ภูสิงห์)	ภูผาม่าน	ลำน้ำเหิน			
วันที่ 3					
ถ้ำมั่งกร	วังน้ำเย็น	แม่น้ำปากกะดิ่ง			

3) รายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 6 วัน

สำหรับรายการนำเที่ยว แบบแพ็คเกจ 6 วัน ได้ทำการสังเคราะห์โดยพิจารณาจากพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในแต่ละพื้นที่ (ผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 2) ซึ่งจุดเด่นแพ็คเกจการท่องเที่ยวนี้ คือ มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง และมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ของทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในพื้นที่ที่เชื่อมต่อกันใน 4 พื้นที่ ทั้งจังหวัดหนองคาย นครหลวงเวียงจันทน์ จังหวัดบึงกาฬ และแขวงบอลิคำไซ อย่างเต็มที่ ด้วยกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ในช่วงระยะเวลา 6 วัน โดยมีเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามตารางที่ 4.69 ดังนี้

ตารางที่ 4.69 เส้นทางท่องเที่ยวด้วยโปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 6 วัน

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์และแขวงบอลิคำไซ						
วันที่ 1						
วัดโพธิ์ชัย	ศาลาแก้วกู่	น้ำตกธารทอง	วัดถ้ำดินเพียง	วัดผาตากเสื้อ	ภูเขาทอง	พันโขดแสนไคร้
วันที่ 2						
วัดศรีชมพูงค์ค้อ	Buddha Park	แพท่าอ่อน	วัดถ้ำพระฤาษี	คอยแล่นมาน	ตลาดมืด	
วันที่ 3						
พระธาตุหลวง	อนุสาวรีย์ประติสุข	หอพระแก้ว	วัดสี่สะเกด	วัดองค์ด้อมหาวิหาร	ฟาร์มพุตะเวน	
วันที่ 4						
ถ้ำมังกร	วังน้ำเย็น	ลำน้ำเหิน				
วันที่ 5						
ภูผาม่าน	วัดอาฮงศิลาวาส	วัดโพธาราม	ภูสิงห์	ถนนคนเดินจังหวัดบึงกาฬ		
วันที่ 6						
ภูทอก	หาดคำสมบูรณ์	น้ำตกถ้ำพระ				

4.4 แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากผลการศึกษาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายในพื้นที่ และความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ นำไปสู่การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานหลักของแผนงานวิจัย โดยมีผลการดำเนินงานดังต่อไปนี้

4.4.1 การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสองฝั่งโขงในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ข้อมูลจากโครงการย่อยที่ 1) ประเทศไทยมีแนวนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ครอบคลุม แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 – 2564 ในขณะเดียวกัน ภาพพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬ อยู่ภายใต้ ยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ซึ่งช่วยให้ทราบแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน ในขณะที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ยังไม่มีกรอบในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่แน่นอน ในขณะเดียวกัน การท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬ ต่างมีระบบการจัดการ และมาตรฐานที่ดีกว่า เมื่อเทียบกับพื้นที่เชื่อมโยง ดังนั้น การพิจารณาเป้าหมายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ จึงจะพิจารณาภายใต้กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งวิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2579

“ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีดุลยภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน” โดยมีแนวคิดหลักในการพัฒนาตามองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

1) ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก ด้วยการยกระดับคุณภาพและเพิ่มความหลากหลายของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล มุ่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวโดยเน้นการเพิ่มค่าใช้จ่ายและวันพักต่อครั้งของการเดินทางของนักท่องเที่ยว และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

2) การเติบโตอย่างมีดุลยภาพ โดยส่งเสริมดุลยภาพการเติบโตของการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยว เช่น ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ระหว่างนักท่องเที่ยวตามถิ่นที่อยู่ และระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปและนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะ ส่งเสริมดุลยภาพการเติบโตระหว่างพื้นที่ท่องเที่ยว โดยเน้น การกระจายการพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองท่องเที่ยวรองและ

พื้นที่ชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมคุณภาพการเติบโตระหว่างช่วงเวลาและฤดูกาล โดยเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยว ในช่วงเดือนมิถุนายน – กันยายน รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ ที่ประเทศไทยมีศักยภาพ หรือรูปแบบที่ควรพัฒนา

3) การเติบโตบนพื้นฐานความเป็นไทยโดยเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์และวิถีไทย เสริมสร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทย และเสริมสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและการเป็นเจ้าบ้านที่ดีสำหรับประชาชนทุกระดับ

4) การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วน โดยมุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งเพิ่มรายได้ และกระจายรายได้ แก่ประเทศพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และสร้างโอกาสเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ พัฒนาการท่องเที่ยวในภูมิภาคและเขตพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะพื้นที่เมืองรองและชนบท และสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

5) การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสี่ยงต่อการเสื่อมโทรม การบริหารความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวและการปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมความยั่งยืนของวัฒนธรรม โดยการเชิดชูและรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของไทย คุณค่าดั้งเดิม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ซึ่งแผนการพัฒนากการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ได้ตั้งเป้าประสงค์ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 – 2564) ดังนี้

1) การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

2) การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล

3) การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน

4) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานอัตลักษณ์และวิถีไทย

เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ศักยภาพของอุปทานทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ เชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์และแขวงบอลิคำไซ จะเห็นว่า การท่องเที่ยวภายในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ ยังมีศักยภาพไม่ตรงตามเป้าประสงค์ที่ต้องการ (ตารางที่ 4.70) ซึ่งทำให้พื้นที่เหล่านี้จำเป็นต้องพัฒนาให้สอดคล้องตามแนวทางของแผนพัฒนาต่อไป

ตารางที่ 4.70 การเปรียบเทียบเป้าประสงค์และศักยภาพการท่องเที่ยวภายในพื้นที่

เป้าประสงค์	ศักยภาพการท่องเที่ยว
การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดอ่อนที่เด่นชัดด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ในขณะที่ปัจจัยดึงดูดการท่องเที่ยวเกิดจากศักยภาพด้านความมีชื่อเสียง และความดึงดูดใจ/คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ยังชี้ให้เห็นว่า ถึงปัญหาด้านคุณภาพการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการ และข้อจำกัดด้านงบประมาณในการพัฒนา (ผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1)
การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล	สำหรับพื้นที่การท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายเชื่อมโยงกับนครหลวงเวียงจันทน์ การท่องเที่ยวได้รับผลกระทบทางลบจากตำนานและเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ส่งผลต่อความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว ทำให้ผู้มีส่วนได้เสียทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สามารถนำเอาจุดเด่นดังกล่าวไปใช้เพื่อการเพิ่มมูลค่าได้ อย่างไรก็ตาม พื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ ยังมีข้อจำกัดด้านการรับรู้ถึงเรื่องราว และจุดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียจำเป็นต้องมีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์เพิ่มเติม (ผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1)
การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน	ในบางพื้นที่ประชาชนต่าง มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งนำรายได้เข้าสู่ชุมชน อย่างไรก็ตาม แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งยังขาดความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในบริบทด้านการดูแลรักษาสถานที่ท่องเที่ยว ขณะเดียวกัน แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งยังไม่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้มีความเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว ทำให้แม้จะมีการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าสู่ชุมชน แต่ผลประโยชน์ด้านอื่น ๆ ยังไม่ถูกกระจายลงมายังพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ (ผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1)

ตารางที่ 4.70 การเปรียบเทียบเป้าประสงค์และศักยภาพการท่องเที่ยวภายในพื้นที่

เป้าประสงค์	ศักยภาพการท่องเที่ยว
การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานอัตลักษณ์และวิถีไทย	แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ต่างมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น และมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ความเชื่อ และตำนานในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งสามารถนำเอาจุดเด่นเหล่านั้นมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน ด้านจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ แม้แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่มีความโดดเด่น แต่ยังคงไม่เป็นที่รับรู้ในวงกว้าง เนื่องจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ยังขาดการพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

4.4.2 แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสองฝั่งโขงในพื้นที่จังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากเป้าหมายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาดังกล่าว จึงได้ทำการสังเคราะห์กลยุทธ์จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ด้วย TOWS Matrix ดังนี้

1) พื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

สำหรับพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์ การสังเคราะห์กลยุทธ์จะถูกแสดงในตารางที่ 4.71 ถึงตารางที่ 4.74 ซึ่งผลการสังเคราะห์กลยุทธ์ เพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาตามเป้าประสงค์ มีดังนี้

เป้าประสงค์: การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์เชิงป้องกัน

- ภาครัฐควรกำหนดมาตรฐานการให้บริการทางการท่องเที่ยวร่วมกัน และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางด้านการจัดการเพื่อการพัฒนาสาธาณูปโภคสำหรับการท่องเที่ยว

กลยุทธ์เชิงแก้ไข

- ควรใช้ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ และความได้เปรียบด้านการสื่อสารเพื่อร่วมกันช่วยพัฒนาแนวทางในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- ในช่วงที่นักท่องเที่ยวมีจำนวนไม่มาก ควรเร่งพัฒนาอุปทานทางการท่องเที่ยว และการจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อพร้อมรับการกลับมาของนักท่องเที่ยวในอนาคต

เป้าประสงค์ : การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล

กลยุทธ์เชิงรุก

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยมุ่งที่ความดึงดูดใจอันเป็นองค์ประกอบที่โดดเด่นร่วมกันของแหล่งท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่

- ควรใช้โอกาสจากความสนใจของสื่อที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นที่ความน่าดึงดูดใจหรือคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ : การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน

กลยุทธ์เชิงรุก

- ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ทั้งสองแห่งก่อน เนื่องจากจะสามารถกลายเป็นผู้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้ในอนาคต

กลยุทธ์เชิงป้องกัน

- ควรใช้โอกาสจากความสนใจของสื่อทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

- ควรใช้ประโยชน์จากความร่วมมือของประชาชนในการจัดกิจกรรม เพื่อเป็นโอกาสที่จะส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านอื่น ๆ

กลยุทธ์เชิงแก้ไข

- ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวตลอดปี โดยในช่วงที่มีปัญหาด้านสภาพอากาศ ควรใช้ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอื่น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวแทน

ตารางที่ 4.71 กลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

เป้าประสงค์	จุดแข็ง	โอกาส	กลยุทธ์การพัฒนา
- การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล	- ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่นำความดึงดูดและมีคุณค่า - ความคล้ายคลึงของภาษา ที่ทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร	- มีกรอบการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาการคมนาคมระหว่างประเทศร่วมกัน	- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยมุ่งที่ความดึงดูดใจ อันเป็นองค์ประกอบที่โดดเด่นร่วมกันของแหล่งท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่
	- ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่นำความดึงดูดและมีคุณค่า - ความคล้ายคลึงของภาษา ที่ทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร	- มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวประจำปีที่มีชื่อเสียง และนักท่องเที่ยวเข้ามายังพื้นที่จำนวนมาก ซึ่งการจัดกิจกรรมได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนเป็นอย่างดี - การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับความสนใจจากสื่อทั้งภายในและระหว่างประเทศ	- ควรใช้โอกาสจากความสนใจของสื่อที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นที่ความน่าดึงดูดใจหรือคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว
- การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน	- ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่นำความดึงดูดและมีคุณค่า - ความสะดวกในการเดินทางระหว่างพื้นที่ - ความคล้ายคลึงของภาษา ที่ทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร	- สถานการณ์ภายในของทั้งสองประเทศมีความสงบเรียบร้อย - มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวประจำปีที่มีชื่อเสียง และนักท่องเที่ยวเข้ามายังพื้นที่จำนวนมาก ซึ่งการจัดกิจกรรมได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนเป็นอย่างดี	- กำหนดให้กลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่ เป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก ที่ควรให้ความสำคัญ

ตารางที่ 4.72 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

เป้าประสงค์	จุดอ่อน	โอกาส	กลยุทธ์การพัฒนา
- การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว	- โครงสร้างพื้นฐานยังไม่เหมาะสมต่อการรับนักท่องเที่ยว - สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ - ด้านปัญหาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของภาครัฐ - คุณภาพการให้บริการต่ำกว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยว	- มีกรอบการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศ และท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาการคมนาคมระหว่างประเทศร่วมกัน	- ภาครัฐควรกำหนดมาตรฐานการให้บริการทางการท่องเที่ยวร่วมกัน และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางด้านการจัดการ เพื่อการพัฒนาสาธารณูปโภคสำหรับการท่องเที่ยว
	- ขาดความมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว	- มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวประจำปีที่มีชื่อเสียง และนำนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่จำนวนมาก ซึ่งการจัดกิจกรรมได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนเป็นอย่างดี	- ควรใช้ประโยชน์จากความร่วมมือของประชาชนในการจัดกิจกรรม เพื่อเป็นโอกาสที่จะส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านอื่น ๆ
- การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน	- แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักในระดับสากล	- การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับความสนใจจากสื่อทั้งภายในและระหว่างประเทศ	- ควรใช้โอกาสจากความสนใจของสื่อทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

ตารางที่ 4.73 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (ST strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

เป้าประสงค์	จุดแข็ง	อุปสรรค	กลยุทธ์การพัฒนา
- การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว	- ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ - ความคล้อยคลึงของภาษา ที่ทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร	- การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ	- ควรใช้ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ และความได้เปรียบด้านการสื่อสาร เพื่อร่วมกันช่วยพัฒนาแนวทางในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน	- ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าดึงดูดและมีคุณค่า	- การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศตามฤดูกาล ทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดทั้งปี	- ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวตลอดปี โดยในช่วงที่มีปัญหาด้านสภาพอากาศ ควรใช้ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอื่นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวแทน

ตารางที่ 4.74 กลยุทธ์เชิงรับ (WT strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

เป้าประสงค์	จุดอ่อน	อุปสรรค	กลยุทธ์การพัฒนา
- การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว	- โครงสร้างพื้นฐานยังไม่เหมาะสมต่อการรับนักท่องเที่ยว - คุณภาพการให้บริการต่ำกว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยว - สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ - ด้านปัญหาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของภาครัฐ - ขาดความมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว	- การลดลงของนักท่องเที่ยว จากปัญหาสภาพเศรษฐกิจ - การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศตามฤดูกาล ทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดทั้งปี - ภาวะการแข่งขันกันภายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น	- ในช่วงที่นักท่องเที่ยวมีจำนวนไม่มาก ควรเร่งพัฒนาอุปทานทางการท่องเที่ยว และการจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อพร้อมรับการกลับมาของนักท่องเที่ยวในอนาคต

2) พื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

กระบวนการในการสังเคราะห์กลยุทธ์ จะพิจารณาตามแนวคิด TOWS Matrix ซึ่งจะนำเอาสภาพแวดล้อมทั้งภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) และสภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) มาใช้พิจารณาในการสังเคราะห์กลยุทธ์ สำหรับพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ การสังเคราะห์กลยุทธ์จะถูกแสดงในตารางที่ 4.75 ถึงตารางที่ 4.78 ซึ่งผลการสังเคราะห์กลยุทธ์ เพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาตามเป้าประสงค์ มีดังนี้

เป้าประสงค์: การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์เชิงป้องกัน

- สร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และแก้ไขปัญหาทั้งด้านสิ่งแวดล้อม ความสะดวก บุคลากร ข้อจำกัดด้านการสื่อสาร ความสะดวกในการเดินทาง และดำเนินการกระจายการจัดจำหน่ายของที่ระลึกภายในพื้นที่

เป้าประสงค์ : การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล

กลยุทธ์เชิงรุก

- ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นที่ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวทางด้านความดึงดูดใจ เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวภายในพื้นที่

- ควรประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นไปที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย ลาว และเวียดนาม เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวในอนาคต

กลยุทธ์เชิงป้องกัน

- ใช้โอกาสของปีที่มีการโปรโมทการท่องเที่ยว หรือการที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาช่วงเทศกาล เพื่อประชาสัมพันธ์โปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวในอนาคต และแก้ปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึง

เป้าประสงค์ : การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน

กลยุทธ์เชิงแก้ไข

- มุ่งเน้นการพัฒนาโดยอาศัยความร่วมมือของประชาชนภายในท้องถิ่น ทั้งด้านการประชาสัมพันธ์ถึงความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

- มุ่งเน้นกิจกรรมการพัฒนา ที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุด โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า

กลยุทธ์เชิงป้องกัน

- ใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนา ในโครงการที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในขณะเดียวกัน ควรสนับสนุนการพัฒนาซึ่งสามารถอาศัยความร่วมมือของประชาชน หรือไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณ

ตารางที่ 4.75 กลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

เป้าประสงค์	จุดแข็ง	โอกาส	กลยุทธ์การพัฒนา
- การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล	- ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าความดึงดูดและมีคุณค่า - มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมจากผู้คนในท้องถิ่น - ความคล้อยคลึงของภาษา ที่ทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร	- มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ - ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังรอการพัฒนา - การเชื่อมโยงการคมนาคมในอนาคต - สามารถสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ - นักท่องเที่ยวมีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ตามเทศกาลประจำปี - การสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วน	- ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว โดยมุ่งให้สร้างถึงความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวทางด้านความดึงดูดใจ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ -

ตารางที่ 4.75 กลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

เป้าประสงค์	จุดแข็ง	โอกาส	กลยุทธ์การพัฒนา
	- ตั้งอยู่บนเส้นทางเชื่อมต่อระหว่าง ไทย ลาว และเวียดนาม	- การสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ - ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังรอการพัฒนา - การเชื่อมโยงการคมนาคมในอนาคต - สามารถสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ - นักท่องเที่ยวมีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ตามเทศกาลประจำปี - การสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วน	- ควรประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นไปที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย ลาว และเวียดนาม เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในอนาคต

ตารางที่ 4.76 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WO strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

เป้าประสงค์	จุดอ่อน	โอกาส	กลยุทธ์การพัฒนา
- การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว	- สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ - การบริการของบุคลากรไม่เพียงพอ - ข้อจำกัดทางการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ - ปัญหาความสะดวกในการเดินทางในพื้นที่ - มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกน้อย	- ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังรอการพัฒนา - การเชื่อมโยงการคมนาคมในอนาคต - การสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วน	- สร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และแก้ไขปัญหาทั้งด้านสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร ข้อจำกัดด้านการสื่อสาร ความสะดวกในการเดินทาง และกระจายการจัดจำหน่ายของที่ระลึกภายในพื้นที่
- การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล	- ทั้งสองพื้นที่ยังมีนักท่องเที่ยวน้อย โดยเฉพาะชาวต่างชาติ - ช่องการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง	- มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ - นักท่องเที่ยวมีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ตามเทศกาลประจำปี - สามารถสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	- ใช้โอกาสของปีที่มีการโปรโมทการท่องเที่ยว หรือการที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาช่วงเทศกาล สำหรับการประชาสัมพันธ์โปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในอนาคต และแก้ปัญหาการประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 4.77 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (ST strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

เป้าประสงค์	จุดแข็ง	อุปสรรค	กลยุทธ์การพัฒนา
- การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน	- ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าความดึงดูดและมีคุณค่า - มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมจากผู้คนในท้องถิ่น	- ขาดงบประมาณเพื่อการพัฒนา	- มุ่งเน้นการพัฒนาโดยอาศัยความร่วมมือร่วมของประชาชนภายในท้องที่ ทั้งด้านการประชาสัมพันธ์ถึงความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น - มุ่งเน้นกิจกรรมการพัฒนา ที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุด โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า

ตารางที่ 4.78 กลยุทธ์เชิงรับ (WT strategy) ของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ

เป้าประสงค์	จุดอ่อน	อุปสรรค	กลยุทธ์การพัฒนา
- การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน	- สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ - นโยบายอนุรักษ์ธรรมชาติ ทำให้บางพื้นที่ไม่สามารถถูกพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้- - ช่องการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง - การบริการของบุคลากรไม่เพียงพอ	- ขาดงบประมาณเพื่อการพัฒนา	- ใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนา ในโครงการที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในขณะเดียวกัน ควรสนับสนุนการพัฒนาซึ่งสามารถอาศัยความร่วมมือร่วมของประชาชน หรือไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

แผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน 4 ด้าน คือ การศึกษาศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนากลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว การนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยว และการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

อุปทานการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมมีศักยภาพสูง จุดเด่นที่สำคัญ คือ ศักยภาพด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ซึ่งมีศักยภาพสูงมาก รองลงมา คือ ความสะดวกในการเข้าถึง และความดึงดูดใจ/คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวก มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งยังคงเป็นปัญหาของจังหวัดหนองคาย ในขณะเดียวกันอุปทานการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ โดยภาพรวมมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง จุดเด่นที่สำคัญ คือ ด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ซึ่งมีศักยภาพสูงมาก รองลงมา คือ ความสะดวกในการเข้าถึง ความดึงดูดใจ/คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่ การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง เป็นองค์ประกอบที่เป็นปัญหาสำหรับนครหลวงเวียงจันทน์ ยิ่งกว่านั้น ศักยภาพด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพต่ำ เป็นองค์ประกอบมีปัญหาและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

นอกจากนี้ อุปทานการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์ มีจุดแข็ง ความดึงดูดใจและคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบมีความโดดเด่น การเดินทางระหว่างพื้นที่ที่มีความสะดวก ภาษาที่คล้ายคลึงทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร และความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ จุดอ่อน คือ โครงสร้างพื้นฐานยังไม่เหมาะสมสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่ มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ ปัญหาด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของภาครัฐ แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักในระดับสากล ขาดความมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว และคุณภาพการให้บริการต่ำกว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยว โอกาส คือ สถานการณ์ภายในของทั้งสองประเทศมีความสงบเรียบร้อย มีกรอบการ

พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาการคมนาคมระหว่างประเทศร่วมกัน มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวประจำปีที่มีชื่อเสียง ซึ่งได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่จำนวนมาก และการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับความสนใจจากสื่อทั้งภายในและระหว่างประเทศ ด้านอุปสรรค พบว่าการสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ นักท่องเที่ยวลดลงเนื่องจากปัญหาสภาพเศรษฐกิจ ภาวะการแข่งขันกันภายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศตามฤดูกาลทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดทั้งปี

ในขณะเดียวกัน อุปทานการท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬโดยภาพรวมมีศักยภาพปานกลาง จุดเด่น คือ ความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ความสะดวกในการเข้าถึง และความดึงดูดใจ/คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพสูง ในขณะที่การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น กิจกรรมการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง เป็นองค์ประกอบที่ยังคงเป็นปัญหาของจังหวัดบึงกาฬด้านแขวงบอลิคำไซ อุปทานการท่องเที่ยวของแขวงบอลิคำไซ โดยภาพรวมมีศักยภาพปานกลาง โดยมีจุดเด่น คือ ศักยภาพด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน ในขณะที่ความสะดวกในการเข้าถึง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ความดึงดูดใจ/คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพในระดับสูง ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง กลับเป็นองค์ประกอบที่ยังคงเป็นปัญหาของแขวงบอลิคำไซ ยิ่งกว่านั้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งมีศักยภาพอยู่ในระดับต่ำ เป็นองค์ประกอบมีปัญหาและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

นอกจากนี้ อุปทานการท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ มีจุดแข็งอยู่ที่นำความดึงดูดและมีคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวมีความโดดเด่น มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีส่วนร่วมจากผู้คนในท้องถิ่น ภาษาที่คล้ายคลึงทำให้สะดวกต่อการสื่อสาร พื้นที่ตั้งอยู่บนเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างไทย ลาว และเวียดนาม จุดอ่อน คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในพื้นที่มีจำนวนและคุณภาพไม่เพียงพอ ปัญหาความสะดวกในการเดินทางระหว่างพื้นที่ นักท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่ยังมีน้อย โดยเฉพาะชาวต่างชาติ มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกน้อย นโยบายอนุรักษ์ธรรมชาติทำให้บางพื้นที่ไม่สามารถถูกพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ช่องการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง ข้อจำกัดทางการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ สำหรับโอกาส คือ การสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังรอการพัฒนา การเชื่อมโยงการคมนาคมในอนาคต สามารถจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจเข้ามาในพื้นที่ได้ นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ตามช่วงเทศกาลประจำปี สามารถสร้างความร่วมมือได้ในทุกภาคส่วน อุปสรรคด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ การขาดงบประมาณเพื่อการพัฒนา และปัญหาความสะดวกในการเดินทาง

5.1.2 กลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดหนองคาย ควรเน้นการนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวแบบผสมผสานระหว่างเส้นทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เส้นทางท่องเที่ยวทางศาสนา และวัฒนธรรม ควรมีปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวโดยควรสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น โดยเฉพาะที่จอยตรถ เนื่องจากโดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายนั้น เดินทางมาเอง โดยใช้พาหนะการเดินทางคือรถยนต์ส่วนบุคคล และที่สำคัญควรมีป้ายสื่อความหมาย และป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจนในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

สำหรับนครหลวงเวียงจันทน์ ควรมุ่งเน้นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติควบคู่ไปกับทางประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยอาศัยเส้นทางความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นอกจากนี้ ควรมีการจัดประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างหน่วยงานการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ร่วมกับหน่วยงานการท่องเที่ยวของประเทศไทย เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน และหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวทั้งรัฐและเอกชนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับปรับปรุงพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้หันมาท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพิ่มมากขึ้น และสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนนครหลวงเวียงจันทน์

สำหรับจังหวัดบึงกาฬ ควรมุ่งเน้นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติควบคู่กับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยอาศัยเส้นทางความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งศักยภาพในการพัฒนาถือว่าค่อนข้างสูง ดังนั้น ภาครัฐและเอกชน ควรให้ความสำคัญกับแหล่งส่งเสริมทางการท่องเที่ยว ด้านการส่งเสริมการตลาด ควรมีการสนับสนุนงบประมาณในด้านการโฆษณาผ่านอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ โบว์ชัวร์ มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น มีการจัดงานเทศกาลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการโปรโมทการท่องเที่ยวจังหวัดให้มีความน่าสนใจให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ และควรจัดโครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพของการให้บริการเทียบเท่ามาตรฐานสากล และเป็นนักสื่อความหมายที่ดี เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยว

สำหรับแขวงบอลิคำไซ ควรมุ่งเน้นยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแห่งใหม่และผจญภัย นอกจากนี้ควรมีการจัดประชุมปรึกษาหารือกันระหว่าง ผู้บริหารแผนกแถลงข่าว วัฒนธรรม และท่องเที่ยวแขวงบอลิคำไซ กับผู้อำนวยการหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชนของไทย เพื่อหาความร่วมมือความเป็นไปได้ ด้านความพร้อมและการเชื่อมโยงทางด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพที่มากขึ้น ทั้งสองฝ่ายควรให้การสนับสนุนส่งเสริมเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือภาคการท่องเที่ยว ทั้งในด้านการให้ความรู้เข้าใจเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว และการให้

ความรู้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ให้บริการในแขวงบอลิคำไซ เช่น ควรจัดโครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพของการให้บริการ และเป็นนักสื่อความหมายที่ดีได้ เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยว ด้านการจัดจำหน่าย ควรสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวเพื่อที่จะเป็นการบอกต่อประชาสัมพันธ์ในการรับทราบข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวจากการแนะนำ โดยเพื่อน ญาติ หรือ คนรู้จัก และด้านการส่งเสริมการตลาด ควรมีการพัฒนาส่งเสริมการโฆษณา การให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น และควรใช้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหนึ่งในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

5.1.3 เส้นทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการสำรวจและทดสอบเส้นทางท่องเที่ยว ทำให้ได้แหล่งท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสม เพื่อที่จะนำมาใช้ในการนำเสนอเป็นเส้นทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวทั้ง 2 เส้นทาง สามารถนำข้อมูลจากการทดสอบมาสังเคราะห์เป็นเส้นทางท่องเที่ยว ตามแพ็คเกจการท่องเที่ยว 1 วัน 2 วัน 3 วัน และ 6 วัน ได้ดังนี้

เส้นทางท่องเที่ยว 1 วัน

เส้นทางที่ 1 จังหวัดหนองคาย

วัดโพธิ์ชัย >>> ศาลาแก้วกู่ >>> พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย
น้ำตกธารทอง >>> วัดถ้ำดินเพียง >>> วัดผาตากเสื้อ

จังหวัดบึงกาฬ

วัดโพธาราม >>> ภูทอก >>> หาดคำสมบูรณ์ >>> น้ำตกถ้ำพระ

นครหลวงเวียงจันทน์

พระธาตุหลวง >>> อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย >>> หอพระแก้ว >>> วัดสี่สะเกต
>>> Buddha Park >>> ด้าวตีฟรี

บอลิคำไซ

พุตะเวน >>> วัดพระบาทโพนสัน >>> วัดโพนสันนาคานิมิต
>>> แม่น้ำสองสีปากซัน

เส้นทางการท่องเที่ยว 2 วัน

เส้นทางที่ 1 หนองคาย - นครหลวงเวียงจันทน์

วันที่ 1 วัดโพธิ์ชัย >>> ศาลาแก้วกู่ >>> พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย >>> น้ำตกธารทอง >>> วัดถ้ำดินเพียง >>> วัดผาตากเสื้อ

วันที่ 2 พระธาตุหลวง >>> อนุสาวรีย์ประตูลี >>> หอพระแก้ว >>> วัดสี่สะเกด >>> Buddha Park >>> ดัวตัพรี

เส้นทางที่ 2 บึงกาฬ - บอลิคำไซ

วันที่ 1 วัดโพธาราม >>> ภูทอก >>> หาดคำสมบูรณ์ >>> น้ำตกถ้ำพระ

วันที่ 2 พุเตเวน >>> วัดพระบาทโพนสัน >>> วัดโพนสันนาคานิคม >>> แม่น้ำสองสีปากซัน

เส้นทางการท่องเที่ยว 3 วัน

เส้นทางที่ 1 หนองคาย - นครหลวงเวียงจันทน์

วันที่ 1 วัดโพธิ์ชัย >>> ศาลาแก้วกู่ >>> น้ำตกธารทอง >>> วัดถ้ำดินเพียง >>> วัดผาตากเสื้อ >>> อ่างปลาบึกและพันโขดแสนไคร้

วันที่ 2 วัดศรีชมพูนาคี >>> Buddha Park >>> วัดถ้ำพระฤาษี >>> จุดชมวิวริมโขงเมืองสังข์ทอง หรือ คอยแล่นมาน >>> ตลาดมืด (Night Market)

วันที่ 3 พระธาตุหลวง >>> อนุสาวรีย์ประตูลี >>> หอพระแก้ว >>> วัดสี่สะเกด >>> วัดองค์ต่อมหาวิหาร >>> ดัวตัพรี

เส้นทางที่ 2 บึงกาฬ - บอลิคำไซ

วันที่ 1 วัดโพธาราม >>> ภูทอก >>> หาดคำสมบูรณ์ >>> น้ำตกถ้ำพระ

วันที่ 2 หินสามวาฬ >>> ภูผาม่าน >>> ลำน้ำเหิน

วันที่ 3 ถ้ำมั่งกร >>> วังน้ำเย็น >>> แม่น้ำปากกะดิง

เส้นทางการท่องเที่ยว 6 วัน

วันที่ 1 วัดโพธิ์ชัย >>> ศาลาแก้วกู่ >>> น้ำตกธารทอง >>> วัดถ้ำดินเพียง >>> วัดผาตากเสื้อ >>> ภูเขาทอง >>> วัดศรีบรรพต >>> อ่างปลาบึกและพันโขดแสนไคร้

วันที่ 2 วัดศรีชมพูนุวงศ์ตื้อ>>> Buddha Park >>>แพท่าง่อน>>>
วัดถ้ำพระฤาษี >>>จุดชมวิวยิมโขงเมืองสังข์ทอง หรือ คอยแลนมาน >>> ตลาดมืด (Night Market)

วันที่ 3 พระธาตุหลวง>>> อนุสาวรีย์ประตู่ไซ >>>หอพระแก้ว>>> วัด
สี่สะเกต >>>วัดองค์ต่อมหาวิหาร >>> ฟามพุตะเวน

วันที่ 4 ถ้ำมังกร>>> วังน้ำเย็น>>> ลำน้ำเทิน

วันที่ 5 ภูมาม่าน >>>วัดอาสงศิลาवास>>> วัดโพธาราม>>> ภูสิงห์ >>>
ถนนคนเดินจังหวัดบึงกาฬ

วันที่ 6 ภูทอก >>>หาดคำสมบูรณ์ >>>น้ำตกถ้ำพระ

5.1.4 แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและ บึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สำหรับพื้นที่จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อจะพัฒนาศักยภาพ
ทางการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้าน
การท่องเที่ยว ภาครัฐควรกำหนดมาตรฐานการให้บริการทางการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างประเทศ
ตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางด้านการจัดการ เพื่อการพัฒนาสาธัญูปโภคสำหรับการ
ท่องเที่ยว ควรใช้ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศและความได้เปรียบด้านการสื่อสาร เพื่อร่วมกัน
ช่วยพัฒนาแนวทางในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อ
เกิดปัญหานักท่องเที่ยวลดลงจากสภาพเศรษฐกิจ หรือการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ตาม
ฤดูกาล ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรเร่งพัฒนาอุปทานทางการท่องเที่ยว และการจัดการให้มีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น เพื่อพร้อมรับการกลับมาของนักท่องเที่ยวในอนาคต

นอกจากนี้ เพื่อสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
อย่างสมดุล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากความดึงดูดใจของแหล่ง
ท่องเที่ยวอันเป็นองค์ประกอบที่โดดเด่นร่วมกันของแหล่งท่องเที่ยวทั้งสองพื้นที่ และควรใช้โอกาสจาก
ความสนใจของสื่อทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อช่วย
ด้านประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นที่ความน่าดึงดูดใจหรือคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว

สำหรับเป้าหมายด้านการกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุก
พื้นที่และทุกภาคส่วน นโยบายการท่องเที่ยวควรให้ความสำคัญกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่
ในพื้นที่ทั้งสองแห่งก่อน เนื่องจากจะสามารถกลายเป็นผู้ช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง
กันได้ในอนาคต ควรใช้โอกาสจากความสนใจของสื่อทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อ
ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวซึ่งยังไม่มีที่รู้จักในวงกว้าง นอกจากนี้ ควรใช้ประโยชน์จาก
ความร่วมมือของประชาชนในการจัดกิจกรรม เพื่อเป็นโอกาสที่จะส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ
พัฒนาการท่องเที่ยวในด้านอื่น ๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวตลอดปี โดยในช่วงที่แหล่ง

ห้องเที่ยวบางแห่งมีปัญหาด้านสภาพอากาศทำให้ไม่สามารถเข้าถึงได้ ก็ควรนำความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในพื้นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวแทน

สำหรับพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ควรมุ่งสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และแก้ไขปัญหาทั้งด้านสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร ข้อจำกัดด้านการสื่อสาร ความสะดวกในการเดินทาง และกระจายการจัดจำหน่ายของที่ระลึกภายในพื้นที่

นอกจากนี้ สำหรับการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล จึงควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นที่ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวทางด้านความดึงดูดใจ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ โดยมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย ลาว และเวียดนาม เป็นกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนี้ ยังควรใช้โอกาสของปีที่มีการโปรโมทการท่องเที่ยวหรือการที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาช่วงเทศกาล เพื่อประชาสัมพันธ์โปรแกรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ กระตุ้นให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวในอนาคต และแก้ปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึง

ด้านการกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน ควรมุ่งเน้นการพัฒนาโดยอาศัยความร่วมมือร่วมของประชาชนภายในท้องถิ่น ทั้งด้านการประชาสัมพันธ์ถึงความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น มุ่งเน้นกิจกรรมการพัฒนาที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุด โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า ใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนา ในโครงการที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในขณะเดียวกัน ควรสนับสนุนการพัฒนาซึ่งสามารถอาศัยความร่วมมือร่วมของประชาชน หรือไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 ข้อมูลศักยภาพอุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการศึกษาศักยภาพของอุปทานภายในพื้นที่ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทางด้านศักยภาพด้านความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน โดยเฉพาะนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรืออาณาจักรล้านช้างในอดีต ที่ครั้งหนึ่งมีความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา สถาปัตยกรรม ซึ่งได้ขยายอารยธรรมข้ามฝั่งโขงครอบคลุมพื้นที่อีกหลายจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือภายในประเทศไทย

ในขณะเดียวกัน พื้นที่จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและหลากหลาย ทั้งประเภทภูเขา ถ้ำ แม่น้ำ น้ำตก ชายหาด และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณี อย่างไรก็ตาม แหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ต่างมีปัญหาที่คล้ายกัน

คือ การมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวในระดับต่ำ โดยสำหรับพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์และจังหวัดหนองคาย แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณีที่มีชื่อเสียง มักตั้งอยู่ในเขตเมือง ทำให้การขยายพื้นที่เพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะที่จอดรถ เป็นไปได้ลำบาก เพราะถูกรายล้อมด้วยบ้านเรือนของประชาชน ในขณะเดียวกัน จังหวัดบึงกาฬและแขวงบอลิคำไซ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียง ตั้งอยู่บริเวณรอบนอก ซึ่งในส่วนของจังหวัดบึงกาฬนั้น อยู่ในช่วงกำลังพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในจังหวัด เนื่องจากพึ่งแยกตัวออกจากจังหวัดหนองคายได้เพียงไม่นาน สำหรับแขวงบอลิคำไซ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมักตั้งอยู่บริเวณป่าสงวนและมีภูเขาล้อมรอบ ทำให้การเข้าไปพัฒนาค่อนข้างลำบาก นอกจากนี้ ยังมีปัญหาสำคัญ คือ การขาดงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวน หรือเขตหวงห้าม ทำให้ไม่สามารถพัฒนาพื้นที่สำหรับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

5.2.2 กลยุทธ์การตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางการตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวแล้ว จะเห็นว่ากลยุทธ์ทางการตลาดที่ได้จากการสังเคราะห์มุ่งเน้นด้านผลิตภัณฑ์หรือการบริการ เนื่องจากเป็นส่วนประสมทางการตลาดที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเป็นพิเศษ นอกจากนี้ ยังแนะนำแหล่งท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ตามผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 2) โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของแต่ละพื้นที่ และมีความดึงดูดใจสูง (ตามผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1) ซึ่งมีฐานนักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นประจำ ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในพื้นที่เกิดความประทับใจ และอาจเล่าความประทับใจดังกล่าวให้กับญาติหรือเพื่อน หรือนำไปเขียนแนะนำลงในอินเทอร์เน็ตหรือ Blogger ซึ่งจะช่วยประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นกลับมีปัญหาทางด้านการรองรับนักท่องเที่ยว (ตามผลการศึกษาของโครงการย่อยที่ 1) แต่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดหนองคายโดยมากนิยมขับรถส่วนตัวมาเอง ทำให้แหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ควรมีมาตรการรองรับ โดยจัดพื้นที่สำหรับจอดรถให้เพียงพอ ในขณะเดียวกัน นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาโดยการบริการขนส่งสาธารณะ ภาครัฐบาลควรกำกับดูแลการให้บริการการขนส่งสาธารณะที่ครอบคลุมทุกเส้นทาง และเชื่อมโยงระหว่างกัน ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในระหว่างเดินทางให้กับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี เพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น

ด้านการประชาสัมพันธ์ หรือกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด ที่เน้นให้เกิดความประทับใจในทัศนียภาพ และความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว จนเกิดการบอกต่อไปยังญาติหรือเพื่อน และการเขียนแนะนำลงในอินเทอร์เน็ต/Blogger หรือการสร้างแรงจูงใจให้ธุรกิจนำเที่ยวจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวมายังพื้นที่ เป็นช่องทางที่นักท่องเที่ยวได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ

ท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งสำหรับช่องทางการประชาสัมพันธ์ระหว่างญาติหรือเพื่อน แหล่งข้อมูลข่าวสาร นั้นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักท่องเที่ยว ทำให้สามารถจูงใจนักท่องเที่ยวให้เกิดความต้องการที่จะมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ ขณะเดียวกัน ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นอินเทอร์เน็ตหรือ Blogger นั้น มักจะมีรูปภาพ หรือวิดีโอ ประกอบ พร้อมคำบรรยาย ทำให้นักท่องเที่ยวถูกจูงใจด้วยบรรยากาศและเนื้อหาที่มาจากคำบรรยายของผู้แนะนำ จึงเกิดความต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่

นอกจากนี้ การพัฒนาทางด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้ เป็นหนึ่งในกลยุทธ์ทางด้านบุคลากร ที่ช่วยสร้างความไว้วางใจและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

5.2.3 เส้นทางท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากข้อมูลพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว ชี้ให้เห็นว่า นักท่องเที่ยว ซึ่งเดินทางเข้ามาในพื้นที่ต้องการการท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งการแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ดังนั้น การออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวจึงมุ่งเน้นการนำเสนอกิจกรรม และรายการนำเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งนักท่องเที่ยวจะมีโอกาสได้รับจากรูปแบบการนำเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยว ทั้งสำหรับ 1 วัน 2 วัน 3 วัน และ 6 วัน

5.2.4 แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สำหรับแนวทางในการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬ เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะเห็นว่า สำหรับการพัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อยกระดับการแข่งขัน จะใช้กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างประเทศ เพื่อยกระดับมาตรฐานการให้บริการให้มีความใกล้เคียงกัน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างกัน นอกจากนี้ ยังมุ่งให้เกิดการพัฒนาสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนและอุปสรรคสำคัญของการท่องเที่ยวในพื้นที่

ด้านการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แนวทางที่นำเสนอมุ่งให้ใช้ประโยชน์จากความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ประกอบกับการประชาสัมพันธ์ และการผลักดันของภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ เพื่อช่วงชิงความได้เปรียบในการแข่งขัน และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามามากขึ้น

ด้านการกระจายรายได้และผลประโยชน์ แนวทางการพัฒนาได้เสนอให้เริ่มกระตุ้นการท่องเที่ยวระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ภายในพื้นที่ เพื่อใช้ให้กลายเป็นผู้สนับสนุนการ

ประชาสัมพันธ์การตลาดท่องเที่ยวในอนาคต ตลอดจนการใช้โอกาสต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก และสามารถกระจายนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในโอกาสที่แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่สามารถเข้าถึงได้ นอกจากนี้ ยังเน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของคนในพื้นที่ ซึ่งบางกิจกรรมไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันได้โดยมีต้นทุนต่ำ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย ทำให้ได้ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว ทั้งในพื้นที่จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงบอลิคำไซ ควรร่วมมือกันในการพัฒนามาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยว และคำนึงถึงผลกระทบในการให้บริการที่เกิดกับชุมชน และทำการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในพื้นที่
2. ผู้นำและตัวแทนชุมชน ควรส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีความร่วมมือในการวางแผน ดำเนินการในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว และสามารถนำมาซึ่งการกระจายไปยังประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง
3. บริษัทนำเที่ยว ควรให้ความสนใจในการเข้ามาทำตลาดทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มนักท่องเที่ยวที่นิยมความผจญภัย ความท้าทาย เป็นต้น
4. ทุกภาคส่วน ควรร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเที่ยวทางธรรมชาติ และทางวัฒนธรรม ที่มีชื่อเสียงภายในพื้นที่ ให้มีความสวยงาม ซึ่งจะสามารถเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและบอกต่อไปยังญาติหรือเพื่อน ให้เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ได้
5. ภาครัฐบาล ควรมีการปรับปรุงระบบการคมนาคม ทั้งในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และการคมนาคมในพื้นที่ ป้ายบอกทาง สถานีจอดรถ (ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการสูงในการท่องเที่ยวในพื้นที่) และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

5.3.2 ข้อเสนอเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย ภาครัฐควรมีนโยบายดังต่อไปนี้

1. ภาครัฐบาลทั้งระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างกัน เช่น การปรับปรุงระเบียบข้อบังคับในการเดินทางระหว่างประเทศ โดยการขยายเวลาการเข้า-ออก ให้ตรงตามเวลาที่กำหนด และระเบียบการเข้าเมืองที่จัดเก็บค่าธรรมเนียมเพียงครั้งเดียว เป็นต้น

2. หน่วยงานทางด้านการท่องเที่ยวทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกันตลอดทั้งปี เช่น เทศกาลสงกรานต์สองฝั่งโขงที่สะพานไทย - ลาว หรือ เทศกาลแข่งเรือสองฝั่งโขงบึงกาฬ-บอลิคำไซ เป็นต้น

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษารoundต่อไป ควรเพิ่มเติมประเด็นที่จะศึกษาในด้าน

1. ควรมีการศึกษาในประเด็นด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการรองรับภายในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อแก้ปัญหาที่ทำให้ด้านดังกล่าวศักยภาพต่ำ

2. ควรเจาะลึกในประเด็นด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว. (2557). คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพประเภทน้ำพุร้อนธรรมชาติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- .(2557). แผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์พัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2557 – 2560. กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. สืบค้นจาก <http://newdot2.samartmultimedia.com/home/details/11/669/2224>
- .(2558). มาตรฐานบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559. สืบค้นจาก <http://www.mots.go.th/download/ImplementationOfThePolicy/NotificationOfTheNationalTourismPolicy.PDF>
- ฉันทิช วรรณธอม. (2547). การวางแผนและการจัดการน้ำเที่ยว. กรุงเทพฯ: วิรัตน์ เอ็ดดุกะซัน.
- ชาตริส สัมมะวัฒนา. (ม.ป.ป.). บึงกาฬกับโอกาสทางการค้าและเส้นทางโลจิสติกส์ใหม่. สำนักความร่วมมือการค้าและการลงทุน (กลุ่ม สปป.ลาว/จีนตอนใต้). กรมการค้าต่างประเทศ. สืบค้นจาก [http://bts.dft.go.th/btsc/files/Border%20Trade%20Service%20Center/4.Document analysis/3.Laos/2556/10_Economic_opportunities_of_the_bridge_over_the_Mekong_River_at_5_Kan.pdf](http://bts.dft.go.th/btsc/files/Border%20Trade%20Service%20Center/4.Document%20analysis/3.Laos/2556/10_Economic_opportunities_of_the_bridge_over_the_Mekong_River_at_5_Kan.pdf)
- ชดา ศิริไพบูลย์สินธ์. (2549). การประเมินศักยภาพและการจัดการเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทศไนยวรรณ ดวงมาลา. (2557). การวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิตามส่วนแบ่งตลาดตามวัย. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการนวัตกรรมการท่องเที่ยวและบริการ. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- เทศบาลเมืองหนองคาย. (2559). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. 2560 – 2563. เทศบาลเมืองหนองคาย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2524). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บุ๊คส์แอนด์.
- ธรรมศักดิ์ โจนสุนทร. (2542). สรุปผลการสัมมนาการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- บำเพ็ญ ไมตรีโสภณและคณะ. (2556). ยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนกลุ่มอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตภูมิภาคตะวันตกเพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. *Stamford Journal* 5(1).1-12.

- บุญทวี ดวงโพธิ์ศรี. (2553). การประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมบริเวณ ป่าสงวนแห่งชาติ ภูเขาควาย: กรณีศึกษา บ้านหาดไคร้ เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา และพรภักทรวดี วงศ์ปันทะนัน. (2555). จิตวิทยาและคุณภาพบริการท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: หจก.เฟิร์นข้าหลวง พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2549). การพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเพรสแอนด์ ดีไซน์ จำกัด.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2558). การจัดการด้านการตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.(พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: หจก. เฟิร์นข้าหลวง พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- บุญเลิศจิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 23-25.
- ปวรिता สิทธิสาร. (2551). การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวชมนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- ปาริฉัตร สิงห์ศักดิ์ ตระกูล และ พชรินทร์ เสริมการดี. (2556). การศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนบ้านทุ่งมะปรางอำเภอกวนโดนและบ้านป่าหนั่น อำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล. สุทธิปริทัศน์. 27(83): 97-112.
- เปรมจิต ทาบุรี. (2549). กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดร้อยเอ็ด.วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2557). ดันสร้างสะพานข้ามโขงแห่งที่ 5 บึงกาฬ-ปากซัน คาดบเวนคืน-ก่อสร้าง 3 พันล้าน. 30 กันยายน 2557. สืบค้นจาก <http://www.manager.co.th/local/viewNews.aspx?NewsID=9570000112478>
- ภริดี เอี่ยมอรุณ. (2550). พฤติกรรมการท่องเที่ยวและกลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดต่อการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวในประเทศสำหรับนักท่องเที่ยวเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ. (2556). เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการท่องเที่ยว. เชียงใหม่: ลือคอินดีไซน์เวิร์ค.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ. (2553) แผนงานวิจัยการพัฒนาเชิงบูรณาการของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง ปี 2551: ตลาดใหม่และความท้าทาย. เชียงใหม่: สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระพีพรรณ ทองหล่อ. (2549). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ศักยภาพ และข้อจำกัดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน. กรุงเทพฯ :: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วรางคณา ผลประเสริฐ (2553) “การจัดการเชิงกลยุทธ์ในการบริหารโรงพยาบาล” ในประมวลสาระชุดวิชาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์หน่วยที่ 1 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- วิชยานนท์ สุทธิโส. (2559). เทคนิคการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การปกครองท้องถิ่น. Journal of nakhonratchasima college., 10(1)
- วิตติกา ทางชั้น. (2550). กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีในเชิงบูรณาการ. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิวัฒน์ จันทร์กาทอง, นิตยา ศรีพล,พัชรี เชบ-ปิ่นเนอร์ และคัมภีร์ ทองพูน. (2555). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อส่วนประสมการตลาดบริการในอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง.สืบค้น 15 มกราคม 2015, จาก http://www.hu.ac.th/Symposium2014/proceedings/data/07_Bussiness20and%20TourP/07Bussiness%20and%20TourP1.pdf
- วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี. (2550). ศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. จุลสารการท่องเที่ยว.
- ศศิธร รัตนประยูร. (2557). การจัดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดชัยภูมิ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน. การศึกษาอิสระปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริพร สุพรรณทอง. (2551). ส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวยุโรปในการตัดสินใจใช้บริการท่องเที่ยวที่จังหวัดหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการบริการธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริเพ็ญ ดาบเพชรธนวัฒน์ ขวัญบุญ และอนงค์พร ไสยวรากุล. (2558). การสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 จากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 18(12): 226-246
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์.(2538). พฤติกรรมผู้บริโภค.กรุงเทพฯ: บริษัท วิสิทธิ์พัฒนา จำกัด
- เศกสรรค์ ยวงนิชัย และ คณะ (2550). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย-สปป.ลาว กรณีศึกษาจังหวัดหนองคายและนครหลวงเวียงจันทน์. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- สถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์. (2552). ไขประตูสู่ลาว (พิมพ์ครั้งที่ 2). สืบค้นจาก http://vientiane.thaiembassy.org/upload/pdf/unlocking_laos/Lao_booklet_2ed.pdf
- สถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์. (2553). ฉลอง 60 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-ลาว. สืบค้นจาก http://vientiane.thaiembassy.org/upload/pdf/unlocking_laos/Lao_booklet%203rd_ed.pdf

- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1. (2558). แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 4 ปี (พ.ศ.2558 -2561). กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (อุดรธานี เลย หนองบัวลำภู หนองคาย บึงกาฬ). สืบค้นจาก <http://www.osmnortheast-n1.moi.go.th/ud/>.
- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ. (ม.ป.ป.) . แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ฉบับปี 2557-2560 (ฉบับทบทวน). [ม.ป.ส].
- สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1. (2560). แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 4 ปี (พ.ศ.2561-2564). (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 10 มิ.ย.60 จาก <http://www.osmnortheast-n1.moi.go.th/ud/>.
- สุดารัตน์ แสงจำนงค์ (2549).รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวพระตำหนักในสมัยรัชกาลที่ 5 เขตพระราชวังดุสิต. กลุ่มวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุริยา จันทระกระจ่าง. (2557). ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และตอนบน 2 ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11. สืบค้นจาก <http://www.clinictech.most.go.th/online/filemanager/fileclinic/F1/files/sciregion-meeting1.pdf>
- สุดารัตน์ แสงจำนงค์. (2549). การศึกษาเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวพระตำหนักในสมัยรัชกาลที่ 5 เขตพระราชวังดุสิต. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เสาวนีย์ กันทะแสน. (2545). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. สืบค้น 18 มกราคม 2015, จาก http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/fulltext.php?id
- อารีย์ นัยพินิจ และคณะ.(2557). การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์. *Panyapiwat Journal* 5(1), July - December 2013, 31-40.
- อิราวัฒน์ ชมระกา (2554). แนวทางการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตตำบลฝายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. *วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่*. 3, 4 (มี.ค.-เม.ย): 65-80
- อชิป อุทัยพัฒนานนท์, นิสรา อารุณี, และ รุ่งจิต จารุพงษ์ทวีข. (2554). แผนที่ท่องเที่ยวพุทธสถานตามเส้นทางเลียบบแม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย. *วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 10, หน้า 46 – 64.
- Cohen, E. (1972). *Towards a sociology of international tourism*. *Social Research*, 39(1), 164-182.

- Collier, & Harraway. (1997). *Principles of Tourism*. Auckland: Longman Paul Ltd.,
- Engel, J.F., Blackwell, R.D. & Miniard, P.W. (1995). *Consumer behavior* (8 ed.). Chicago. The Dryden Press.
- Holloway, J.C. & R.V.Plant. (1992). *Marketing for Tourism*. 2nd ed. London:Pitman Publishing.
- Holzner, M. (2011). Tourism and economic development: The beach disease? *Tourism Management*, 32(4), 922–933. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2010.08.007>
- Kotler, P. (1997). *Marketing management: Analysis, planning, implement, and control* (9th ed.). Upper Saddle River, N.J.:Prentice-Hall.
- Laotourism.org. (2016 City/Resort. Retrieve from <http://www.laotourism.org/vientiane%20municipality.htm>
- Laotourism.org. (2016). City/Resort. Retrieve from <http://www.laotourism.org/vientiane%20municipality.htm>
- Lee, C.-C., & Chang, C.-P. (2008). Tourism development and economic growth: A closer look at panels. *Tourism Management*, 29(1), 180–192. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2007.02.013>
- Mill, R. & Morrison, A. M. (1992). *The Tourism System: and Introductory Text*. New Jersey: Prince - Hall Intentional Inc.
- Nonthapot, S. & Ueasin, N. (2014). The impact of Thai tourism on the economic growth of tourism in Lao PDR: A hierarchical approach. *TOURISMOS: An International Multidisciplinary Journal of Tourism*, 9(2), 67-82.
- Nonthapot, S. & Wattanakul, T. (2013). Demand Regional Tourists Visiting Lao People's Democratic Republic: A Dynamic Panel Data Approach, *Journal of Environmental anagement and Tourism*, 4(1) pp. 21-28.
- Swarbrooke, John & Horner, Susan. 2007. *Consumer Behavior in Tourism*, 2nd edition, Butterworth-Heinemann, Oxford.
- TAT Review Magazine. (2556). *ทัศนะของผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)*. ไตรมาสที่ 2/2556 เมษายน-มิถุนายน 2556. สืบค้นจาก <http://etatjournal.com/mobile/index.php/menu-read-tat/menu-2013/menu-2013-apr-jun/9-aec>
- Wu Bing. (2005). *A Study on the Travel Behavior Mode of China's Commercial Tourist*. China: Master's Thesis, Shanxi Normal University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมิน
เรื่อง การทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

คำชี้แจง

1. แบบประเมินชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ภายใต้การสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โครงการวิจัยมุ่งเป้า

2. แบบประเมินแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวและอุปทานการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อเส้นทางการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

3. โปรดให้ความเห็นโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมที่สุด และ/ หรือให้ความเห็น/ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป โดยจะใช้เวลาในการตอบแบบประเมินฉบับนี้ประมาณ 10-15 นาที ภายหลังจากเสร็จแล้วทางผู้วิจัยขอความกรุณาส่งแบบสอบถามกลับคืนแก่ผู้เก็บข้อมูล

4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในครั้งนี้ถือเป็นความลับ และจะไม่เปิดเผยข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ในขณะที่ข้อมูลส่วนอื่น ๆ ของการวิจัยจะถูกนำเสนอในรูปแบบสถิติและจะไม่มีการระบุรายละเอียดของผู้ตอบแบบสำรวจใด ๆ ทั้งสิ้นหากท่านมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับลักษณะการปฏิบัติต่อท่านระหว่างการตอบแบบสอบถาม หรือหากมีข้อสงสัยที่ผู้วิจัยไม่สามารถตอบท่านได้ กรุณาติดต่อหัวหน้าโครงการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักรินทร์ นนทพจน์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย E-mail: sakno@kku.ac.th

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงมิได้ หากไม่ได้รับการอนุเคราะห์จากท่าน เนื่องจากคำตอบของท่านมีคุณประโยชน์ต่องานวิจัย ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุปี
3. ท่านมาจากสถานที่ใด
 - ☐ ประเทศไทย จังหวัด
 - ☐ ต่างประเทศ (โปรดระบุ).....
4. อาชีพ
 - ☐ ครู/อาจารย์ด้านการท่องเที่ยว ☐ พนักงานบริษัทด้านการท่องเที่ยว
 - ☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ เจ้าหน้าที่รัฐด้านการท่องเที่ยว
 - ☐ ประชาชนอาสาสมัคร ☐ ธุรกิจส่วนตัวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. ระดับการศึกษา
 - ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น
 - ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช ☐ อนุปริญญา/ปวส
 - ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
7. รายได้ต่อเดือนของท่านโดยเฉลี่ย
 - ☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 10,001 – 20,000 บาท
 - ☐ 20,001 – 30,000 บาท ☐ 30,001– 40,000 บาท
 - ☐ 40,001 – 50,000 บาท ☐ 50,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวและอุปทานการท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความระดับความพึงพอใจของท่านต่อแหล่งท่องเที่ยวหรืออุปทานการท่องเที่ยวเหล่านี้

ประเภท: แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

สถานที่ :

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
ความดึงดูดใจ/คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว					
1. ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์					
2. ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์/ความสำคัญทางศาสนา					
3. ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวิถีชีวิต/วัฒนธรรม/ประเพณีท้องถิ่น					
4. ความศรัทธา/ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว					
5. ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว					
6. ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว					
1. ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว					
2. ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่					
3. ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว					
4. ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว					
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว					
1. การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย					
2. การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม					
3. การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง					
4. การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง					
ความสะดวกในการเข้าถึง					
1. ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว					
2. จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว					
3. สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว					

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
4. ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก					
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ					
1. บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว					
2. บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว					
3. บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว					
4. บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว					
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว					
1. ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่					
2. การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว					
3. การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก					
4. การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่					
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว					
1. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่					
2. การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่					
3. ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว					
4. ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว					
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น					
1. บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว					
2. บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว					
3. บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว					
4. บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ประเภท: แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

สถานที่ :

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
ความดึงดูดใจ/คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว					
1. ความสวยงามของสภาพภูมิทัศน์/ธรรมชาติ					
2. ความมีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว					
3. ความหลากหลายของสิ่งดึงดูดใจภายในแหล่งท่องเที่ยว					
4. ความประทับใจต่อความงดงาม/ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					
กิจกรรมทางการท่องเที่ยว					
1. ความน่าดึงดูดใจของกิจกรรมการท่องเที่ยว					
2. ความเป็นเอกลักษณ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่					
3. ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว					
4. ความประทับใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมการท่องเที่ยว					
ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว					
1. การได้มาเยือนสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย					
2. การได้ทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่กำลังเป็นที่นิยม					
3. การได้สัมผัสกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง					
4. การได้เก็บความประทับใจจากการแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง					
ความสะดวกในการเข้าถึง					
1. ช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว					
2. จำนวนและความชัดเจนของป้ายบอกทางเพื่อมายังแหล่งท่องเที่ยว					
3. สภาพของถนนและการคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว					
4. ความเชื่อมโยงของสถานที่ท่องเที่ยวกับเส้นทางหลัก					
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ					
1. บริการจากร้านค้า/ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว					
2. บริการจากร้านขายของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในแหล่งท่องเที่ยว					

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. บริการจากมัคคุเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยว					
4. บริการห้องสุขา/ห้องน้ำ พื้นที่นั่งพักผ่อน ภายในแหล่งท่องเที่ยว					
การบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยว					
1. ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่					
2. การรักษาความปลอดภัยภายในแหล่งท่องเที่ยว					
3. การจัดการพื้นที่สำหรับร้านค้า/ร้านอาหาร/ร้านขายของที่ระลึก					
4. การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกเพื่อการพัฒนาพื้นที่					
มาตรการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว					
1. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่					
2. การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าชมสถานที่					
3. ช่วงระยะเวลาที่อนุญาตให้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว					
4. ข้อกำหนดในการการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว					
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น					
1. บทบาทของชุมชนในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว					
2. บทบาทของชุมชนในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว					
3. บทบาทของชุมชนต่อการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว					
4. บทบาทของชุมชนต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประเภท: อื่น ๆ (นับหนากการ)

สถานที่:

ส่วนประสมทางการตลาด	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
ผลิตภัณฑ์					
1. ความหลากหลายของสินค้า					
2. ความสะอาดของตลาด					
3. บรรยากาศของตลาด					
4. ความเพียงพอของสินค้าเมื่อเทียบกับประมาณนักท่องเที่ยว					
ราคา					
1. ความเหมาะสมของราคาสินค้าเมื่อเทียบกับคุณภาพสินค้า					
2. ความคุ้มค่าของราคาสินค้าเมื่อเทียบกับคุณภาพ					
3. ความเหมาะสมของราคาห้องน้ำ					
4. ความเหมาะสมของราคาที่พัก					
สถานที่					
1. ความสะดวกในการเดินทางเข้ามายังตลาดมืด					
2. ความชัดเจนของแผนผังร้านค้าในตลาด					
3. ความเพียงพอของที่จอดรถ					
4. ความเพียงพอของห้องน้ำในตลาด					
การส่งเสริมการตลาด					
1. ความรวดเร็วในการให้บริการของร้านค้า					
2. การต่อรองราคาหรือให้ส่วนลดของร้านค้าในตลาด					
3. การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมทางการตลาด					
4. อธิบายไม่ตรีของผู้ประกอบการ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ประเภท: ที่พัก

สถานที่:

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ผลิตภัณฑ์					
1. ความสะอาดของห้องพัก					
2. ความสวยงามของห้องพัก					
3. ความมีเอกลักษณ์ของที่พัก					
4. สิ่งอำนวยความสะดวกภายในที่พัก					
ราคา					
1. ความเหมาะสมของราคาห้องพัก					
2. ความเหมาะสมของราคาค่าบริการเสริมต่าง ๆ					
3. ความเหมาะสมของราคามินิบาร์					
4. ราคาเป็นที่น่าสนใจและยินดีที่จะจ่าย					
ช่องทางการจัดจำหน่าย					
1. ทำเลที่ตั้งของที่พัก					
2. ช่องทาง/วิธีการจองที่พัก					
3. ที่จอดรถของที่พัก					
4. ระยะห่างของโรงแรมจากแหล่งท่องเที่ยว					
การส่งเสริมการตลาด					
1. ส่วนลดห้องพัก					
2. การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการที่พัก					
3. ภาพลักษณ์ที่ดีของที่พักภายในพื้นที่					
4. การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากการพัก					
บุคลากร					
1. ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน					
2. ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน					
3. ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน					

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
4. การแต่งกาย/กิริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน					
ลักษณะทางกายภาพ					
1. บรรยากาศโดยภาพรวมของที่พัก					
2. ความสวยงาม/การตกแต่งที่พัก					
3. ความสามารถในการรองรับลูกค้าของที่พัก					
4. การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ					
กระบวนการให้บริการ					
1. การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม					
2. การให้บริการอย่างไม่เลือกปฏิบัติ					
3. มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า					
4. ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประเภท: ร้านอาหาร

สถานที่ :

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
ผลิตภัณฑ์					
1. ความสดใหม่/สะอาด/รสชาติอร่อยของอาหาร					
2. มีอาหารให้เลือกหลากหลายรายการ					
3. มีการตกแต่งอาหารที่สวยงามน่ารับประทาน					
4. อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว					
ราคา					
1. ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณอาหาร					
2. ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร					
3. ราคาอาหารไม่แตกต่างจากคู่แข่งมากนัก					
4. ราคาเป็นที่น่าพอใจและยินดีที่จะจ่าย					
สถานที่ตั้ง					
1. ทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร					
2. ป้ายบอกเส้นทางมายังร้านอาหาร					
3. ที่จอดรถของร้านอาหาร					
4. ระยะห่างของร้านอาหารจากแหล่งท่องเที่ยว					
การส่งเสริมการตลาด					
1. ส่วนลดราคาอาหาร					
2. การบอกต่อจากลูกค้าที่เคยใช้บริการร้านอาหาร					
3. ภาพลักษณ์ที่ดีของร้านอาหารภายในพื้นที่					
4. การสะสมคะแนนเพื่อแลกรางวัลจากร้านอาหาร					
บุคลากร					
1. ความถูกต้องและรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน					
2. ความชำนาญในการให้บริการของพนักงาน					
3. ความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะให้บริการของพนักงาน					
4. การแต่งกาย/กิริยา วาจาที่สุภาพของพนักงาน					

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	ความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ลักษณะทางกายภาพ					
1. ความสะอาดของร้านอาหาร					
2. ความสวยงาม/การตกแต่งร้านอาหาร					
3. ความสามารถในการรองรับลูกค้าของร้านอาหาร					
4. การจัดการสถานที่ที่มีความสะดวกต่อการให้บริการ					
กระบวนการให้บริการ					
1. การจัดการลำดับการให้บริการลูกค้าอย่างเหมาะสม					
2. การให้บริการที่ไม่เลือกปฏิบัติ					
3. มีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือให้บริการเสริมกับลูกค้า					
4. ความถูกต้องและรวดเร็วในการเรียกชำระเงิน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อเส้นทางการท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย✓ลงในช่องที่ตรงกับความระดับความสำคัญตามที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของการกำหนดจุดท่องเที่ยว					
2. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ตลอดการท่องเที่ยว					
3. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการท่องเที่ยวแต่ละแห่ง					
4. ความเหมาะสมของระยะทางตลอดการท่องเที่ยว					
5. ความเชื่อมโยงระหว่างทางเดินจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง					
6. ความเหมาะสมของพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง					
7. การกำหนดจุดบริการอาหารและสถานที่พักในเส้นทางท่องเที่ยว					
8. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดเส้นทางท่องเที่ยว					
9. ความชัดเจนของป้ายบอกทางตลอดเส้นทางและภายในแหล่งท่องเที่ยว					
10. อธิยาศัยและความเป็นมิตรของผู้นำเที่ยว					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการประเมินครั้งนี้

ภาคผนวก ข
รายการนำเที่ยว

โปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 1 วัน (One day trip)

จังหวัดหนองคาย

08.00 น. ผู้ร่วมคณะเดินทางรวมกันที่จังหวัดหนองคาย

08.30 น. นำท่านกราบนมัสการ **หลวงพ่พระใส ณ วัดโพธิ์ชัย** วัดอารามหลวงของ จังหวัดหนองคาย โดย หลวงพ่พระใส นั้นเป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสีสุก หน้าตักกว้าง 2 ศอก 8 นิ้ว เป็นที่เคารพศรัทธาของพุทธศาสนิกชนชาวจังหวัดหนองคายและจังหวัดใกล้เคียง

09.30 น. นำท่านเข้าชม **ศาลาแก้วกู่** หรือ วัดแขก นับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในจังหวัด หนองคาย และยังนับเป็นศาสนสถานที่มีการจัดแสดงประติมากรรมปูนปั้นกลางแจ้งขนาดยักษ์ จำนวนมากที่สุดในประเทศไทยเลยทีเดียว

10.00 น. นำท่านเข้าชม **พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย** ภายในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ มีอุโมงค์ปลายาวถึง 34 เมตร เป็นทางเดินลาดจากชั้น 2 ซึ่งแสดงปลาน้ำเค็ม ลงไปสู่ชั้นล่างซึ่งเป็นโซนแสดงปลาน้ำจืด และ ปลาโบราณพื้นบ้าน ปลาลุ่มน้ำโขง จัดแสดงไว้อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นส่วนจัดแสดงสัตว์น้ำที่ใหญ่ ที่สุดในภาคอีสาน มีอุโมงค์ได้น้ำ ยาวหลายสิบเมตร ทุกวันจะมีการแสดงให้อาหารปลาได้น้ำ บรรยากาศ จำลองโลกใต้บาดาน

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน และชมธรรมชาติของ **น้ำตกธารทอง** ซึ่งเป็นน้ำตกขนาดกลางที่ไหลลงสู่ แม่น้ำโขง

13.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดถ้ำดินเพียง** หรือ วัดถ้ำศรีมงคล มีสถานที่สำคัญซึ่งเป็นที่มาของชื่อวัด ถ้ำดินเพียง หลายคนได้เล่าขานกันมาว่า เป็นถ้ำที่พระอริยวงศ์ประเทศลาวเดินทางเข้ามาโดยไม่ได้นำมาทางเรือ แต่เป็นการเดินทางผ่านถ้ำนี้ ซึ่งผู้ที่เห็นเส้นทางภายในถ้ำต้องเป็นผู้บำเพ็ญศีลภาวนา หรือเป็น พระอริยญา ลักษณะถ้ำดินเพียงนี้คล้ายเมืองบาดาลของพญานาคตามความเชื่อของชาวบ้าน ภายในถ้ำจะมีความชื้น และมีน้ำไหลตลอดปี มีก้อนหินเป็นแท่งตั้งวางอย่างจงใจ บางก้อนเป็นโลง ศพ มีส่วนหัวโค้งของหินภายในถ้ำที่สวยงาม

15.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดผาตากเสื้อ** นมัสการพระสารีริกธาตุ ณ วัดผาตากเสื้อ เป็นวัดที่มีทิวทัศน์ สวยงาม สูงจากระดับน้ำทะเล 550 เมตร ภายในวัดมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ เป็นจุดชมวิวม่านน้ำโขงที่ สวยที่สุดแห่งหนึ่ง ในช่วงที่น้ำลดหากไปยืน อยู่บนวัดผาตากเสื้อแล้วมองลงมายังแม่น้ำโขง จะเห็น สันทรายเป็นริ้วคล้ายเกล็ดพญานาคอย่างชัดเจน โดยได้รับการตั้งให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเส้นทางใน ผืน Dream Destination 2 จาก ททท. นั่นก็คือ "เกล็ดพญานาคริมโขง" และสัมผัสแลนด์มาร์คแห่ง ใหม่ของประเทศไทย และจังหวัดหนองคาย "สกายวอล์ค" จุดชมวิวที่จะทำให้เราเห็นทัศนียภาพ แบบพาโนรามาของเมืองหนองคาย เห็นแม่น้ำโขงยาวเป็นสาย ชมวิวเมืองสังทอง และนครหลวง เวียงจันทน์ สปป.ลาว

16.30 น. เดินทางกลับอำเภอเมืองจังหวัดหนองคายโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 1 วัน (One day trip)

จังหวัดบึงกาฬ

08.00 น. ผู้ร่วมคณะเดินทางรวมกันที่ โรงแรมจังหวัดบึงกาฬ

09.00 น. นำท่านกราบนมัสการ **หลวงพ่อบุญรอด ภู วัดโพธาราม** เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ประจำเมืองบึงกาฬตั้งแต่โบราณ เล่ากันว่าผู้คนในอดีตเมื่ออพยพมาตั้งรกรากถึงที่นี่ ก็พบพระพุทธรูปปูนปั้นองค์ใหญ่อยู่ในป่าทึบ ชาวบ้านช่วยกันบูรณะพระพุทธรูปองค์ดังกล่าวซึ่งก็คือ หลวงพ่อบุญรอดแห่งวัดโพธารามนี้เององค์พระนั้นแท้จริงเป็นปูนปั้น แต่ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชนที่มาขอพรเป็นประสพผลก็จะนำสีทองมาทาองค์พระจนกลายเป็นพระสีทองในที่สุด

10.00 น. เดินทางชม **ภูทอก** ที่ตั้งของวัดเจติยาคีรีวิหาร บันไดที่ขึ้นสู่ยอดภูทอกนี้เปรียบเสมือนเส้นทางธรรมที่น้อมนำสัจตบารุขให้พ้นโลกแห่งโลเกียะสุโลกแห่งโลกุตระหรือโลกแห่งการหลุดพ้นด้วยความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ภูทอกยังคงเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและปฏิบัติศาสนกิจของชุมชน บันไดขึ้นภูทอกแบ่งออกเป็น 7 ชั้น

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ที่**หาดคำสมบูรณ์** เป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ และวิวยาวชันอลังการมองเห็นอุทยานแห่งชาติภูหลวงได้ชัดเจนสวยงาม โดยเฉพาะช่วงเย็น ๆ แสงแดดส่องไปมีความสวยงามยังมีบริการเหมือนทะเลทั่วไป คือ สามารถเช่าอุปกรณ์ทางน้ำลงเล่นน้ำได้ตลอดทั้งวันไม่ว่าจะเป็นห่วงยางเรือกล้วยและอีกมากมาย

14.00 น. นำท่านเข้าชม **น้ำตกถ้ำพระ** เดินทางด้วยเรือหางยาวขนาดใหญ่ตามลำคลองที่ใสสะอาด สองฝากฝั่งริมลำคลองเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเดินท้าวต่ออีกประมาณ 300 เมตร น้ำตกถ้ำพระเป็นน้ำตกที่มีความสมบูรณ์ สวยงามที่ธรรมชาติสร้างขึ้นอย่างลงตัว ซึ่งในช่วงหน้าฝนจะมีน้ำจากต้นน้ำลำธารบนเทือกเขาไหลผ่านโขดหิน ซอกหินขนาดใหญ่ เป็นน้ำตก ผ่านหน้าผาหิน ก่อนไหลลงสู่ลานหินภูเขาบางจุดเป็นเส้นทางเล่นน้ำสไลเดอร์ ที่สวยงามแบบธรรมชาติ ไม่แพ้สวนน้ำขนาดใหญ่

16.30 น. เดินทางกลับถึงอำเภอเมืองบึงกาฬโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 1 วัน (One day trip)

นครหลวงเวียงจันทน์

- 08.00 น. เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับคณะ ณ จุดนัดหมาย ที่สะพานมิตรภาพหนองคาย และนำท่านผ่านพิธีการผ่านแดนไทย - ลาว
- 09.30 น. นำท่านเข้ากราบนมัสการ **พระธาตุหลวง** หรือพระเจดีย์โลกจุฬามณี เป็นปูชนียสถานที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งในนครหลวงเวียงจันทน์ และเป็นศูนย์รวมใจของประชาชนชาวลาวทั่วประเทศ ตามตำนานกล่าวว่า พระธาตุหลวงมีประวัติการก่อสร้างนับพันปี เช่นเดียวกันพระธาตุพนมในประเทศไทย และปรากฏความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ สถานที่นี้ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์สำคัญของประเทศลาว ปัจจุบันนี้ สวยงามและยิ่งใหญ่ ที่สุดในประเทศลาว
- 10.30 น. นำท่านเข้าชม **อนุสาวรีย์ประตูโขง** ชมความงามของสถาปัตยกรรม ผสมผสานลาวล้านช้าง กับฝรั่งเศส ตั้งสูงเด่นอยู่ใจกลางนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อรำลึกถึงวีรชนของชาติ ที่เสียสละ เพื่อชาติ บ้านเมืองชั้นบนสุดของอนุสาวรีย์ประตูโขง สามารถชมทิวทัศน์ของเวียงจันทน์ได้รอบทิศทาง
- 11.00 น. นำท่านเข้าชม **หอพระแก้ว** เมื่ออดีตเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต สถานที่แห่งนี้เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก หอพระแก้วนั้นคือ สถานที่ที่เคยประดิษฐาน พระแก้วมรกต หรือ พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร ตั้งอยู่ที่นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว แต่ปัจจุบันนี้ เหลือเพียงพระแท่นที่ประดิษฐานเท่านั้น
- 11.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดสี่สะเกด** เป็นวัดหลวง ที่มีภาพเขียนลายผนัง (ที่เลือนหายไปบางส่วนแล้ว) และภายในทั้งส่วนกำแพง และในโบสถ์ (สิม) มีพระพุทธรูปใหญ่ เล็กเต็มไปหมด และเชื่อว่าเป็นวัดที่มีพระพุทธรูปอยู่มากที่สุด
- 12.30 น. รับประทานอาหารกลางวันและชมธรรมชาติที่ **ท่าอ่อน** พร้อมล่องแพชมบรรยากาศของแม่น้ำจันทน์
- 14.30 น. นำท่านเข้าชม **Buddha Park หรือ สวนพระ** จุดเด่นของสวนพระ จะเป็นอาคารทรงพิกทองขนาดใหญ่ ซึ่งเราสามารถเดินขึ้นไปชมวิวด้านบนได้ และภายในสวนพระจะมีรูปปั้นพระวิษณุ พระศิวะ และรูปปั้นแปลก ๆ ตามจินตนาการของผู้สร้างมากมาย
- 15.30 น. เดินทางกลับมายังด่านตรวจคนเข้าเมือง (ต.ม.ลาว) และนำท่านมาช้อปปิ้งซื้อสินค้าปลอดภาษี ที่ **ดิวตี้ฟรี** สามารถเลือกซื้อสินค้านานาชาติ มียี่ห้อ (Brand Name) ราคาถูกต่าง ๆ มากมาย อาทิ เหล้า ไวน์ บุหรี่ และเครื่องสำอาง ฯลฯ
- 16.30 น. เดินทางกลับเมืองไทยโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 1 วัน (One day trip)

แขวงบอลิคำไซ

- 08.00 น. เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับคณะ ณ จุดนัดหมายที่จังหวัดบึงกาฬ และนำท่านผ่านพิธีการผ่านแดนไทย - ลาว
- 10.00 น. นำท่านชม **พุทธะเวณ** แหล่งท่องเที่ยวเกษตรผสมผสานวัฒนธรรม ภายใต้บรรยากาศธรรมชาติที่แสนร่มรื่น พร้อมกันได้ร่วมกิจกรรมทั้งการแสดงของคนในท้องถิ่น
- 12.00 น. รับประทานอาหารริมแม่น้ำโขง บริเวณสะพานท้าวสีทอง วีรชนคนกล้า
- 13.30 น. นำท่านกราบนมัสการ รอยพระพุทธรูป ณ **วัดพระบาทโพนสน** เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง มีผู้นิยมศรัทธา ตลอดแนวแม่น้ำโขง ทั้งชาวลาวและชาวไทย ตามตำนานกล่าวว่า พบรอยพระพุทธรูปเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2475 หลังจากนั้น จึงสร้างวัดไว้ที่นั่น รอยพระพุทธรูปเป็นรอยพระบาทข้างขวา ลึก 46 เซนติเมตร กว้าง 120 เซนติเมตร ยาว 240 เซนติเมตร ทุกปี จะจัดงานบุญนมัสการพระบาทในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 2 ซึ่งใกล้เคียงกับงานบุญหะเวดประจำปี
- 14.00 น. นำท่านกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ **วัดโพนสนนาคานิมิต** ภายในมีพระพุทธรูปในพระอุโบสถ และเจดีย์เก่าแก่บนพระอุโบสถ นักท่องเที่ยวและพุทธศาสนิกชนสามารถซื้อดอกไม้ธูปเทียนทางเข้าวัดก่อน นำมาบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัดโพนสน ภายในวัดยังมีจุดชมวิวน้ำโขง สามารถมองเห็นวิวเมืองโพน เงินทางฝั่งประเทศไทย ที่จังหวัดหนองคาย ได้อย่างสวยงาม
- 15.30 น. นำท่านเข้าชม **แม่น้ำสองสี ปากซัน** โดยมีสายน้ำใสสะอาดสีเขียวจากแม่น้ำในเมืองปากซัน ไหลออกมาบรรจบกับสายน้ำสีขุ่นของแม่น้ำโขง เกิดเป็นจุดชมวิวน้ำสองสี
- 16.00 น. เดินทางกลับเมืองไทยโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 2 วัน (จ.หนองคาย – นครหลวงเวียงจันทน์)

วันที่ 1 จังหวัดหนองคาย – อำเภอสังคม

- 08.00 น. ผู้ร่วมคณะเดินทางรวมกันที่จังหวัดหนองคาย
- 08.30 น. นำท่านกราบนมัสการ **หลวงพ่พระใส ณ วัดโพธิ์ชัย** วัดอารามหลวงของ จังหวัดหนองคาย โดยหลวงพ่พระใสนี้เป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสีสุก หน้าตักกว้าง 2 ศอก 8 นิ้ว เป็นที่เคารพศรัทธาของพุทธศาสนิกชนชาวหนองคายและจังหวัดใกล้เคียง
- 09.30 น. นำท่านเข้าชม **ศาลาแก้วกู่** หรือ วัดแขก นับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย และยังเป็นศาสนสถานที่มีการจัดแสดงประติมากรรมปูนปั้นกลางแจ้งขนาดยักษ์จำนวนมากที่สุดในประเทศไทยเลยทีเดียว
- 10.00 น. นำท่านเข้าชม**พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย** ภายในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีอุโมงค์ปลายาวถึง 34 เมตร เป็นทางเดินลาดจากชั้น 2 ซึ่งแสดงปลาน้ำเค็ม ลงไปสู่ชั้นล่างซึ่งเป็นโซนแสดงปลาน้ำจืด และปลาโบราณพื้นบ้าน ปลากลุ่มน้ำโขง จัดแสดงไว้อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นส่วนจัดแสดงสัตว์น้ำที่ใหญ่ที่สุดในภาคอีสาน มีอุโมงค์ใต้น้ำ ยาวหลายสิบเมตร ทุกวันจะมีการแสดงให้อาหารปลาใต้น้ำบรรยากาศ จำลอง โลกใต้บาดาล
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน และชมธรรมชาติของ **น้ำตกธารทอง** ซึ่งเป็นน้ำตกขนาดกลางที่ไหลลงสู่แม่น้ำโขง
- 13.30 น. นำท่านชม **วัดถ้ำดินเพียง** หรือ วัดถ้ำศรีมงคล มีสถานที่สำคัญซึ่งเป็นที่มาของชื่อวัด ถ้ำดินเพียง หลายคนได้เล่าขานกันมาว่า เป็นถ้ำที่พระอรหันต์ประเทศลาวเดินทางเข้ามาโดยไม่ได้นำมาทางเรือ แต่เป็นการเดินทางผ่านถ้ำนี้ ซึ่งผู้ที่จะเห็นเส้นทางภายในถ้ำต้องเป็นผู้บำเพ็ญศีลภาวนา หรือเป็นพระอริยญาณ ลักษณะถ้ำดินเพียงนี้คล้ายเมืองบาดาลของพญานาคตามความเชื่อของชาวบ้าน ภายในถ้ำจะมีความชื้น และมีน้ำไหลตลอดปี มีก้อนหินเป็นแท่งตั้งวางอย่างจงใจ บางก้อนเป็นโลงศพ มีส่วนเว้าโค้งของหินภายในถ้ำที่สวยงาม
- 15.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดผาตากเสื้อ** นมัสการพระสารีริกธาตุ ณ วัดผาตากเสื้อ เป็นวัดที่มีทิวทัศน์สวยงาม สูงจากระดับน้ำทะเล 550 เมตร ภายในวัดมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ เป็นจุดชมวิวม่านน้ำโขงที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง ในช่วงที่น้ำลดหากไปยืน อยู่บนวัดผาตากเสื้อแล้วมองลงมายังแม่น้ำโขง จะเห็นสันทรายเป็นริ้วคล้ายเกล็ดพญานาคอย่างชัดเจน โดยได้รับการตั้งให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเส้นทางในฝัน Dream Destination 2 จาก ททท. นั่นก็คือ "เกล็ดพญานาคริมโขง" และสัมผัสแลนด์มาร์คแห่งใหม่ของประเทศไทย และจังหวัดหนองคาย “สกายวอล์ค” จุดชมวิวที่จะทำให้เราเห็นทัศนียภาพแบบพาโนรามาของเมืองหนองคาย เห็นแม่น้ำโขงยาวเป็นสาย ชมวิวเมืองสังข์ทอง และนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว
- 16.30 น รับประทานอาหารเย็น และนำท่านเข้าพักในโรงแรมอมันตา หรือโรงแรมระดับเดียวกันและพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 2 หนองคาย – เวียงจันทน์

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม
- 08.00 น. เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับคณะ ณ จุดนัดหมายที่ โรงแรมอมันตา จ.หนองคาย และนำท่านผ่านพิธีการผ่านแดนไทย - ลาว

- 09.30 น. นำท่านเข้ากราบนมัสการ **พระธาตุหลวง** หรือพระเจดีย์โลกจุฬามณี เป็นปูชนียสถานที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งในนครหลวงเวียงจันทน์ และเป็นศูนย์รวมใจของประชาชนชาวลาวทั่วประเทศ ตามตำนานกล่าวว่าพระธาตุหลวงมีประวัติการก่อสร้างนับพันปีเช่นเดียวกันพระธาตุพนมในประเทศไทย และปรากฏความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ สถานที่นี้ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์สำคัญของประเทศลาว ปัจจุบันนี้ สวยงาม และยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศลาว
- 10.30 น. นำท่านเข้าชม **อนุสาวรีย์ประตูโขง** ชมความงามของสถาปัตยกรรม ผสมผสานลาวล้านช้าง กับฝรั่งเศสตั้งสูงเด่นอยู่ใจกลางนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อรำลึกถึงวีรชนของชาติ ที่เสียสละ เพื่อชาติ บ้านเมืองชั้นบนสุดของอนุสาวรีย์ประตูโขง สามารถชมทิวทัศน์ของเวียงจันทน์ได้รอบทิศทาง
- 11.00 น. นำท่านเข้าชม **หอพระแก้ว** เมื่ออดีตเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต สถานที่แห่งนี้เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก หอพระแก้วนั้นคือ สถานที่ที่เคยประดิษฐาน พระแก้วมรกต หรือ พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร ตั้งอยู่ที่นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว แต่ปัจจุบันนี้ เหลือเพียงพระแท่นที่ประดิษฐานเท่านั้น
- 11.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดสี่สะเกด** เป็นวัดหลวง ที่มีภาพเขียนลายผนัง (ที่เลือนหายไปบางส่วนแล้ว) และภายในทั้งส่วนกำแพง และในโบสถ์ (สิม) มีพระพุทธรูปใหญ่ เล็กเต็มไปหมด และเชื่อว่าเป็นวัดที่มีพระพุทธรูปอยู่มากที่สุด
- 12.30 น. รับประทานอาหารกลางวันและชมธรรมชาติที่ **ท่าฮ่อน** พร้อมล่องแพชมบรรยากาศของแม่น้ำจันทิ
- 14.30 น. นำท่านเข้าชม **Buddha Park หรือ สวนพระ** จุดเด่นของสวนพระ จะเป็นอาคารทรงฟักทองขนาดใหญ่ซึ่งเราสามารถเดินขึ้นไปชมวิวด้านบนได้ และภายในสวนพระจะมีรูปปั้นพระวิษณุ พระศิวะ และรูปปั้นแปลกๆ ตามจินตนาการของผู้สร้างมากมาย
- 15:00 น. เดินทางกลับมายังด่านตรวจคนเข้าเมือง (ต.ม.ลาว) และนำท่านมาช้อปปิ้งซื้อสินค้าปลอดภาษี ที่ **ดิวตี้ฟรี** สามารถเลือกซื้อสินค้านานาชาติ มียี่ห้อ (Band Name) ราคาถูกต่าง ๆ มากมาย อาทิ เหล้า ไวน์ บุหรี่ และเครื่องสำอาง ฯลฯ
- 16.00 น. เดินทางกลับเมืองไทยโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 2 วัน (จ.บึงกาฬ - แขวงบอลิคำไซ)

วันที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ

08.00 น. ผู้ร่วมคณะเดินทางรวมกันที่ โรงแรมจังหวัดบึงกาฬ

09.00 น. นำท่านกราบนมัสการ **หลวงพ่อบุญใหญ่ ณ วัดโพธาราม** เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ประจำเมืองบึงกาฬ ตั้งแต่โบราณ เล่ากันว่าเมื่อครั้งเมื่ออพยพมาตั้งรกรากถึงที่นี้ก็พบพระพุทธรูปปูนปั้นองค์ใหญ่อยู่ในป่าทึบ ชาวบ้านช่วยกันบูรณะพระพุทธรูปองค์ดังกล่าวซึ่งก็คือ หลวงพ่อบุญใหญ่แห่งวัดโพธารามนี้เอง องค์พระนั้นแท้จริงเป็นปูนปั้น แต่ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชนที่มาขอพรเป็นประสพผลก็จะนำสีทองมาทาองค์พระจนกลายเป็นพระสีทองในที่สุด

10.00 น. เดินทางชม **ภูทอก** ที่ตั้งของวัดเจติยาศรีวิหาร บนโดที่ขึ้นสู่ยอดภูทอกนี้เปรียบเสมือนเส้นทางธรรมที่น้อมนำสัจธรรมให้พ้นโลกแห่งโลกียะสู่โลกแห่งโลกุตระหรือโลกแห่งการหลุดพ้นด้วยความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ภูทอกยังคงเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและปฏิบัติศาสนกิจของชุมชน บนโดขึ้นภูทอกแบ่ง ออกเป็น 7 ชั้น

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ที่**หาดคำสมบูรณ์** เป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ และวิวยาวชันอลังการมองเห็นอุทยานแห่งชาติภูสิงห์ได้ชัดเจนสวยงาม โดยเฉพาะช่วงเย็น ๆ แสงแดดส่องไปมีความสวยงามยังมีบริการเหมือนทะเลทั่วไป คือ สามารถเช่าอุปกรณ์ทางน้ำลงเล่นน้ำได้ตลอดทั้งวันไม่ว่าจะเป็นห่วงยางเรือกล้วยและอีกมากมาย

14.00 น. นำท่านเดินทางชม **น้ำตกถ้ำพระ** เดินทางด้วยเรือหางยาวขนาดใหญ่ตามลำคลองที่ใสสะอาด สองฝากฝั่งริมลำคลองเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเดินทิวต่ออีกประมาณ 300 เมตร น้ำตกถ้ำพระเป็นน้ำตกที่มีความสมบูรณ์ สวยงามที่ธรรมชาติสร้างขึ้นอย่างลงตัว ซึ่งในช่วงหน้าฝนจะมีน้ำจากต้นน้ำ ลำธาร บนเทือกเขาไหลผ่านโขดหิน ซอกหินขนาดใหญ่ เป็นน้ำตก ผ่านหน้าผาหิน ก่อนไหลลงสู่ลานหินภูเขา บางจุดเป็นเส้นทางเล่นน้ำสไลเดอร์ ที่สวยงามแบบธรรมชาติ ไม่แพ้สวนน้ำขนาดใหญ่

16.30 น รับประทานอาหารเย็น และนำท่านเข้าพักในโรงแรมเดอะวัน บึงกาฬ หรือโรงแรมระดับเดียวกันและพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 2 แขวงบอลิคำไซ

07.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม

08.00 น. เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับคณะ ณ จุดนัดหมายที่ โรงแรมเดอะวัน จ.บึงกาฬ และนำท่านผ่านพิธีการผ่านแดนไทย - ลาว

10.00 น. นำท่านชม **พุทธเจดีย์** แหล่งท่องเที่ยวเกษตรผสมผสานวัฒนธรรม ภายใต้บรรยากาศธรรมชาติที่แสนร่มรื่นพร้อมกับได้ร่วมกิจกรรมทั้งการแสดงของคนในท้องถิ่น

12.00 น. รับประทานอาหารริมน้ำจืด บริเวณสะพานท้าวสีทอง วีรชนคนกล้า

13.30 น. นำท่านกราบนมัสการ รอยพระพุทธบาท ณ **วัดพระบาทโพนสน** เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง มีผู้นิยมศรัทธาตลอดแนวแม่น้ำโขง ทั้งชาวลาวและชาวไทย ตามตำนานกล่าวว่า พบรอยพระพุทธบาทเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2475 หลังจากนั้น จึงสร้างวัดไว้ที่นั่น รอยพระพุทธบาทเป็นรอยพระบาทข้าง

ขวา ลึก 46 เซนติเมตร กว้าง 120 เซนติเมตร ยาว 240 เซนติเมตร ทุกปี จะจัดงานบุญนมัสการพระบาทในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 2 ซึ่งใกล้เคียงกับงานบุญผะเหวดประจำปี

- 14.00 น. นำท่านกราบนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ **วัดโพนสัณนาคานิมิต** ภายในมีพระพุทธรูปในพระอุโบสถ และเจดีย์เก่าแก่บนพระอุโบสถ นักท่องเที่ยวและพุทธศาสนิกชนสามารถซื้อดอกไม้ธูปเทียนทางเข้าวัด ก่อนนำมาบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัดโพนสัณ ภายในวัดยังมีจุดชมวิวแม่น้ำโขง สามารถมองเห็นวิวเมืองโพนเงินทางฝั่งประเทศไทย ที่จังหวัดหนองคาย ได้อย่างสวยงาม
- 15.30 น. นำท่านเข้าชม **แม่น้ำสองสี ปากซัน** โดยมีสายน้ำใสสะอาดสีเขียวจากแม่น้ำในเมืองปากซัน ไหลออกมาบรรจบกับสายน้ำสีขุ่นของแม่น้ำโขง เกิดเป็นจุดชมวิว น้ำสองสี
- 16.00 น. เดินทางกลับเมืองไทยโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 3 วัน (จ.หนองคาย – นครหลวงเวียงจันทน์)

วันที่ 1 จังหวัดหนองคาย

08.00 น. ผู้ร่วมคณะเดินทางรวมกันที่จังหวัดหนองคาย

08.30 น. นำท่านกราบนมัสการ **หลวงพ่อบุญเหลือ ๓ วัดโพธิ์ชัย** วัดอารามหลวงของ จังหวัดหนองคาย โดยหลวงพ่อบุญเหลือเป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสีสุก หน้าตักกว้าง 2 ศอก 8 นิ้ว เป็นที่เคารพศรัทธาของพุทธศาสนิกชนชาวหนองคายและจังหวัดใกล้เคียง

09.30 น. นำท่านเข้าชม **ศาลาแก้วกู่** หรือ วัดแขก นับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย และยังเป็นศาสนสถานที่มีการจัดแสดงประติมากรรมปูนปั้นกลางแจ้งขนาดยักษ์จำนวนมากที่สุดในประเทศไทยเลยทีเดียว

10.00 น. นำท่านเข้าชม พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย ภายในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ มีอุโมงค์ปลายาวถึง 34 เมตร เป็นทางเดินลาดจากชั้น 2 ซึ่งแสดงปลาน้ำเค็ม ลงไปสู่ชั้นล่างซึ่งเป็นโซนแสดงปลาน้ำจืด และปลาโบราณพื้นบ้าน ปลากลุ่มน้ำโขง จัดแสดงไว้อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นส่วนจัดแสดงสัตว์น้ำที่ใหญ่ที่สุดในภาคอีสาน มีอุโมงค์ใต้น้ำ ยาวหลายสิบเมตร ทุกวันจะมีการแสดงให้อาหารปลาใต้น้ำ บรรยายภาค จำลองโลกใต้บาดาน

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน และชมธรรมชาติของ **น้ำตกธารทอง** ซึ่งเป็นน้ำตกขนาดกลางที่ไหลลงสู่แม่น้ำโขง

13.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดถ้ำดินเพียง หรือ วัดถ้ำศรีมงคล** มีสถานที่สำคัญซึ่งเป็นที่มาของชื่อวัด ถ้ำดินเพียง หลายคนได้เล่าขานกันมาว่า เป็นถ้ำที่พระอรหันต์ประเทศลาวเดินทางเข้ามาโดยไม่ได้อ่านมาทางเรือ แต่เป็นการเดินทางผ่านถ้ำนี้ ซึ่งผู้ที่จะเห็นเส้นทางภายในถ้ำต้องเป็นผู้บำเพ็ญศีลภาวนา หรือเป็นพระอภิญญา ลักษณะถ้ำดินเพียงนี้คล้ายเมืองบาดาลของพญานาคตามความเชื่อของชาวบ้าน ภายในถ้ำจะมีความชื้น และมีน้ำไหลตลอดปี มีก้อนหินเป็นแท่งตั้งวางอย่างจงใจ บางก้อนเป็นโลงศพ มีส่วนเว้าโค้งของหินภายในถ้ำที่สวยงาม

15.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดผาตากเสื้อ** นำท่านนมัสการพระสารีริกธาตุ ณ วัดผาตากเสื้อ เป็นวัดที่มีทิวทัศน์สวยงาม สูงจากระดับน้ำทะเล 550 เมตร ภายในวัดมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ เป็นจุดชมวิวน้ำโขงที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง ในช่วงที่น้ำลดหากไปยืน อยู่บนวัดผาตากเสื้อแล้วมองลงมายังแม่น้ำโขง จะเห็นสันทรายเป็นริ้วคล้ายเกล็ดพญานาคอย่างชัดเจน โดยได้รับการตั้งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเส้นทางในฝัน Dream Destination 2 จาก ททท. นั่นก็คือ "เกล็ดพญานาคริมโขง" และสัมผัสแลนด์มาร์คแห่งใหม่ของประเทศไทย และจังหวัดหนองคาย สกายวอล์ค จุดชมวิวที่จะทำให้เราเห็นทัศนียภาพแบบพาโนรามาของเมืองหนองคาย เห็นแม่น้ำโขงยาวเป็นสาย เห็นเมืองสังข์ทอง และนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

17.00 น. เดินทางชม **อ่างปลาบึกและพันโขดแสนไคร้** เป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกและความงามธรรมชาติที่สวยงามโดยนักท่องเที่ยวจะได้ชมความงามของเกาะแก่งโขดหินตามลำแม่น้ำโขง

18.30 น. รับประทานอาหารเย็น และนำท่านเข้าพักในโรงแรมบ้านไม้ริมโขง หรือโรงแรมระดับเดียวกันและพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 2 นครหลวงเวียงจันทน์

08.00 น. ผู้ร่วมคณะรวมตัวกันที่ โรงแรม พร้อมออกเดินทาง

08.30 น. นำท่านเข้ากราบนมัสการ **หลวงพ่พระเจ้าองค์ตื้อ ณ วัดศรีชมพองค์ตื้อ** เป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่หล่อด้วยทอง ฝีมือของช่างฝ่ายเหนือและช่างล้านช้าง เป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงามมาก นั่งขัดสมาธิปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 3.29 เมตร สูง 4 เมตร เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ประชาชนทั้งสองฝั่งแม่น้ำโขงเคารพนับถือมาก จากหลักฐานศิลาจารึกทำให้ทราบว่า พระเจ้าองค์ตื้อสร้างเมื่อพุทธศักราช 2105 ผู้สร้างคือ พระไชยเชษฐา กษัตริย์นครเวียง หล่อโดยใช้ทองคำ ทองเหลือง และเงินผสมกัน ใช้เวลาในการสร้าง 7 ปี 7 เดือน

10.30 น. นำท่านผ่านพิธีการผ่านแดนไทย – ลาว ที่สะพานมิตรภาพหนองคาย

11.00 น. นำท่านเข้าชม **Buddha Park** หรือ สวนพระ จุดเด่นของสวนพระ จะเป็นอาคารทรงพิกทองขนาดใหญ่ ซึ่งเราสามารถเดินขึ้นไปชมวิวด้านบนได้ และภายในสวนพระจะมีรูปปั้นพระวิฆณุ พระศิวะ และรูปปั้นแปลกๆ ตามจินตนาการของผู้สร้างมากมาย

12.30 น. รับประทานอาหารกลางวันและชมธรรมชาติที่ **ท่าฮ่อน** พร้อมล่องแพชมบรรยากาศของแม่น้ำโขง

15.30 น. นำท่านกราบนมัสการ **วัดถ้ำพระฤาษี** ซึ่งเป็นวัดศักดิ์สิทธิ์ ชมประติมากรรมลายปูนปั้นบนแผ่นหิน และชมหินมหากัณฑ์สามก้อนที่ตั้งอยู่วัดหินมหากัณฑ์ จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย หินก้อนที่ 1 เป็นของหลวงพระบาง หินก้อนที่ 2 เป็นของบางกอก ส่วนหินก้อนที่ 3 เป็นของเวียงจันทน์

16.30 น. เดินทางไปชมพระอาทิตย์ตก ณ **จุดชมวิวยิมโขงเมืองสังข์ทอง หรือ ค้อยแลนมาน** พร้อมชมความงามของวิวพระอาทิตย์ตก สะท้อนความงามลงแม่น้ำโขง และพบกับบรรยากาศยามเย็นที่สุดแสนสบาย และรับประทานอาหารเย็น

19.00 น. นำท่านมา ช้อปปิ้ง ณ **ตลาดมืด (Night Market)** เป็นตลาดแคมของ มีสินค้าจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นของที่ระลึก เสื้อผ้าแฟชั่นต่าง ๆ มากมาย ข้าวของเครื่องใช้ เครื่องประดับ อาหาร เป็นตลาดแคมของที่มีขนาดใหญ่ นำท่านเข้าพักในโรงแรม Seasons Riverside Hotel หรือโรงแรมระดับเดียวกัน และพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 3 นครหลวงเวียงจันทน์

08.00 น. ผู้ร่วมคณะรวมตัวกันที่ โรงแรม พร้อมออกเดินทาง

08.30 น. นำท่านเข้ากราบนมัสการ **พระธาตุหลวง** หรือพระเจดีย์โลกจุฬามณี เป็นปูชนียสถานที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งในนครหลวงเวียงจันทน์ และเป็นศูนย์รวมใจของประชาชนชาวลาวทั่วประเทศ ตามตำนานกล่าวว่าพระธาตุหลวงมีประวัติการก่อสร้างนับพันปีเช่นเดียวกันพระธาตุพนมในประเทศไทย และปรากฏความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ สถานที่นี้ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์สำคัญของประเทศลาว ปัจจุบันนี้ สวยงามและยิ่งใหญ่ ที่สุดในประเทศลาว

09.30 น. นำท่านเข้าชม **อนุสาวรีย์ประตูโขง** ชมความงามของสถาปัตยกรรม ผสมผสานลาวล้านช้าง กับฝรั่งเศส ตั้งสูงเด่นอยู่ใจกลางนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อรำลึกถึงวีรชนของชาติ ที่เสียสละเพื่อชาติบ้านเมือง ขึ้นบนสุดของอนุสาวรีย์ประตูโขง สามารถชมทิวทัศน์ของเวียงจันทน์ได้รอบทิศทาง

10.30 น. นำท่านเข้าชม **หอพระแก้ว** เมื่ออดีตเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต สถานที่แห่งนี้เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก หอพระแก้วนั้นคือ สถานที่ที่เคยประดิษฐาน พระแก้ว

มรกต หรือ พระพุทธมหายานนิรัตนปฎิมากร ตั้งอยู่ที่นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว แต่ปัจจุบันนี้ เหลือเพียงพระแท่นที่ประดิษฐานเท่านั้น

- 11.00 น. นำท่านเข้าชม **วัดสีสะเกด** เป็นวัดหลวง ที่มีภาพเขียนลายผนัง (ที่เลือนหายไปบางส่วนแล้ว) และภายในทั้งส่วนกำแพง และในโบสถ์ (สิม) มีพระพุทธรูปใหญ่ เล็กเต็มไปหมด และเชื่อว่าเป็นวัดที่มีพระพุทธรูปอยู่มากที่สุด
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้านชอบใจเด้อ เป็นร้านชื่อดัง คนเวียงจันทน์
- 13.00 น. นำท่านกราบนมัสการ **พระเจ้าองค์ตื้อ ณ วัดองค์ตื้อมหาวิหาร** วัดนี้มีความสำคัญมากในทางประวัติศาสตร์ลาวค่ะ ตัวพระอุโบสถได้รับการบูรณะใหม่มาหลายครั้ง หน้าบันโด่แกะสลักเป็นรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ เป็นที่ประดิษฐาน “พระเจ้าองค์ตื้อ” ซึ่งเป็นพระพุทธรูปหล่อที่ใหญ่ที่สุดของนครเวียงจันทน์ คำว่า “องค์ตื้อ” นั้นหมายถึง น้ำหนักของพระพุทธรูปองค์นี้ที่หนัก 1 ตื้อ (มาตราโบราณของชาวลาว) คือประมาณ 12,000 กิโลกรัม วัดแห่งนี้เป็นวัดที่ทั้งชาวลาวเองและนักท่องเที่ยวต่างชาติ ต่างให้ความเคารพนับถือ
- 14.30 น. เดินทางกลับมายังด่านตรวจคนเข้าเมือง (ต.ม.ลาว) และนำท่านมาช้อปปิ้งซื้อสินค้าปลอดภาษี ที่ **ดิวตี้ฟรี** สามารถเลือกซื้อสินค้านานาชาติ มียี่ห้อ (Band Name) ราคาถูกต่าง ๆ มากมาย อาทิ เหล้า ไวน์ บุหรี่ และเครื่องสำอาง ฯลฯ
- 16.30 น. เดินทางกลับเมืองไทยโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมทัวร์ แบบแพ็คเกจ 3 วัน (จ.บึงกาฬ - แขวงบอลิคำไซ)

วันที่ 1 จัดหวัดบึงกาฬ

08.00 น. ผู้ร่วมคณะเดินทางรวมกันที่ โรงแรมจังหวัดบึงกาฬ

09.00 น. นำท่านกราบนมัสการ **หลวงพ่พระใหญ่ ณ วัดโพธาราม** เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ประจำเมืองบึงกาฬ ตั้งแต่โบราณ เล่ากันว่าเมื่อครั้งเมื่ออพยพมาตั้งรกรากถึงที่นี้ก็พบพระพุทธรูปปูนปั้นองค์ใหญ่อยู่ในป่าทึบ ชาวบ้านช่วยกันบูรณะพระพุทธรูปองค์ดังกล่าวซึ่งก็คือ หลวงพ่พระใหญ่แห่งวัดโพธารามนี้เอง องค์พระนั้นแท้จริงเป็นปูนปั้น แต่ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชนที่มาขอพรเป็นประสพผลก็จะนำสีทองมาทาองค์พระจนกลายเป็นพระสีทองในที่สุด

10.00 น. เดินทางชม **ภูทอก** ที่ตั้งของวัดเจติยาคีรีวิหาร บนโดที่ชันสู่ยอดภูทอกนี้เปรียบเสมือนเส้นทางธรรมที่น้อมนำสัตบุรุษให้พ้นโลกแห่งโลกียะสู่โลกแห่งโลกุตระหรือโลกแห่งการหลุดพ้นด้วยความเพียรพยายามและมุ่งมั่น ภูทอกยังคงเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและปฏิบัติศาสนกิจของชุมชน บนโดชันภูทอกแบ่งออกเป็น 7 ชั้น

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ที่**หาดคำสมบูรณ์** เป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ และวิวยาวชันอลังการมองเห็นอุทยานแห่งชาติภูหลวงได้ชัดเจนสวยงาม โดยเฉพาะช่วงเย็น ๆ แสงแดดส่องไปมีความสวยงาม ยังมีบริการเหมือนทะเลทั่วไป คือ สามารถเช่าอุปกรณ์ทางน้ำลงเล่นน้ำได้ตลอดทั้งวันไม่ว่าจะเป็นห่วงยางเรือกล้วยและอีกมากมาย

14.00 น. นำท่านเดินทางชม **น้ำตกถ้ำพระ** เดินทางด้วยเรือหางยาวขนาดใหญ่ตามลำคลองที่ใสสะอาด สองฝากฝั่งริมลำคลองเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเดินเท้าต่ออีกประมาณ 300 เมตร น้ำตกถ้ำพระเป็นน้ำตกที่มีความสมบูรณ์ สวยงามที่ธรรมชาติสร้างขึ้นอย่างลงตัว ซึ่งในช่วงหน้าฝนจะมีน้ำจากต้นน้ำ ลำธารบนเทือกเขาไหลผ่านโขดหิน ซอกหินขนาดใหญ่ เป็นน้ำตก ผ่านหน้าผาหิน ก่อนไหลลงสู่ลานหินภูเขา บางจุดเป็นเส้นทางเล่นน้ำสไลเดอร์ ที่สวยงามแบบธรรมชาติ ไม่แพ้สวนน้ำขนาดใหญ่

16.30 น. รับประทานอาหารเย็น และนำท่านเข้าพักในโรงแรมเดอะวัน จ.บึงกาฬ หรือโรงแรมระดับเดียวกัน และพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 2 แขวงบอลิคำไซ

07.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม

08.00 น. เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับคณะ ณ จุดนัดหมายที่โรงแรมเดอะวัน จ.บึงกาฬ

08.30 น. ชมความงามของ **หินสามวาฬ** ณ ภูสิงห์ ไอลำของหินสูงตามธรรมชาติ หนึ่งในฉากของละครของละคร เรื่อง ลมไพรผูก ซิรีย์ช่อง 3 และฉากโฆษณาวิโก้

11.00น. นำคณะนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังด่านตรวจคนเข้าเมือง บึงกาฬ ปากซัน

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ ริมฝั่งแม่น้ำปากซัน

15.00 น. นำท่านชม **ภูผาม่าน** เป็นป่าหินปูนภูผาม่านที่กว้างใหญ่กินเนื้อที่เมืองท่าแขกเกินครึ่ง และอาเซียนบันทึกไว้เป็นป่าอัครรรย ซึ่งดูมีมนต์เสน่ห์ยิ่งนัก

- 17.00 น. นำท่าน ล่องเรือ ลำน้ำเทิน ชมความสวยงามและมหัศจรรย์ นั่งเรือชมความสวยงามของอ่างน้ำเทิน ดูวิถีชีวิตของชาวท่าเล้งพร้อมกับรับฟัง ตำนานปลาकिनคน ซึ่งมีที่นี้ที่เดียวในโลก พร้อมดื่มด่ำธรรมชาติกับการชมพระอาทิตย์ตกน้ำเหนือน้ำเทินยามเย็นสวยงาม
- 19.00 น. รับประทานอาหารเย็นริมฝั่งลำเทิน นำท่านเข้าพักในรีสอร์ทบริเวณริมแม่น้ำเทิน และพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 3 แขวงบอลิคำไซ

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่รีสอร์ท
- 08.00 น. ออกเดินทางจากที่พัก
- 09.00 น. นำท่านชม ถ้ำมังกร บริเวณปากถ้ำประดิษฐานพระพุทธรูป 2 - 3 องค์ ภายในของถ้ำอันงดงามนี้ คล้ายกับมังกรที่มีหินย้อยขนาดมหึมา และหินย้อยหนึ่งในสถานที่น่าสนใจอยู่ตรงกลางของถ้ำคือ หินย้อยที่คล้ายรูปเท้าช้าง
- 10.30 น. นำท่านชม วังน้ำเย็น ซึ่งมีสภาพแวดล้อมสุดพิเศษที่สร้างขึ้นโดย ธรณีวิทยาของภูเขาหินปูน เป็นแอ่งน้ำใสสีฟ้าและเย็นที่น่าดึงดูดใจ มีหินปูนสูงตระหง่านเป็นฉากหลัง แวะชมภูเขาและหน้าผาหินล้อมรอบที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ เมืองคูนคำ
- 14.30 น. แวะชมความงามของสะพานข้ามแม่น้ำปากกะดิง
- 16.30 น. เดินทางกลับเมืองไทยโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมการท่องเที่ยว แบบแพ็คเกจ 6 วัน

(จ.หนองคาย - นครหลวงเวียงจันทน์ - จ.บึงกาฬ - บอลิคำไซ)

วันที่ 1 จังหวัดหนองคาย

08.00 น. ผู้ร่วมคณะเดินทางรวมกันที่จังหวัดหนองคาย

08.30 น. นำท่านกราบนมัสการ **หลวงพ่อพระใส ณ วัดโพธิ์ชัย** วัดอารามหลวงของ จังหวัดหนองคาย โดยหลวงพ่อพระใสนี้เป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสีสุก หน้าตักกว้าง 2 คืบ 8 นิ้ว เป็นที่เคารพศรัทธาของพุทธศาสนิกชนชาวหนองคายและจังหวัดใกล้เคียง

09.30 น. นำท่านเข้าชม **ศาลาแก้วกู่** หรือ วัดแขก นับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย และยังเป็นศาสนสถานที่มีการจัดแสดงประติมากรรมปูนปั้นกลางแจ้งขนาดยักษ์จำนวนมากที่สุดในประเทศไทยเลยทีเดียว

10.00 น. นำท่านเข้าชม **พิพิธภัณฑสถานน้ำจังหวัดหนองคาย** ภายในพิพิธภัณฑสถานแห่งนี้ มีอุโมงค์ปลายาวถึง 34 เมตร เป็นทางเดินลาดจากชั้น 2 ซึ่งแสดงปลาน้ำเค็ม ลงไปสู่ชั้นล่างซึ่งเป็นโซนแสดงปลาน้ำจืด และปลาโบราณพื้นบ้าน ปลากลุ่มน้ำโขง จัดแสดงไว้อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นส่วนจัดแสดงสัตว์น้ำที่ใหญ่ที่สุดในภาคอีสาน มีอุโมงค์ไดน้ำ ยาวหลายสิบเมตร ทุกวันจะมีการแสดงให้อาหารปลาไดน้ำบรรยากาศ จำลองโลกใต้บาดาน

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน และชมธรรมชาติของ **น้ำตกธารทอง** ซึ่งเป็นน้ำตกขนาดกลางที่ไหลลงสู่แม่น้ำโขง

13.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดถ้ำดินเพียง หรือ วัดถ้ำศรีมงคล** มีสถานที่สำคัญซึ่งเป็นที่มาของชื่อวัด ถ้ำดินเพียง หลายคนได้เล่าขานกันมาว่า เป็นถ้ำที่พระอรหันต์ประเทศลาวเดินทางเข้ามาโดยไม่ได้นำมาทางเรือแต่เป็นการเดินทางผ่านถ้ำนี้ ซึ่งผู้ที่เห็นเส้นทางภายในถ้ำต้องเป็นผู้บำเพ็ญศีลภาวนา หรือเป็นพระอภิญญา ลักษณะถ้ำดินเพียงนี้คล้ายเมืองบาดาลของพญานาคตามความเชื่อของชาวบ้าน ภายในถ้ำจะมีความชื้น และมีน้ำไหลตลอดปี มีก้อนหินเป็นแท่งตั้งวางอย่างจงใจ บางก้อนเป็นโลงศพ มีส่วนเว้าโค้งของหินภายในถ้ำที่สวยงาม

15.30 น. นำท่านเข้าชม **วัดผาตากเสื้อ** นำท่านนมัสการพระสารีริกธาตุ ณ วัดผาตากเสื้อ เป็นวัดที่มีทิวทัศน์สวยงาม สูงจากระดับน้ำทะเล 550 เมตร ภายในวัดมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ เป็นจุดชมวิวยามเย็นแม่น้ำโขงที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง ในช่วงที่น้ำลดหากไปยืน อยู่บนวัดผาตากเสื้อแล้วมองลงมายังแม่น้ำโขง จะเห็นสันทรายเป็นริ้วคล้ายเกล็ดพญานาคอย่างชัดเจน โดยได้รับการตั้งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเส้นทางในฝัน Dream Destination 2 จาก ททท. นั่นก็คือ "เกล็ดพญานาคริมโขง" และสัมผัสแลนด์มาร์คแห่งใหม่ของประเทศไทย และจังหวัดหนองคาย สกายวอล์ค จุดชมวิวที่จะทำให้เราเห็นทัศนียภาพแบบพาโนรามาของเมืองหนองคาย เห็นแม่น้ำโขงยาวเป็นสาย เห็นเมืองสังข์ทอง และ แขวงกำแพงเมืองนครเวียงจันทน์ สปป.ลาว

17.00 น. เดินทางชม **ภูเขาทอง วัดศรีบรรพต** เป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกและความงามธรรมชาติที่สวยงาม และยังเป็นแหล่งเหมืองทองแดงสมัยโบราณ อายุราว 4000 - 2500 ปี มาแล้ว ภายในศาลาการเปรียญของวัด มีการจัดพื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นพิพิธภัณฑสถาน จัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับเหมืองเหล็กและทองแดง เต่าเผาะปูน

สมัยโบราณ และข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของบ้านภูเขาทอง และภายในถ้ำ ซึ่งเคยเป็นปล่องเหมืองทองแดงเก่า ยังคงเห็นร่องรอยการกะเทาะเอาทองแดงออก จากผนัง และร่องรอยทองแดง (สีเขียว) บนผนังถ้ำ

18.30 น. รับประทานอาหารเย็น และนำท่านเข้าพักในโรงแรม พักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 2 นครหลวงเวียงจันทน์

08.00 น. ผู้ร่วมคณะรวมตัวกันที่ โรงแรม พร้อมออกเดินทาง

08.30 น. นำท่านเข้ากราบนมัสการ **หลวงพ่อบุญรอดเจ้าองค์โต ณ วัดศรีชมพูนพรัตน์** เป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่หล่อด้วยทอง ฝีมือช่างฝ่ายเหนือและช่างล้านช้าง เป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงามมาก นั่งขัดสมาธิปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 3.29 เมตร สูง 4 เมตร เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ประชาชนทั้งองฝั่งแม่น้ำโขงเคารพนับถือมาก จากหลักฐานศิลาจารึกทำให้ทราบว่า พระเจ้าองค์โตสร้างเมื่อพุทธศักราช 2105 ผู้สร้างคือ พระไชยเชษฐา กษัตริย์นครเวียง หล่อโดยใช้ทองคำ ทองเหลือง และเงินผสมกัน ใช้เวลาในการสร้าง 7 ปี 7 เดือน

10.30 น. นำท่านผ่านพิธีการผ่านแดนไทย – ลาว ที่สะพานมิตรภาพหนองคาย

11.00 น. นำท่านเข้าชม **Buddha Park** หรือ สวนพระ จุดเด่นของสวนพระ จะเป็นอาคารทรงพิกทองขนาดใหญ่ ซึ่งเราสามารถเดินขึ้นไปชมวิวด้านบนได้ และภายในสวนพระจะมีรูปปั้นพระวิฆณุ พระศิวะ และรูปปั้นแปลกๆ ตามจินตนาการของผู้สร้างมากมาย

12.30 น. รับประทานอาหารกลางวันและชมธรรมชาติที่ **ท่าถ่อน** พร้อมล่องแพชมบรรยากาศของแม่น้ำจันทน์

15.30 น. นำท่านกราบนมัสการ **วัดถ้ำพระยาชัย** ซึ่งเป็นวัดศักดิ์สิทธิ์ ชมประติมากรรมลายปูนปั้นบนแผ่นหิน และหินอ่อนมากเป็นสามก้อนที่ตั้งอยู่วัดหินมากเป็น จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย หินก้อนที่ 1 เป็นของหลวงพระบาง หินก้อนที่ 2 เป็นของบางกอก ส่วนหินก้อนที่ 3 เป็นของเวียงจันทน์

16.30 น. เดินทางไปชมพระอาทิตย์ตก ณ **จุดชมวิวยิมเมืองสังข์ทอง หรือ ค้อยแสนมาน** พร้อมชมความงามของวิวพระอาทิตย์ตก สะท้อนความงามลงแม่น้ำโขง และพบกับบรรยากาศยามเย็นที่สุดแสนสบาย และรับประทานอาหารเย็น

19.00 น. นำท่านมา ช็อปปิ้ง ณ **ตลาดมืด (Night Market)** เป็นตลาดแคมป์ของ มีสินค้าจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นของที่ระลึก เสื้อผ้าแฟชั่นต่าง ๆ มากมาย ข้าวของเครื่องใช้ เครื่องประดับ อาหาร เป็นตลาดแคมป์ขนาดใหญ่ นำท่านเข้าพักในโรงแรม

วันที่ 3 นครหลวงเวียงจันทน์

08.00 น. ผู้ร่วมคณะรวมตัวกันที่ โรงแรม พร้อมออกเดินทาง

08.30 น. นำท่านเข้ากราบนมัสการ **พระธาตุหลวง** หรือพระเจดีย์โลกจุฬามณี เป็น ปูชนียสถานที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งในนครหลวงเวียงจันทน์ และเป็นศูนย์รวมใจของประชาชนชาวลาวทั่วประเทศ ตามตำนานกล่าวว่า พระธาตุหลวงมีประวัติการก่อสร้างนับพันปีเช่นเดียวกันพระธาตุพนมในประเทศไทย และปรากฏความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ สถานที่นี้ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์สำคัญของประเทศลาว ปัจจุบันนี้ สวยงามและยิ่งใหญ่ ที่สุดในประเทศลาว

09.30 น. นำท่านเข้าชม **อนุสาวรีย์ประตูโขง** ชมความงามของสถาปัตยกรรม ผสมผสานลาวล้านช้าง กับฝรั่งเศส ตั้งสูงเด่นอยู่ใจกลางนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อรำลึกถึงวีรชนของชาติ ที่เสียสละ เพื่อชาติบ้านเมือง ขึ้นบนสุดของอนุสาวรีย์ประตูโขง สามารถชมทิวทัศน์ของเวียงจันทน์ได้รอบทิศทาง

- 10.30 น. นำท่านเข้าชม **หอพระแก้ว** เมื่ออดีตเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต สถานที่แห่งนี้เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก หอพระแก้วนั้นคือ สถานที่ที่เคยประดิษฐาน พระแก้วมรกต หรือ พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร ตั้งอยู่ที่นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว แต่ปัจจุบันนี้เหลือเพียงพระแท่นที่ประดิษฐานเท่านั้น
- 11.00 น. นำท่านเข้าชม **วัดสี่สกล** เป็นวัดหลวง ที่มีภาพเขียนลายผนัง (ที่เลือนหายไปบางส่วนแล้ว) และภายในทั้งส่วนกำแพง และโบสถ์ (สิม) มีพระพุทธรูปใหญ่ เล็กเต็มไปหมด และเชื่อว่าเป็นวัดที่มีพระพุทธรูปอยู่มากที่สุด
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้านอาหารในนครหลวงเวียงจันทน์
- 14.00 น. นำท่านเข้าชม **ฟามพุตะเวน** เป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ชมความงามของทุ่งดอกทานตะวันในพื้นที่ขนาดใหญ่ พืชพันธุ์ทางการเกษตร ทั้งไม้ดอกไม้ประดับต่าง ๆ มีกิจกรรมสันทนาการ เช่น ทัวร์ฟาร์มโดยขี่จักรยาน แคมป์ปิ้ง กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น สปป.ลาว และกิจกรรมกลางแจ้งอื่น ๆ อีกมากมาย
- 16.00 น. ออกเดินทางไปยังแขวงบอลิคำไซ
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น และนำท่านเข้าพักในโรงแรม ณ ตัวเมืองแขวงบอลิคำไซ

วันที่ 4 แขวงบอลิคำไซ

- 08.00 น. ผู้ร่วมคณะรวมตัวกันที่ โรงแรม พร้อมออกเดินทาง
- 11.00 น. นำท่านชม **ถ้ำมังกร** บริเวณปากถ้ำประดิษฐานพระพุทธรูป 2 - 3 องค์ ภายในของถ้ำอันงดงามนี้คล้ายกับมังกรที่มีหินย้อยขนาดมหึมา และหินย้อยหนึ่งในสถานที่ที่น่าสนใจอยู่ตรงกลางของถ้ำคือ หินย้อยที่คล้ายรูปเท้าช้าง
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน บริเวณหน้าถ้ำมังกร
- 14.00 น. นำท่านชม **วังน้ำเย็น** ซึ่งมีสภาพแวดล้อมสุดพิเศษที่สร้างขึ้นโดย ธรณีวิทยาของภูเขาหินปูน เป็นแอ่งน้ำใสสีฟ้าและเย็นที่น้ำดึงดูดใจ มีหินปูนสูงตระหง่านเป็นฉากหลัง แวะชมภูเขาและหน้าผาหินล้อมรอบที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม
- 17.00 น. นำท่าน ล่องเรือ **ลำน้ำเทิน** ชมความสวยงามและมหัศจรรย์ นั่งเรือชมความสวยงามของอ่างน้ำเทิน ภูมิทัศน์ของชาวท่าเล้งพร้อมกับรับฟัง ตำนานปลาकिनคน ซึ่งมีที่นี้ที่เดียวในโลก พร้อมดื่มด่ำธรรมชาติกับการชมพระอาทิตย์ตกน้ำเหนือลำน้ำเทินยามเย็นสวยงาม
- 19.00 น. รับประทานอาหารเย็นริมฝั่งลำเทิน นำท่านเข้าพักในรีสอร์ทบริเวณริมแม่น้ำเทิน และพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 5 จังหวัดบึงกาฬ

- 08.00 น. ผู้ร่วมคณะรวมตัวกันที่ โรงแรม พร้อมออกเดินทาง
- 08.30 น. นำท่านชม **ภูผาม่าน** เป็นป่าหินปูนภูผาม่านที่กว้างใหญ่กินเนื้อที่เมืองท่าแขกเกินครึ่ง และอาเขยิบบันทึกลงเป็นป่าอศรราย ซึ่งดูมีมนต์เสน่ห์ยิ่งนัก
- 11.00 น. ถึงด่านเรือปากซัน - บึงกาฬ และทำพิธีข้ามพรมแดน
- 12.30 น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ **วัดอาฮงศิลาวาส** และนำท่านชมความงามของ วัดอาฮงศิลาวาส ที่เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ดริมน้ำโขง เป็นวัดที่สงบเงียบ มีพื้นที่กว้าง และมีหินขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้น

ตามธรรมชาติอยู่ภายในบริเวณวัด อีกทั้งตำแหน่งที่ตั้งของวัดอาฮงศิลาวาส ยังได้ชื่อว่าเป็นสะดือแม่น้ำโขง เนื่องจากมีความลึกถึง 200 เมตร ภายในบริเวณวัดมีทั้งที่พัก ที่พักผ่อนหย่อนใจ กราบสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ส่วนฝั่งตรงข้ามกับวัดก็เป็นวัดทางฝั่งลาว และทิวทัศน์ภูเขาควายที่สวยงาม

- 14.30 น. นำท่านกราบนมัสการ **หลวงพ่อบุญใหญ่ ณ วัดโพธาราม** เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ประจำเมืองบึงกาฬ ตั้งแต่โบราณ เล่ากันว่าผู้คนในอดีตเมื่ออพยพมาตั้งรกรากถึงที่นี้ก็พบพระพุทธรูปปูนปั้นองค์ใหญ่อยู่ในป่าทึบ ชาวบ้านช่วยกันบูรณะพระพุทธรูปองค์ดังกล่าวซึ่งก็คือ หลวงพ่อบุญใหญ่ แห่งวัดโพธารามนี้เอง องค์พระนั้นแท้จริงเป็นปูนปั้น แต่ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชนที่มาขอพรเป็นประสพผลก็จะนำสีทองมาทองคำพระจนกลายเป็นพระสีทองในที่สุด
- 15.00 น. นำท่านชื่นชมความงามของ **ภูสิงห์** ไปพบกับความอันซีนที่สุดของบึงกาฬ หินยักษ์รูบวฬ หรือ หินสามวฬที่หลายคนเคยได้ยิน ที่มีลักษณะเป็นหินขนาดใหญ่ติดหน้าผาสูง แยกตัวเป็น 3 ก้อน มีอายุประมาณ 75 ล้านปี หนึ่งเดียวของโลก ความพิเศษของหินสามวฬอยู่ตรงที่ เมื่อมองดูจากระยะไกล หินสามก้อนนี้จะดูคล้ายกับฝูงครอบครวฬ ที่ประกอบด้วยพ่อวฬ แม่วฬ และลูกวฬ ซึ่งเรียกตามขนาดของหินแต่ละก้อน
- 18.00 น. นำท่านเดินชมและช้อปปิ้งไปกับ**ถนนคนเดินจังหวัดบึงกาฬ** และสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติสองฝั่งโขง
- 19.00 น. รับประทานอาหารเย็น นำท่านเข้าพักในโรงแรม และพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 6 จังหวัดบึงกาฬ

- 08.00 น. ผู้ร่วมคณะรวมตัวกันที่ โรงแรม พร้อมออกเดินทาง
- 09.00 น. เดินทางชม **ภูทอก** ที่ตั้งของวัดเจติยาศรีวิหาร บันไดที่ขึ้นสู่ยอดภูทอกนี้เปรียบเสมือนเส้นทางธรรมที่น้อมนำสัจธรรมให้พ้นโลกแห่งโลกียะสู่โลกแห่งโลกุตระหรือโลกแห่งการหลุดพ้นด้วยความเพียรพยายาม และมุ่งมั่น ภูทอกยังคงเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและปฏิบัติศาสนกิจของชุมชน บันไดขึ้นภูทอกแบ่งออกเป็น 7 ชั้น
- 11.30 น. รับประทานอาหารกลางวัน ที่**หาดคำสมบูรณ์** เป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ และวิวยาวชันอลังการมองเห็นอุทยานแห่งชาติภูถ้ำแก้วได้ชัดเจนสวยงาม โดยเฉพาะช่วงเย็น ๆ แสงแดดส่องไปมีความสวยงาม ยังมีบริการเหมือนทะเลทั่วไป คือ สามารถเช่าอุปกรณ์ทางน้ำลงเล่นน้ำได้ตลอดทั้งวันไม่ว่าจะเป็นห่วงยางเรือกล้วยและอีกมากมาย
- 13.30 น. นำท่านเดินทางชม **น้ำตกถ้ำพระ** เดินทางด้วยเรือหางยาวขนาดใหญ่ตามลำคลองที่ใสสะอาด สองฝากฝั่งริมลำคลองเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเดินท่าวต่ออีกประมาณ 300 เมตร น้ำตกถ้ำพระเป็นน้ำตกที่มีความสมบูรณ์ สวยงามที่ธรรมชาติสร้างขึ้นอย่างลงตัว ซึ่งในช่วงหน้าฝนจะมีน้ำจากต้นน้ำ ลำธารบนเทือกเขาไหลผ่านโขดหิน ซอกหินขนาดใหญ่ เป็นน้ำตก ผ่านหน้าผาหิน ก่อนไหลลงสู่ลานหินภูเขาบางจุดเป็นเส้นทางเล่นน้ำสไลเดอร์ ที่สวยงามแบบธรรมชาติ ไม่แพ้สวนน้ำขนาดใหญ่
- 15.00 น. เตรียมตัวเดินทางกลับจังหวัดหนองคาย
- 18.00 น. เดินทางถึงจังหวัดหนองคายโดยสวัสดิภาพ

ภาคผนวก ค

สรุปผลการประชุมเสวนา

การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดหนองคายและบึงกาฬเชื่อมโยง
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สรุปผลการประชุมเสวนา

โครงการเสวนาหัวข้อ “การพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในพื้นที่

จังหวัดหนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์

ณ ห้องประชุมกชนน 2 โรงแรมรอยัลนครา จังหวัดหนองคาย

วันที่ 20 มิถุนายน 2561 เวลา 8.30 – 12.00 น

แผนงานวิจัยได้ทำการจัดประชุมเสวนา เพื่อนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษา และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ ในวันที่ 20 มิถุนายน 2561 ณ ห้องประชุมกชนน 2 โรงแรมรอยัลนครา จังหวัดหนองคาย มีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น 70 คน โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ความเหมาะสมของกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือรูปแบบของโปรแกรมการท่องเที่ยว และการนำไปใช้ประโยชน์หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

กิจกรรมหรือรูปแบบของโปรแกรมการท่องเที่ยวที่นำเสนอ นั้น ผู้เข้าร่วมเสวนามีความเห็นว่ามี ความเหมาะสมในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งมีความสวยงามและหลากหลาย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวที่ นำเสนอนั้นมีอยู่หลายแห่ง ทำให้อาจเกิดความไม่เหมาะสมตามระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้นำเสนอสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว และราคาที่ผู้วิจัยได้ประมาณไว้นั้น ค่อนข้างสูง ทำให้ผู้ประกอบการอาจขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวได้ยาก

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมการท่องเที่ยวหรือรูปแบบของโปรแกรมการท่องเที่ยวที่นำเสนอนั้น มีประโยชน์ สำหรับนักท่องเที่ยวในด้านการช่วยลดเวลาในการหาข้อมูลสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว และการวางแผนการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ซึ่งผู้เข้าร่วมเสวนาบางท่านเห็นว่า โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ได้นำเสนอนั้นอาจประทับใจ สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ แต่สำหรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มวัยรุ่นน่าจะไม่นิยม นัก นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมเสวนา บางท่านยังเสนอแนะให้มีการปรับปรุงด้านการจัดสรรเวลา ราคา และเพิ่มเติมสถานที่ที่มีความแปลกใหม่

2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัด หนองคายเชื่อมโยงนครหลวงเวียงจันทน์ การนำไปใช้ประโยชน์และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้เข้าร่วมเสวนาต่างเห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว เนื่องจากทั้งสองพื้นที่ต่างมี วัฒนธรรมประเพณีที่ใกล้เคียงกัน โดยหวังว่าจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาภายในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น สร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศ เกิดการกระจายรายได้ไปยังชุมชนในพื้นที่ นอกจากนี้ ยังมีการเสนอให้ขยาย การพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ที่เป็นจุดผ่านแดนทุกจุด

อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมเสวนาบางท่านมีความเห็นว่า ควรมีการหาข้อมูลเพิ่มเติมให้ลึกยิ่งขึ้น และ เพิ่มเติมประเด็นด้านการคมนาคมสาธารณะให้มีจุดบริการรับส่งนักท่องเที่ยวตั้งแต่บริเวณสนามบิน รถไฟ ไปยัง ที่พักแรมและแหล่งท่องเที่ยว

3) ความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ทางการตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว การนำไปใช้ ประโยชน์และข้อเสนอแนะ

ผู้เข้าร่วมเสวนาเห็นด้วยกับกลยุทธ์ทางการตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นสิ่งที่ จำเป็นสำหรับผู้ประกอบการที่จะใช้เป็นข้อมูลในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างตรงจุด อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมเสวนามีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำโขง อันเป็นจุดเด่นที่สำคัญของพื้นที่ เช่น การเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือการคมนาคมทางเรือ เป็นต้น

สรุปผลการประชุมเสวนา
โครงการเสวนาหัวข้อ “การพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในพื้นที่
จังหวัดบึงกาฬเชื่อมโยงแขวงบอลิคำไซ
ณ โรงแรมเดอะวัน จังหวัดบึงกาฬ
วันที่ 22 มิถุนายน 2561 เวลา 8.30 – 12.00 น

แผนงานวิจัยได้ทำการจัดประชุมเสวนา เพื่อนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษา และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ ในวันที่ 22 มิถุนายน 2561 ที่จังหวัดบึงกาฬ มีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น 52 คน ดังนี้

1) ความเหมาะสมของกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือรูปแบบของโปรแกรมการท่องเที่ยว และการนำไปใช้ประโยชน์หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้เข้าร่วมเสวนาเห็นด้วยกับรูปแบบของโปรแกรมการท่องเที่ยว เนื่องจากได้คำนึงถึงปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพอใจ ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ หลากหลายแหล่งท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม บางส่วนยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับด้านค่าใช้จ่ายที่อาจจะสูงเกินกว่าที่นักท่องเที่ยววัยรุ่นจะสามารถจ่ายได้ และพื้นที่บางแห่งควรมีการปรับปรุงสถานที่ให้มีจุดเด่น เป็นสัญลักษณ์ของพื้นที่เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถนึกถึงได้ง่าย และเสนอให้นำพู่ตะเวนกับภูสิงห์มาเป็นไฮไลต์ใหม่ของพื้นที่ด้วย

ในขณะเดียวกัน นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า รูปแบบของโปรแกรมการท่องเที่ยวดังกล่าว มีประโยชน์สำหรับการวางแผนการท่องเที่ยว แต่ควรมีการปรับปรุงด้านเวลาเนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก อาจทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถอยู่ท่องเที่ยวได้จนครบตามเวลา

2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวสองฝั่งโขงในจังหวัดบึงกาฬ เชื่อมโยงกับแขวงบอลิคำไซ การนำไปใช้ประโยชน์และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้เข้าร่วมเสวนาเห็นด้วยกับการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวภายในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแขวงบอลิคำไซ การคมนาคมขนส่ง ประกอบกับกระแสด้านความร่วมมือภายในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งจะทำให้สองประเทศมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และเกิดการกระจายรายได้ให้สู่ชุมชน ซึ่งมีประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการ และหน่วยงานต่าง ๆ ในการนำเอาข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงหน่วยงานของตน พื้นที่ และพัฒนาการท่องเที่ยวภายในพื้นที่

3) ความคิดเห็นต่อกลยุทธ์ทางการตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว การนำไปใช้ประโยชน์และข้อเสนอแนะ

ผู้เข้าร่วมเสวนาส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกลยุทธ์ทางการตลาดจากความต้องการของนักท่องเที่ยว เพราะเชื่อว่ากลยุทธ์ทางการตลาด จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม มีผู้เข้าร่วมเสวนาบางท่านยังคงมีความกังวลกับตลาดการท่องเที่ยวในแขวงบอลิคำไซ เนื่องจากยังเป็นตลาดใหม่ที่นักท่องเที่ยวยังไม่รู้จักนัก จึงเกรงว่าอาจจะทำให้ผลตอบแทนการลงทุนไม่ดีเท่าที่ควร